Ὀρθόδοξα Μηνύματα

Περιοδική Ἔκδοσις
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
Ἔτος Ε΄ • Τεῦχος 15ον • Φεβρουάριος-Ἰούνιος 2015

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑι ΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ
κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ – ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τρύφων Τσομπάνης
Ἐπίκ. Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Πρωτ. Ἀναστάσιος Παρούτογλου
Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Στυλιανός Κ. Οἰκονόμου
Φιλόλογος - Γραμματεύς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Ἀλεξάνδρας Π. Ντότσικα
Δρ. Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας
Μεταδιδακτορική Ἐρευνήτρια Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρωτ. Ἀναστάσιος Παρούτογλου
Πρωτ. Ἀλέξανδρος Φίλλιος
Ἰωάννης Παναγιωτίδης

ΣΥΝΤΑΞΗ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Δαυίδ Μάαρ

Εἰκών ἐξωφύλλου

Ἡ Ἱερά Εἰκών τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης

Φωτογραφία Ὀπισθοφύλλου

1) Μέ τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον
2) Μέ τόν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
κ. Προκόπιον Παυλόπουλον

Διεύθυνσις Ἐπικοινωνίας
Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς & Ρεντίνης
27ης Ὀκτωβρίου 1, Τ.Κ.57200
Τηλ. 2394022234, Fax. 2394023864
www.imlagada.gr, e-mail: imlagada@gmail.com

Εὐχαριστοῦμε θερμῶς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Σύρου καί τούς κ.κ. Νικόλαο Μαγγίνα, Κωνσταντῖνο Σακελλάρη, Νικόλαο Παπαχρήστου, Γεώργιο Φερδῆ καί Ζαχαρία Καρέκλα διά τήν εὐγενῆ παραχώρηση μέρους τοῦ φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ τοῦ παρόντος τεύχους.

Ἐκτύπωση: Ἐκδοτική Β. Ἑλλάδος

Διανέμεται δωρεάν. Συνδρομαί Προαιρετικαί

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- Εὐλαβικόν Ἀφιέρωμα....1-3
- Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐν σμικρῷ ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία....4
- Ἡ θέσις τῆς Παναγίας εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν....5
- Οἱ Φιλοκαλικοὶ Μυσταγωγοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Λειτουργικῆς Παραδόσεως....6-7
- Περί τοῦ πνευματικοῦ δεσμοῦ τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου μετά τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους Ἄθω....8-9
- Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου....10-11
- Ἐγκώμιο στὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου (Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός)....12
- Ἡ Φυλάκιση τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου....13-15
- Αὐξεντίου Ἀρχιμανδρίτου Λαυριώτου.Παρακλητικός Κανών εἰς τήν καλημάρθενο τοῦ Χριστοῦ Κυράνναν....16-18
- Προσευχὴ καὶ σιωπή....19
- Τό συγγραφικό-μεταφραστικό ἔργο τῶν ἁγίων Κυρίλλου & Μεθοδίου....20-21
- Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις ἐπί τῇ συμπληρώσει τριῶν ἐτῶν ἀπό τήν ἀνακομιδήν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνης-Ἀγγελίνης....26-27
- Ὑποδοχή τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους....28-29
- Ἁγιασμός εἰς τό Ἱερόν Κάθισμα τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης....30-31
- Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς Ἁγίας Κυράννης τῆς Ὀσσαίας....32-37
- Ἡ Ἑορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας....38-39
- Ἐκδημία Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ Γλαρούδη....40-41
- Ὁμιλία Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς μαθητάς τοῦ Γενικοῦ Λυκείου Λαγκαδᾶ....42
- Ἑσπερινός Σταυροπροσκηνήσεως καί Σύναξις Ἀναγνωστῶν....43
- Κυριακή τῆς Σταυροπροσκηνήσεως....44-45
- Ὁμιλίες τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολίτων Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ.κ. Ἀθηναγόρα καί Ἰωαννίνων κ.κ. Μαξίμου....46-47
- Διανομή ποσίμου ὕδατος σέ περιοχές τῆς Μητροπόλεως....48
- Συνάντησις μέ διακριθέντες μαθητές Πρωτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως σέ Πανελλήνιον Διαγωνισμόν Ἐκπαιδευτικῆς Ρομποτικῆς....49
- Ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς «*Πίστεως καί τῆς Ἐλευθερίας*»....50-51
- Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου....52
- Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἁγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου....53
- Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς....54-67
- Ἡ ἑορτή τῆς κατά θαυμαστόν τρόπον εὑρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης....68-77
- Ἡ ἑορτή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον....78-79
- Εὐλαβικόν ἀφιέρωμα εἰς τήν Πατριαρχικήν ἐπίσκεψιν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Σερρῶν καί Νιγρίτης....80-85
- Ἀρχιερατικόν Συλλειτουργον εἰς τόν Ἱ. Ν. τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου - 40/ήμερο Μνημόσυνον τοῦ Ἀρχιμ. π. Κυπριανοῦ Γλαρούδη...86-87
- Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τοῦ Ἁγ. Θεοφάνους, Ἐπισκόπου Περιθεωρίου, εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ξάνθης καί Περιθεωρίου....88-89
- Τό Ἱερόν Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως σέ ἀλλοδαπή 5μελῆ οἰκογένεια....90-91
- Ὁ πρέσβης τῆς Σλοβακικῆς Δημοκρατίας κ. Peter Michalko....92-93
- Ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου....94-95
- Ἐτήσια ἑορτή νέων Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης..96-98
- Ἐπίσκεψις καί Ἁγιασμός εἰς τό Γενικόν Λύκειον Λαγκαδᾶ....99
- Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, τῶν Ἑλλήνων Ἰσαποστόλων καί Φωτιστῶν τῶν Σλαύων....100-106
- Θεολογικόν Συνέδριον πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου κ. Μεθοδίου τῶν Ἑλλήνων Ἰσαποστόλων καί Φωτιστῶν τῶν Σλαύων....107-109
- Ἐπιμνημόσυνος Δέησις καί ἐκδήλωσις τιμῆς καί μνήμης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς θλιβερῆς ἐπετείου τῆς Ἁλώσεως τῆς Πόλεως....110-111
- Ἐπίδοσις πιστοποιητικῶν Μεταπτυχιακῶν Μαθημάτων Νευροεπιστημῶν καί λοιπῶν παθήσεων τοῦ Ἐγκεφάλου....112-113
- Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς....114-115
- Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἡ ἐνθρόνισις νέου Ἡγουμένου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίας Τριάδος-Πέντε Βρύσεων....116-121
- Τελετή ἀναγορεύσεως εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας κ.κ. Καλλίστου Ware....122-123
- Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καί τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμψάντων Κολλυβάδων Πατέρων....124-127
- Ὁμιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννου σέ τεταρτοετεῖς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων....128-129
- Ὁλοκληρώθηκαν τά ἐκπαιδευτικά προγράμματα ἐπιμορφώσεως κληρικῶν καί λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας....130-131
- Ἐπιμνυμόσυνος Δέησις στούς πεσόντας στήν μάχην Λαχανᾶ-Κιλκίς...132-133
- Θεμελίωσις Ἱ. Παρεκκλησίου Ὁσίου Δαυΐδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ....134-135
- Ἡ Ἑορτή τῶν Ἁγ. Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου & Παύλου.. .135-137
- Χρονικά Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης....138-144

Εὐλαβικόν Ἀφιέρωμα

Ἐπί τῇ πενταετεῖ Ἀρχιερατείᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου

(2010 – 2015)

«Οὐ γάρ διδάσκων μόνον, οὐδέ φθεγγόμενος,
ἀλλά καί ὁρώμενος ἁπλῶς,
ἱκανός ἐστι ἅπασαν ἀρετῆς διδασκαλίαν
εἰς τήν τῶν ὁρώντων ψυχήν εἰσαγαγεῖν».
(Ἅγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος)

Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀναστασίου Παρούτογλου
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Συμπληρώθηκαν φέτος στίς 5 Ἰουνίου πέντε χρόνια ἀπό τήν ἐνθρόνιση τοῦ Ποιμενάρχου μας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου στήν Ἱερά μας Μητρόπολη. Συμπληρώθηκαν πέντε χρόνια ἀπό τήν παλλαϊκή καί ἐνθουσιώδη ὑποδοχή, πού ἐπεφύλαξε ὁ κλῆρος καί ὁ λαός τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ στό θεοπρόβλητο νέο Μητροπολίτη του. Τά «*Ἄξιος*» δονοῦσαν τήν ἀτμόσφαιρα, ἐνῶ οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν ἠχοῦσαν χαρμόσυνα. Ἡ ἐνθρόνιση πραγματοποιήθηκε μέ ὅλη τή βυζαντινή μεγαλοπρέπεια. Πέντε χρόνια προσφορᾶς καί ἀγάπης τοῦ Ποιμενάρχη μας στό λαό τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ.

Ἡ ἐκλογή καί ἡ χειροτονία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐγκαινίασε μιά νέα σελίδα στήν ἱστορία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λαγκαδᾶ, καθώς προσέθεσε στήν τετιμημένη χορεία τῶν Ποιμεναρχῶν τῆς Ἁγιωτάτης αὐτῆς Μητροπόλεως ἕναν ἀκόμη σεμνό Ἱεράρχη, τοῦ ὁποίου ἡ προσωπικότητα προβάλλει φωτεινή καί ἀνάγλυφη γιά πολλά ἔτη στά ἐκκλησιαστικά δρώμενα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ προσωπικότητα τοῦ νέου Μητροπολίτου συνυφαίνεται ἤδη μέ τό ὑψηλό ἐπισκοπικό ἀξίωμα καί μέ τήν ὑπέρτατη ἀποστολή του. Ἔχοντας ἤδη «*πληροφορήσει τήν διακονία του*» ὡς Πρωτοσύγκελλος, ὡς Ἡγούμενος καί ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος στήν Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης καί «*δόκιμος ἐν παντί γενόμενος*», κρίθηκε ἄξιος νά ἡγηθεῖ τῆς κατά Λαγκαδᾶν, Λητήν καί Ρεντίναν Ἐκκλησίας καί νά πληρώσει κάθε προσδοκία της. Ἰδιαιτέρως δέ, μέσα στά πλαίσια τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων τῶν καιρῶν μας, ὁ νέος Μητροπολίτης καλεῖται, νά προσφέρει τή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, κατά

τρόπο ἀριστοτεχνικό, κατά τρόπο πού ὁ ἴδιος γνωρίζει, χρησιμοποιώντας τήν πλούσια ἐκκλησιαστική ἐμπειρία του, τήν πρός τόν Θεό ἀγάπη του καί τήν ἀνυπόκριτη πίστη του.

Τά πολλά χαρίσματά του εἶναι ἡ τρανότερη ἐγγύηση, ὅτι ἤδη ἔχει ἐπιτύχει στή νέα του πορεία. Διότι εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννης διακρίνεται γιά πληθώρα ἀρετῶν καί χαρισμάτων. Εἶναι ἐγνωσμένη ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων του, ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς παραστάσεώς του, ἡ ὡριμότητα τῆς ψυχῆς του, ἡ ταπεινότητα τῶν βιωμάτων του, ἡ σεμνότητα τοῦ ἤθους του, ἡ εὐρύτητα τῆς σκέψεώς του, ἡ πολύπλευρη μόρφωσή του, ἡ κηρυκτική του ἱκανότητα, ἡ λειτουργική του σοβαρότητα, ἡ πλούσια ἐκκλησιαστική του ἐμπειρία, μά πιό πολύ ἡ πνευματική καί συνετή βιωτή του. Στό πρόσωπό του συγκεφαλαιώνεται ἕνας ὁλόκληρος κόσμος ἀρετῶν καί χαρισμάτων καί ἀντικατοπτρίζεται ἡ ὡραιότητα τῆς ἐν Θεῷ ζωῆς.

Δὲν θά πλατειάσουμε ἀναφέροντας τὶς ἀρετὲς καὶ τὰ προτερήματά του, ὄχι μόνον ἐπειδὴ θὰ προσκρούσουμε στὴν ἐγνωσμένη μετριοφροσύνη του, ἀλλὰ κυρίως διότι τὶς γνωρίζουμε καὶ ἔχουμε λάβει πεῖραν αὐτῶν. Θὰ ἀπαιτεῖτο ἄλλωστε «*κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου*» γιὰ τοῦτο τό ἐγχείρημα.

Τολμοῦμε ὅμως νά ὁμιλήσουμε περί τῆς ὑψηλῆς προσωπικότητός του, παρ᾽ ὅλο πού ἔχομε βαθιά τήν ἐπίγνωση, ὅτι εἶναι δύσκολο τό γενόμενο. Ἀναμφισβήτητα συναισθανόμαστε τή σοβαρότητα καί τή δυσχέρεια τοῦ ἐγχειρήματος, τό ὁποῖο ὅμως ἀποτελεῖ προσπάθεια παρουσιάσεως «*οὐκ ἐν ὑπεροχῇ λόγου*» ἀλλ᾽ «*ἐν ἀφελότητι καρδίας*» ἑνός ἐκκλησιαστικοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἡ διακονία, ὡς Ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχει καί διαγράφεται «τιμία, ἔνζηλος καί κατά πάντα δόκιμος».

Ὁ Σεβασμιώτατος, ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, δίπλα σ᾽ ἕναν μεγάλο καί σοφό Ἱεράρχη, τόν Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα Β΄ τόν Χρυσοφάκη, ἀλλά καί ἀργότερα δίπλα στόν νῦν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμο, κατάφερε νά ἐπιβληθεῖ σέ ὅλους μέ τό ἱερατικό του ἦθος, μέ τό πνευματικό του κῦρος καί μέ τήν γενικότερη πνευματική καί ἠθική του συγκρότηση ἀλλά προπάντων μέ τήν ὑποδειγματική του ζωή. Ἔτσι, λοιπόν, ὁ π. Ἰωάννης, ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἔγινε φωτεινό παράδειγμα γιά τούς κληρικούς, ἀλλά καί τό σεβαστό πρόσωπο γιά τό λαό τῆς πόλεως, πού διδάσκονταν ἀπό τό κήρυγμά του καί μεταρσιώνονταν ἀπό τή θεία του Ἱερουργία.

Ὅλα τά χρόνια πού ὑπηρέτησε ὡς Πρωτοσύγκελλος, ἦταν χρόνια πνευματικοῦ καί κτιριακοῦ ἔργου γιά τή Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Συμμετεῖχε σέ ὅλες τίς προσπάθειες τοῦ γέροντός του. Εἶχε τήν εὐθύνη ὅλων των ἱδρυμάτων καί τήν ἐπίβλεψη ὅλων τῶν ἔργων, πού ἐλάμβαναν χώρα στή Μητρόπολη. Πέραν τούτου ἐπισκεπτόταν ὅλους τούς Ναούς τῆς Μητροπόλεως. Κήρυξε σέ κάθε γωνιά τῆς Μητροπόλεως τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Στήριξε τόν ἐπίσκοπο καί γέροντά του, ἀγαπήθηκε ἀπό τόν κλῆρο καί τό λαό. Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων ὁ Β΄ καί ὁ Πρωτοσύγκελλός του π. Ἰωάννης συνιστοῦσαν τήν ταυτότητα τῆς Μητροπόλεως καί ὁ ἕνας συμπλήρωνε τόν ἄλλο, γιά νά δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Στίς 10 Μαΐου τοῦ 2010 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἐκτίμησε τήν προσφορά καί τά χαρίσματα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννου, τόν ἐξέλεξε Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ εἰς διαδοχήν τοῦ σοφοῦ καί ἀσκητικοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Σπυρίδωνος. Ὁ νέος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ χειροτονήθηκε στόν Ἱερό Ναό τοῦ πολιούχου τῆς συμβασιλευούσης πόλεως τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στίς 16 Μαΐου. Ἡ δέ ἐνθρόνισή του ἔλαβε χώρα τήν 5η Ἰουνίου τοῦ 2010.

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ Ἰωάννης ἔγινε δεκτός ἀπό τό λαό τοῦ Θεοῦ μέ αἰσθήματα ἱκανοποιήσεως καί ἐνθουσιασμοῦ. Ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἐνθρονίσεώς του ὁ Σεβασμιώτατος δέν ἔπαυσε νά ἱερουργεῖ, νά χοροστατεῖ καί νά διδάσκει. Τόν ἐνδιαφέρει ἡ πνευματική καλλιέργεια τοῦ ποιμνίου, ἡ διδαχή, ὁ εὐαγγελισμός, ἡ σωτηρία ψυχῶν. Ἰδιαιτέρως ἀγωνίζεται γιά τή διατήρηση τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καί παραδόσεων, γιά τήν προβολή καί τόνωση τῶν ὀρθοδόξων βιωμάτων στίς ψυχές τοῦ λαοῦ. Γι᾽ αὐτό σέ κάθε του συναναστροφή γίνεται «*τύπος τῶν πιστῶν*», πού ὁμιλεῖ, διδάσκει, χειραγωγεῖ, εὐαγγελίζεται, θεραπεύει, συμβουλεύει, ἁγιάζει καί χαριτώνει ὅλους ὅσοι εἶναι γύρω του.

Ἐπισκέπτεται ἐπανειλημμένα ὅλες τίς ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως, οὕτως ὥστε νά ἔχει ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τό ποίμνιό του. Διοργανώνει ἱερατικά συνέδρια καί ἱερατικές συνάξεις γιά τήν ἐπιμόρφωση τοῦ κλήρου σέ ὅλα τα σύγχρονα κοινωνικά, θεολογικά καί ἐπιστημονικά ζητήματα. Ἱδρύει καί λειτουργεῖ τά φιλοξενεῖα τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πού φιλοξενοῦν κατ᾽ ἔτος ἑκατοντάδες παιδιά. Ἕνα ἔργο ἀποκλειστικά ἀφιερωμένο στούς νέους, στό ὁποῖο ὁ ἴδιος ὁ Σεβασμιώτατος μετέχει ἐνεργά, προσπαθώντας ἔτσι νά ἔχει προσωπική καί ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τούς νέους της ἐπαρχίας του.

Ἀνακαίνισε μέχρι σήμερα πολλούς Ἱερούς Ναούς. Πολλούς ἐγκαινίασε. Ἄλλους θεμελίωσε καί ἀνήγειρε. Ἵδρυσε τό Ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο, τό Λαογραφικό Μουσεῖο, τήν Βιβλιοθήκη τῆς Μητροπόλεως, τά συσσίτια, τό πρατήριο ἐνδύσεως καί ὑποδήσεως καί τό κοινωνικό παντοπωλεῖο.

Ἀνακαίνισε ἐκ βάθρων τό Μητροπολιτικό Μέγαρο καί τά Ἐπισκοπεῖα στή Λητή καί στό Σοχό, τό Πολυδύναμο Πνευματικό Κέντρο μέ πολυσχιδῆ δραστηριότητα, ὅπως φροντιστηριακά μαθήματα, σχολή Βυζαντινῆς μουσικῆς, σχολή ἁγιογραφίας, σχολή ψηφιδωτοῦ καί σχολή Γονέων. Μέσα στά πλαίσια τῶν δραστηριοτήτων του εἶναι καί ὁ Ραδιοφωνικός Σταθμός «*Ὀρθόδοξη Παρουσία*» μέ εἰκοσιτετράωρο πρόγραμ-

μα οἰκοδομῆς καί ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας καθώς καί τό περισπούδαστο περιοδικό τῆς Μητροπόλεως «*Ὀρθόδοξα Μηνύματα*».

Ἡ ἀγάπη του γιά τό μοναχισμό εἶναι καταλυτική γιά τήν προσφορά του στόν τομέα αὐτό. Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ Μητροπολίτης μας θεωρεῖται ἕνας ἀπό τούς πιό φιλομόναχους Ἀρχιερεῖς, γι᾽ αὐτό πολλές μοναχικές ψυχές ἔχουν βρεῖ ἀνάπαυση κάτω ἀπό τή σκέπη τοῦ πατρικοῦ του ὠμοφορίου.

Στόν τομέα τῶν αἱρέσεων ὑπάρχει ἔντονη εὐαισθητοποίηση καί ποιμαντική ἀγωνία. Γι᾽ αὐτό ὁ ἴδιος ἀκολουθώντας τό ὀρθόδοξο φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας καί «*ἑπόμενος τοῖς ἁγίοις πατράσιν*» μάχεται γενναία, νά προφυλάξει τό ποίμνιο ἀπό τούς «*βαρεῖς λύκους*».

Ὁ Κύριος τοῦ ἐπεφύλαξε καί μιά ἰδιαίτερη εὐλογία: τήν εὕρεση τῶν ἱερῶν λειψάνων δύο μεγάλων νεομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἁγίας Κυράννης τῆς ἐξ Ὄσσης καί τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης τῆς ἐκ Ζαγκλιβερίου. Ἐπίσης μέ δικές του ἐνέργειες ἔγινε ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο ἡ ἁγιοκατάταξη δύο σπουδαίων ἱεραρχῶν, τῶν ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης.

Συνεχιστής τῶν μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν μορφῶν τῆς Ρωμηοσύνης μέ κάθε εὐκαιρία τονίζει τήν προσφορά τῶν ἡρώων, τήν ἀγάπη πού ὀφείλουμε νά ἔχουμε πρός τήν πατρίδα μας καί τήν τιμή πού χρεωστοῦμε πρός ὅλους, ὅσους ἔχυσαν τό αἷμά τους, γιά νά ποτισθεῖ ἡ Ἑλληνική καί ἰδίως ἡ Μακεδονική Γῆ.

Ὁ Σεβασμιώτατος ὡς Ἀρχιερεύς διακρίνεται γιά τό γνήσιο ἐκκλησιαστικό του φρόνημα, τή χρηστότητα τοῦ ἤθους, τήν ἀπροσποίητη σεμνότητα τοῦ ὕφους του καί τήν ἀνυπόκριτη ἀγάπη του πρός ὅλους. Ἡ πληρότητα τῆς ἐπιστημονικῆς του συγκρότησης, ἡ ὀξύνοια τῆς διεισδυτικῆς σκέψης του καί ἡ εὐρυμάθειά του τόν ἀναδεικνύουν ἀξιόπιστο συνομιλητή, πού κατακτᾶ τήν ἐμπιστοσύνη καί τήν ἐκτίμηση τῶν διαλεγομένων ἑταίρων, ἐκκλησιαστικῶν καί πολιτικῶν παραγόντων.

Ὅλα ὅσα προαναφέρθηκαν δίδουν μιά μικρή μονάχα μαρτυρία αὐτῆς τῆς θεοφιλοῦς προσφορᾶς του καί τοῦ ἀξιοσημείωτου ἔργου του. Τό ἀδιαμφισβήτητο γεγονός γιά τό Σεβασμιώτατο εἶναι ὅτι ἐργάζεται μέ ἐξαιρετική φιλοπονία παραθεωρώντας τίς ἀνθρώπινες δυνάμεις καί ἀκόμα ὑπερβαίνοντας τήν ἔννοια τοῦ χρόνου. Ἀθλεῖται ὑπέρ ἄνθρωπον. Ἀγωνιστής, σθεναρός καί ἀκατάβλητος.

Καθώς μαρτυρεῖ ἡ μέχρι τώρα βιωτή του, δέν προσφέρει στήν Ἐκκλησία μονάχα τίς γνώσεις του, τίς διοικητικές του ἱκανότητες, τόν πολύτιμο χρόνο του, τήν ἀναγκαία ἀνάπαυσή του, τό βαλάντιό του μαζί μέ τά πολλά, πνευματικά θεοδώρητα τάλαντα τῆς ψυχῆς του, ἀλλά πρωτίστως προσφέρει τόν ἑαυτό του ὁλόκληρο, προκειμένου νά δώσει τήν καλή μαρτυρία Χριστοῦ καί Ἐκκλησίας. Ἀναλώνει τόν ἑαυτό του μέ τρόπο θεάρεστο καί θεοφιλῆ ὑπέρ τῆς «*Ἁγιωτάτης τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἐκκλησίας*».

Ἀπό πρωΐας μέχρι νυκτός βρίσκεται ἐπί ποδός, ἱερουργεῖ, ἐξομολογεῖ, οἰκοδομεῖ. Δέν στέκει πάνω ἀπό τούς ἀνθρώπους ἀλλά δίπλα τους. Ἀφουγκράζεται τόν ἀνθρώπινο πόνο καί σκύβει μέ ἀγάπη πάνω ἀπό τόν ἄνθρωπο πού ὑποφέρει, ἐνδιαφερόμενος ὄχι μόνο γιά τίς πληγές καί τίς ἀνάγκες τῆς ψυχῆς ἀλλά καί τοῦ σώματος. Ἀγκαλιάζει, παρηγορεῖ, ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή χαρά καί στή λύτρωση.

Ἡ πενταετία πού πέρασε, ἦταν μιά περίοδος ἀγώνων ποιμαντικῶν, φροντίδας ἀνύστακτης χάριν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ πού καταβάλλει ἕνας Ἐπίσκοπος, διαποιμαίνοντας τό πλήρωμα τῆς Ἐπαρχίας του, στηρίζοντας καί διδάσκοντας τόν εὐσεβῆ λαό.

Χαίρει, λοιπόν, ὁλόκληρη ἡ τοπική μας Ἐκκλησία γιά τόν σεπτό της Ποιμενάρχη καί ἡ χαρά αὐτή γίνεται καύχηση ἐν Κυρίῳ. Καί γίνεται καύχηση ἐν Κυρίῳ, διότι ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας εὐτύχησε, ἔλαβε τήν μεγάλη εὐλογία ἀπό τόν Θεό, νά ἔχει Ἐπίσκοπό της ἄνδρα ἐκκλησιαστικό, ἀδαμαντίνου ἤθους, λιπαρᾶς καί πλουσίας θεολογικῆς παιδείας, ἄνδρα μέ πνεῦμα καί φρόνημα ἐκκλησιαστικό καί φορέα τῆς γνήσιας ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καί ἐμπειρίας. Ἄλλωστε στὴν ἱερὰ δέλτο τῆς ἀρχιερατείας του κάθε ἔργο του ἔχει καταγραφεῖ μὲ χρυσὰ γράμματα.

Ἐμεῖς ὅλοι, Κλῆρος καί λαός τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης εἴμαστε ἑνωμένοι μέ τόν Ἐπίσκοπό μας, γιατί ὅταν κανείς εἶναι ἑνωμένος μέ τόν ἐπίσκοπό του εἶναι ἑνωμένος μέ ὅλη τήν Ἐκκλησία, ὅπως χαρακτηριστικά ἀναφέρει ὁ ἱερός Ἰγνάτιος: «*ἑνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ εἰς τύπον καί διδαχήν ἀφθαρσίας*» (Ἰγν. Μαγν. 6,2). Ὁ σύνδεσμος μέ τόν ἐπίσκοπο εἶναι προϋπόθεση τῆς ἑνώσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό. «*Ὅπου ἄν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τό πλῆθος ἔστω*». (Ἰγν. Σμύρν. 8).

Ἀκολουθώντας, λοιπόν, τή διαβεβαίωση ὅτι «*ὁ τιμῶν ἐπίσκοπον ὑπό Θεοῦ τετίμηται*» (Ἰγν. Σμύρν. 9,1) χαράσσουμε τίς πτωχές τοῦτες γραμμές τιμώντας τήν ἐπέτειο πέντε ἐτῶν θεοφιλοῦς καί πολυκάρπου ἀρχιερατείας του στήν εὐλογημένη ἐπαρχία τοῦ Λαγκαδᾶ, μέ τήν πεποίθηση ὅτι «*ἀφορμήν δίδομεν ὑμῖν καυχήματος ὑπέρ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν*» (Β΄ Κορινθ. 5,12).

Ἀπό καρδίας καί ἐνθέρμως εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Κύριος, διά τῆς χάριτος τοῦ Ὁποίου ἀνεδείχθη «*πιστός οἰκονόμος*» καί «*δόκιμος τῷ Θεῷ ἐργάτης ἀνεπαίσχυντος*», τοῦ ἐπιδαψιλεύει ἔτι περαιτέρω τήν χάρη Του καί τόν διατηρεῖ ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου του «*σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καί ὀρθοτομοῦντα τόν λόγον τῆς Ἀληθείας*» Του.

Γιά τό τεράστιο αὐτό ἔργο τοῦ Μητροπολίτου μας ὅλοι, Κλῆρος καί λαός, νιώθουμε τήν ἀνάγκη νά ἀναφωνήσουμε ἀπό καρδίας στόν ποιμενάρχη μας, πατέρα και διδάσκαλό μας:

«ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ ΔΕΣΠΟΤΑ».

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐν σμισκρῷ ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία

Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου
Προηγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους

Ὁ ἄνθρωπος, ἡ κορωνίς τῆς δημιουργίας, ἔχει μέσα του τό ἐπικίνδυνο δῶρο τῆς ἐλευθερίας. Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἴδιος εἶναι ἐπικίνδυνος καί κουραστικός γιά ὅλα τα συστήματα καί τίς θεωρίες.

Σωτηρία του δέν εἶναι ἡ ἔξωθεν παροχή ἀγαθῶν. Δέν μπαίνει ὁ ἄνθρωπος σέ κατασκευασμένο ἀπό τρίτους παράδεισο. Ὁ παράδεισος, ὡς ἔκπληξη ζωῆς, ἀνατέλλει ἀπό τόν κάθε ἕναν ἄνθρωπο. *«Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ἡμῶν ἐστί»*.

Μέσα στόν ἄνθρωπο κυοφορεῖται τό θαῦμα τοῦ «*ἐξαίφνης*», ἡ ἀλλαγή, ἡ ἔκπληξη, ὁ αἰφνιδιασμός. Μπορεῖ νά μετανοήσει, νά μεταμορφωθεῖ• νά ἀλλάξει νοῦ καί μορφή. Σοῦ ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις. Μπορεῖ ὁ ἔσχατος νά γίνει πρῶτος καί ὁ πρῶτος ἔσχατος. Δέν προδιαγράφεται ἡ ζωή του. Δέν ὑπολογίζεται ἡ ἀξία του. Εἶναι ἕνα ὄν ἐν ἐξελίξει. Βρίσκεται ἐν πορείᾳ. Μένει πάντοτε ὁ ἴδιος, γινόμενος ἐξ ὁλοκλήρου ἄλλος Θείᾳ Χάριτι.

Δέν εἶναι τμῆμα ἑνός συνόλου. Εἶναι δυνάμει τό ὅλον. Εἶναι ἐν σμικρῷ ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία.

Αὐτό τό ἔκτακτο, τό μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο πού κρύβει μέσα του ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔρχεται καί θέλει νά σώσει ἡ Ἐκκλησία. Καί διά τῆς σωτηρίας καί τοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου φωτίζεται καί σώζεται ὁ κόσμος ὅλος καί ἡ δημιουργία.

Ἄν ἡ ἀνθρωπική θεωρία τῆς νεωτέρας φυσικῆς καταλήγει στό ὅτι τό σύμπαν φτιάχθηκε μέ αὐτές τίς σταθερές, γιά νά δημιουργηθεῖ καί νά ζήσει ὁ ἄνθρωπος, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δημιουργήθηκε γιά νά προσφέρει τή λειτουργική πραγματικότητα ὡς θεανθρώπινη μήτρα πού πλάθει τόν ἐλεύθερο ἄνθρωπο. Εἶναι ἡ μητέρα καί ὄχι ἡ μητριά τοῦ ἀνθρώπου. Τόν κυοφορεῖ, τόν τιθηνεῖ, τόν παιδαγωγεῖ, τόν ὑπομένει, τόν ἀνέχεται. Τοῦ δίδει τή δυνατότητα νά ἀναπτυχθεῖ. Νά πραγματοποιήσει τόν σκοπό τῆς ὑπάρξεώς του. Θέλει νά τόν δεῖ σωσμένο, καταξιωμένο, ὥριμο, ἐλεύθερο, ἀνεξάρτητο. Καί ἐπειδή ὁ κάθε ἕνας ἀνακεφαλαιώνει ἐν ἀγάπῃ τό ὅλον, ἡ ἀνεξαρτησία τῆς ἐλευθερίας δέν παραβλάπτει ἀλλά ἐπιβεβαιώνει τή γνησιότητα τῆς ἑνότητος.

Μέσα σ᾽ αὐτή τή λειτουργική ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας ὁ Θεός θυσιάζεται γιά νά μπορέσει νά σωθεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀσήμαντος, ὁ περιφρονημένος, ὁ παραστρατημένος καί χαμένος. *«Ἦλθε ζητῆσαι καί σῶσαι τό ἀπολωλός»*.

Καί τό ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, γενόμενος ἄνθρωπος καί ἐπιστρέφων πρός τόν Πατέρα Του, παίρνει μαζί Του, πρῶτο οἰκήτορα τοῦ Παραδείσου, ὄχι κάποιο μαθητή, ἀλλά ἕναν ἄγνωστο ληστή, δείχνει τό χαρούμενο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου: ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά μετανοήσει. Καί τήν τελευταία στιγμή μπορεῖ νά κερδίσει τό πᾶν. Μπορεῖ νά βρεθεῖ ὁ χαμένος, νά θεραπευθεῖ ὁ ἀσθενής, νά ἀποχαρακτηρισθεῖ ὁ στιγματισμένος καί νά ἀναστηθεῖ ὁ νεκρός.

Αὐτό συμβαίνει μέσα στή Μεγάλη Ἑβδομάδα καί στή Θεία Λειτουργία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αὐτή τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ζητοῦσαν καί περίμεναν οἱ γενιές πού πέρασαν μέσα στήν ἑλληνική καί παγκόσμια παράδοση καί ἱστορία. Αὐτή τήν ἀπελευθέρωση ζητεῖ καί σήμερα ὁ ἄνθρωπος.

Καί ἄν ὁ ἄνθρωπος ἰσορροπήσει ἐν ἐλευθερίᾳ καί Χάριτι, ἄν λειτουργήσει ὡς ἱερεύς τῆς κτίσεως καί ἄν εὐχαριστιακά δεχθεῖ καί χρησιμοποιήσει τή δημιουργία ὅλη, τότε παίρνει τό δρόμο τῆς σωτηρίας. Συνειδητοποιεῖ τήν ἀποστολή του. Ἡ ζωή τοῦ γίνεται ἱερουργία καί ἡ πνευματική του ἀπασχόληση δράση εὐεργετική γιά ὅλο τόν κόσμο. Ἔτσι σώζεται ὁ ἄνθρωπος καί δι᾽ αὐτοῦ ἡ δημιουργία. Διότι *«καί αὐτή ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τήν δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»* (Ρωμ. 8,21).

Ἄν ὅμως ἐνεργήσει διαφορετικά• ἄν ὑποκύψει στόν πειρασμό τῆς φιλαυτίας καί θεοποιήσει τήν ἀπληστία καί δίψα του γιά ἐξουσία καί κυριαρχία πάνω στούς ἀνθρώπους καί στή δημιουργία, τότε ἡ δική του παράνοια καί ἀνισορροπία θά συμπαρασύρει στόν τελικό ὄλεθρο καί ὁλόκληρη τή δημιουργία.

Ἄν σκοπό τῆς ζωῆς μας βάλουμε τήν οἰκονομική σύγκλιση καί τήν αὔξηση τοῦ κατά κεφαλήν εἰσοδήματος• ἄν ἰδανικό μας εἶναι ὁ Homo Economicus, τότε ἡ ἐλευθερία μας εἶναι περιττή. Καί αὐτοί πού μᾶς καθοδηγοῦν φροντίζουν νά μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπό τό περιττό φορτίο τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Ἀντιθέτως, ἄν εἴμαστε ἀπαιτητικοί, ἄν ζητοῦμε τό γνήσιο, ἔστω καί ἐλάχιστο, πού σπᾶ τίς ἁλυσίδες κάθε σκλαβιᾶς καί ρίχνει τά φράγματα κάθε ἀποκλεισμοῦ, ἄν θέλουμε νά φθάσουμε στή *«θύραν ἥν οὐδείς δύναται κλεῖσαι»* καί νά προχωρήσουμε στήν ἀτελεύτητη ἐπέκταση πρός τό μυστήριο τῆς κοινωνίας τῶν ἀγαπημένων προσώπων καί ὄχι στήν κόλαση τῶν ἀντιμαχομένων ἀτόμων, τότε λύση εἶναι ἡ *«καινή κτίσις»* καί ἡ λογική της Θείας Λειτουργίας, ἡ λογική καί ἡ ζωή τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εἶναι ἀπόλυτα εἰλικρινής ὁ Σαρτρ καί ἀντιπροσωπεύει ἕναν πολιτισμό καί μία στάση ζωῆς, ὅταν λέει ὅτι ἡ κόλασή του εἶναι οἱ ἄλλοι. Καί εἶναι ἀντίστοιχα ἀπόλυτα εἰλικρινής καί ἀντιπροσωπεύει ἕναν ἄλλον πολιτισμό ὁ Ἀββᾶς τοῦ Γεροντικοῦ πού λέει: *«Εἶδες τόν ἀδελφόν σου, εἶδες Κύριον τόν Θεόν σου»*.

Ἡ θέσις τῆς Παναγίας εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν

Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου
Προηγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους

Ἕνας περίφημος ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας μας ὀνομάζει τήν Παναγία οὐρανό: «*Αὕτη γάρ ἀνεδείχθη οὐρανός καί ναός τῆς θεότητος*»... καί ἕνας ἄλλος «*οὐρανώσασα τό γεῶδες ἡμῶν φύραμα*». Καί ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας λέει ὅτι, ὅταν ὁ Θεός δημιούργησε τά πάντα καί, βλέποντάς τα, εἶδε καί εἶπε ὅτι ἦταν «*καλά λίαν*», αὐτό τό «*καλά λίαν*» αὐτό τό κάλλος καί αὐτή ἡ καλοσύνη, ἀφοροῦσαν τήν Παναγία. Δηλαδή, ἦταν ὅλα «*καλά λίαν*», ἐπειδή ὁδηγοῦσαν στήν Παναγία, ἐπειδή ἐν τέλει θά ἐγεννᾶτο ἡ Παναγία. Ἔτσι, ἡ Παναγία εἶναι ὁ σκοπός ὅλης τῆς δημιουργίας καί τό τέλος ὅλης τῆς ἀναμονῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ὁ Θεός δημιούργησε ὅλο τόν κόσμο «*καλόν λίαν*» καί δημιούργησε στό τέλος τόν ἄνθρωπο, γιά τό πλάσιμο τοῦ ὁποίου καταβάλλει μιά ἰδιαίτερη προσπάθεια, κάνει μιά ἰδιαίτερη ἐνέργεια. Δέν λέγει καί γεννᾶται, ἀλλά πλάθει τόν ἄνθρωπο «*ἐκ τῆς γῆς*», καί ἐμφυσᾶ «*πνοήν ζωῆς*» σ' αὐτόν. Ὁ Μέγας Βασίλειος λέει ὅτι ὁ Θεός ἔδωσε στόν ἄνθρωπο «*μοίραν τῆς αὐτοῦ θεότητος*». Κι ἔτσι, ἐμεῖς θά μπορούσαμε νά γινώμαστε θεοί κατά χάριν, ἄν ὑπακούαμε στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Γεννιέται τότε τό ἐρώτημα πολλές φορές: Γιατί ὁ Θεός δέν μᾶς ἔσωσε, ἔφ' ὅσον μᾶς ἀγαποῦσε; Ἐμεῖς παρηκούσαμε τοῦ πλάσαντος, κάναμε, ὅπως λέμε, τοῦ κεφαλιοῦ μας. Ἀλλά Αὐτός, ὡς Θεός εὔσπλαγχνος καί Πατέρας, γιατί δέν μᾶς ἔβαζε πάλι στόν Παράδεισο; Ὅμως δέν ὑπάρχει Παράδεισος, χωρίς τήν ἐλευθερία. Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «*Δέν θά μποροῦσε ὁ Χριστός νά σώση τόν Ἰούδα;*». Καί ἀπαντᾶ ὁ ἴδιος, καί λέει ὅτι ὁ Χριστός ἔκανε τά πάντα, ἀλλά δέν ἤθελε διά τῆς βίας νά σώση τόν Ἰούδα, γιατί διά τῆς βίας δέν ὑπάρχει σωτηρία, παρά μόνο ἡ καταστροφή τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔτσι, λοιπόν, περιμέναμε χιλιετίες ὁλόκληρες, γιά νά ἔρθη κάποιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θά καταλάβαινε τί σημαίνει ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά, γιά νά τό καταλάβαινε αὐτό, ἔπρεπε νά ἦταν καθαρός καί πολύ ταπεινός. Καί γεννήθηκε ἡ Παναγία. Καί νομίζω ὅτι αὐτό τό καταλαβαίνουμε μ' ἐκεῖνα πού λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Γαλάτας ἐπιστολή του: «*Πρό δέ τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν ὑπό νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τήν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι*». Πρίν νά ἔρθη ἡ πίστι, ἤμαστε κλεισμένοι μέσα στόν Νόμο. Ὁ Νόμος ἔγινε παιδαγωγός εἰς Χριστόν, ἀλλά ὁ Νόμος, ὁποιοσδήποτε νόμος, ἦταν ἀνίκανος, καί εἶναι ἀνίκανος νά σώση καί νά ἱκανοποιήση τόν ἄνθρωπο ἀληθινά.

Γι' αὐτό, ὅταν ἦρθε τό «*πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ὑπό... νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν*». Καί τό πλήρωμα τοῦ χρόνου εἶναι ἡ γέννησι τῆς Παρθένου, τῆς γυναικός διά τῆς ὁποίας ἔγινε ἄνθρωπος ὁ Θεός. Αὐτή εἶναι ἡ «*κλῖμαξ δί' ἧς κατέβη ὁ Θεός*» καί ἡ «*γέφυρα ἡ μετάγουσα τούς ἐκ γῆς πρός οὐρανόν*».

Αὐτή, λοιπόν, ἡ «*ἐκ κοιλίας μητρός*» της ἡγιασμένη, ἀκριβῶς γιατί ἦταν καρπός πολλῆς προσευχῆς τῶν γονέων της, τοῦ Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννης, πού ζήτησαν νά τούς χαρίση ὁ Θεός ἕνα παιδί, καί νά τό ἀφιερώσουν ἐξ ὁλοκλήρου στόν Θεό, ἀφιερώθηκε στόν Θεό ἀπό βρεφικῆς ἡλικίας. Καί ἀκοῦμε στήν ἀκολουθία τῶν Εἰσοδίων νά ψάλλη ἡ Ἐκκλησία ὅτι «*τῶν ἁγίων εἰς ἅγια ἡ ἁγία καί ἄμωμος ἐν ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται*». Ἐκεῖ μένει ἡ Παρθένος ἐπί χρόνια, ἐκεῖ τρέφεται μέ τροφή Ἀγγέλου, καί, ὅταν φθάση σέ μιά ὥριμη ἡλικία καί ἔχη ὡς μνηστήρα τόν Ἰωσήφ, δέχεται τόν ἀρχαγγελικό ἀσπασμό, καί εἶναι πιά ἱκανή νά πῆ «*ναί*» στό μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου, νά πῆ «*γένοιτό μοι κατά τό ῥῆμά σου*», νά δεχθῆ νά γίνη τό θέλημα τοῦ Θεοῦ σ αὐτή. Κι ἀπό τότε καί στό ἑξῆς, νά γίνη ἐκείνη ἡ ὁποία, διά τῆς ὅλης ὑπάρξεώς της, σαρκοποιεῖ τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ. Καί ἔτσι, γίνεται ἡ «*εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν*», ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων, καί αὐτή πού πράγματι ἀξιώνεται νά κάνη τή γῆ οὐρανό.

Θά ἤθελα τώρα νά ἔλεγα κάτι γενικά γιά τίς γυναῖκες. Ἡ Παναγία, τό λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, εἶναι «*μεθόριον κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως*», καί κανείς δέν μπορῆ νά ἔρθη πρός τόν Θεό, παρά μόνο δι' αὐτῆς. Καί εἶναι ἡ δόξα τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι τό «*μητροπάρθενον κλέος*». Εἶναι αὐτή στήν ὁποία «*πάσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται*». Καί εἶναι ἡ Μητέρα μας, ἐκείνη ἡ ὁποία μᾶς ἔθρεψε καί μᾶς θήλασε μέ τή Χάρι καί μέ τόν Παράδεισο, ἐνῶ ἡ πρώτη, ἡ Εὔα, μᾶς θήλασε μέ τήν ἀνταρσία, μέ τά πάθη καί τόν θάνατο.

Ἡ Παναγία, ὅπως λέει ἡ λέξι, εἶναι πάνω ἀπ' ὅλους τούς Ἁγίους. Καί εἶναι πάνω ἄπ ὅλους τους Ἁγίους, γιατί ξεπέρασε ὅλους σέ καθαρότητα, σέ ταπείνωσι καί σέ ὑπακοή. Μπορεῖ νά εἶναι μεγάλοι ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, οἱ μεγάλοι Πατέρες, Ὁμολογητές καί Μάρτυρες. Ὅμως κανείς δέν μπορεῖ νά συγκριθῆ μέ τήν Παναγία. Γι' αὐτό, βλέπουμε ὅτι τό κάλλος τῆς Παναγίας καί τό φῶς τό ὁποῖο ἔρχεται ἀπό τήν Παναγία εἶναι «*ἔσωθεν*», εἶναι «*ὁ τῆς κοιλίας αὐτῆς καρπός*». Αὐτό τό κάλλος πού γέννησε καί τό φῶς τό ἀνέσπερο, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Υἱός καί Θεός της, εἶναι αὐτό πού φωτίζει ὅλη τή ζωή μας, τά προβλήματά μας καί τίς δυσκολίες μας.

Τό πῶς θά τιμήσουμε τή γυναίκα, τό πῶς θά γίνη αὐτό καί πῶς θά συμβῆ, θά τό βροῦμε μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, φωτισμένοι ἀπό τό φῶς πού γεννήθηκε ἀπό τή Θεοτόκο, δηλαδή ἀπό τόν Θεάνθρωπο. Τό ποῦ μπορεῖ νά φθάση ἡ γυναίκα, τό ἔδειξε ἡ Παναγία μέ τό νά γίνη «*τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξωτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ*». Καί ἄν εἶναι μεγάλοι οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ ἀρχιερεῖς, κανείς δέν εἶναι μεγαλύτερος ἀπό τήν Παναγία• καί ἄν ἡ Παναγία εἶναι μεγαλύτερη ἀπ' ὅλους τους ἀρχιερεῖς, δέν ἔγινε, ὡστόσο, οὔτε διάκος οὔτε ἱερέας οὔτε δεσπότης. Βλέπουμε, λοιπόν, ὅτι οἱ γυναῖκες δέν γίνονται διάκοι ἤ ἱερεῖς, ὄχι γιατί ὑποτιμῶνται μέσα στήν Ἐκκλησία, ἀλλά γιατί τιμῶνται ὑπερτέρως.

Ἔτσι, ἀναδεικνύεται ἡ ἀλήθεια πού λέει ὁ Ἀπ. Παῦλος, ὅτι ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός, καί ὅταν ταπεινώνομαι, τότε δοξάζομαι. Καί τό ἀσθενές φύλο, μέσα στήν Ἐκκλησία, διά τῆς ὑπακοῆς καί διά τῆς ταπεινώσεως, τήν ὁποία ἐφήρμοσε καί ἐνσάρκωσε ἰδιαιτέρως ἡ Παναγία, ἀποδεικνύεται ἰσχυρό καί ἰσχυρότερο.

Οἱ Φιλοκαλικοὶ Μυσταγωγοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Λειτουργικῆς Παραδόσεως

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νικόδημου Σκρέττα

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἔρευνα ἔχει προχωρήσει σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀναλύοντας ἀπὸ πολλὲς πλευρὲς τὸ πνευματικὸ κίνημα καὶ τὴ θεολογία τῶν Κολλυβάδων-Φιλοκαλικῶν πατέρων τοῦ ιη΄ αἰώνα, ἐν τούτοις πολλὰ ἀκόμη ζητήματα ἔχουν μείνει ἀδιευκρίνιστα, στὰ ὁποῖα ρίπτεται φῶς μὲ τὴ μελέτη τῶν πολλῶν ἀνεκδότων μέχρι σήμερα σχετικῶν πηγῶν.

Οἱ Φιλοκαλικοὶ διατυπώνοντας τὶς θεολογικές τους θέσεις δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ ἀντιεπισκοπικοί. Οἱ ἴδιοι, ὡς ἑρμηνευτὲς τῶν ἱερῶν κανόνων, ἐκφράζουν ἐπανειλημμένως τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Οἱ θεολογικὲς καὶ λειτουργικὲς τους θέσεις γιὰ τὰ ζητήματα τῆς θείας εὐχαριστίας καὶ τῶν ἱερῶν μνημόσυνων ἦταν ἀπόρροια τῆς λιπαρῆς καὶ βαθιᾶς σπουδῆς στὴν πατερικὴ παράδοση, ἔτσι ὅπως αὐτὴ προκύπτει ἀπὸ τὰ πηγαῖα κείμενα καὶ τὴν πράξη τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Τὶς ἐξέφραζαν δὲ πάντοτε ἔχοντας γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα καὶ ἀνεπιφύλακτο σεβασμὸ στὰ λειτουργικὰ θέσμια τῆς Ὀρθοδοξίας. Κατὰ συνέπεια δὲν θὰ πρέπει ἐπ᾽ οὐδενὶ ἡ προμαχία τους ὑπὲρ τῆς παραδόσεως νὰ θεωρηθεῖ ὡς ἰδιόγνωμη, ἐριστικὴ καὶ στασιαστικὴ ἐνέργεια κατὰ τῆς ἑκάστοτε ὑπευθύνου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἢ ὡς ἀνυπακοὴ πρὸς τοὺς ποιμένες καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Ὑπῆρξαν μὲν αὐστηροὶ καὶ ἐνίοτε ὀξεῖς στὴν ὑπεράσπιση τῆς παραδόσεως, ποτὲ ὅμως μισάδελφοι καὶ ἀσεβεῖς πρὸς τοὺς συμμοναστὲς ἢ τοὺς ποιμένες καὶ διδασκάλους τῆς ἐποχῆς τους.

Ἡ εὐχαριστιακὴ διδασκαλία τῆς χορείας τῶν Κολλυβάδων πατέρων, ὅπως ἀναφαίνεται ἀπὸ τὶς τεκμηριωμένες στὴν ὀρθόδοξη παράδοση εὐκρινεῖς καὶ σαφεῖς ἑρμηνεῖες, ἀναλύσεις καὶ θέσεις τους, στοιχεῖ ἀπαρασαλεύτως στὸν κανόνα τῆς πατερικῆς διδαχῆς καὶ τοῦ εὐχαριστιακοῦ λειτουργικοῦ βιώματος καὶ ἤθους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀξίας, ἐνσυνειδήτου, ἐμπροϋπόθετης, συχνῆς καὶ συνεχοῦς μεταλήψεως ἔνστασή τους, σὲ καιροὺς τυποποιήσεων, ἀδιαφορίας καὶ παραχαράξεων, ἀναδεικνύει τὴν ἀλήθεια ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς λειτουργικῆς τάξεως ἀγωνιστική τους πρωτοστασία δὲν εἶχε κίνητρα ταπεινὰ φανατισμοῦ ἢ ἐγωϊσμοῦ, οὔτε ὑπαγορεύθηκε ἀπὸ ἰδιορρυθμίες διχαστικὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἑνότητας. Σκοπός τους ἦταν ἡ ἀνάδειξη τῆς ἀληθείας. Προσέχουν, γνωρίζουν, ἀκοῦν καὶ συζητοῦν τὶς θέσεις καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἐναντίας μερίδος. Ὁμολογοῦν μὲ βεβαιότητα καὶ διαλέγονται μὲ ἐπιστημοσύνη καὶ ὀξυδέρκεια, αὐστηρὰ μέν, κριτικὰ καὶ φιλάδελφα, ποτὲ ὅμως ἀδιάκριτα, μνησίκακα καὶ ἐριστικά. Προβάλλουν τὴν ἀξία τῆς παραδόσεως, ὑπενθυμίζουν τὴν ὀρθὴ καὶ ἀκριβὴ πράξη, μάχονται ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων καὶ τῶν λειτουργικῶν θεσμῶν, στηλιτεύουν τὶς παραχαράξεις τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἤθους ἢ τὶς ἀνατροπὲς τῆς ἀναστάσιμης τιμῆς τῆς δεσποτικῆς Κυριακῆς ὁποθενδήποτε προέρχονται, ποτὲ ὅμως δὲν ἐπιτρέπουν τὸ πνευματικὸ καὶ λειτουργικό τους κίνημα νὰ ἐκπέσει σὲ φιλέριδες προστριβὲς καὶ μάχες νομικές, οὔτε, ἀκόμη περισσότερο σὲ σχισματικὲς ἰδιογνωμοσύνες ἀνατρεπτικὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἑνότητας. Τὴν πολύτιμη αὐτὴ ἑνότητα οἱ φιλοκαλικοὶ πατέρες τὴν θεωροῦν τελειούμενη μέσα στὸ πλαίσιο τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως καὶ μέσα στὸν ἁγιασμὸ καὶ τὴν ἀληθὴ κοινωνία τῆς εὐχαριστίας.

Ἡ θεία εὐχαριστία, κατὰ τὴ θεολογικὴ διδασκαλία τῶν Κολλυβάδων ποὺ στηρίζεται ἀπολύτως στὴν εὐχαριστιολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι τὸ μεῖζον πάντων θεοποιὸ μυστήριο καὶ τὸ τελειωτικὸ δώρημα τῆς χριστιανικῆς μυήσεως. Οἱ φιλοκαλικοὶ πατέρες εἶχαν πλήρη γνώση καὶ καλὴ ἐνημέρωση γιὰ ὅλα τὰ ἀφορῶντα στὸ μυστήριο ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὡς αἱρέσεις, παρεκκλίσεις ἢ καινοτομίες παρεισέφρησαν στὴν ἀπλανὴ πορεία τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως καὶ στὴν περὶ τῶν μυστηρίων διδασκαλία τῆς ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας. Ὅταν ἐπιτελεῖται ὀρθοδόξως, εἶναι ἡ μυστικὴ καὶ ζωοδοτικὴ τραπεζοφορία τοῦ δείπνου τῆς Βασιλείας, ἡ θεωτικὴ κοινωνία τῶν ἁγιασμάτων, ποὺ καθιστᾶ τοὺς πιστοὺς «*συσσώμους*» καὶ «*ὁμαίμονες*» μὲ τὸν Χριστὸ κατὰ ἀλήθειαν καὶ ὄχι κατὰ δόκησιν.

Στηριζόμενοι οἱ Κολλυβάδες στὴ διδασκαλία τῶν πατέρων, ἐπισημαίνουν τὴν ὀρθόδοξη δογματικὴ θέση ὅτι τὸ μυστήριο τῆς θείας εὐχαριστίας εἶναι ἀνάμνηση ὅλης μὲν τῆς σωτηριώδους θείας οἰκονομίας, ἰδιαίτερα ὅμως ἀνάμνηση τῆς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θυσίας, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς μεταλήψεως ἐσθίεται πλέον μετὰ τὴν ἔνδοξη ἀνάστασή του διηνεκῶς ἀπὸ τοὺς πιστούς, ὡς πραγματική, ἄφθαρτη καὶ αἰωνίζουσα τροφή. Οἱ μεταλαμβάνοντες λοιπὸν καὶ τὴν ἐλάχιστη μερίδα τῶν ἁγιασμάτων δέχονται ὀντολογικὰ εἰς ἑαυτοὺς ὅλο τὸν Χριστὸ καὶ ἑνοῦνται μὲ ὅλο τὸν Χριστό.

Ἡ γνώμη τῶν ἀντιπάλων τους ὅτι τὸ ζήτημα τῆς θείας εὐχαριστίας καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συνεχοῦς προσελεύσεως σὲ αὐτὴ δὲν εἶναι τόσο σοβαρὸ ζήτημα, ὥστε νὰ θεωρεῖται καὶ δόγμα πίστεως, εὑρίσκει τοὺς πατέρες τοῦ φιλοκαλικοῦ κινήματος ἀντιθέτους. Κατὰ τὴ διδασκαλία τους, ἀκόμη καὶ ἂν ὑποτεθεῖ ὅτι ἡ συχνὴ μετάληψη δὲν ἀποτελεῖ δόγμα πίστεως, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ παραβλέψει ὅτι ἡ ἀδιάλειπτη εὐχαριστι- ακὴ προσέλευση εἶναι δεσποτικὴ ἐντολή, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ τὴ μετοχὴ στὸ μέγιστο πάντων θεοΐδρυτο μυστήριο τῆς θείας εὐχαριστίας. Δόγμα καὶ ἦθος στὴν Ὀρθοδοξία συμπορεύονται. Θεωρία καὶ πράξη συνυπάρχουν. Στὴν τήρηση δὲ τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν στηρίζεται ἡ καθαρότητα τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀρθότητα καὶ τὸ ἀπλανὲς τῆς πίστεώς τους. Ἄρα ἡ εὐχαριστία δέον νὰ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν, τῆς λατρείας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Ὡς πρὸς τὶς προϋποθέσεις μετοχῆς στὴν εὐχαριστία, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὲς χωρίζονται σὲ γενικὲς καὶ εἰδικές. Καὶ στὸ ζήτημα αὐτὸ οἱ φιλοκαλικοὶ ἀκολουθοῦν ἐπιτυχῶς τὸν πατερικὸ δρόμο καταγράφοντας μὲ ποιμαντικὴ εὐθύνη τὴν ἀπαραίτητη καὶ κατάλληλη προευχαριστιακὴ ἑτοιμασία γιὰ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ κοινωνῶν, πρέπει νὰ εἶναι πιστὸ καὶ βαπτισμένο μέλος τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἔχει βέβαιη καὶ ἀκράδαντη πίστη ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου, νὰ εἶναι

ζῶν καὶ αὐτοσυνείδητος καὶ ὁπωσδήποτε ὄχι αἱρετικός, σχισματικὸς ἢ ἐπιτιμημένος μὲ ἀκοινωνησία. Ἐπίσης ἡ ἄκρα προσοχὴ καὶ εὐλάβεια, ἡ πλήρης συναίσθηση τοῦ ὕψους τοῦ μυστηρίου, ἡ καταλλαγὴ καὶ ἡ συγχώρηση, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη, ἡ ἀμνησικακία καὶ ἡ εἰρήνη, ἡ ψυχοσωματικὴ καθαρότητα, ἡ ἐξομολογητικὴ προκάθαρση καὶ ἡ ἀπόρριψη τῆς αὐτοδικαιώσεως, ἡ περιφυλακὴ ἀπὸ τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμούς, ἡ αὐτοεξέταση καὶ αὐτομεμψία, ἡ δοκιμὴ τῆς συνειδήσεως, ἡ ἀγαπητικὴ ἐπιπόθηση τῆς εὐχαριστιακῆς ὑποδοχῆς τοῦ μεταλαμβανόμενου Κυρίου, ἡ συντριβή, ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ ἡ κατάνυξη, ἡ σωματικὴ καθαρότητα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καθὼς καὶ ἡ ἐγκράτεια τῶν συζύγων, ἀποτελοῦν σχεδὸν τὸ σύνολο τῆς προευχαριστιακῆς ἑτοιμασίας, ἡ ὁποία δὲν εἶναι εὐκαιριακή, τυπικὴ καὶ περιορισμένη σὲ περατὰ χρονικὰ ὅρια, ἀλλὰ διὰ βίου ἑτοιμότητα καὶ προσδόκηση μετοχῆς. Εἰδικότερη προϋπόθεση θεωρεῖται ἡ ἀπολύτως ἀναγκαία εὐχαριστιακὴ νηστεία, ἡ ὁποία συνίσταται στὴν ἀπόλυτη ἀποχὴ τροφῆς καὶ πόσεως ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τὴν ὥρα τῆς κοινωνίας. Καμμία ἄλλη εὐχαριστιακὴ νηστεία, μονοήμερη, τριήμερη ἢ ἑβδομαδιαία, δὲν ἀπαιτοῦν οἱ ἱεροὶ κανόνες. Ὅμως ἡ νηστεία, ὡς ἁγιοποιὸς καὶ παθοκτόνος ἀρετή, δὲν παύει νὰ ἀποτελεῖ γιὰ τὸν καθένα προσερχόμενο πιστὸ προσωπικὸ ἄθλημα ἐλευθερίας καὶ πρακτικὸ μέσο ψυχοσωματικῆς προετοιμασίας, ἡ ἔκταση καὶ ἡ αὐστηρότητα τῆς ὁποίας δὲν ὁρίζονται, ἀλλὰ διακριτικὰ μερίζονται κατὰ τὴν πνευματικὴ κατάσταση τοῦ κάθε ἑνὸς ἀνθρώπου χωριστὰ ἀπὸ τὸν πνευματικό του πατέρα.

Στὰ κείμενα τῆς παραδόσεως εἶναι περισσότερο ἀπὸ προφανὲς ὅτι οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ κοινωνοῦν συνεχῶς καὶ συχνά. Σκοπὸς τῆς ἐπιτελέσεως τῆς θείας λειτουργίας εἶναι ἡ προσέλευση καὶ ἡ μετοχὴ τῶν πιστῶν στὰ ἅγια μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, γι᾽ αὐτὸ ἄλλωστε ὀνομάζεται εὐχαριστιακὴ σύναξη. Ἡ Ἁγία Γραφή, οἱ ἱεροὶ κανόνες, τὰ λειτουργικὰ κείμενα, τὰ πατερικὰ συγγράμματα, τὰ Τυπικὰ τῶν μονῶν καὶ ἡ μοναχικὴ παράδοση, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ εὐχαριστιακὰ εἴδη συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτῆς. Οἱ Κολλυβάδες γνωρίζουν τὰ κείμενα, γι᾽ αὐτὸ δὲν καινοτομοῦν ὑπεραμυνόμενοι τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως, ἀλλὰ ἀναθερμαίνουν ὡς σοφοὶ παραδοσιακοὶ ἀνανεωτὲς τὸ εὐχαριστιακὸ ἦθος τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸ ἐβίωσαν οἱ αἰῶνες. Συχνὴ μετάληψη δὲν σημαίνει ἀναγκαστικὰ καθημερινή. Ἀπὸ τὴν ἄκρα καὶ αὐστηρὴ τοποθέτηση τοῦ Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου γιὰ τὴν καθημερινὴ κοινωνία, μέχρι τὴν ἀπαράδεκτη τυποποίηση τῆς δὶς ἢ τρὶς τοῦ ἔτους προσελεύσεως, ὁ μετριοπαθὴς ἅγιος Νικόδημος εὑρίσκει τὴ βασιλικὴ ὁδὸ καὶ τὴ διακριτικὴ μεσότητα στὴ δυνατότητα τῶν εὐλαβῶν καὶ ἀγωνιζομένων χριστιανῶν νὰ κοινωνοῦν τουλάχιστον κάθε Κυριακὴ στὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη καὶ σὲ κάθε μεγάλη καὶ ἐξέχουσα ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διαστολὴ αὐτὴ τῶν τοποθετήσεων περὶ τοῦ «*συνεχῶς*» καὶ «*συχνῶς*» ἀποδεικνύει καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος τῶν φιλοκαλικῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν δροῦσαν ὡς μία ὁμάδα κυβερνώμενη ἀπὸ προδιαγεγραμμένα ὑποχρεωτικὰ ἰδεολογήματα, ἀλλὰ ἦταν ἕνας θεόλεκτος σύλλογος καὶ μία ἁγία χορεία θεοφωτίστων καὶ διακριτικῶν διδασκάλων.

Ἡ ὑπὲρ τῆς παραδόσεως ἔνσταση τῶν Κολλυβάδων πατέρων ἐκτείνεται, πέραν τοῦ ζητήματος τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως, καὶ στὴν προβολὴ καὶ διατήρηση ἀλώβητου τοῦ δεσποτικοῦ, ὑπέρτιμου καὶ ἀναστάσιμου χαρακτήρα τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου. Ἡ Κυριακή, ἀπὸ τὶς βιβλικὲς ἀναφορὲς καὶ προτυπώσεις τοῦ Σαββάτου, μέχρι τὴν ἐξαίσια περὶ αὐτῆς πατερικὴ θεολογία, δὲν εἶναι μόνον χρονικὴ ἁγία ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ μέλλει νὰ γίνει ἡ αἰώνια ἁγία ἡμέρα τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν ὁποία θὰ εἰσοδεύσουν στὸ ὄρος τὸ ἅγιο καὶ θὰ προσευχηθοῦν ὅλα τὰ ἔθνη στὸν ἅγιο ἐπουράνιο οἶκο του. Εἶναι ἡμέρα πρώτη καὶ ὀγδόη, ποὺ θὰ ὑπερβεῖ τὸν ἑβδοματικὸ χρόνο, τὸν νομικὸ Σαββατισμὸ καὶ τὶς προφητικὲς ἐσχατολογικὲς ἀπαρχές, γιὰ νὰ ἀναχθεῖ στὴν αἰώνια καινὴ ἡμέρα τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Τὸ πνεῦμα τῆς Κυριακῆς, ὡς ἀναστάσιμη ἑβδοματικὴ ἀνακύκληση τοῦ πασχαλίου ἑορτασμοῦ, διαχέεται στὸ σύνολο τῆς Ὀρθοδόξου λατρείας καὶ διαποτίζει τὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν ἀποτελώντας τὸ ἑβδομαδιαῖο Πάσχα τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸ ὁποῖο καταπαύουν οἱ χριστιανοὶ καὶ λατρεύουν τὸν Κύριο.

Ἡ Ἀγιαννανίτικη λειτουργικὴ ἐκτροπὴ τῆς ἐντελῶς ἀντιπαραδοσιακῆς μεταφορᾶς τῶν μνημοσύνων ἀπὸ τὸ καταπαύσιμο Σάββατο στὴν ἀναστάσιμη Κυριακὴ ἦταν ἁπλῶς ἡ ἀφορμή, ὥστε οἱ φιλοκαλικοὶ πατέρες καὶ λειτουργικοὶ ἀναμορφωτὲς νὰ ἐκδιπλώσουν τὴ θαυμάσια καὶ ὀρθοδοξοπατερικὴ διδασκαλία τους περὶ τῶν ἀναστάσιμων προνομίων τῆς ἡμέρας ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη ἀποκλειστικῶς στὸν ἀναστάντα Κύριο. Ἡ Κυριακὴ ὀνομάζεται καὶ εἶναι μείζων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὡς ἑβδομαδιαία πασχάλια μνήμη ποὺ ἐγκαινίζεται χαρμόσυνα στὶς ψυχὲς τῶν πιστῶν καὶ ἀνακυκλώνει, στὸ πλαίσιο τοῦ χαρισματικὰ βιούμενου λειτουργικοῦ χρόνου, τὴν πασχαλινὴ ἡμέρα τῆς παγκοσμίου χαρᾶς. Ὁ ἀναστάσιμος, δοξολογικός, χαρμόσυνος, νικητικὸς καὶ δεσποτικός-ἑορταστικὸς αὐτὸς χαρακτήρας τῆς Κυριακῆς ἀπαιτεῖ λειτουργικὰ νὰ εἶναι μὴ νηστευομένη, μὴ γονυκλιτουμένη, ἀλλὰ καὶ ἄπενθος καὶ ἀμνημόσυνος. Ἐξαιτίας λοιπὸν τῆς ἀναστάσιμου καὶ δεσποτικῆς της ὑπεροχῆς, ἔχει τὸ προνόμιο νὰ ἀποκλείει ἀπὸ τὰ χρονικὰ καὶ λειτουργικά της ὅρια τὴ νηστεία, ὡς πρόξενο πένθους καὶ κατηφείας, τὴ γονυκλισία, ὡς σύμβολο δουλικότητας, κατανύξεως καὶ μετανοίας, καὶ πρὸ πάντων τὰ νεκρικὰ καὶ πενθικὰ μνημόσυνα. Τὴν ἀσχημοσύνη αὐτή, ὡς πρὸς τὰ πανάρχαια λειτουργικὰ θέσμια, τῆς κυριακάτικης νεκρολογίας δι᾽ ὅλων τῶν προσφόρων πνευματικῶν μέσων καὶ δι᾽ ὅλων τῶν δυνάμεών τους, μέχρι μαρτυρίων καὶ διωγμῶν, καταπολέμησαν οἱ Κολλυβάδες προμαχοῦντες τοῦ ἀκαινοτομήτου τῆς σεβάσμιας ὀρθοδόξου παραδόσεως.

Ἡ σύνθεση εὐχαριστίας καὶ Κυριακῆς τεκμαίρεται ἀσφαλῶς ἀπὸ τὴν ἄμεση σχέση τους. Ἡ Κυριακὴ εἶναι κατ᾽ ἐξοχὴν ἡμέρα κοινωνίας. Ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν εἶναι ἑόρτιος καὶ πασχάλιος. Ὁ χαρμόσυνος χαρακτήρας τῆς κυριακάτικης εὐχαριστιακῆς σύναξης, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλης τελείας θείας λειτουργίας σὲ ὁποιαδήποτε ἡμέρα τοῦ βίου τῶν χριστιανῶν, ὑπαγορεύει ἀβίαστα καὶ τὴν ὀρθία στάση προσευχῆς ποὺ εἰκονίζει τὴ χαρὰ τῆς ἀναστάσεως, καὶ τὴν παύση τῆς νηστείας ποὺ ὑποδηλώνει τὴν, διὰ τῆς παύσεως τοῦ πένθους τῆς μετανοίας, ἐλευθερία ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴ συμμετοχὴ πάντων, εἰ δυνατόν, τῶν μὴ κωλυομένων στὴ ζωοποίηση τῆς ψυχοτρόφου εὐχαριστιακῆς Τραπέζης τοῦ Κυρίου.

Περί τοῦ πνευματικοῦ δεσμοῦ τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου μετά τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους Ἄθω

Ἀπόσπασμα Πρακτικοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. ΚΗ΄ 10/23 -7-1955 Συνεδρίας τῆς Ἱ. Μ. Ἰβήρων.

Μοναχός Μάξιμος Ἰβηρίτης
(Νικολόπουλος)

Σήμερον τῇ 10ῃ-7ου-'55, ἡμέραν Σάββατον καί ὥραν 2αν πρωϊνήν (Ἰβηριστί), συνελθούσης τῆς Μοναστηριακῆς Συνάξεως εἰς τακτικήν Συνεδρίαν ἐν ἀπαρτίᾳ, μετά τήν ὑπογραφήν Πρακτικοῦ προηγουμένης καί ἔγκρισιν τοῦ ἐν σχεδίῳ, ἀναγινώσκονται:

1) Ὑπόμνημα τοῦ ἀδελφοῦ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου, ἐν σχέσει πρός τήν μέλλουσαν νά λάβῃ χώραν ἐν Καρυαῖς τελετήν τῆς ἐπισημοποιήσεως τῆς πράξεως τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς εἰς Ἅγιον ἀνακηρύξεως τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου.

Ἡ Μοναστηριακή ἡμῶν Σύναξις, ἀπεφάσισεν ἵνα καταχωρηθῇ ἐν τῷ Πρακτικῷ τό Ὑπόμνημα τοῦ ἀδελφοῦ ὡς ἔχει· νά ἐκφράσῃ τῷ ἀδελφῷ της τούτῳ τόν θερμόν ἔπαινόν της διά τό ἐκδηλούμενον ἐν τῷ Ὑπομνήματι τούτῳ ἐνδιαφέρον, μεστόν ἱεροῦ ζήλου καί θαυμασμοῦ πρός τόν Ὅσιον Νικόδημον, δοξάσαντα ὄντως τό Ἅγιον Ὄρος διά τοῦ ἐναρέτου βίου του καί τῶν πολλῶν καί ποικίλων συγγραμμάτων του, καί ἀναδειχθέντα ἐφάμιλλον πρός τούς μεγάλους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καί Οἰκουμενικόν Διδάσκαλον.

Τό Ὑπόμνημα ἔχει οὕτω: Σεβαστή Μοναστηριακή Σύναξις, Ἱστορικόν γεγονός μεγάλης σημασίας διά τόν Ἱερόν ἡμῶν Τόπον καί ὅλον τόν Ὀρθόδοξον κόσμον συντελεῖται κατ' αὐτάς τάς ἡμέρας. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ὡς Θεότευκτος Ὀργανισμός καί ἀνωτέρα Πνευματική Σκοπιά, προέβη ἐν πνεύματι ἁγίῳ εἰς ἐπίσημον Πατριαρχικήν καί Συνοδικήν πρᾶξιν, διά τῆς ὁποίας κατατάσσει ἐν τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, ἕνα γίγαντα τῆς ἀρετῆς καί ἕνα κολοσσόν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας μέ 101 συγγράμματα, Νικόδημον τόν Ἁγιορείτην.

Διά νά δοθῇ περισσοτέρα ἐπισημότης εἰς τό γεγονός, ἔρχεται εἰδική ἐξαρχία ἐξ Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου, ἵνα προστῇ τῆς Ἑορτῆς, ἥτις θέλει τελεσθῇ μετά πάσης μεγαλοπρεπείας τῇ 14ῃ Ἰουλίου ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου.

Τήν Πατριαρχικήν ταύτην ἀπόφασιν, ληφθεῖσαν κατ' εἰσήγησιν τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἥτις ἐπρωτοστάτησε καί εἰς τήν ἁγιοποίησιν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐπεκρότησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ Καθηγηταί τῆς Χάλκης, καθώς καί τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Ἀρχιερεῖς καί Ἡγούμενοι Μονῶν, κληρικοί καί λαϊκοί διανοούμενοι, καί ὅλα τοῦ ἐσωτερικοῦ καί ἐξωτερικοῦ τά θρησκευτικά περιοδικά.

Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἐζήτησεν ὡς χάριν νά ἐκδώσῃ τήν τοῦ Ἁγίου ἀκολουθίαν προσωπικῇ του δαπάνῃ, διά νά διατρανώσῃ μέ τοῦτο τήν εὐλάβειάν του πρός τόν Ὅσιον, ὅπως ἐδείκνυε ταύτην καί ἄλλος Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ΄, ὅστις γονυπετῶν καί κλαίων πρό τῆς σεβασμίας κάρας τοῦ Ἁγίου, ἔλεγεν ἐν εἴδη προσευχῆς: «*Νικόδημε ποῖον κατηραμένον στόμα λέγει ὅτι δέν ἠγίασες;*, «*Ὁ Νικόδημος εἶναι μεγάλος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας. Τό ὄνομά του καλύπτει πάντα τά Ὀρθόδοξα κράτη, καί μέ τό ὄνομα τοῦτο ἠσχολήθη καί ἡ Καθολική Ἐκκλησία. Σοφός δέ Ἱεράρχης, ὡς ὁ Κορυτσᾶς Εὐλόγιος, ἀποφαίνεται μετά κύρους ὅτι εἰς τόν Νικόδημον, ἐκτός τῆς ἁγιότητος, ἀνήκει καί ὁ τίτλος «Οἰκουμενικός Διδάσκαλος»*.

Τήν ἐπιχρύσωσιν τῆς σεπτῆς κάρας του ἀνέλαβον Ἑλληνοαμερικανοί.

Ἡ Μονή τῶν Ἰβήρων ἔχει τό μέγα εὐτύχημα νά συνδέηται στενώτατα μέ τόν Οἰκουμενικόν τοῦτον Διδάσκαλον, διότι εὑρισκόμενος ἐν Καψάλᾳ, ἤρχετο ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐνταῦθα πρός ἐπίσκεψιν ἐκλεκτῶν Ἰβηριτῶν Πατέρων, ὡς φερ' εἰπεῖν τοῦ Νικηφόρου, τοῦ Ὀνουφρίου καί ἄλλων, πρός μελέτην εἰς τήν πλουσιωτάτην τῆς Μονῆς Βιβλιοθήκην, κυρίως ὅμως ἤρχετο νά προσκυνῇ μετά φλογερᾶς πίστεως καί ἀγάπης τήν Κυρίαν Πορταΐτισσαν, εἰς τήν ὁποίαν ἐποίησε 4 Κανόνας μέ λυρισμόν ἄφθαστον, μέ εὐλάβειαν βαθυτάτην καί μέ περιπάθειαν ἀσύληπτον.

Μέ τούς Κανόνας τούτους, ἐν τῷ Θεοτοκαρίῳ, ὑμνολογοῦμεν καί ἡμεῖς μέχρι σήμερον τήν Μητέρα ἡμῶν Πορταΐτισσαν. Καί ἰδού ἕν δεῖγμα: (Κανών β΄)

Ὠδή στ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

«*Τί μοι πλοῦτος τρυφή τε καί εὔκλεια; ἅπας Ἰβηρίτης βοᾷ καυχώμενος, πλοῦτος ἐμοί καί στέφανος, ἡ Κυρία ἐστί Πορταΐτισσα*».

Τόσην ἀγάπην καί σεβασμόν εἶχον οἱ Ἰβηρῖται πρός τόν Ἅγιον, ὥστε ὅταν ἐνεφανίζετο, ἐφώνει ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλον: «*Ὁ Διδάσκαλος ἔρχεται, ὁ Διδάσκαλος*».

Εἰς πάντα τά συγγράμματα τοῦ θείου Πατρός, ἡ Μονή Ἰβήρων ἤρχετο πρώτη ἐπίκουρος, τήν δέ «*Νέαν Κλίμακα*» ἐξέδωκεν αὕτη ἐξ ὁλοκλήρου, καί ἀφοῦ τήν διένειμε δωρεάν κατά χιλιάδας σώματα, παρέμειναν μέχρι σήμερον 250 ἀντίτυπα εἰς τήν Βιβλιοθήκην τῆς Μονῆς ἀδιανέμητα.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, κάμνω θερμήν ἔκκλησιν εἰς τήν ἐγνωσμένην περίσκεψίν Σας, καί παρακαλῶ ὅπως, εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν, ἀρθῆτε ὑψηλά ὡς ἡγέται μεγάλης ἱστορικῆς Μονῆς μέ λαμπράς παραδόσεις καί μεγίστην ἠθικήν ἀκτινοβολίαν, ἐντός καί ἐκτός τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Κάμνω ἔκκλησιν ὅπως, ἀπό τῆς θέσεώς σας ταύτης, ὅπου Σᾶς ἔταξεν ἡ Θεία Πρόνοια, ἀποφασίσητε ἀπό ἐφέτος τήν καθιέρωσιν τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν, μέ πλήρη τήν πεποίθησιν ὅτι θά πράξητε ἔργον Θεοφιλές καί κατ' ἐξοχήν εὐχάριστον εἰς τήν Δέσποιναν ἡμῶν Πορταΐτισσαν, διότι ὁ Νικόδημός Της, ναί ὁ Νικόδημός Της εἶναι μαζί Της ὡς προσφιλέστατος θεράπων Αὐτῆς.

Θά εἶναι πρός τιμήν Σας ἡ πρᾶξις αὕτη, καί πρός τιμήν τῆς Μονῆς Ἰβήρων, ἔναντι τοῦ Πατριαρχείου, καθώς καί ἔναντι τῶν ἄλλων Μονῶν, αἵτινες ἐπίσης θά ἑορτάσουν τήν μνήμην αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν θά πανηγυρίσῃ τό εὐφρόσυνον τοῦτο γεγονός καί ἡ Ἱερά Κοινότης.

Οἱ ἄνθρωποι παρέρχονται, ἡ πρᾶξις Σας ὅμως αὕτη θά μείνῃ εἰς τήν ἱστορίαν διά τούς ἐπερχομένους, τόν δέ Ὅσιον καί Θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν Νικόδημον, νά εἶσθε βέβαιοι, ὅτι θά τόν ἔχητε ἀντιλήπτορα καί ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ καί ἐν τῇ μελλούσῃ.

«*Δίδου σοφῷ ἀφορμήν καί σοφώτερος ἔσται*»

Δόξα καί τιμή καί εἰρήνη παντί τῷ ἐργαζομένῳ τό ἀγαθόν.

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ἀθανάσιος μοναχός Ἰβηρίτης.

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή, συνδεθεῖσα στενώτατα μετά τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου, ὡς φαίνεται ἀπό τήν βιογραφίαν του, συνταχθεῖσαν ὑπό λογίου συγχρόνου του ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς τοῦ Ὀνουφρίου μοναχοῦ, καί ἐκ τῶν σχέσεών του καί μετ' ἄλλων ἀδελφῶν αὐτῆς, ὡς τοῦ μεγάλης φήμης Νικηφόρου, καί τοῦ ἐφησυχάζοντος ἐν τῷ ἀπέναντι Καθίσματι τοῦ Προφήτου Ἠλιού Ἐθνομάρτυρος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄5, ἀλλά καί ἐκ μέρους αὐτῆς ταύτης τῆς Μονῆς ἐκτιμωμένου καί θαυμαζομένου διά τήν ζωήν του καί τόν συγγραφικόν του ὀργασμόν, διά τήν ἔκδηλον πρός τήν Θείαν Πορταΐτισσαν λατρείαν καί τήν ἀφιέρωσιν εἰς τήν Ἱ. ἡμῶν Μονήν τοῦ θαυμαστου ἔργου του τῆς «*Κλίμακος*», τό ὁποῖον ἔργον βραδύτερον ἐτυπώθη δαπάναις αὐτῆς, καί διενεμήθη καί διανέμεται καί μέχρις σήμερον δωρεάν πρός ψυχικήν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν· διά τόν στενόν λέγομεν τοῦτον δεσμόν τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου μετά τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς κατά τήν περίοδον ἐκείνην τῆς συγγραφικῆς του δράσεως καί τοῦ παραδειγματικοῦ του ἐναρέτου βίου, καί τιμῶσα τήν μνήμην τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐκείνων, τῶν συντρεξάντων διά τῆς πνευματικῆς των ἀνωτερότητος τόν Ὅσιον εἰς τούς πνευματικούς του ἀγῶνας, ἀπεφάσισεν ἐν τῇ σημερινῇ συνάξει αὐτῆς, νά καθιερώσῃ τόν ἑορτασμόν τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τήν 14ην Ἰουλίου ἡμέραν τῆς μνήμης του, ἵνα πρεσβείαις αὐτοῦ συνεχίζῃ ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή τήν ἀποστολήν της ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει, εἰς δόξαν Θεοῦ.

2) .....

Καί ἡ Συνεδρία λύεται.

+ Εὐθύμιος Προηγούμενος — Γέρ. Ἀγαθάγγελος
+ Γ. Λεόντιος — + Γ. Μιχαήλ
+ Προηγούμενος Πορφύριος — + Προηγ. Μεθόδιος
+ Προηγούμενος Χρύσανθος

1. Τό ἀνωτέρω περισπούδαστον Ἀπόσπασμα Πρακτικοῦ ἐλήφθη ἐκ τοῦ Ἰβηριτικοῦ Κώδικος τῶν Πρακτικῶν τῶν Διοικητικῶν Συνεδριῶν τῆς Μονῆς τοῦ ἔτους 1955. Κωδικογράφος τῆς Μονῆς τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦτο ὁ ἐξ Ἡρακλείτσης τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης Προηγούμενος Χρύσανθος Ἰβηρίτης (1881-1957). Ἡ ἀξία τῶν γραφομένων εἰς τό Πρακτικόν τοῦτο εἶχεν ἀπό καιροῦ ἐπισημανθῆ ὑπό τοῦ ὑποφαινομένου, διό καί ὑπῆρχε σκέψις δημοσιεύσεώς του μετά τινων συμπληρωματικῶν σημειώσεων, ἕνεκεν τιμῆς πρός τόν Ὅσιον Νικόδημον τόν Ἁγιορείτην καί ὠφελείας βεβαίως τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Πρῶτος ἀποδέκτης τοῦ ἀγνώστου τούτου πνευματικοῦ θησαυροῦ τυγχάνει ὁ Σύλλογος Φίλων Ἁγίου Ὄρους Νομοῦ Δράμας «*Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης*», πρός τόν ὁποῖον προσεφέρθη ἐγκαρδίως τήν 25ην Μαρτίου 2007 ὡς ἐλάχιστον Ἀντίδωρον ἀγάπης ἐπί τῇ τιμητικῇ ἡμῶν προσκλήσει, μετ' ἄλλων ἐκεῖσε πνευματικῶν φορέων, διά σχετικήν ὁμιλίαν μας εἰς Δράμαν μέ θέμα: «*Ἡ συμβολή τοῦ Κλήρου εἰς τόν Ἱερόν Ἀγῶνα τοῦ 1821*».

2.Ὁ Ἱερομόναχος Ἀθανάσιος Ἰβηρίτης (1885-1973) κατήγετο ἀπό τό Λευκάσιον Καλαβρύτων καί ἦτο μία ἐξέχουσα Ἁγιορειτική φυσιογνωμία τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἡ Ἁγιοποίησις τοῦ ἱεροῦ Νικοδήμου ὀφείλεται κατά κύριον λόγον εἰς τάς ἐνεργείας τοῦ Ἀθανασίου· δι' ὅν λόγον ὁ ἀείμνηστος Θεόκλητος Διονυσιάτης σημειοῖ εἰς τό ἐξαίρετον πόνημά του δι' αὐτόν τά ἑξῆς: «*Ἐάν ὅμως δέν ὑπῆρχεν ἕνας ἱερομόναχος Ἀθανάσιος, γιά νά ἀνακινήσῃ τό θέμα, νά μεθοδεύσει ἐνέργειες, νά γράψει πανταχοῦ, νά διαφωτίσει, νά προβάλει τό ἔργο καί τό βίο τοῦ Ὁσίου Πατέρα, νά ἐπιμείνει, νά ἀνθίσταται μπροστά στή δειλία, καί ἐπί τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια νά παρακολουθεῖ ἄγρυπνα τήν πορεία τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ζητήματος, θά εἶχε ἡ Ἐκκλησία ἕνα ἐπί πλέον Ἅγιο; τό Ἅγιον Ὄρος θά ἐσεμνύνετο γιά τό εὐῶδες ἄνθος τῆς ἀθωνικῆς γῆς καί θά διαβάζαμε τώρα τά συγγράμματά του σάν ἔργα θεοφωτίστου μοναχοῦ, πού στολίζουν τήν Ὀρθοδοξία;*» Βλ. Θεοκλήτου (Μοναχοῦ) Διονυσιάτου, Ἱερομόναχος Ἀθανάσιος Ἰβηρίτης (1885-1973), ἐκδόσεις «*Τό Περιβόλι τῆς Παναγίας*» Α΄ ἔκδοση, Θεσσαλονίκη 1986, σελ. 92.

3.Ὁ Ὀνούφριος Κουντούρης, γνωστός καί ὡς Κουντουρόπουλος ἤ Κουντούρογλου μέ τάς χαρακτηριστικάς καταλήξεις πελοποννησιακήν τε καί τουρκικήν, ἐγεννήθη ἐν Δημητσάνῃ τῆς Πελοποννήσου μετά τό 1760. Ὅτε ἐνηλικιώθη ἐσπούδασεν ἐν τῇ περιωνύμῳ Σχολῇ τῆς πατρίδος του καί ἀκολούθως ἐγένετο Μοναχός εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἰβήρων, εἰς ἥν καί ἐκοιμήθη ὑπερεβδομηκοντούτης τό 1833, καταλιπών φήμην γνησίου πατριώτου, φιλησύχου καί λογιωτάτου ἀνδρός. Μετά τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου διετήρει πνευματικήν φιλίαν· ἔγραψε δέ καί τόν προταττόμενον τοῦ Συναξαριστοῦ ἐκείνου βίον, καθώς καί ἐγκριτικήν ἐπιστολήν προτασσομένην τῆς Νέας Κλίμακος.

4.Ὁ Νικηφόρος Ἰβηρίτης προσῆλεν εἰς τήν Ἱ.Μονήν Ἰβήρων πρό τοῦ 1787. Ἔφερε δέ οὗτος τόν τίτλον τοῦ Χαρτοφύλακος πρό τοῦ 1800. Ὑπῆρξεν ἔμπιστον πρόσωπον καί συγχρόνως ἰδιαίτερος Γραμματεύς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Ε΄. Κατά τήν γενικήν συνέλευσιν τῶν Προϊσταμένων τῶν Ἁγιορειτικῶν Μονῶν καί τῶν ὑπαρχηγῶν τοῦ Ἀγῶνος, γενομένην τήν 23ην Μαΐου 1821 εἰς τήν Ἱ. Μονήν Κουτλουμουσίου, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῆς Μακεδονίας Ἐμμανουήλ Παππᾶ διωρίσθη παμψηφεί Πολιτικός Διοικητής τοῦ Ἁγίου Ὄρους μέ ἕδραν τάς Καρυάς. Ἀποτελῶν ὁ ἴδιος τήν ὀπισθοφυλακήν τοῦ Ἐμμανουήλ Παππᾶ καί ἀρχηγεύων ἰσχυροῦ σώματος 1500 περίπου μαχητῶν, κατά τό πλεῖστον Ἁγιορειτῶν, συνεπλάκη καί ἐπολέμησε μέ ἰσχυράν δύναμιν τουρκικοῦ ἱππικοῦ πρό τοῦ χειμερινοῦ λουτροῦ τοῦ Ἐγρῆ Μπουτζάκ (Νέας Ἀπολλωνίας). Ὁ Νικηφόρος ἦτο ἄφοβος πολεμιστής καί ἐνθουσιώδης πατριώτης· συνεδέετο δέ καί οὗτος διά φιλίας μετά τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου. Εἰς τούς ἀναγινώσκοντας τά ἱερά συγγράμματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι γνωστός ἐξ ἐγκριτικῆς ἐπιστολῆς καί τριῶν ἐπιγραμμάτων ἰαμβικῶν, προταχθέντων τοῦ Ἑορτοδρομίου καί φερόντων ἀκροστιχίδα Νικηφόρος Χαρτοφύλαξ Ἰβηρίτης: τούτων τό πρῶτον εἰς τήν βίβλον, τό δεύτερον εἰς τόν Ὅσιον Νικόδημον τόν Ἁγιορείτην καί τό τρίτον εἰς τό ὄρος τοῦ Ἄθω. Ὁ Νικηφόρος διετέλεσε καί μέλος Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐν Ἀθήναις, ἔνθα καί ἐκοιμήθη τό 1840.

5.Ὁ ἀοίδιμος Ἐθνοϊερομάρτυς Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ε΄ Πατριάρχης ΚΠόλεως, ἐξορισθείς δίς ὑπό τῶν Τούρκων, ἔζησε βίον ἀσκητικώτατον ἐπί 15-16 ὁλόκληρα ἔτη εἰς τό ἀρχαῖον Ἰβηριτικόν Κελλίον-Κάθισμα τοῦ Προφήτου Ἠλιού πρό τῶν Πυλῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰβήρων. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος διετήρει ἐκ Σμύρνης παλαιόν πνευματικόν σύνδεσμον μετά τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου. Μεταξύ τῶν δύο τούτων Ἁγίων ὑπῆρξεν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀγαστή συνεργασία εἰς ποικίλα πνευματικά θέματα. Τό πνευματικόν ἐνδιαφέρον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου διά τόν Ὅσιον Νικόδημον ἐκορυφώθη κατά τήν ἐποχήν τῶν ἐρίδων (Μνημοσύνων καί συχνοῦς Θ. Μεταλήψεως). Ὁ κλεινός οὗτος Πατριάρχης τοῦ Γένους μας ὑπῆρξε κατά κύριον λόγον ἔνθερμος ὑποστηρικτής τοῦ ὅλου ἀνεπαναλήπτου συγγραφικοῦ ἔργου τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου· ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἔδειξε διά τόν Συναξαριστήν, τό Ἑορτοδρόμιον κ. ἄ.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

† Ἰωάννου Φουντούλη,
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Ἡ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ποὺ ἑορτάζει στὶς 15 Αὐγούστου ὁ χριστιανικὸς κόσμος, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ τὶς ἑορτὲς ποὺ καθιέρωσε ἡ Ἐκκλησία πρὸς τιμὴν τῆς Μητρὸς τοῦΚυρίου, τὶς θεομητορικὲς ἑορτές.Ἴσως εἶναι καὶ ἡ παλαιοτέρα ἀπὸ ὅλες. Τὶς πρῶτες μαρτυρίες ἔχομε γι᾽ αὐτὴν κατὰ τὸν Ε᾽ αἰώνα, γύρω στὴν ἐποχὴ ποὺ συνεκλήθη ἡ Γ᾽ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῆς Ἐφέσου (451), ποὺ καθόρισε τὸ θεομητορικὸ δόγμα καὶ ἔγινε αἰτία νὰ ἀναπτυχθεῖ ἡ τιμὴ στὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου.Γιὰ πρώτη φορὰ φαίνεται ὅτι συνεστήθη στὰ Ἱεροσόλυμα τὴν 13η Αὐγούστου καὶ λίγο ἀργότερα μετετέθη στὶς 15 τοῦ ἰδίου μηνός. Εἶχε δὲ γενικότερα θεομητορικὸ χαρακτήρα, χωρὶς εἰδικὴ ἀναφορὰ στὸ γεγονὸς τῆς Κοιμήσεως. Ὀνομάζετο *«ἡμέρα τῆς Θεοτόκου Μαρίας»*

Κέντρο τοῦ πανηγυρισμοῦ ἀναφέρεται στὴν ἀρχὴ ἕνα «*Κάθισμα*», ναὸς ἐπ᾽ ὀνόματί της, ποὺ εὑρίσκετο ἔξω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στὸ τρίτο μίλιο τῆς ὁδοῦ ποὺ ὁδηγοῦσε στὴν Βηθλεέμ. Ἡ σύνδεση τῆς ἑορτῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, ἔγινε στὸν περίφημο ναὸ τῆς Παναγίας ποὺ βρισκόταν στὴν Γεσθημανή, τὸ *«εὐκτήριο τοῦ Μαυρικίου»*, ὅπου ὑπῆρχε καὶ ὁ τάφος της. Αὐτὸς ὁ Ναὸς πολὺ σύντομα πῆρε τὸν χαρακτήρα τοῦ μεγαλυτέρου θεομητορικοῦ προσκυνήματος καὶ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἔγινε αἰτία ἡ πανήγυρίς του κατὰ τὴν 15η Αὐγούστου γρήγορα νὰ διαδοθεῖ σ᾽ ὁλόκληρο τὸν χριστιανικὸ κόσμο καὶ κατὰ τὸν ΣΤ᾽ μὲ Ζ᾽ αἰώνα νὰ ἐπικρατήσει σὲ ἀνατολὴ καὶ δύση σὰν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀργότερα ἐξήρθη ἡ ἑορτὴ μὲ τὴν προπαρασκευαστικὴ νηστεία καὶ τὴν παράταση τὸ ἑορτασμοῦ μέχρι τῆς 23ης ἢ καὶ μέχρι τέλους τοῦ Αὐγού στου καὶ ἔγινε ὄχι μόνο ἡ μεγαλυτέρα θεομητορικὴ ἑορτή, ἀλλὰ καὶ μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες ἑορτὲς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Αὐτὸ βέβαια ἦταν φυσικὸ νὰ γίνει, γιατί ἡ Θεοτόκος εἶναι τὸ προσφιλέστερο καὶ ἱερότερο πρόσωπο μετὰ τὸν Κύριο καὶ γι᾽ αὐτὸ συνεκέντρωσε τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐλάβεια ὅλων τῶν χριστιανικῶν γενεῶν. Ἀναρίθμητοι Ναοὶ καὶ Μονὲς ἔχουν κτισθεῖ πρὸς τιμὴν τῆς Κοιμήσεώς της, θαυμάσιες τοιχογραφίες παριστάνουν σὲ κάθε Ναὸ πίσω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ εἴσοδο σὲ ἐκπληκτικὲς συνθέσεις τὴν ἱερά της κηδεία, ὕμνοι ἐκλεκτοὶ ἔχουν διακοσμήσει τὴν ἀκολουθία της καὶ λόγοι λαμπροὶ καὶ ἐγκώμια ἐκφωνήθηκαν ἀπὸ τοὺς Πατέρες καὶ νεωτέρους κληρικούς ἄνδρες κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης της. Ὅλες οἱ ἀνθρώπινες γενεὲς συναγωνίσθηκαν στὴν προσφορὰ ὅ,τι ἐκλεκτοτέρου εἶχαν νὰ παρουσιάσουν γιὰ νὰ μακαρίσουν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὴν Παρθένο Μαρία. *«Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι σὲ πᾶσαι αἱ γενεαί»*.

Τό Ἑορτολογικό περιεχόμενο τῆς Ἑορτῆς

Γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ ἑορτολογικοῦ περιεχομένου τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῆς Συλλήψεως, τῆς Γεννήσεως καὶ τῶν Εἰσοδίων, πρέπει νὰ κάνουμε μία μικρὰ ἀναδρομὴ στὶς πηγές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀντλήθηκαν τὰ θεομητορικὰ αὐτὰ θέματα. Διαφορετικὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ ἑρμηνεύσει κανεὶς ὅτι συνδέεται μὲ τὸν ἑορτασμὸ αὐτόν, τὰ συναξάρια, τὴν ὑμνογραφία καὶ τὴν εἰκονογραφία των. Οἱ αὐθεντικὲς ἱστορικὲς πηγές, τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὰ ἄλλα βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, δὲν μᾶς διέσωσαν πληροφορίες γιὰ τὸν εὐαγγελισμὸ καὶ γιὰ τὸν μετὰ τὴν ἀνάληψη τοῦ Κυρίου βίο τῆς Θεοτόκου. Πρόθεση τῶν Ἱερῶν συγγραφέων ἦταν νὰ ἀφηγηθοῦν τὸν βίο καὶ τὸ σωτηριῶδες ἔργο τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι ἄμεσα συνεδέετο μὲ αὐτὸν καὶ ὄχι νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν εὐλαβῆ περιέργεια ἢ τὰ ἱστορικὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἀναγνωστῶν των. Ἡ παράδοση ὅμως τῆς Ἐκκλησίας διέσωσε ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διάφορες πληροφορίες ποὺ ἀφοροῦσαν στὸν βίο τῆς Θεοτόκου πρὸ συλλήψεως τοῦ Κυρίου καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασή Του. Ἀργότερα διάφοροι εὐλαβεῖς, κατὰ τὸ πλεῖστον, συγγραφεῖς περιέλαβαν τὶς πληροφορίες αὐτὲς καὶ τὶς ἀνέπτυξαν μὲ τὴν φαντασία των καὶ γιὰ νὰ ἔχουν περισσότερο κύρος ἔθεσαν στοὺς τίτλους τῶν ἔργων των μεγάλα ἀποστολικὰ ὀνόματα. Ἡ Ἐκκλησία ἀπέρριψε καὶ κατεδίκασε τὰ βιβλία αὐτὰ καὶ τὰ ὀνόμασε *«Ἀπόκρυφα»* καὶ *«Ψευδεπίγραφα»*. Σὲ μεταγενεστέρα ἐποχὴ πολλὲς ἀπὸ τὶς διηγήσεις αὐτές, τουλάχιστον στὶς βασικὲς τῶν γραμμές, ἔδωσαν θέματα στὴν διαμόρφωση ἑορτῶν, στὴν σύναξη συναξαρίων, στὴν ποίηση ὕμνων καὶ στὴν εἰκονογραφία. Ἐξ ἄλλου καθὼς εἴπαμε, ὁ πυρὴν τῶν διηγήσεων αὐτῶν εἶχε ὡς βάση του παμπάλαιες ἱστορικὲς παραδόσεις γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Θεομήτορος.

Ἀφήγησις τοῦ γεγονότος τῆς Κοιμήσεως

Εἰδικὰ τὸ γεγονὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτό κου ἀφηγεῖται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ μία ἀπό- κρυφος διήγησις, ποὺ φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἠγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ Ἰωάννου. Μία περίληψη τοῦ ἐκτενοῦς αὐτοῦ κειμένου θὰ παρουσιάσομε ἐδῶ. Σὲ κάθε σημεῖο ὁ ἀναγνώστης τοῦ θυμᾶται ἀντίστοιχες φράσεις ἀπὸ τοὺς ὕμνους καὶ τὸ συναξάριο τῆς ἑορτῆς καὶ λεπτομέρειες ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως, ποὺ ἐφιλοτέχνησαν βυζαντινοὶζωγράφοι: Ἡ Παναγία μετὰ τὴν ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ καθημερινῶς πήγαινε στὸ ζωοδόχο μνῆμα καὶ προσεύχεται. Μία Παρασκευὴ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ παρουσιάζεται μπροστά της καὶ τὴν χαιρετᾶ: *«Χαῖρε, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὁ Κύριος ἄκουσε τὴν προσευχή σου καὶ θὰ πορευθεῖς εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθινὴν καὶ ἀδιάδοχον»*. Ἡ Θεοτόκος ἐπιστρέφει στὸν οἶκον της, θυμιᾶ καὶ προσεύχεται στὸν Χριστὸ νὰ τῆς στείλει τὸν Ἰωάννη καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους γιὰ νὰ παρασταθοῦν στὸν θάνατό της. Ἡ προσευχὴ τῆς εἰσακούεται καὶ πρῶτος φθάνει, ἁρπαγεῖς ἀπὸ νεφέλη, ὁ Ἰωάννης καὶ σὲ λίγο ἐπὶ νεφελῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι οἱ διεσπαρμένοι στὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Τὴν

Κυριακὴ ἔρχεται μὲ τὴν ἀπαστράπτουσα δόξα Του καὶ μὲ χιλιάδες ἀγγέλους ὁ Κύριος νὰ παραλάβει τὴν ψυχὴ τῆς μητρός Του. Ἐκείνη εὐλογεῖ τοὺς Ἀποστόλους καὶ τὸν κόσμο, δέεται γιὰ τὴν σωτηρία ὅλων καὶ ἀφοῦ λαμβάνει τὴν ὑπόσχεση ὅτι «*πάσα ψυχὴ ἐπικαλούμενη τὸ ὄνομά της οὐ μὴ καταισχυνθῇ, ἀλλ᾽ εὕρῃ ἔλεος καὶ παράκλησιν καὶ ἀντίληψιν καὶ παρ ρησίαν καὶ ἐν τῷ νῦν αἰώνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι*», παραδίδει τὴν ἁγία της ψυχὴ στὰ χέρια τοῦ Υἱοῦ της. Οἱ Ἀπόστολοι περιπτύσσονται τὸ σκῆνος καὶ ψάλλοντες, μεταφέρουν τὴν κλίνη μὲ τὸ σῶμα γιὰ ταφή. Ἕνας Ἑβραῖος ὀνόματι Ἰεφωνίας ὁρμᾶ καὶ ἐπιχειρεῖ «*κατὰ τῆς κλίνης*», ἀλλ᾽ ἄγγελος Κυρίου μὲ «*ξίφος πυρὸς*» ἀποκόπτει τὰ χέρια του ἀπὸ τῶν ὤμων, ποὺ μέυν κρεμασμένα στὴν κλίνη. Αὐτὸς μετανοεῖ καὶ κολλῶνται καὶ πάλι τὰ χέρια του, ἐνῶ οἱ Ἀπόστολοι ἀνενόχλητοι συνεχίζουν τὴν ἐκφορά. Τὸ σκῆνος θάπτεται σὲ καινὸ μνημεῖο στὴν Γεσθημανή, τὴν Τρίτη ὅμως ἡμέρα «*μετετέθη... ἐν Παραδείσω*».

Ἡ Ἐκκλησιαστική Ποίησις

Η εκκλησιαστική ποίησις εξωραϊζει την απλή αυτή διήγηση. Στα τρία στιχηρά του Εσπερινού του α΄ήχου, το πρώτο αυτόμελο και τα άλλα δύο προσόμοια, του πρώτου, με ένα θαυμάσιο τρόπο, εγκωμιάζεται η Θεοτόκος και η Κοίμησί της. Ως υπόβαθρο όμως αναγνωρίζεται εύκολα η διήγησι του αποκρύφου: η Γεθσημανή, οι λόγοι του Γαβριήλ, η παρουσία των αγγελικών δυνάμεων, η μετάστασι από τον τάφο στον ουρανό.

Το ίδιο θέμα έχουν και τα τρία στιχηρά των Αίνων του δ΄ ήχου. Στο πρώτο, όλος ο κόσμος, ουράνιος και επίγειος, χαίρεται προπέμποντας την μητέρα του Χριστού και ψάλλοντας σ᾽ αυτήν την εξόδιον ωδήν. Στα άλλα δύο περιγράφεται η έλευσις των Αποστόλων και η επικήδεια ψαλμωδία τους, καθώς και η παρουσία των αγγελικών δυνάμεων και η υποδοχή της αμωμήτου ψυχής της από τον Χριστό.

Τέλος θα σταθούμε στο πιο ιδιόρρυθμο τροπαριο της εορτής αυτής, αλλά και όλων των τροπαρίων μας. Πρόκειται για το δοξαστικό του Εσπερινού. Το περιεχόμενό του αντλεί από την σχετική απόκρυφο διήγηση. Η ιδιορρυθμία του τροπαρίου αυτού είναι ότι δεν ψάλλεται, όπως όλοι οι άλλοι Εκκλησιαστικοί ύμνοι, σε ένα μόνο ήχο, αλλά και στους οκτώ.

Ἦχος πλ. α΄

Θεαρχίῳ νεύματι,
πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι,
ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι

Ἦχος πλ. α΄

Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον,
καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος,
ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β΄

Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις,
σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι.

Ἦχος β΄

Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι,
τῷ δέει κρατούμεναι, ὑπερκοσμίως δὲ προῴχοντο,
καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις·
ἰδοὺ ἡ παντάνασσα θεόπαις παραγέγονεν.

Ἦχος γ΄

Ἄρατε πύλας,
καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε,
τὴν τοῦ ἀενάου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς

Διά ταύτης γάρ η παγγενής
των βροτών σωτηρία γέγονεν,
η ατενίζειν ουκ ισχύομεν
και ταύτη άξιον γέρας
απονέμειν αδύνατον,

Ἦχος δ΄

αύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον,
ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ΄

Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε,
ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ,
καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς,
περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας
τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α΄

Εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

(Από τό βιβλίο Λογική Λατρεία,
εκδ. Αποστολικής Διακονίας, Αθήνα 1984).

Ἐγκώμιο στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου
(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός)

Τί εἶναι αὐτὸ τὸ μυστήριο τὸ μέγα, ποὺ συντελεῖται γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, ἱερὴ Μητέρα καὶ Παρθένε; «*Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου*». Ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι θὰ σὲ μακαρίζουν, γιατί μονάχα Σὺ εἶσαι ἄξια γιὰ μακαρισμό! Καὶ νὰ ποὺ ὅλες οἱ γενιὲς Σὲ μακαρίζουν. Ἐσένα εἶδαν οἱ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σὲ μακάρισαν οἱ βασίλισσες, δηλαδὴ οἱ ψυχὲς τῶν δικαίων, καὶ θὰ σὲ ὑμνοῦν αἰώνια. Γιατί Σὺ εἶσαι ὁ θρόνος ὁ βασιλικός, στὸν ὁποῖον παραστέκονται Ἄγγελοι κοιτάζοντας τὸν Βασιλέα καὶ Δημιουργὸ νὰ κάθεται ἐπάνω του.

Σὺ ἔγινες Ἐδὲμ νοητή, πιὸ ἱερὴ καὶ πιὸ θεϊκὴ ἀπὸ τὴν παλιά. Γιατί σὲ ἐκείνη τὴν Ἐδὲμ ἔμεινε ὁ Ἀδὰμ ὁ γήινος, ἐνῶ σ' Ἐσένα ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐσένα προεικόνισε ἡ κιβωτός, γιατί Σὺ γέννησες τὸν Χριστό, τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου, ποὺ καταπόντισε τὴν ἁμαρτία καὶ κατασίγησε τὰ κύματά της. Ἐσένα προεικόνισε ἡ βάτος, Ἐσένα εἶχαν ἐπιγράψει προφητικῶς οἱ θεοχάρακτες πλάκες, Ἐσένα προζωγράφισε ἡ κιβωτὸς τοῦ νόμου καὶ Σένα εἶχαν φανερὰ προτυπώσει ἡ στάμνα ἡ χρυσὴ καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρὼν ποὺ ἄχε βλαστήσει.Ἀπὸ Σένα προῆλθε ἡ φλόγα τῆς θεότητος, τὸ μέτρο καὶ ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, τὸ γλυκύτατο καὶ οὐράνιο μάννα, τὸ ὄνομα τὸ ἀπερίγραπτο καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ ὀνόματα, τὸ φῶς τὸ αἰώνιο καὶ ἀπρόσιτο, ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ οὐράνιος, ὁ καρπὸς ποὺ δὲν γεωργήθηκε, ἀλλὰ βλάστησε ἀπὸ Σένα μὲ σῶμα ἀνθρώπινο. Ἐσένα δὲν προμηνοῦσε τὸ καμίνι ποὺ ἔβγαζε φωτιὰ καὶ ταυτόχρονα δρόσιζε ἀλλὰ καὶ ἔκαιγε κι ἦταν ἀντίτυπο τῆς θείας φωτιᾶς πού μέσα Σου κατοίκησε;

Παρὰ λίγο ὅμως θὰ ξεχνοῦσα τὴ σκάλα τοῦ Ἰακώβ. Τί δηλαδή; Δὲν εἶναι φανερὸ σὲ ὅλους ὅτι Ἐσένα προεικόνιζε κι ἦταν προτύπωσή Σου; Ὅπως ὁ Ἰακὼβ εἶχε δεῖ τὶς ἄκρες της σκάλας νὰ ἑνώνουν τὸν οὐρανὸ μὲ τὴ γῆ καὶ νὰ ἀνεβοκατεβαίνουν σ' αὐτὴν Ἄγγελοι, ἔτσι κι ἐσὺ ἕνωσες αὐτὰ ποὺ ἦσαν πρὶν χωρισμένα, ἀφοῦ μπῆκες στὴ μέση Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων κι ἔγινες σκάλα, γιὰ νὰ κατεβεῖ σὲ μᾶς ὁ Θεός, ποὺ πῆρε τὸ ἀδύναμο προζύμι μας καὶ τὸ ἔνωσε μὲ τὸν ἑαυτό Του κι ἔκανε τὸν ἀνθρώπινο νοῦ ποὺ βλέπει τὸν Θεό. Ποῦ θὰ ἀποδώσουμε ἀκόμη τὰ κηρύγματα τῶν Προφητῶν; Σ' Ἐσένα, ἂν θέλουμε νὰ δείξουμε ὅτι εἶναι ἀληθινά! Γιατί, ποιὸ εἶναι τὸ Δαβιτικὸ μαλλὶ τοῦ προβάτου πού πάνω του ἔπεσε σὰν βροχὴ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι συνάναρχος μὲ τὸν Πατέρα; Δὲν εἶσαι Σὺ ὁλοφάνερα;

Ποιὰ εἶναι ἐπίσης ἡ Παρθένος, ποὺ ὁ Ἠσαΐας προορατικῶς προφήτευσε ὅτι θὰ συλλάβει καὶ θὰ γεννήσει Υἱὸν τὸν Θεό, πού εἶναι μαζί μας; Καὶ ποιὸ εἶναι τὸ βουνὸ τοῦ Δανιήλ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο κόπηκε πέτρα, ἀγκωνάρι, ὁ Χριστός, χωρὶς νὰ ὑποκύψει σὲ ἀνθρώπινο ἐργαλεῖο;

Ἂς ἔρθει ὁ Ἰεζεκιὴλ ὁ θεϊκότατος κι ἂς δείξει πύλη ποὺ ἔχει κλειστεῖ καὶ ποὺ πέρασε ἀπὸ μέσα της μόνο ὁ Κύριος καὶ παραμένει κλειστή.Ἐσένα, λοιπόν, κηρύττουν οἱ Προφῆτες. Ἐσένα διακονοῦν οἱ Ἄγγελοι καὶ ὑπηρετοῦν οἱ Ἀπόστολοι. Ἐσένα σήμερα, καθὼς ἀναχωροῦσες πρὸς τὸν Υἱό Σου, περιτριγύριζαν ψυχὲς Δικαίων καὶ Πατριαρχῶν καὶ τὸ ἄπειρο πλῆθος τῶν θεοφόρων Πατέρων, ποὺ συγκεντρώθηκαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, σὰν μέσα σὲ σύννεφο, ψάλλοντας ὕμνους ἱεροὺς σ' Ἐσένα, τὴν πηγὴ τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὰ θεία συναισθήματα.

Ὤ, πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται πρὸς τὴν ζωὴν διὰ μέσου τοῦ θανάτου! Πῶς νὰ ὀνομάσουμε τὸ μυστήριο τοῦτο πού σχετίζεται μὲ Σένα; Θάνατο; Μά, ἂν καὶ ἡ πανίερη καὶ μακαρία ψυχή Σου χωρίζεται ἀπὸ τὸ ἀμίαντο σῶμα Σου καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα Σου παραδίδεται στὴν ταφή, ὅμως δὲν παραμένει στὸ θάνατο κι οὔτε διαλύεται ἀπὸ τὴ φθορά. Ὅπως ὁ ἥλιος, ὁ ὁλόλαμπρος καὶ πάντα φωτεινός, ὅταν σκεπαστεῖ γιὰ λίγο ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς σελήνης, φαίνεται σὰν νὰ χάνεται καὶ τὸ σκοτάδι νὰ παίρνει τὴ θέση τῆς λάμψης του, μὰ αὐτὸς δὲν χάνει τὸ φῶς του, ἀλλὰ ἔχει μέσα του τὴν πηγὴ τοῦ φωτός. Ἔτσι κι Ἐσύ, ἂν καὶ καλύπτεσαι σωματικὰ ἀπὸ τὸν θάνατο γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα, ἐντούτοις ἀναβλύζεις πλούσια, καθαρὰ κι ἀτέλειωτα τὰ νάματα τοῦ θείου φωτὸς καὶ τῆς ἀθάνατης ζωῆς, ποταμοὺς χάριτος καὶ πηγὲς ἰαμάτων.

Ἐσὺ ἄνθισες σὰν δένδρο γλυκύτατο κι εἶναι ὁ καρπός Σου εὐλογία στὸ στόμα τῶν πιστῶν! Γι' αὐτὸ καὶ δὲν θὰ ὀνομάσω θάνατο τὴν ἱερὴ μετάστασή Σου, ἀλλὰ κοίμηση ἢ ἀποδημία ἢ ἐνδημία, γιὰ νὰ ἐκφρασθῶ καλύτερα, ἀφοῦ, φεύγοντας ἀπὸ τὴν κατοικία τοῦ σώματος, πηγαίνεις νὰ κατοικήσεις στὰ καλύτερα, στὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ Σου. Ἄγγελοι μαζὶ μὲ Ἀρχαγγέλους Σὲ μεταφέρουν ἀπὸ τὴ γῆ στοὺς οὐρανούς. Καθὼς περνᾶς εὐλογεῖται ὁ ἀέρας καὶ ὁ αἰθέρας καθαγιάζεται. Χαίροντας ὑποδέχεται ὁ οὐρανὸς τὴν ψυχή Σου. Σὲ προϋπαντοῦν οἱ οὐράνιες δυνάμεις μὲ ὕμνους ἱεροὺς καὶ τελετὴ χαρμόσυνη: «*τὶς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐγκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος;*». Εἶσαι ὡραία, λένε οἱ οὐράνιες δυνάμεις, σὰν τὸ φεγγάρι κι ὅλα τὰ Χερουβὶμ ἐκπλήσσονται καὶ τὰ Σεραφὶμ Σὲ δοξάζουν, Ἐσένα ποὺ δὲν ἀνέβηκες μονάχα ὡς τὸν οὐρανό, σὰν τὸν Προφήτη Ἠλία, οὔτε μονάχα μέχρι τὸν τρίτο οὐρανό, σὰν τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἀλλὰ ἔφτασες μέχρις αὐτὸν τὸν θρόνο τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ στέκεις κοντά Του μὲ πολλὴ κι ἀνείπωτη παρρησία.

Ἔγινες, λοιπόν, εὐλογία γιὰ ὅλον τὸν κόσμο, ἁγιασμὸς γιὰ τὸ σύμπαν, ἄνεση γιὰ τοὺς κουρασμένους, παρηγοριὰ γιὰ τοὺς πενθοῦντες, θεραπεία γιὰ τοὺς ἀρρώστους, λιμάνι γιὰ τούς θαλασσοδαρμένους, συγχώρηση γιὰ τοὺς ἁμαρτωλούς, παρηγοριὰ γιὰ τοὺς λυπημένους, πρόθυμη βοήθεια γιὰ ὅλους ποὺ σὲ ἐπικαλοῦνται, ἀρχὴ καὶ μέση καὶ τέλος ὅλων τῶν ἀγαθῶν ποὺ ξεπερνοῦν τὸν νοῦ μας.

Πῶς ὑποδέχθηκε ὁ οὐρανὸς αὐτὴν πού ἔγινε πλατύτερη ἀπ' αὐτόν; Καὶ πῶς ὁ τάφος δέχθηκε Αὐτὴν πού δέχθηκε μέσα Της τὸν Θεόν; Ὦ μνῆμα ἱερὸ καὶ θαυμαστὸ καὶ σεβάσμιο καὶ προσκυνητό, ποὺ καὶ τώρα τὸ περιποιοῦνται Ἄγγελοι, παρευρισκόμενοι μὲ πολὺν σεβασμὸ καὶ φόβο, καὶ ἄνθρωποι ποὺ ἔρχονται σ' αὐτὸ μὲ πίστη, τιμώντας το, προσκυνώντας το, φιλώντας το μὲ μάτια καὶ χείλια καὶ μὲ πόθο ψυχῆς ἀντλώντας πλοῦτο ἀγαθῶν.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἂς ταξιδέψουμε νοερὰ μακριὰ ἀπ' τὴ ζωὴ αὐτὴ μαζὶ μὲ τὴν Παναγία, ποὺ φεύγει ἀπ' τὴ γῆ αὐτή. Ἐλᾶτε ὅλοι μὲ πόθο καρδιακό, ἂς κατεβοῦμε στὸν τάφο μαζὶ μὲ τὴν Παρθένο ποὺ κατέρχεται σ' αὐτόν. Ἂς παρασταθοῦμε ὁλόγυρα στὸ ἱερότατο κρεβάτι της.

Ἡ φυλάκιση τοῦ Ἁγίου Μεθόδιου

Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀναστασίου Παρούτογλου
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Συμπληρώνονται φέτος 1130 ἔτη ἀπό τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεως (6 Ἀπριλίου τοῦ 885 μ.Χ.) τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου, αὐταδέλφου τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν οἱ φωτιστές τῶν Σλάβων καί ἁπάσης της Οἰκουμένης. Εἶναι γνωστόν ὅτι οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς ἀδελφοί διῆλθαν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ μεταφέροντες τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου στούς λαούς τῆς Εὐρώπης καί ἰδιαιτέρως στούς λαούς τῶν Σλάβων.

Οἱ δύο ἱεραπόστολοι ἀδελφοί Κύριλλος καί Μεθόδιος, ὕστερα ἀπό μιά ἰδιαίτερα ἐπιτυχημένη ἀποστολή στή Μεγάλη Μοραβία στό δεύτερο μισό του 9ου αἰώνα καί ἀφοῦ ἔθεσαν τίς βάσεις μιᾶς λειτουργικῆς Σλαβικῆς Ἐκκλησίας στή βάση τοῦ Ἀνατολικοῦ Ὀρθοδόξου λατρευτικοῦ προτύπου, ἀποφασίζουν νά ἐπιστρέψουν στήν Κωνσταντινούπολη καί νά δώσουν ἀναφορά στόν Αὐτοκράτορα καί τόν Πατριάρχη Μέγα Φώτιο γιά τά λαμπρά ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς τους.

Ἡ μεγαλόπνοη ἰδέα εἰσαγωγῆς τῆς λειτουργίας στά Σλαβικά γιά τούς σλαβικούς πληθυσμούς ὑπῆρξε ἰδιαίτερα ἐπιτυχής, γιατί μέ τόν τρόπο αὐτό ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία στούς πιστούς, νά παίρνουν ἐνεργό μέρος στήν προσευχή στή δική τους γλώσσα. Αὐτό, σέ ἀντίθεση μέ τόν βαβαρικό κλῆρο πού ἡ ὅλη λειτουργική διαδικασία διεξήγετο στά Λατινικά καί πού ὁ πιό πολύς κόσμος δέν κατανοοῦσε.

Αὐτή ἡ λατρευτική διαδικασία πάνω στό βυζαντινό πρότυπο εἶχε, ἐκτός ἀπό τόν λαό, τήν ἀμέριστη ὑποστήριξη τοῦ ἡγεμόνα τῆς χώρας Ratislav, γιατί διέβλεπε μέ τόν τρόπο αὐτό τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τήν κυριαρχία τοῦ γερμανικοῦ κλήρου, πού ἤδη δροῦσε στή χώρα, καί τή δημιουργία μιᾶς ἀνεξάρτητης Ἐκκλησίας τῆς Μοραβίας μέ τόν δικό της σλαβικό κλῆρο.

Εἶναι ἄλλωστε γνωστό πώς οἱ Φράγκοι ἱεραπόστολοι προσπαθοῦσαν νά ἐπιβάλουν τόν Χριστιανισμό στίς περιοχές αὐτές διά τῆς βίας, μέ τόν λαό νά τούς βλέπει σάν ξένους, ἐνῶ ἡ μεγάλη ἐπιτυχία πού εἶχαν ὁ Κύριλλος καί Μεθόδιος, ὀφείλετο, ὅπως γράφει ὁ Fr. Grivec, Constantinus et Methodius Thessalonicenses: «*στό γεγονός τῆς καλοκάγαθης συμπεριφορᾶς καί φωτεινῆς παρουσίας τους, πού καταγοήτευαν καί κατακτοῦσαν τό ποίμνιό τους, ἐπικοινωνώντας μαζί του στή δική του γλώσσα. Στή σλαβική λειτουργία, πού εἰσήγαγαν οἱ δύο ἀδελφοί, δέν ὑπάρχει ἴχνος ἐθνικισμοῦ, μά ἀπεναντίας εἶναι ἡ ἔκφραση ἑνός μεγάθυμου ἰδεαλισμοῦ καί χριστιανικῆς οἰκουμενικότητας τῶν λαῶν ἔναντί του Θεοῦ*».

Δέν πρέπει ἐπίσης νά ξεχνοῦμε, πώς οἱ δύο ἀδελφοί ἀντιπροσώπευαν τό πιό ἐκλεκτό κεφάλαιο, πού εἶχε νά προσφέρει τό πνευματικό Βυζάντιο, ἐνῶ τό γερμανικό κράτος φάνταζε πρωτόγονο καί βαρβαρικό.

Ἡ παρουσία τῶν Φράγκων ἱερέων μέ τελετουργική βάση τή Λατινική δημιούργησε ἀπό τήν ἀρχή προβλήματα στούς ἀδελφούς Κύριλλο καί Μεθόδιο, μέ τούς πρώτους νά δημιουργοῦν πολλά προσκόμματα καί ν' ἀντιδροῦν μέ μεγάλο μίσος στήν παρουσία τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Βυζαντίου καί μέ κάθε μέσο στή χρήση τῆς Σλαβικῆς γλώσσας στή λατρευτική διαδικασία, ἐνῶ δέν ἔχαναν εὐκαιρία νά κατασυκοφαντοῦν τούς ἀδελφούς στή Ρώμη ὡς αἱρετικούς. Ἔτσι ἡ ζωή τους βρισκόταν συνεχῶς ὑπό δοκιμασία, μόνοι καί ἀπροστάτευτοι μέ τό Βυζάντιο πολύ μακριά, γιά νά τούς προσφέρει ὁποιαδήποτε βοήθεια, καί μέ τή Ρώμη ἀναποφάσιστη καί ἀπρόθυμη νά ἐπέμβει.

Περί τά τέλη τοῦ 867 μ.Χ.οἱ δύο ἀδελφοί ξεκίνησαν γιά τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μέσω Βενετίας. Ὁ Πάπας Νικόλαος Α΄ ἀπέστειλε πρόσκληση πρός τούς δύο ἀδελφούς, ἐπιθυμώντας νά τούς συναντήσει στή Ρώμη, προτοῦ ἐπιστρέψουν στήν πατρίδα. Ἄλλωστε ὁ Πάπας γνώριζε πώς στίς ἀποσκευές τους εἶχαν τά λείψανα τοῦ μάρτυρα δεύτερου Πάπα τῆς Ρώμης Κλήμεντα, πού ἀνακάλυψαν στή Χερσώνα.

Οἱ δύο ἀδελφοί εὐχαρίστως ἀποδέχτηκαν τήν πρόσκληση τοῦ Πάπα. Τούς ἐδίδετο ἔτσι ἡ εὐκαιρία, νά ἐξηγήσουν τήν ἀποστολή τους, νά ἐπιδείξουν τ' ἀποτελέσματα, πού εἶχαν καί νά παραπονεθοῦν γιά τήν ἐχθρική στάση τοῦ γερμανικοῦ κλήρου ἐναντίον τους. Καί τελικά θά προσπαθοῦσαν νά πείσουν τόν Πάπα να ἀποδεχτεῖ τήν εἰσαγωγή τῆς Σλαβικῆς στή θεία λειτουργία καί νά χειροτονήσει τούς Σλάβους μαθητές, πού εἶχαν ἤδη προετοιμάσει.

Στή Ρώμη ὁ Κύριλλος καί ὁ Μεθόδιος ἔτυχαν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς ἀπό τόν λαό τῆς Ρώμης μέ ἐπικεφαλῆς τόν ἴδιο τόν Πάπα, πού παρέλαβε τά σλαβικά εὐαγγέλια καί τά εὐλόγησε, χειροτόνησε τούς Σλάβους μαθητές καί τελικά τέλεσαν τή θεία λειτουργία σλαβιστί.

Μέ τή χειρονομία της αὐτή ἡ Ρώμη ἀπέβλεπε νά κερδίσει τή συμπάθεια τῶν Σλάβων καί πώς ἀναγνωρίζει καί αὐτή, ἐκτός ἀπό τό Βυζάντιο, τίς ἐθνικές γλῶσσες στήν ἐκκλησιαστική ζωή.

Στή Ρώμη ὁ Κύριλλος ἀρρώστησε σοβαρά καί τελικά ἀπέθανε σέ ἡλικία 42 ἐτῶν, στίς 14 Φεβρουαρίου 869, καί ἐτάφη στή Βασιλική του Ἁγίου Κλήμεντος στή Ρώμη.

Ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ Κυρίλλου προκάλεσε μεγάλη θλίψη στό λαό τῆς Ρώμης, καί ἰδιαίτερα στόν ἀδελφό του Μεθόδιο, πού ἀπ' ἐδῶ καί μπρός θά συνέχιζε τήν πορεία του χωρίς τήν παρουσία τοῦ ἀγαπημένου του ἀδελφοῦ.

Σ' αὐτήν ἀκριβῶς τή στιγμή ὁ μονάρχης Kocel τῆς Παννονίας ὑποβάλει ἔκκληση στόν Πάπα Ἀδριανό Β', νά ἀποστείλει τόν Μεθόδιο στίς περιοχές του. Ὁ Πάπας μέ τήν παπική διακήρυξη Gloria in excelsis Deo, διόρισε τόν Μεθόδιο παπικό ἐκπρόσωπο στίς ἐπαρχίες αὐτές καί ταυτόχρονα τόν χειροτονεῖ ἀρχιεπίσκοπο. «*Ἀποστέλλω αὐτόν*», λέει στή διακήρυξη, «*πρός ὅλας τάς σλαβικάς χώρας ὡς διδάσκαλο καί ἐκ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου*» (Βίος Μεθόδιου).

Ο Kocel ὑποδέχτηκε τόν Μεθόδιο μετά μεγάλων τιμῶν, παρέχοντάς του εἴκοσι ἄνδρες ἐπιφανοῦς καταγωγῆς ὡς βοηθούς, μέ σκοπό νά χειροτονηθοῦν ὡς ἱερεῖς. Ὁ Μεθόδιος ἐνθρονίστηκε «*ἐπίσκοπός τῆς Παννονίας στήν ἕδρα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρονίκου*», ὅπου ὁ Ἅγιος Ἀνδρόνικος, κατά τήν παράδοση, ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος. Αὐτό ὑπονοεῖ τήν ἀρχαία ρωμαϊκή πόλη Sirmium, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας τῆς Παννονίας, σημερινή Stremska Mitrovica στόν ποταμό Sava.

Τό 869 ξέσπασε πόλεμος μεταξύ τῶν Μοραβῶν καί τῶν Φράγκων. Στή διάρκεια τοῦ πολέμου αὐτοῦ τά στρατεύματα τῶν Μοραβῶν ἔπαθαν πανωλεθρία καί ὁ μονάρχης Ratislav συνελήφθη αἰχμάλωτος καί, ἀφοῦ πέρασε ἀπό δίκη, τυφλώθηκε. Τελικά ἀντικαταστάθηκε ἀπό τόν ἀνεψιό του Svatopluk. Τήν ἴδια τύχη εἶχε καί ὁ Μεθόδιος, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ἀπό τούς Φράγκους, πού τόν παρουσίασαν σέ μιά σύντομη δίκη, παρόντος τοῦ Βασιλιᾶ Λούη τοῦ Γερμανικοῦ.

Κύριοι κατήγοροί του ἦσαν ὁ Adalwin, Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Salsbourg καί ὁ Ermanridi, ἐπίσκοπός του Passau. Ἡ κύρια κατηγορία πού ἐπισυνάφθηκε ἐνάντια στόν Μεθόδιο ἦταν ἡ παράνομη ἐπέμβαση σέ ἐδάφη κάτω ἀπό τή δική τους δικαιοδοσία. Ὁ Μεθόδιος στήν ἀπολογία του παρουσίασε ὡς ἀπόδειξη τούς ἀρχαίους τίτλους τῆς Ρώμης πάνω στή διακονία τῆς Παννονίας, πού περιελάμβανε ἐπίσης τίς ἐπαρχίες Noricum καί Δαλματία. «*Ἄν ἐγνώριζον ὅτι αὐτή (ἡ ἐπαρχία) ἀνήκει εἰς ὑμᾶς, θά ὑπεχώρουν. Ἀνήκει ὅμως στόν Ἅγιον Πέτρον*» (Βίος Μεθοδίου), τονίζοντας πώς τά δικαιώματα τῆς Ρώμης ὑπερισχύουν αὐτά τῶν Γερμανῶν.

Τελικά, ὁ Μεθόδιος ὕστερα ἀπό μιά βάρβαρη καί ταπεινωτική μεταχείριση, καταδικάστηκε καί ἐξορίστηκε γιά 2,5 χρόνια σ' ἕνα μοναστήρι στή Νότια Γερμανία, πού βρισκόταν στό μικρό νησάκι Reichenau. Ἡ ἀναφορά στό ὄνομα τοῦ Μεθοδίου μαζί μέ μερικούς μαθητές του γραμμένη στά Ἑλληνικά φαίνεται σέ περγαμηνή γνωστή σάν Liber confraternitatum, πού βρέθηκε στό μοναστήρι. Ἡ καταδίκη καί ὁ τόπος φυλάκισης τοῦ Μεθοδίου κρατήθηκαν ἄκρως μυστικά. Τελικά, ὁ Μεθόδιος ἀπελευθερώθηκε κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ Πάπα Ἰωάνη τοῦ Η΄, ἀπαιτώντας μέ ὁδηγίες πρός τόν Βασιλιά Λούη τόν Γερμανικό νά τόν ἀπελευθερώσει ἀμέσως καί νά τόν ἀποκαταστήσει στή θέση τοῦ ἐπισκόπου τῆς Παννονίας.

Παρατίθενται κατωτέρω οἱ σημαντικές αὐτές ἐπιστολές τοῦ Πάπα Ἰωάννη Η΄ πρός τούς ὑπαίτιους ἐπισκόπους τῆς καταδίκης καί φυλάκισης τοῦ Μεθοδίου. Ἡ μιά ἀπευθύνεται πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ermanridi, ἐπίσκοπό του Passau, καί ἡ ἄλλη πρός τόν ἐπίσκοπο τοῦ Φρεϊσίν Ἄννωνα καί ἀπαιτεῖ τήν ἄμεση ἀποφυλάκισή του καί τήν ἀποκατάστασή του.

Ὁ Πάπας Ἰωάννης Η΄ καλεῖ τόν Ἐπίσκοπό τοῦ Passau Ermanridi νά ἔρθει μαζί μέ τόν Παῦλο Ἐπίσκοπο τῆς Ἀγκάνας ἤ μαζί μέ τόν Μεθόδιο τόν ἴδιο στή Ρώμη, γιά νά δώσει λόγο γιά τά παραπτώματα, πού ὑπέπεσαν ἐναντίον τοῦ Μεθοδίου. Μέχρι τότε ὁ Πάπας ἀναστέλει τά δικαιώματα πού ἀπορρέουν ἀπό τό λειτούργημά τους.

«*Πιστεύουμε πώς, γιά νά θρηνήσει κανείς τήν ἀμέτρητη κακία σου, θά χρειαζόταν ἕνα πηγάδι ἀπό δάκρυα, σάν τόν προφήτη Ἱερεμία. Γιατί, ποιός κοινός ἄνθρωπος, γιά νά μήν ποῦμε ἐπίσκοπος, κι ἀκόμη καλύτερα ἡ ὁμοιότητα ποιανοῦ τυράννου θά μποροῦσε, νά ξεπεράσει τό θράσος σου καί τήν ἀγριότητά σου, χειρότερη καί ἀπό αὐτήν τοῦ ζώου, πού ἔριξες τόν ἀδερφό μας καί συνεπίσκοπό μας Μεθόδιο στή φυλακή; Τόν βασάνιζες ἀκατάπαυστα κάτω ἀπό τόν ἀνοιχτό οὐρανό, ἐκθέτοντάς τον στό κρύο του πιό βαρύ χειμώνα καί στίς καταρρακτώδεις βροχές, τόν ἀπομάκρυνες ἀπό τήν ἀποστολή, πού τοῦ ἐμπιστεύτηκε ἡ Ἐκκλησία, καί ἡ ἀλλοφροσύνη σου ἔφτασε σέ τέτοιο σημεῖο, πού θά προχωροῦσες νά τόν κτυπήσεις μέ τό καμουτσίκι σου, ὅταν τόν ἔσερνες μπροστά στή σύναξη τῶν ἐπισκόπων, ἄν δέν σέ ἐμπόδιζαν οἱ ἄλλοι. Σέ ἐρωτῶ: Ἁρμόζει αὐτή ἡ συμπεριφορά σ' ἕνα ἐπίσκοπο; Ὅταν ἡ σεβασμιότητά σου διαπράττει κάτι τέτοιο, ἀκολουθοῦν μεγαλύτερα ἐγκλήματα. Ὤ, ἐπίσκοπε, πού ἔβλαψες τόσο πολύ ἕναν ἄλλον ἐπίσκοπο, καί μάλιστα τέτοιον ἐπίσκοπο πού χειροτονήθηκε ἀπό τόν ἀποστολικό θρόνο καί πού διορίστηκε προσωπικός του ἐκπρόσωπος. Δέν ἐπιθυμοῦμε νά σέ καταδικάσουμε αὐτή τή στιγμή γιά τίς πράξεις σου, γιά νά μήν ἀναγκαστοῦμε νά προαναγγείλουμε τήν καταδίκη σου, ὅπως ταιριάζει ὅμως καί χωρίς ἀναβολή στήν περίπτωσή σου. Ἀλλά μέ τή θέληση τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ καί τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί τῆς δικῆς μας ἀσημαντικότητας σέ ἀπαλλάσσουμε γιά τήν ὥρα ἀπό τοῦ νά συμμετέχεις στά θεία μυστήρια καί νά παρευρίσκεσαι στήν κοινότητα τῶν ἱερέων σου. Σύ δέ ὁ ἴδιος θά συνοδεύσεις τόν σεβάσμιο ἐπίσκοπο Παῦλο ἤ τόν ἁγιότατο ἀδερφό μας Μεθόδιο στή Ρώμη, γιά νά ἀνακριθεῖς στήν παρουσία τοῦ ἰδίου καί δέν θά ἀργήσει ἡ δίκαιη καταδίκη σου, ὅταν διαπιστωθεῖ τό μεγάλο σου θράσος καί ἀποδειχθεῖ ἡ τεράστια πληθώρα τῶν ἀδικημάτων σου, γιά νά λάμψει τελικά το κύρος τῆς ἀποστολικῆς ἕδρας*».

Ἡ δεύτερη ἐπιστολή τοῦ Πάπα Ἰωάννη Η΄ καλεῖ τόν ἐπίσκοπό τοῦ Φρεϊσίν Ἄννωνα στή Ρώμη, γιά νά δώσει λόγο γιά τίς πράξεις του ἐνάντια στόν Ἀρχιεπίσκοπο Μεθόδιο καί τόν προειδοποιεῖ, πώς θά τοῦ ἀφαιρέσει τό δικαίωμα συμμετοχῆς στά θεία μυστήρια, ἄν δέν παρουσιασθεῖ ἀμέσως ἐνώπιόν του.

«*Ἡ τόλμη καί τό θράσος σου ὑπερίπτανται, ὄχι μόνο πάνω ἀπό τά σύννεφα, μά καί πάνω ἀπό τόν ἴδιο τόν οὐρανό. Ἐπῆρες ἐπάνω σου τόν ρόλο τῆς ἀποστολικῆς ἕδρας, ὡς ἐάν νά ἦσουν ὁ πατριάρχης, καί πῆρες τό δικαίωμα νά δικάζεις ἀρχιεπίσκοπο. Καί ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλά μεταχειρίστηκες τόν ἀδελφό σου Μεθόδιο Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Παννονίας ἐκπρόσωπο τῆς ἀποστολικῆς ἕδρας πρός τούς εἰδωλολάτρες, σάν τύραννος, χωρίς νά ἀκολουθεῖς τούς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί δέν θεώρησες ἀναγκαῖο νά ἔχεις τουλάχιστον τή συγκατάθεση τῶν ἱερέων πού ἦταν μαζί σου, ταπεινώνοντας ἔτσι τήν ἀποστολική ἕδρα. Κι ἀκόμη, ὅταν ἐκεῖνος ζητοῦσε, σύμφωνα μέ τούς ἱερούς κανόνες, νά σταλεῖ ἐνώπιον δικαστηρίου τῆς ἴδιας τῆς ἀποστολικῆς ἕδρας, ἐσύ δέν τό ἐπέτρεψες, ἀλλά μαζί μέ τούς συνεργάτες σου ἔβγαλες δικαστική δῆθεν ἀπόφαση, πού τοῦ ἀπαγόρευες νά τελεῖ τή θεία λειτουργία, ρίχνοντάς τον τελικά στή φυλακή. Ἐκτός αὐτοῦ, παρ' ὅλο πού δηλώνεις πώς εἶσαι ἄνθρωπος, πού ἀνήκει στήν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πέτρου, καί πώς φροντίζεις τήν*

περιουσία του στή Γερμανία, ὄχι μόνο δέν ἀνάγγειλες, ὡς ὄφειλες, τή δίωξη καί φυλάκιση αὐτοῦ τοῦ ἀδερφοῦ καί συνεπισκόπου, πού στό κάτω-κάτω καί τοῦ δικοῦ μας ἀπεσταλμένου, πού ἔπρεπε νά τύχει μεγαλύτερης προσοχῆς, μά ὅταν σέ ρωτοῦσαν ἀξιωματοῦχοι στή Ρώμη γι' αὐτόν, δήλωνες, ψευδόμενος, πώς δέν τόν γνωρίζεις, τή στιγμή πού ἐσύ ἤσουν ὁ ἴδιος ὁ πρωταίτιος, ὁ ὑποκινητής καί ὁ ἐπινοητής ὅλων τῶν βασάνων, πού ὑπέστη ὁ Μεθόδιος ἀπό τούς δικούς σου ἀνθρώπους. Ἄν δέν βελτιωθεῖ ἄμεσα ἡ κατάσταση τοῦ σεβάσμιου αὐτοῦ ἐπισκόπου σέ τέτοιο βαθμό, γιά νά μπορέσει, στ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ νά ξεχάσει ὅλες τίς ἀδικίες, πού ὑπέστη, σέ διατάσσω νά βιαστεῖς νά ἔρθεις στή Ρώμη χωρίς ἀναβολή, γιά νά δώσεις λόγο γιά ὅλα αὐτά. Ἀλλιῶς, μετά τό τέλος τοῦ Σεπτέμβρη, δέν θά ἐπιτρέπεται νά λαμβάνεις τή θεία μετάληψη γιά ὅσο καιρό θά συνεχίζεις τό πεῖσμα σου καί τήν ἀπειθαρχία σου πρός ἐμᾶς».

Σάν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπέμβασης τοῦ Πάπα, ὁ Μεθόδιος ἀποφυλακίζεται ἀμέσως καί ἀναλαμβάνει ἐκ νέου τά καθήκοντά του μέ αὐξημένο τώρα τό κύρος του.

Ταυτόχρονα, ὅμως, τόν Ἰούνιο τοῦ 880, διορίζεται ἀπό τόν Πάπα ὁ Γερμανός Witching σάν βοηθός τοῦ Μεθοδίου καί ἐνθρονίζεται σάν ἐπίσκοπός τῆς Nitra, πού βρισκόταν στήν οὐσία ἔξω ἀπό τίς περιοχές τῆς Μοραβίας. Ἡ κίνηση αὐτή τοῦ Πάπα ἀπέβλεπε νά ἐξευμενίσει τήν ἀντίσταση τῶν Γερμανῶν στήν παρουσία τοῦ Μεθοδίου. Στήν πράξη ὁ Witching ἀπεδείχθη ὁ μέγας πολέμιος τοῦ Μεθοδίου, πού δέν ἔχανε εὐκαιρία νά τόν ὑποσκάπτει καί νά τόν συκοφαντεῖ μέ κάθε εὐκαιρία στόν Πάπα, διαβάλλοντας τόν Μεθόδιο σάν αἱρετικό καί ἐχθρό της Ρώμης. Κάτω ἀπό τήν ἀφόρητη πίεση τῶν Γερμανῶν ἐπισκόπων καί ἰδιαίτερά του Witching, ὁ Πάπας προσκάλεσε τόν Μεθόδιο στή Ρώμη, γιά νά δώσει ἐξηγήσεις.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐπέμβασης τοῦ Πάπα ἦταν ἡ ἀποστολή ἀπό τόν ἴδιο ἐνσφράγιστης ἐπιστολῆς πού ἀπευθυνόταν στόν λαό τῆς Μοραβίας – Παννονίας μέ ὁδηγίες ν' ἀναγνωσθεῖ δημόσια. Ἡ συγκέντρωση τοῦ λαοῦ ἦταν τεράστια πού περίμενε μέ κομμένη τήν ἀνάσα, φοβούμενος πώς ὁ ἀγαπημένος του πνευματικός πατέρας θά ἀποπέμπετο. Ἡ ἐπιστολή ὅμως τοῦ Πάπα ἀποκαθιστοῦσε πλήρως τόν Μεθόδιο. Ἡ ἐπιστολή μεταξύ ἄλλων ἔγραφε: «*Ὁ ἀδελφός ἡμῶν Μεθόδιος εἶναι ἅγιος καί ὀρθόδοξος, ἐπιτελεῖ ἀποστολικόν ἔργον καί ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ ἐκ Θεοῦ καί ἀποστολικοῦ θρόνου κεῖνται πᾶσαι αἱ σλαβικαί χῶραι, οὕτω δέ ὅστις παρ' αὐτοῦ ἀφορισθῆ ἔστω ἐκβεβλημένος καί ὅν τίνα ἐκεῖνος εὐλογεῖ ἔστω εὐλογημένος...*» (Βίος Μεθοδίου).

Μετά τήν ἀνάγνωση τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς τοῦ Πάπα ὁ λαός ξέσπασε σέ ζητωκραυγές ἀπό χαρά. Ἀπαλλαγμένος τώρα, ἔστω καί προσωρινά, ὁ Μεθόδιος ἀπό τίς δηλητηριώδεις παρεμβολές καί διαβολές τοῦ Witching, ρίχθηκε μέ πάθος στό μεταφραστικό του ἔργο. Ἔχοντας ὡς βοηθούς δύο ἱερεῖς ἄριστους ταχυγράφους, σέ σύντομη χρονική περίοδο, μετέφρασε πλήρως ἀπό τήν ἑλληνική γλώσσα στή σλαβική ὅλα τά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐκτός των Μακκαβαίων.

Ὅπως γνωρίζουμε, μαζί μέ τόν ἀδελφό του Κύριλλο εἶχαν ἤδη μεταφράσει τό Ψαλτήριο, τό Εὐαγγέλιο, τόν Ἀπόστολο καί ἐκκλησιαστικές ἀκολουθίες. Τελικά ὁ Μεθόδιος ἐπεξεργάστηκε ἕνα ἐξαιρετικά σημαντικό ἔργο, τόν Νομοκάνονα, μιά σειρά πολιτικῶν καί θρησκευτικῶν νόμων πού καθόριζε τήν κοινωνική καί θρησκευτική συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων, στηριζόμενος τόσο στούς Νομοκάνονες τοῦ Βυζαντίου (γνωστούς ὡς «Ἐκλογή») καί στίς τοπικές ἀνάγκες καί πρακτικές πού ἐπικρατοῦσαν στή χώρα. Ἐπικουρικό ἔργο πρός τήν κατεύθυνση τῶν νόμων εἶναι ἡ γνωστή Ἀνώνυμος Ὁμιλία τοῦ ἰδίου.

Δυστυχῶς ὁ Πάπας Στέφανος Ε΄, ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ Πάπα Ἰωάννη Η΄, ἀπαγόρευσε τή σλαβική λειτουργία, μετά ἀπό τόν θάνατο τοῦ Μεθοδίου τό 885, καί ἐν μέρει, συνετέλεσε στό νά καταστραφεῖ τό ἔργο τῶν δύο ἀδελφῶν στή Μοράβια. Ἀσφαλῶς ἡ Ρώμη συναισθανόταν τούς κινδύνους καί τίς ἐπιπλοκές, ὅταν ἀποφάσιζε, νά ἀποστείλει δικό της ἀρχιεπίσκοπο σέ περιοχές πού οἱ Φράγκοι καί Βαυαροί θεωροῦσαν δικά τους ἱεραποστολικά κέντρα.

Μέ τήν ἀπόφασή της αὐτή ἡ Ἁγία Ἕδρα ἐγκαινίαζε μιά περίοδο ἀνοιχτοῦ πολέμου ἐνάντια στή Φράγκικη ἐκκλησιαστική κυριαρχία. Στήν περίοδο αὐτή παρουσιάζεται καί τό μεγάλο σχίσμα (867) μεταξύ της Ρώμης καί τῆς Κωνσταντινούπολης καί ὁ Πάπας μή θέλοντας νά ἀντιμετωπίσει δύο ἐχθρικά μέτωπα τελικά συμβιβάστηκε μέ τούς Φράγκους, ἀφήνοντας ἔτσι ἐκτεθειμένο τό πολύπλευρο ἔργο τῶν δύο ἀδελφῶν.

Στά πρῶτα χρόνια του 10ου αἰώνα οἱ εἰδωλολάτρες Μαγυάροι εἰσέβαλαν σάν λαίλαπας στή Μοραβία καί Παννονία, καταστρέφοντας τά πάντα στό πέρασμά τους, ἐκκλησίες, μνημεῖα, πόλεις καί χωριά. Τίποτε δέν σεβάστηκαν καί τίποτε δέν ἄφησαν ὄρθιο στό πέρασμά τους.

Ἐκεῖνο πού παρέμεινε, μετά ἀπό αὐτή τή συμφορά, ἦταν ἡ μνήμη τοῦ λαοῦ τῆς Μοραβίας καί Παννονίας πού ποτέ δέν ξέχασε τήν ἀγαθή παρουσία τῶν δύο ἀδελφῶν Κυρίλλου καί Μεθοδίου πού μέ τά γράμματα καί τή θρησκεία πού τούς κληροδότησαν στή δική τους γλώσσα, τούς θωράκισαν νά ἐπιβιώσουν στούς δύσκολους καιρούς πού ἀκολούθησαν.

Πηγές:

- Dvornik F. «*Byzantine Missions among the Slavs, ss Constantine Cyril and Methodius*», New Brunswick, N.J. 1970
- «*Les Legendes de Constantin et de Methode vues de Byzance*», Byzantoslavika 1, Praha 1933
- Ἀναστασίου Ι.Ε., «Βίος Κωνσταντίνου – Κυρίλλου»
- «*Βίος Μεθοδίου*» Ἐπιστημονική Ἐπετηρίς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 12(1968) (Μετάφραση)
- Dostalova R. Byzantska vzdelanost, Vysehrad, Praha 2003
- Fr. Grivec «*Constantinus et Methodius Thessalonicenses*», Fontes Magnae Moraviae Fontes Historici III
- Ἀντώνης Πρωτοπαπάς «*Κύριλλος καί Μεθόδιος ἀνάμεσα στούς Σλάβους*», Πολιτιστικό Ἵδρυμα, Ι.Μ. Κύκκου, 2006

Αὐξεντίου Ἀρχιμανδρίτου Λαυριώτου, Παρακλητικός Κανών εἰς τήν καληπάρθενο τοῦ Χριστοῦ Κυράνναν

Τρύφωνος Τσομπάνη
Ἐπικ. Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Ὅταν τό 2011, βρέθηκε ἡ χειρόγραφος ἀκολουθία τῆς ἁγίας Κυράννας, στό βιβλιοστάσιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, ἡ πρώτη μέριμνα τοῦ Σεβασμιωτάτου ἦταν νά συντηρηθεῖ τό χειρόγραφο, γιατί κινδύνευε ἄμεσα, ἀλλά καί γιά νά δοθεῖ ἡ δυνατότητα ἀξιολόγησης καί ἀξιοποίησής του. Ἔτσι τρεῖς μόλις ἡμέρες πρό τῆς 1ης Ἐπιστημονικής–Θεολογικης ἡμερίδας πού ἔλαβε χώρα στήν Ὄσσα (28-02-2011), εἴχαμε στά χέρια μας ἕναν πραγματικά πολύτιμο θησαυρό γιά τήν ἐπαρχία μας, ἀλλά καί γιά τήν τιμή καί μνήμη τῆς ἁγίας μας.

Τό χειρόγραφο ἔφερε τήν ἀκολουθία ἑσπερινοῦ καί ὄρθρου ἐπί τῇ μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καί ἀθληφόρου Κυράννης, ποίημα τοῦ Χριστοφόρου τοῦ Προδρομίτου, στό τέλος ἕνα πολύ ἀναλυτικό συναξάρι γιά τό μαρτύριο τῆς ἁγίας, ὑπό μορφήν λόγου στήν μεγαλομάρτυρα, ὅπου ὁ συντάκτης τοῦ λόγου, πιθανόν ὁ ἴδιος ὁ ὑμνογράφος Χριστοφόρος, μᾶς παραθέτει μέ πολύ γλαφυρό τρόπο τό μαρτύριο καί τήν ἄθληση τῆς ἁγίας Κυράννης καί συνδέει τόν ἀγώνα της μέ τήν πνευματική ζωή καί τή συμμετοχή στή ζωή τοῦ Χριστοῦ καί στή θεία Εὐχαριστία. Ἄλλωστε ὁ Χριστοφόρος τέκνο τῆς ἁγιορειτικῆς-κολυβαδικῆς παράδοσης δέν θά μποροῦσε νά μή δώσει τό στίγμα τῆς ἐποχῆς του καί τῶν γεροντάδων του. Στό ἐσώφυλλο τοῦ χειρογράφου ἦταν κολυμμένα ἀπό τήν ὑγρασία κάποια φύλλα χαρτιοῦ νεώτερης ἐποχῆς, πού μετά τή συντήρηση μᾶς ἀποκάλυψαν μιά ἀκολουθία παρακλητικοῦ κανόνος, στή μνήμη τῆς ἁγίας Κυράννης. Στήν προμετωπίδα τοῦ νεώτερου αὐτοῦ χειρογράφου γράφει: «*Παρακλητικός κανών εἰς τήν καληπάρθενον τοῦ Χριστοῦ Κυράνναν τήν καταγωμένην ἐκ χώρας ἐπονομαζομένης Βυσσώκας. Ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου Θεσσαλονίκης, ἀθλησάσης δέ τό 1751. Χάριν αὐτῆς συνέθεσα τόν παρόντα κανόνα, παρακλητικόν ὄντα, ἵνα οἱ ἱερεῖς δέονται ἐνώπιον τής ἱερᾶς αὐτῆς εἰκόνος. Ἐκ διαθέσεώς μου καί μνημόσυνόν μου ἀϊδιον. Συνετέθη πάρ᾽ἐμοῦ τοῦ ἰδίου ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος*». Στό τέλος τῆς ἀκολουθίας φέρεται ὁ διασώστης αὐτοῦ του ὑμνολογικοῦ πονήματος, τοῦ Αὐξεντίου Λαυριώτου, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν παπά τοῦ χωριοῦ κατά τό 1864 τόν πάπα-Γιάννη ὁ ὁποῖος γράφει: «*Ἀντεγράφη πάρ᾽ἐμοῦ τοῦ πάπα-Ἰωάννου, ἀδελφοῦ του πάπα-Ἰακώβου, ἐκ τῆς χώρας Ἀβυσσώκας κατά τό 1864 Δεκεμβρίου 28 διά μνημόσυνον τῆς ψυχῆς μου*». Τό ἐπώνυμο του πάπα-Ἰωάννου καί τοῦ ἀδελφοῦ του πάπα-Ἰακώβου δέν μᾶς εἶναι γνωστά, πάντως μέ ἐπικοινωνία πού εἴχαμε μέ ἀνθρώπους τοῦ χωριοῦ, μᾶς εἶπαν ὅτι κατάγονται ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ πάπα-Ἰακώβου, ἀλλά δέν διέσωσαν τό ἐπώνυμό του. Μάλιστα ὑπάρχει ἡ πληροφορία, ὅτι στά δύσκολα χρόνια του Μακεδονικοῦ ἀγώνα, γιά ἄγνωστους λόγους, ἡ οἰκογένεια τοῦ πάπα-Ἰακώβου μετανάστευσε στήν Ἀλβανία καί σήμερα ὑπάρχουν ἀπόγονοί του πού ἀναζητοῦν τίς ἑλληνικές τους ρίζες.

Ἐνδιαφέρον ἔχει νά δοῦμε ὅμως καί ποιός ἦταν ὁ ἀρχιμανδρίτης Αὐξέντιος Λαυριώτης, ὁ ὁποῖος συνέταξε τήν ἀκολουθία καί πῶς σχετίζεται μέ τήν ἁγία μας.

Ὁ Αὐξέντιος ἀναφέρεται καί ὑπογράφει ὡς Λαυριώτης μέχρι τό 1869, τό δέ 1870 ἀγοράζει ἀπό τήν Μονή Μεγίστης Λαύρας, μονή τῆς μετανοίας του, τό κελί τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους στά Καυσοκαλύβια, στό ὁποῖο μέχρι τότε ἀσκήτευε ὁ μοναχός Νικηφόρος Ρωμαλαῖος, «*καταγόμενος ἐκ τῆς Μακεδονίας καί ἐκ τῆς κώμης λεγομένης Βυσώκας...*». Ὁ Νικηφόρος ἦταν μιά συμπαθέστατη περίπτωση ἁγιορείτη μοναχοῦ καί Ἕλληνα ἀγωνιστῆ, ὁ ὁποῖος σύμφωνα μέ τήν παράδοση τοῦ κελιοῦ του, κατά τά δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας ἦταν δοῦλος τοῦ Μπέη τῆς περιοχῆς, ὁ ὁποῖος σέ μιά μετοικεσία του στή Μικρά Ἀσία, πῆρε μαζί του καί τόν Νικηφόρο. Ὁ τοπικός Μπέης εἶχε στή δούλεψή του ἕναν δοῦλο πού περηφανευόταν γιά τή σωματική του δύναμη καί προκαλοῦσε τούς ἄλλους μπέηδες νά δώσουν τήν ἄδεια σέ ὅποιον ἤθελαν νά παλαίψουν μέ τόν πανίσχυρο δοῦλο του. Ὁ Νικηφόρος δέχτηκε τήν πρόκληση νά χτυπηθεῖ μαζί του καί κατά τήν πάλη τοῦ κατάφερε τόσο δυνατά καί ἐπιδέξια χτυπήματα, πού ὁ ἄλλος δέν ἄντεξε καί πέθανε. Ὁ Μπέης δέν δέχτηκε τήν προσβολή καί ζήτησε μέ κάθε τρόπο νά ἐκδικηθεῖ γιά τόν θάνατο τοῦ δούλου του καί τήν δική του ἀποτυχία, ἐξαναγκάζοντας τόν ἀφέντη τοῦ Νικηφόρου νά τοῦ τόν παραδώσει. Αὐτός μπροστά στόν κίνδυνο νά δεῖ τόν δοῦλο του νεκρό, ἐλευθέρωσε τόν Νικηφόρο, ὁ ὁποῖος μπῆκε κρυφά σέ ἕνα πλοῖο καί κατά τρόπο θαυμαστό, προσάραξε στό Ἅγιο Ὄρος, ὅπου παρέμεινε καί ἔγινε μοναχός. Ὅλα αὐτά γίνονται περί τό 1827, ὁ δέ σημερινός γέροντας τοῦ κελίου, μαρτυρεῖ πώς ὑπάρχει καταγραφή τῆς θαυματουργοῦ διασώσεως τοῦ Νικηφόρου ἀπό τούς Τούρκους μέ ἐπέμβαση τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Τό κελί τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους χρονολογεῖται περί τό 1770, θά λέγαμε δέ πώς κατά ἕνα περίεργο τρόπο κατέστη πόλος ἕλξης μοναχῶν καταγομένων ἀπό τήν Ὄσσα, ἀφοῦ ἕνας ἀπό τούς πρώτους οἰκιστές του ἦταν ὁ Ὀσσαῖος Νικηφόρος Ρωμαλαῖος, τόν ὁποῖο διαδέχεται ὁ Αὐξέντιος Λαυριώτης, γέροντας πλέον τοῦ κελίου μέ συνοδεία δύο μοναχούς τόν Νάρκισσο καί τόν Ἰσίδωρο, ἐπίσης Ὀσσαίους στήν καταγωγή, μετά δέ τήν κοίμηση τοῦ Αὐξεντίου, γέροντας τῆς καλύβης ἀνέλαβε ὁ Νάρκισος τόν ὁποῖον μετά τήν κοίμησή του(1886) διεδέχθη ὁ Ἰσίδωρος, κοντά στόν ὁποῖο ἦρθε καί μόνασε καί ὁ κατά σάρκα υἱός του. Μετά τήν κοίμηση τοῦ Ἰσιδώρου (1902) ἡ καλύβη περιῆλθε σέ ἄλλους μοναχούς, ἀπό δέ τό 1992, γέροντας τῆς καλύβης εἶναι ὁ π.Χαράλαμπος Παντελόπουλος, ὁ ὁποῖος λέει πώς ἡ εἰκόνα τῆς ἁγίας εἶναι στό κελί ἀπό τό 1860 περίπου, ἀλλά ἀπό τῆς δημιουργίας του ἡ ἁγία Κυράννα ἔχαιρε τιμῆς καί σεβασμοῦ, λόγω τῆς κοινῆς καταγωγῆς τῶν οἰκιστῶν της καλύβης.

Γύρω στό 1860 λοιπόν ὁ Λαυριώτης Ἀρχιμανδρίτης Αὐξέντιος, ἔγραψε τήν ἀκολουθία τῆς συμπατριώτισσάς του νεομάρτυρος Κυράννης, γιά νά δέονται ἐνώπιόν της εἰκόνος της οἱ ἱερεῖς καί οἱ πιστοί, στοιχεῖο πού τονίζει το πῶς πολύ γρήγορα ἡ ἁγία τιμήθηκε ἀπό τούς πατριῶτες της, οἱ ὁποῖοι ἱστόρησαν εἰκόνα της καί τήν τοποθέτησαν στό ναό τοῦ χωριοῦ της, καί προφανῶς αὐτή ἡ εἰκόνα θά ἦταν σημεῖο ἀναφορᾶς καί προσκυνηματικοῦ ἐνδιαφέροντος γιά τό λαό τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ.

Ἄν δέ, λάβουμε ὑπόψιν ὅτι ὁ ὑμνογράφος Χριστοφόρος Προδρομίτης, συγγράφει τήν ἀκολουθία τῆς νεομάρτυρος λίγο καιρό μετά τό μαρτύριό της, ἀφοῦ τό 1799 ἐκδίδεται τό Νέο Μαρτυρολόγιο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου μέ τόν βίο τῆς ἁγίας νά συμπεριλαμβάνεται, τότε ἡ ἁγία τιμήθηκε σχεδόν ἀμέσως μετά τό μαρτύριό της. Αὐτός ἄλλωστε ἦταν καί ὁ λόγος τῆς μυστικῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου τῆς ἁγίας στήν Ὄσσα καί ἡ τοποθέτησή του στό πλέον ἀσφαλές καί μυστικό μέρος τοῦ ναοῦ τῶν Ἀρχαγγέλων, δίπλα καί κάτω ἀπό τήν Ἁγία Τράπεζα τοῦ ναοῦ. Κατά μιά ὑπόθεση αὐτό μπορεῖ νά ἔγινε στίς 8 Ἰανουαρίου ἀγνώστου μέχρι στιγμῆς ἔτους, γι᾽ αὐτό ἴσως καί ὁ διπλός ἑορτασμός τῆς ἁγίας, στίς 28 Φεβρουαρίου καί στίς 8 Ἰανουαρίου.

Ὡς πρός τόν ὑμνογράφο Αὐξέντιο Λαυριώτη, δέν ἔχουμε ἄλλες μαρτυρίες πού νά μιλοῦν γιά κάποια ἄλλη ὑμνογραφική παραγωγή, οὔτε εἶναι γενικότερα γνωστός στό ἅγιο ὄρος ὡς ποιητής ἀκολουθιῶν. Πιθανότατα ἡ παροῦσα ἀκολουθία εἶναι τό μοναδικό ποίημα τοῦ Αὐξεντίου, πού μπορεῖ νά μή μαρτυρᾶ κάποιο σπουδαῖο ὑμνογραφικό τάλαντο, ἀλλά μαρτυρᾶ ἕναν ἄνθρωπο φιλάγιο, ἕναν ἄνθρωπο προσευχῆς καί ἕναν ἀσκητή μέ ἀγάπη γιά τήν ἰδιαιτέρα του πατρίδα. Τό ὅλο κείμενο προδίδει ἕναν ταπεινό μοναχό πού ὁμολογεῖ πώς «*δέν εὐπορεῖ*» γιά νά ὑμνήσει τήν νεομάρτυρα καί τήν παρακαλεῖ «*σοί μοί δός μοί λόγον, τοῦ ἐξερεῦξαι τά ἄθλα καί σκάματα*», ἐνῶ ἀλλοῦ χαρακτηρίζει τόν ἑαυτό τοῦ «*αἰσχρό*», «*ὅμοιον βδεληροῖς κτήνεσι*», «*ἐσκοτισμένο*», καί παρακαλεῖ τήν κυρία Θεοτόκο νά τόν ἀξιώσει νά εἰσέλθει στά θεία σκηνώματα.

Ἡ δομή τῆς ἀκολουθίας ἀκολουθεῖ τήν πεπατημένη ὁδό τοῦ μικροῦ Παρακλητικοῦ κανόνος στήν Παναγία. Ἀποτελεῖται ἀπό ἐννέα ὠδές, παραλειπομένης τῆς β΄ὠδῆς, καί στηρίζεται μουσικά καί ὑμνολογικά στόν ρυθμό τῶν εἱρμῶν τοῦ μικροῦ παρακλητικοῦ κανόνος. Οἱ εἱρμοί δηλαδή τῶν ὠδῶν εἶναι, α΄ ὠδή, εἱρμός, Ὑγρᾶν διοδεύσας, γ΄ ὠδή, Οὐρανίας ἀψίδος, δ΄ὠδή, Εἰσακήκοα Κύριε, ε΄ ὠδή φώτισον ἡμᾶς, στ΄ ὠδή, τήν δέησιν ἐκχεῶ, ζ΄ὠδή, Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, η΄ ὠδή, Τόν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, καί θ΄ ὠδή, Κυρίως Θεοτόκον. Αὐτό διευκόλυνε ἀσφαλῶς καί τόν Αὐξέντιο στή σύνταξη τῆς ἀκολουθίας του, ἀλλά διευκόλυνε καί τόν λαό στήν ψαλμώδηση τῆς παρακλήσεως, δεδομένου ὅτι ἡ μουσική μελωδία ἦταν ἤδη γνωστή καί λειτουργοῦσε ἐδῶ ὡς προσόμοιο.

Τό ὑμνογράφημα τοῦ Αὐξεντίου φέρει σημείωση πού γράφει: «*Κανών οὐ ἡ ἀκροστιχίς Αὐξέντιος Ἀρχιμανδρίτης Λαυριώτης ἄδω*», πού σημαίνει ὅτι πιθανῶς τό ἔργο γράφτηκε ὅσο ὁ Αὐξέντιος ἦταν ἀκόμα στή μονή τῆς Λαύρας, δηλαδή πρό τοῦ 1869. Ὁ Αὐξέντιος σίγουρα γνώριζε τήν ἀκολουθία πού ἔγραψε ὁ Χριστοφόρος ὁ Προδρομίτης, ἡ ὁποία περιελάμβανε μόνο ἑσπερινό καί ὄρθρο καί ἔτσι ἔρχεται νά καλύψει ἕνα κενό πού κατά τήν ἄποψή του χρειαζόταν ἡ πατρίδα του, ὥστε νά ὑμνεῖται καί νά τιμᾶται ἡ Ἁγία.

Ὅπως προείπαμε ὁ Αὐξέντιος προκειμένου νά συντάξει τήν ἀκολουθία του, χρησιμοποιεῖ τή δομή τοῦ μικροῦ παρακλητικοῦ κανόνος στή Παναγία, γιατί αὐτό τόν διευκολύνει ἀφάνταστα στό νά γράψει τό πόνημά του. Πρέπει δέ νά ποῦμε πώς ὁ ὑμνολογικός λόγος καί δή ὁ λόγος ἑνός παρακλητικοῦ κανόνα, δέν ἔχει τή μορφή ὁμοιοκατάληκτου ποιήματος, ἀλλά εἶναι πεζός λόγος, «*κατά λογάδην*», ὅπως ἐλέγετο, μέ συγκεκριμένες βεβαίως συλλαβές τῶν στίχων, πού πατοῦσαν πάντα πάνω στό ρυθμό, τό μέτρο καί στόν τονισμό τῶν λέξεων τῶν εἱρμῶν. Γι᾽ αὐτό οἱ βυζαντινοί χαρακτήριζαν αὐτοῦ του εἴδους τήν ὑμνογραφική παραγωγή ὡς πεζό λόγο. Ὅπως πεζός λόγος εἶναι πάντα καί τά ἰδιόμελα τροπάρια. Πάρ΄ὅλα αὐτά, ἀποκαλοῦνταν οἱ ὑμνογράφοι τέτοιων κανόνων, ψάλτες ἤ ποιητές, ἐπειδή ἀκριβῶς ἀναγνωρίζονταν ὅτι ὑπῆρχε ρυθμικότητα, μέτρο καί ἰσοσυλλαβία καί μάλιστα ἀρκετές φορές χρειάζονταν ἰδιαιτέρα φροντίδα ὥστε νά ὑπάρχουν στό στίχο συγκεκριμένες συλλαβές μακρῶν ἤ βραχέων συλλαβῶν,ὥστε νά μή δημιουργεῖται κουραστική καί ἀφόρητη μονοτονία.

Στόν παρακλητικό κανόνα τοῦ Αὐξεντίου, ὑπάρχει κατά τό δυνατόν ἰσοσυλλαβία καί ὁμοτονία, πλήν ἐξαιρέσεων, ὅπου βλέπουμε πώς κάποιες συλλαβές ξεπερνοῦν τόν καθορισμένο ἀριθμό τοῦ 13 ἤ τοῦ 8. Τό βέβαιο εἶναι ὅτι ὁ Αὐξέντιος δέν εἶναι Δαμασκηνός ἤ Κοσμᾶς γιά νά ἔχει μιά εὐρύτατη γνώση τῶν ὑμνογραφικῶν καί ποιητικῶν κανόνων καί μέτρων, ἀλλά κυρίως στηρίζεται σέ προηγούμενους ὑμνογράφους, ἀπό ὅπου ἀντλεῖ, ἰδέες, λέξεις, φράσεις, στίχους καί ἔτσι πλέκει τό δικό του πόνημα γιά νά ψάλλει τήν ἁγία της ἰδιαιτέρας του πατρίδας. Κάποια λάθη πού ἐντοπίζονται, ὅπως γιά παράδειγμα στό γ΄τροπάριο τῆς α΄ὠδῆς πού λέει «*ξενωθεῖς ἐκ τοῦ κόσμου καί τῆς σαρκός*,» ἀντί «*ξενωθεῖσα*», θά μποροῦσε νά ἐκληφθεῖ καί ὡς λάθος τοῦ ἀντιγραφέα τῆς ἀκολουθίας (τοῦ πάπα-Ἰωάννη), ὅπως καί κάποια παρόμοια ἀβλεπτήματα. Παρόλου ὅτι ὁ Χριστοφόρος εἶχε ἤδη συντάξει ἀπολυτίκιο τῆς ἁγίας, «ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦς, κράζει Κυράννα εὐθαρσώς σέ νυμφίε μου ποθῶ καί σέ ζητοῦσα ἀθλῶ» καί τά λοιπά γνωστά του ἀπολυτικίου τῶν γυναικῶν μαρτύρων, ὁ Αὐξέντιος συντάσσει δικό του ὅπου λέγει «*Τήν καλιπάρθενον Κυράνναν τιμήσωμεν, γονυπετῶς μετά δακρύων προσπέσωμεν καί προσκυνοῦντες κράζομεν, μεγάλη φωνή, ρύσαι ἡμᾶς ἅπαντας, ταῖς ἁγίαις εὐχαίς σου, φώτιζε, περίσωζε, τούς προστρέχοντας πόθω, καί ἐκ παντοίων λύτρωσαι δεινῶν, ἐν τῇ σή σκέπη ἁγία τους δούλους σου*». Τό ἀπολυτίκιο κρατᾶ ἀκριβῶς τήν τονικότητα τοῦ γνωστοῦ «*ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως...*» καί ἀκολουθεῖ τήν ἰσοσυλλαβία 13-13,14-14, καί 10-10 τοῦ προσόμοιου ἀπολυτικίου. Σέ ἄλλα ὅμως τροπάρια ὁ Αὐξέντιος χρησιμοποιεῖ τή λογική του νεοελληνικοῦ στίχου, ὅπου ὁ τόνος τῆς φωνῆς δυναμώνει ἰδιαίτερα, ὅταν τονίζουμε κάποιες λέξεις, ἤ χρησιμοποιεῖ λέξεις μέ μακρά φωνήεντα, ὥστε κατά τήν ψαλμωδία νά διευκολύνεται ὁ χορός τῶν ψαλτῶν στήν ἀπόδοση τοῦ ὕμνου. Βέβαια αὐτό δέν τό πετυχαίνει πάντα, ἀλλά τουλάχιστον ἀγωνίζεται νά τό κρατήσει. Πρόβλημα

ὑπάρχει στήν ζ΄ ὠδή, ὅπου ὁ μέν εἱρμός εἶναι «*Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...*», ἀλλά τά τροπάρια τοῦ Αὐξεντίου δέν ἔχουν μετρική καί τονική σύμπτωση μέ τόν εἱρμό, π.χ «*Σωμάτων ἀρρωστίας, ψυχικῆς καχεξίας οὐ διαλείπουν ποτέ, ἀνάρρωσον εὐχαίς σου ἡμᾶς τούς τιμοῦντας σε, λυτρωθέντες σοί ψάλλομεν, παρθενομάρτυς Χριστοῦ Κυράννα μέγα κλέος*». Ὁ στίχος αὐτός εἶναι ἀργορυθμικός, γιατί τό ξαναγύρισμα τοῦ ρυθμικοῦ τόνου δέν γίνεται κανονικά, τό δέ τροπάριο προσιδιάζει καλύτερα στό ρυθμό τοῦ εἱρμοῦ τῆς θ΄ ὠδῆς, δηλαδή στό «*Κυρίως θεοτόκον...*».

Ὡς πρός τή δομή τοῦ κειμένου καί τήν αἰσθητική του λόγου, θά λέγαμε πώς ὁ Αὐξέντιος δέν ἀγωνίζεται νά πρωτοτυπήσει ὡς ὑμνογράφος, ἔχει ἤδη στά χέρια του τήν ἀκολουθία τοῦ Χριστοφόρου τοῦ Προδρομίτου, ἀπό τόν ὁποῖον δανίζεται στοιχεῖα, φράσεις, λέξεις, νοήματα. Ἔχει ὡς πηγή του τόν βίο τῆς ἁγίας καί πάνω σ΄αὐτά τά κείμενα στηρίζεται κατά βάση. Βεβαίως στό χειρόγραφο πού ἐξετάζουμε ὑπάρχουν πολλά ὀρθογραφικά καί συντακτικά λάθη, πού δέν θά μποροῦσαν νά συγχωρηθοῦν οὔτε ποιητικῆ ἀδείᾳ. Τό πιθανότερο εἶναι, πώς ὁ πάπα-Ἰωάννης πού ἀντέγραψε τήν ἀκολουθία ἀπό κάποιο χειρόγραφο, νά μή μπόρεσε νά διαβάσει σωστά κάποιες λέξεις, τίς ὁποῖες ἀντιγράφει λανθασμένα. Π.χ στό θεοτοκίο τῆς δ΄ ὠδῆς γράφει: «*...ὑπερτέρα τους οὐρανούς ἀνεδείχθης ὦ Δέσποινα...*», ἀντί «ὑπερτέρα των οὐρανῶν, ὁμοίως στό β΄τροπάριο τῆς θ΄ὠδῆς: «*ὑμᾶς τούς ὑμνητᾶς σου, ἔνδοξε Κυράννα, διαφυλάττων καί σκέπων διάλειπε μή...*», ἀντί διαφυλάττουσα κτλ. Ἀλλοῦ πάλι στήν ζ΄ὠδή, τροπάριο γ΄ λείπει μιά λέξη καί ἀφήνει κάποιο κενό ὁ ἀντιγραφέας, ὅμως αὐτό τό κενό, δημιουργεῖ πρόβλημα στήν ψαλμώδηση τοῦ τροπαρίου. Ὑπάρχουν ἀρκετά τέτοια συντακτικά καί λεκτικά ἀβλεπτήματα. Ὁ Αὐξέντιος, ὅπως καί ὁ Χριστοφόρος, πολλές φορές περνᾶ ἕναν προσωπικό τόνο στό κείμενό του, σάν νά θέλει νά δείξει πώς ἔγραψε τήν ἀκολουθία μόνο γι᾽ αὐτόν, πάρ΄ὅλο ὅτι θέλει νά ψάλλεται ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τῆς ἁγίας ἀπό τούς ἱερεῖς. Ἔτσι αὐτός ὁ Δαυβιτικός τόνος, τῆς αὐτομεμψίας καί τῆς μετάνοιας, συχνά ἀπαντᾶ στό κείμενο τοῦ κανόνος. Ὑμνητικός πρός τήν ἁγία Τριάδα, συχνά ἀναφέρεται σ᾽ Αὐτήν καί συνδέει τό μαρτύριο τῆς ἁγίας μέ τήν ὑμνολογία τῆς ἁγίας Τριάδος, κατά τό μαρτύριο. Ὁ Αὐξέντιος, παρά τό ὅτι μέμφεται τόν ἑαυτό του, ὅτι εἶναι πτωχός γιά νά ὑμνήσει τήν μάρτυρα, βρίσκει ἀρκετές λέξεις γιά νά μιλήσει γιά τήν ἁγία μέ ἰδιαίτερο θαυμασμό, τήν ἀποκαλεῖ «Καλλιπάρθενον, σόφρωνα νύμφη, μεσίτρια πρός θεόν, πανσεμνή, ἱλαστήριον θύμα, νύμφη Χριστοῦ, ἀξιάγαστη,λιμένα τῶν πιστῶν, ἀντιλήπτορα, φιλόστοργο μητέρα, παρθενομάρτυρα Χριστοῦ, μέγα κλέος, ὁρμητήριον θεῖον, ἄγκυρα ἀσφαλῆ, ἐλπίδα μετά θεόν, ἀθληφόρο Κυράννα». Ἀπό τό λεκτικό ὁπλοστάσιο τοῦ Χριστοφόρου δανίζεται φράσεις ὅπως «*ἄθλα καί σκάματα*», «*κάλη τερπνά*», «*ἀσθενῶ ὁ τάλας*», «*σαρκός οὐκ ἐφήσω*», «*ἀφειδήσασα τῶν μελῶν εἰς βάσανα*», «*σαρκός καθαρότητα*» κλπ. Ἀπό δέ τόν γνωστό παρακλητικό κανόνα καί τό γνωστό τροπάριο «*προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε...*», κρατᾶ τόν ρυθμό καί τήν μετρική του τροπαρίου καί ἀπό τίς 36 λέξεις κρατᾶ τίς 19 καί τροποποιεῖ τίς 17, ἀλλάζει δηλαδή κατά 50% περίπου τό γνωστό κείμενο. Ἐπίσης στό ἰδιόμελο, ὅπως γράφει, ἀλλά παραπέμπει στό «*Ὅλην ἀποθέμενοι*», κάποιες συλλαβές πού λείπουν, τέσσερις τόν ἀριθμό, δυσκολεύουν τήν ψαλμωδία καί ἀναγκάζουν τόν ψάλτη νά τραβήξει περισσότερο τα μακρά φωνήεντα γιά νά ἀποδοθεῖ τό τροπάριο.

Στήν τελευταία σελίδα (11) τῆς ἐνθέτου ἀκολουθίας τοῦ Αὐξεντίου καταγράφεται «*ἕτερον ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας*», πρός τό «*Τόν συνάναρχον λόγον*» καί λέγει τά ἑξῆς: «*Χαῖρε νύμφη Κυρίου Κυράννα ἔνδοξε, χαῖρε χώρα Βυσόκας ὅτι ἐπλούτισσας, χαίρεται πάντες οἱ λαοί τήν πανθαύμαστον, ὅτι ἤνθισεν ἡμίν ρόδον εὔοσμον ὀσμήν, ἐκπέμπων χάριν πλουσίαν,ἡμίν τοῖς πόθω τιμώσι και εὐσεβῶς μεγαλύνωσι*».

Δέν μποροῦμε μετά βεβαιότητος νά ποῦμε ὅτι τό ἀπολυτίκιο αὐτό εἶναι ποίημα τοῦ Αὐξεντίου, διότι διαφέρει ὡς πρός τόν γραφικό χαρακτήρα τοῦ ὅλου χειρογράφου, ἄρα ἐγράφη ἀργότερα ἀπό ἄλλο χέρι. Κάτω ἀκριβῶς ξαναγράφεται τό ἀπολυτίκιο μέ τή σημείωση «*τό παρόν ξαναγράφεται διορθωμένον*», ἐνῶ μέ ἄλλο μελάνι καί διαφορετικό γραφικό χαρακτήρα διαβάζουμε ἄλλη σημείωση «*τό βιβλίον τοῦτο τῆς μεγαλομάρτυρος Κυράννης, ἀντεγράφη πάρ΄ἐμοῦ τοῦ κυρίου Ἀθανασίου παπᾶ-ἐφημερίου καί δασκάλου, ὅστις ἦλθεν εἰς Ἀβυσώκαν καί ἔμεινεν εἰς τό χωρίον μήνας 15 τοῦ ἔτους 1875ω καί 76ω Αὐγούστου*». *Τό ἴδιο ἀπολυτίκιο πάντως περνᾶ στήν πρώτη ἔκδοση τῆς ἔντυπης ἀκολουθίας, πού «ἐξεδόθη δαπάναις τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Βυσωκινῶν»* ἀπό τό τυπογραφεῖο Νικολαΐδη τό ἔτος 1922.

Πάντως πρέπει νά τονίσουμε τό γεγονός ὅτι ὁ παρακλητικός κανόνας τοῦ Αὐξεντίου, ἀπό τό 1860 μέχρι καί τό 1967, περίπου 100 χρόνια, ὁπότε ὁ ὑμνογράφος π. Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, τῇ προτροπῇ του τότε ἱεροδιακόνου καί νῦν θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Θερμῶν κ. Δημητρίου, ἔγραψε νέο παρακλητικό κανόνα, ἦταν ὁ μοναδικός κανόνας πού ἐψάλλετο ἐνώπιόν της εἰκόνος τῆς ἁγίας, ὅπως ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦσε ὁ συμπατριώτης της ὑμνογράφος. Ἦταν εὐτύχημα καί ἰδιαίτερη εὐλογία ἀπό τόν Θεό, νά βρεθεῖ τό χειρόγραφό της ἀκολουθίας τῆς ἁγίας, καθώς ἑτοιμαζόμασταν νά τιμήσουμε τά 260 χρόνια ἀπό τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου της καί νά ἀποκαλυφθεῖ ἡ ἀκολουθία τοῦ Αὐξεντίου. Ἀπό τότε ἀκολούθησαν πολλές εὐλογίες ἀπό τόν Θεό καί τήν Ἁγία καί συνεχίζει καί σήμερα νά στηρίζει τήν ἐπαρχία μας καί τό λαό της.

Ἐμεῖς ὡς ἐλάχιστο φόρο τιμῆς στόν Βυσωκινό ἀσκητή Αὐξέντιο καί τούς σύν αὐτῷ Βυσωκινούς συνασκητές του, πού διέσωσαν τήν μνήμη τῆς ἁγίας μας στό Ἁγιώνυμο ὄρος, τιμῶντες καί ψάλλοντες αὐτήν, διασώζουμε τή μνήμη του καί τιμοῦμε τό ἔργο καί τήν ἀγαθή προσπάθειά του, καθώς καί τήν ὑποδειγματική ἀγάπη του στή νεομάρτυρα Ἁγία Κυράννα καί ἀγαλλομένη καρδία συμψάλλουμε νοερά μαζί του:

Τήν καλλιπάρθενον Κυράνναν τιμήσωμεν,
γονυπετῶς μετά δακρύων προσπέσωμεν
καί προσκυνοῦντες κράζομεν μεγάλη φωνή,
ρύσαι ἡμᾶς ἅπαντας ταῖς ἁγίαις εὐχαίς σου,
φώτιζε, περίσωζε, τούς προστρέχοντας πόθῳ,
καί ἐκ παντοίων λύτρωσε δεινῶν,
ἐν τῇ σή σκέπη ἁγία τους δούλους σου. ΑΜΗΝ.

Προσευχή καί σιωπή

Τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας
κ. Καλλίστου Γουέαρ

Ἔχει σοφὰ εἰπωθεῖ ἀπὸ ἕναν Ὀρθόδοξο συγγραφέα στὴ Φινλανδία «*Ὅταν προσεύχεσαι, ἐσὺ ὁ ἴδιος ὀφείλεις νὰ σιωπᾶς... Ἐσὺ ὁ ἴδιος ὀφείλεις νὰ σιωπᾶς· ἄφησε νὰ μιλήσει ἡ προσευχή σου*». Τὸ νὰ πετύχεις τὴ σιωπή, εἶναι τὸ πιὸ δύσκολο, τὸ πιὸ ἀποφασιστικὸ ἀπ' ὅλα τὰ πράγματα στὴν τέχνη τῆς προσευχῆς. Ἡ σιωπὴ δὲν εἶναι ἁπλῶς ἀρνητική–μία παύση δηλαδὴ ἀνάμεσα στὶς λέξεις, μιὰ χρονικὴ διακοπὴ τοῦ λόγου – ἀλλά, ὅταν τὴν καταλάβουμε σωστά, εἶναι πολὺ θετική: εἶναι μιὰ στάση προσεχτικῆς ἐγρήγορσης, ἐπαγρύπνησης καὶ πάνω ἀπ' ὅλα προσοχῆς ν' ἀκούσουμε. Ὁ ἡσυχαστής, δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει πετύχει τὴν ἡσυχία, τὴν ἐσωτερικὴ ἠρεμία ἢ σιωπή, εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν προετοιμασμένος ν' ἀκούει. Ἀκούει τὴ φωνὴ τῆς προσευχῆς μέσα στὴ δική του καρδιὰ καὶ καταλαβαίνει ὅτι αὐτὴ ἡ φωνὴ δὲν εἶναι ἡ δικιά του ἀλλὰ κάποιου Ἄλλου ποὺ μιλάει μέσα του.

Ἡ σχέση ἀνάμεσα στὴν προσευχὴ καὶ στὴ σιωπὴ θὰ γίνει πιὸ κατανοητὴ ἂν ἐξετάσουμε τρεῖς σύντομους ὁρισμούς.

Ὁ πρῶτος ὁρισμός, ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἕνα Ρῶσο στάρετς τοῦ περασμένου αἰώνα, εἶναι πολὺ λιγότερο ἐξωτερικός. «*Στὴν προσευχή*», λέγει ὁ ἐπίσκοπος Θεοφάνης ὁ Ἐρημίτης (1815-94), «*τὸ πρωταρχικὸ εἶναι νὰ σταθεῖς μπροστὰ στὸ Θεὸ μὲ τὸ νοῦ στὴν καρδιά, καὶ νὰ συνεχίζεις νὰ στέκεσαι μπροστά Του ἀκατάπαυστα μέρα καὶ νύχτα, μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου*».

Ἡ προσευχὴ σύμφωνα μ' αὐτὸν τὸν ὁρισμὸ δὲ σημαίνει ἁπλῶς νὰ κάνουμε ὁρισμένες «*ἱερὲς αἰτήσεις*»· καὶ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ χωρὶς τὴ χρήση ὁποιωνδήποτε λέξεων. Δὲν εἶναι τόσο μιὰ στιγμιαία ἐνέργεια, ὅσο μία συνεχὴς κατάσταση. Νὰ προσεύχεσαι σημαίνει νὰ στέκεσαι μπροστὰ στὸ Θεό, νὰ ἔρχεσαι σὲ ἄμεση καὶ προσωπικὴ σχέση μὲ Αὐτὸν εἶναι νὰ γνωρίζεις σὲ κάθε ἐπίπεδο τῆς ὕπαρξής σου, ἀπὸ τὸ ἐνστικτῶδες μέχρι τὸ διανοητικό, ἀπὸ τὸ ὑπό-μέχρι τὸ ὑπέρσυνείδητο, ὅτι ὑπάρχεις μέσα στὸ Θεὸ καὶ Αὐτὸς εἶναι ἐντός σου. Γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουμε καὶ νὰ βαθύνουμε τὶς διαπροσωπικές μας σχέσεις μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους δὲ χρειάζεται νὰ θέτουμε συνεχῶς αἰτήματα ἢ νὰ χρησιμοποιοῦμε λέξεις· ὅσο πιὸ καλὰ γνωρίζουμε καὶ ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, τόσο πιὸ λίγο ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ λόγια γιὰ νὰ συνεννοούμαστε. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ στὴν προσωπική μας σχέση μὲ τὸ Θεό.

Εδώ δίδεται ἔμφαση κυρίως σ' αὐτὸ ποὺ κάνει ὁ ἄνθρωπος παρὰ σ' αὐτὸ ποὺ κάνει ὁ Θεός. Ἀλλὰ στὴν προσωπικὴ σχέση τῆς προσευχῆς, ἐκεῖνος ποὺ παίρνει τὴν πρωτοβουλία καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐνέργεια εἶναι θεμελιακή, εἶναι ὁ οὐράνιος σύντροφος καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὸ φαίνεται καθαρὰ στὸν δεύτερο ὁρισμό, παρμένο ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸ Σιναΐτη (+1346). Σὲ ἕνα σύνθετο χωρίο, ὅπου τὸ ἕνα ἐπίπεδο ἀκολουθεῖ τὸ ἄλλο, καθὼς ὁ συγγραφέας προσπαθεῖ νὰ περιγράψει τὴν ἀληθινὴ οὐσία τῆς ἐσωτερικῆς προσευχῆς, τελειώνει ξαφνικὰ μὲ ἀπροσδόκητη ἁπλότητα: «*Γιατί μακρυλογοῦμε; Προσευχὴ εἶναι ὁ Θεός, ποὺ κατεργάζεται ὅλα τὰ πράγματα σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους*». *Προσευχὴ εἶναι ὁ Θεός – ὄχι δηλαδὴ κάτι ποὺ ἐγὼ ἀρχίζω ἀλλὰ κάτι στὸ ὁποῖο συμμετέχω· πρώτιστα δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἐγὼ κάνω ἀλλὰ κάτι ποὺ ὁ Θεὸς κάνει μέσα μου: κατὰ τὴ ρήση τοῦ Ἀπ. Παύλου*, «*ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός*» (Γαλ. β΄, 20).

Ὁ δρόμος τῆς Νοερᾶς Προσευχῆς δηλώνεται μὲ ἀκρίβεια στοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ σχετικὰ μὲ τὸ Μεσσία: «*ἐκεῖνον μὲν δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι*» (Ἰωάν. γ΄, 30). Μ' αὐτὴ τὴν ἔννοια, νὰ προσευχόμαστε σημαίνει νὰ σιωποῦμε. «*Ἐσὺ ὁ ἴδιος ὀφείλεις νὰ σιωπᾶς· ἄφησε νὰ μιλήσει ἡ προσευχή σου*» – πιὸ σωστά, ἄφησε νὰ μιλήσει ὁ Θεός. Ἀληθινὴ ἐσωτερικὴ προσευχὴ σημαίνει νὰ σταματᾶμε νὰ μιλᾶμε καὶ νὰ ἀφουγκραζόμαστε στὴν καρδιά μας τὴ χωρὶς λόγια φωνὴ τοῦ Θεοῦ· σημαίνει νὰ πάψουμε νὰ ἐνεργοῦμε ἀπὸ μόνοι μας καὶ νὰ εἰσερχόμαστε στὸ χῶρο τῆς δράσης τοῦ Θεοῦ. Στὴν ἀρχὴ τῆς Βυζαντινῆς Θείας Λειτουργίας, ὅταν ἔχουν τελειώσει τὰ προκαταρκτικὰ καὶ ὅλα εἶναι πιὰ ἕτοιμα γιὰ νὰ ἀρχίσει ἡ Θεία Εὐχαριστία, ὁ διάκονος πλησιάζει τὸν ἱερέα καὶ λέγει: «*Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ*» – καιρὸς γιὰ νὰ δράσει ὁ Κύριος. Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ στάση τοῦ πιστοῦ ὄχι μόνο στὴν Εὐχαριστιακὴ Λειτουργία ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε προσευχὴ δημόσια ἢ ἰδιωτική. Ὁ τρίτος ὁρισμός, παρμένος πάλι ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸ Σιναΐτη, δηλώνει μὲ μεγαλύτερη ἀκρίβεια τὸ χαρακτήρα τῆς δράσης αὐτῆς τοῦ Κυρίου μέσα μας. «*Προσευχή*», μᾶς λέει, «*εἶναι ἡ φανέρωσις τοῦ Βαπτίσματος*». Ἡ ἐνέργεια τοῦ Κυρίου δὲν πε- ριορίζεται φυσικὰ μόνο στοὺς βαφτισμένους· ὁ Θεὸς εἶναι παρὼν καὶ ἐπενεργεῖ μέσα σὲ κάθε ἄνθρωπο, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι κάθε ἄνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσή Του. Ἡ εἰκόνα ὅμως αὐτὴ ἔχει ἀμαυρωθεῖ καὶ σκιαστεῖ, μὲ τὴν πτώση τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἁμαρτία. Ἡ εἰκόνα αὐτὴ ἀποκαθίσταται στὴν ἀρχική της ὀμορφιὰ καὶ λαμπρότητα μὲ τὸ μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος μέσα ἀπ' τὸ ὁποῖο ὁ Χριστὸς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔρχονται νὰ κατοικήσουν ἐκεῖ ποὺ οἱ Πατέρες ὀνομάζουν «*βαθύτατο καὶ μυστικὸ ταμεῖον τῆς καρδιᾶς μας*». Γιὰ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία ὅμως, τὸ Βάπτισμα εἶναι κάτι ποὺ τὸ πῆραν στὴ νηπιακὴ ἡλικία καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουν συνειδητὴ ἀνάμνηση. Ἂν ὁ Χριστὸς τοῦ Βαπτίσματος καὶ ὁ «*ἐνοικῶν*» Παράκλητος δὲν παύουν οὔτε στιγμὴ νὰ ἐνεργοῦν ἐντός μας, οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς, ἂν ἐξαιρέσει κανεὶς σπάνιες περιπτώσεις, εἴμαστε κυριολεκτικὰ ἀνίδεοι ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐσωτερικὴ παρουσία καὶ ἐνέργεια. Ἡ ἀληθινὴ προσευχή, λοιπόν, σημαίνει τὴν ἀνακάλυψη καὶ τὴ φανέρωση τῆς Χάριτος τοῦ Βαπτίσματος. Νὰ προσευχόμαστε σημαίνει νὰ περνᾶμε ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκεῖνο ὅπου ἡ Χάρη εἶναι παροῦσα στὶς καρδιές μας μυστικὰ καὶ ἀσυνείδητα, στὴν κατάσταση ὅπου ἔχουμε πλήρη ἐσωτερικὴ ἀντίληψη καὶ συνειδητὴ ἐπίγνωση, ὅπου δηλαδὴ δοκιμάζουμε καὶ αἰσθανόμαστε πιὰ τὴν ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος κατευθείαν καὶ ἄμεσα.

Γίνε, συνειδητὰ κι ἐνεργά, αὐτὸ ποὺ ἤδη εἶσαι ἐν δυνάμει καὶ μυστικά, ἐπειδὴ ἔχεις πλαστεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἱερὴ εἰκόνα καὶ ἔχεις ξαναγεννηθεῖ μὲ τὸ Βάπτισμα. Γίνε ὅ,τι εἶσαι: ἀκριβέστερα, ξαναγύρισε στὸν ἑαυτό σου· ἀνακάλυψε Αὐτὸν ποὺ εἶναι ἤδη δικός σου· ἄκουσε Αὐτὸν ποὺ δὲν παύει ποτὲ νὰ μιλάει μέσα σου. Τοῦτο εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ σὲ ὅποιον θέλει νὰ προσευχηθεῖ: «*Δὲ θὰ μ' ἀναζητοῦσες ἂν δὲ μὲ εἶχες ἤδη βρεῖ*» (Pascal).

Τό συγγραφικό-μεταφραστικό ἔργο τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου

Ἀλεξάνδρας Π. Ντότσικα
Δρ. Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας, Μεταδιδακτορική Ἐρευνήτρια Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Ἀπό τόν 6ο αἰῶνα οἱ Σλάβοι ἄρχισαν νά κατεβαίνουν πρός τά Βαλκάνια καί τήν Κεντρική Εὐρώπη, νά καταλαμβάνουν ἐδάφη καί νά δημιουργοῦν τίς δικές τους ἡγεμονίες. Ἕως περίπου τά μέσα τοῦ 9ου αἰῶνος δέν φαίνεται νά χρησιμοποιοῦν κάποια δική τους συγκεκριμένη γραφή. Σύμφωνα μέ τόν βούλγαρο συγγραφέα Χράμπρ οἱ Σλάβοι παλαιότερα χρησιμοποιοῦσαν χαράγματα καί σημεῖα χωρίς καμία τάξη[1]. Ἐπιπλέον, δέν φαίνεται νά εἶχαν ἀπό μόνοι τους καλλιεργήσει τήν ἰδέα νά δημιουργήσουν δικό τους ἀλφάβητο, γιά νά ἐξυπηρετοῦνται στίς μεταξύ τους ἐπαφές[2] καί ἄρα παρουσιάζονται μᾶλλον ὡς ἕνας λαός χωρίς πνευματική καλλιέργεια καί παιδεία.

Ἡ πρωτοβουλία γιά τήν ἀνακίνηση τοῦ ζητήματος τῆς σλαβικῆς γραφῆς καί γλώσσης, σύμφωνα μέ τούς βίους τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἀνήκει στόν Μοραβό ἡγεμόνα Rostislav, ὁ ὁποῖος διεπίστωσε ὅτι ὁ μοραβικός λαός ἔχει ἀνάγκη νά διδαχθεῖ στήν δική του γλῶσσα τήν χριστιανική πίστη. Στόν *Βίο Κυρίλλου* ἀναφέρεται ὅτι τό αἴτημα τοῦ Rostislav ὑπῆρξε ἡ ἀποστολή ἐπισκόπου καί διδασκάλου, οἱ ὁποῖοι θά διδάξουν στή γλῶσσα τους τούς ἐκχριστιανισμένους ἤδη Μοραβούς, ἐνῶ στόν *Βίο Μεθοδίου* οἱ Μοραβοί ζητοῦν δάσκαλο πού θά τούς ὁδηγήσει στή γνώση καί θά τούς διδάξει τήν ἀλήθεια[3].

Ἔτσι, περίπου τό 863 μ.Χ., ἐπί Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Μεγάλου (α΄ πατριαρχία: 858-867 μ.Χ., β΄ πατριαρχία: 878-886 μ.Χ.), ὁ αὐτοκράτορας Μιχαήλ Γ΄ (842-867 μ.Χ.) ἀνέθεσε στόν ἅγιο Κύριλλο νά ἐπισκεφθεῖ τήν Μοραβία, γιά νά διδάξει τήν χριστιανική ἀλήθεια στήν γλῶσσα τῶν κατοίκων της. Ἡ ἐπιλογή τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀσφαλῶς καί δέν ἦταν τυχαία. Ὁ ἅγιος ὑπῆρξε συμμαθητής τοῦ αὐτοκράτορος στήν Κωνσταντινούπολη, μέ τήν ἔγκριση ἤ ὑπόδειξη τοῦ ὁποίου προήχθη σέ Καθηγητής τῆς Φιλοσοφίας. Ἐπίσης, ὑπῆρξε μαθητής τοῦ Πατριάρχη Φωτίου, ὁ ρόλος τοῦ ὁποίου στά ἐκκλησιαστικά δρώμενα τῆς ἐποχῆς ὑπῆρξε καθοριστικός. Κυρίως, ὅμως, ἡ ἐπιλογή τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ὀφείλεται ἀφενός μέν στήν θεολογική-λατρευτική του κατάρτιση, ἀφετέρου δέ στήν σλαβομάθειά του[4]. Ὁ ἅγιος Κύριλλος, ἄν συνδυάσει κανείς ὅσα ἀναφέρονται στίς πηγές, θά πρέπει νά γνώριζε περισσότερες ἀπό 6 ξένες γλῶσσες, ὅπως σλαβικά, ἰουδαϊκά, σαμαρειτικά, ἀραβικά, russki καί λατινικά[5].

Ὡστόσο, ὅταν ὁ αὐτοκράτορας τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νά πάει στή Μοραβία, γιατί κανένας ἄλλος δέν ἦταν σέ θέση νά φέρει σέ πέρας ἕνα τέτοιο ἔργο, ὁ ἅγιος τοῦ ἀπάντησε ὅτι θά πάει, παρότι ἄρρωστος καί κουρασμένος, ἀρκεῖ οἱ Μοραβοί νά «*ἔχουν γράμματα στήν γλῶσσα τους*». Ὅταν πλέον ξεκαθαρίστηκε ὅτι τό αἴτημα τοῦ Μοραβοῦ ἡγεμόνος ἀφοροῦσε τήν ἀπόκτηση γραπτοῦ σλαβικοῦ λόγου, ὁ ἅγιος καί φιλόσοφος φαίνεται νά ἀπάντησε: «*ποιός μπορεῖ νά γράψει λόγια πάνω σέ νερό ἤ νά ἀποκτήσει γιά τόν ἑαυτό του τήν κατηγορία τοῦ αἱρετικοῦ;*[6]».

Ἑπομένως, ὁ διαπρεπής αὐτός φιλόλογος καί φιλόσοφος εἶχε βαθυτάτη ἐπίγνωση τῆς σπουδαιότητος καί τοῦ ἀνυπερβλήτου χαρακτῆρος τοῦ ἔργου του. Σύμφωνα μέ τόν *Βίο Κυρίλλου* ὁ ἅγιος, γιά νά πετύχει στό δύσκολο ἔργο του «*ἐπεδόθη εἰς τήν προσευχήν*» καί «*ταχέως ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτόν ὁ Θεός τήν γραφήν*». Δέν ἀνέλαβε, ὅμως, μόνος του τό ἔργο, ἀλλά «*μετ' ἄλλων συνοδοιπόρων*». Ἡ σπουδαιότητα τῆς συλλογικότητος σέ τέτοιου εἴδους ζητήματα καί ἰδιαίτερα στήν μεταφραστική διαδικασία ἀποτυπώνεται λίαν εὐστόχως στά λόγια τοῦ Αὐγουστίνου, ὁ ὁποῖος δέν διστάζει νά προειδοποιήσει τόν Ἱερώνυμο, ὅταν ἀνέλαβε τήν μετάφραση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅτι δέν θά εἶχε οὔτε μίαν εὐκαιρίαν νά πετύχει ἕνα καλύτερο μεταφραστικό ἀποτέλεσμα ἔναντι τῶν Ἑβδομήκοντα, διότι ἦταν μόνος, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἑβδομήντα!

Ἐν τέλει, ὁ ἅγιος Κύριλλος, δημιούργησε ἀλφάβητο καί διεμόρφωσε κατά τέτοιον τρόπο τή σλαβική γλῶσσα, ὥστε νά δεχτεῖ μέσα της τόν ἐννοιολογικό πλοῦτο τῆς ἑλληνικῆς. Σχηματίστηκε ἔτσι ἕνας πλουσιότατος ἀριθμός λέξεων καί ἐκφράσεων μέ σλαβικές καί ἑλληνικές ρίζες καί κατέστη δυνατό νά μεταφερθεῖ στούς Σλάβους ὁ κόσμος τῶν λειτουργικῶν βυζαντινῶν κειμένων, τῶν εὐαγγελικῶν καί ἀποστολικῶν περικοπῶν, τά κανονικά καί νομικά κείμενα, οἱ πατερικές ὁμιλίες[7]. Ἡ γλῶσσα αὐτή, ἡ ὁποία ἦταν ὁπωσδήποτε ζωντανή καί εὐέλικτη, ἀποκτοῦσε πλαστικότητα καί κίνηση καί ἐκεῖνο τό βάθος πού τῆς ἐξασφάλιζε τήν ἀναγωγή της σέ ὄργανο ὑψηλῆς ἔκφρασης. Ἑπομένως, τό ἔργο συνετέλεσε στή δημιουργία ἑνός αὐτοτελοῦς σλαβικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ[8].

Εἰδικότερα, τά εἴδη τῶν κειμένων πού μεταφράστηκαν ἀπό τούς ἁγίους καί τό ἄμεσο ἐπιτελεῖο τους (σλάβους καί βυζαντινούς μαθητές) εἶναι ἐκκλησιαστικά (θρησκευτικά καί λειτουργικά), κείμενα νομικοῦ χαρακτῆρος, γενικά ἱστορικά καί ἁγιογραφικά ἔργα, ἀλλά καί πρωτότυπες δημιουργίες ἀπευθείας στήν ἐκκλησιαστική παλαιοσλαβική. Κάπως ἀργότερα μεταφράστηκαν ἔργα φυσιογνωστικοῦ καί γεωγραφικοῦ περιεχομένου, καθώς καί κείμενα λαϊκοῦ χαρακτῆρος, ὅπως οἱ ἀπόκρυφες διηγήσεις.

Σέ μιά πρώτη φάση μεταφράστηκε ἀπό τόν Κωνσταντῖνο μιά συλλογή ἀποσπασμάτων ἀπό τό Εὐαγγέλιο προορισμένη γιά λειτουργική χρήση. Ἐπιπλέον, εἶναι πρός τό παρόν ἀναγνωρισμένο ὅτι τά κείμενα πού περιλαμβάνονται στήν Glagolita Clozianus ὑπῆρξαν μεταφράσεις τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀπό τά ἑλληνικά. Τό ἱστορικό καί ῥητορικό-ἁγιογραφικό ἔργο

1. Ἀντ.-Αἰμ. Ταχιάος, *Κύριλλος καί Μεθόδιος οἱ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἡ βυζαντινή παιδεία στούς Σλάβους*, ἐκδ. Ρέκος, Θεσσαλονίκη, 1989, σσ. 90-92.

2. Ἰ. Χ. Ταρνανίδης, *Σελίδες ἀπό τήν ἐκκλησιαστική γραμματεία τῶν Σλάβων*, ἐκδ. ἀφῶν Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη, 2007, Θεσσαλονίκη, σ. 134.

3. Ἀντ.-Αἰμ. Ταχιάος, *Κύριλλος καί Μεθόδιος οἱ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἡ βυζαντινή παιδεία στούς Σλάβους*, ἐκδ. Ρέκος, Θεσσαλονίκη, 1989, σ. 87.

4. Ἰ. Χ. Ταρνανίδης, *Σελίδες ἀπό τήν ἐκκλησιαστική γραμματεία τῶν Σλάβων*, ἐκδ. ἀφῶν Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη, 2007, Θεσσαλονίκη, σ. 148.

5. Ὅ.π., σ. 149.

6. Ἀντ.-Αἰμ. Ταχιάος, *Κύριλλος καί Μεθόδιος οἱ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἡ βυζαντινή παιδεία στούς Σλάβους*, ἐκδ. Ρέκος, Θεσσαλονίκη, 1989, σ. 89.

7. Δ. Γόνης, «Ἱεραποστολικοί ἀγῶνες τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου. Ἀποτίμηση τῆς προσφορᾶς τους», Βιβλιοθήκη Πορφυρογέννητος, Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, http://www.apostoliki-diakonia.gr, 2012.

8. Ὅ.π.

τοῦ ἁγίου συνοψίζεται στήν περιγραφή γιά τήν εὕρεση καί τή «*Μεταφορά τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Κλημέντα*», ἔργο τό ὁποῖο ἀποτελεῖ μιά νέα σύνθεση τοῦ συνόλου τοῦ ἔργου καί βρίσκεται στό μεταίχμιο τῆς μεταφραστικῆς καί τῆς πρωτότυπης λογοτεχνίας[9].

Οἱ πληροφορίες τῶν βιογράφων γιά τήν συγγραφική δραστηριότητα τοῦ Μεθοδίου εἶναι ἀρκετές καί περισσότερο σαφεῖς σέ σχέση μέ τίς πληροφορίες πού ἔχουμε στή διάθεσή μας γιά τό ἔργο τοῦ Κυρίλλου[10]. Στό *Βίο* γιά παράδειγμα *Κυρίλλου* γίνεται ἀναφορά σέ ὁμιλίες του πρός τούς Ἰουδαίους, τίς ὁποῖες μετέφρασε (προφανῶς στά σλαβικά) καί κατηγοριοποίησε σέ ὀχτώ βιβλία ὁ ἀδελφός του Μεθόδιος[11].

Ὁ ἅγιος Μεθόδιος σέ συνεργασία μέ τόν ἀδερφό του μετέφρασε τό Ψαλτήριον, τό Εὐαγγέλιο, τόν Ἀπόστολο καί τίς κατ' ἐπιλογήν ἐκκλησιαστικές ἀκολουθίες. Μέ τήν ἐπιστροφή του ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη περί τό ἔτος 881μ.Χ. σέ σύντομο χρονικό διάστημα μετέφρασε ἀπό τήν ἑλληνική στή σλαβική γλῶσσα ὅλα τά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐκτός ἀπό τούς Μακκαβαίους[12]. Ὁ ἅγιος Μεθόδιος μετέφρασε, ἐπίσης, τό «*Περί τοῦ Νομοκάνονος τοῦ Πατριάρχη Ἰωάννη Σχολαστικοῦ ἐκ 50 κεφαλαίων*», μέ σκοπό νά τόν χρησιμοποιήσει στήν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μοραβίας (ὅπου εἶχε χειροτονηθεῖ ἐπίσκοπος ἀπό τόν πάπα Ἰωάννη Η΄). Τήν μετάφρασή του ξεκίνησε τόν Μάρτιο καί τελείωσε σέ διάστημα ἑπτά μηνῶν, τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ προστάτη του ἁγίου Δημητρίου. Κατά τήν ἴδια περίοδο θά πρέπει νά συνέθεσε καί τόν Κανόνα στόν Ἅγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης, ὅπου ἀποτυπώνει τήν προσωπική του νοσταλγία γιά τή γενέτειρά του[13].

Ἐπίσης, στόν Μεθόδιο ἀποδίδεται ἡ μετάφραση τῶν Ὁμιλιῶν τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καί τοῦ Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κύπρου. Σώζεται καί μιά ἐκτενής ὁμιλία τοῦ ἁγίου μέ τίτλο «*Παραίνεση πρός ἡγεμόνα*», τήν ὁποία κατά πᾶσα πιθανότητα ἔγραψε, προκειμένου νά συμβουλέψει τόν Σλάβο ἡγεμόνα Rostislav νά συμπεριφερθεῖ χριστιανικά πρός τούς ὑπηκόους του[14]. Ἐπίσης, στόν ἅγιο Μεθόδιο ἀποδίδεται καί τό ἔργο «*Νόμος πρός κρίση τῶν ἀνθρώπων*», ὅπως καί ὁ βίος καί ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κυρίλλου λόγῳ τῆς ἑλληνοπρεποῦς δομῆς καί σύνταξης καί ὅπως προκύπτει ἀπό τήν λεπτομερῆ σύγκριση τῶν δύο αὐτῶν κειμένων[15].

Συνοψίζοντας τό σπουδαιότατο ἔργο τῶν δύο ἁγίων ἐντοπίζεται σέ τρία βασικά σημεῖα. Ὁ αὐτοκράτορας Μιχαήλ Γ΄ κατ' οὐσία ἀνέθεσε στούς δύο ἁγίους νά ἐπισκεφθοῦν ἕναν λαό χωρίς γραφή καί χωρίς πνευματική καλλιέργεια, γιά νά:

1. τοῦ προσφέρουν ἀλφάβητο,
2. μεταφράσουν τά ἐκκλησιαστικά κείμενα στήν γλῶσσα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
3. νά τοῦ διδάξουν τήν χριστιανική ἀλήθεια, νά ἐμπνεύσουν δηλαδή στήν χριστιανική πίστη.

Μέ σκοπό νά ἀποσαφηνιστεῖ κάπως ἡ δυσκολία τοῦ ἐγχειρήματος δέν ἔχουμε παρά νά παραπέμψουμε σέ αὐτό τό ὁποῖο ἡ φιλοσοφία τῆς γλώσσης ὀνομάζει γλωσσική κοσμοθεώρηση. Ὑπό αὐτήν τήν ἔννοια σέ κάθε γλῶσσα ἔχει μεταφερθεῖ ἕνας κόσμος: στίς σημασιακές διαρθρώσεις τοῦ λεξιλογίου, στίς γραμματικές κατηγορίες καί τίς συντακτικές συναρμογές. Ἡ γλῶσσα ὑπό αὐτήν τήν ἔννοια καθίσταται κοσμοθέαση, ἐπειδή εἶναι ἀναγκασμένη νά ἐξισώνεται μέ τό εὖρος τοῦ κόσμου, ἐφόσον κάθε ὅρος πρέπει νά μπορεῖ νά γίνεται ἀντιληπτός μέσῳ αὐτῆς. Κατά τόν Wilhelm von Humboldt[16]: «*κάθε γλῶσσα σέ κάθε της κατάσταση σχηματίζει τό ὅλον μιᾶς κοσμοθέασης, περιλαμβάνοντας ἔκφραση γιά ὅλες τίς παραστάσεις, τίς ὁποῖες δημιουργεῖ τό ἔθνος γιά τόν κόσμο καί γιά ὅλα τά αἰσθήματα ποῦ γεννᾶ μέσα της ὁ κόσμος*».

Ἡ γλῶσσα ἄρα ἀποτελεῖ τήν ἔμπρακτη ἐπαφή μέ τά σύμβολα τῆς ἔκφρασης τῆς σκέψης καί τῆς ὅλης δράσης, ἀποτελεῖ δηλαδή τήν ὁδό τῆς ἄμεσης πρόσβασης σέ ἕναν πολιτισμό καί ἐν προκειμένῳ τόν πολιτισμό αὐτό προσέφεραν οἱ δύο ἅγιοι. Οἱ ἅγιοι προσφέροντας ἀλφάβητο καί λόγια γλώσσα στούς σλαβικούς λαούς, ταυτοχρόνως τούς προσέφεραν μιά ὁλόκληρη κοσμοθεωρία. Γιά αὐτό ἴσως καί ὁ Obolensky ἀναφέρει ὅτι ἡ σημασία τοῦ ἔργου τους ἔγκειται στό ὅτι κατάφεραν νά συμβιβάσουν καί νά συνενώσουν τρία σημαντικά στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ: τό βυζαντινό, τό ρωμαϊκό καί τό σλαβικό[17].

Ἔτσι δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι οἱ δύο ἅγιοι περίπου τόν 9ο αἰῶνα δημιούργησαν: ἀλφάβητο, μεταφράσεις, πολιτισμό, μιά κοσμοθέαση, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, πού πηγάζει ἀπό τίς δικές τους ἐμπειρίες καί μεταλαμπαδεύεται στόν σλαβικό κόσμο, ὅλα ἐπιβιώνουν ὡς τίς μέρες μας. Σύμφωνα μέ τόν Νιχωρίτη ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 12ου αἰῶνος βαθμιαία ἡ κυριλλική γραφή ἀντικαθιστᾶ τή γλαγολιτική καί ἀποτελεῖ πλέον τό κύριο μέσο τῆς γραπτῆς παραδόσεως τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης. Ἀπό τότε μέχρι σήμερα τό κυριλλικό ἀλφάβητο χρησιμοποιεῖται ἀπό ὅλα τά ὀρθόδοξα σλαβικά κράτη[18]. Μέ τήν ἔνταξη, ἐπίσης, τῆς Βουλγαρίας στήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωση τήν 1η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 2007 τό κυριλλικό κατέστη τό τρίτο ἐπίσημο ἀλφάβητό της[19]. Ἑπομένως, οἱ δύο ἅγιοι διεμόρφωσαν τήν πολιτισμική ταυτότητα τῶν σλαβικῶν χωρῶν, πρίν ἀπό 1.152 ἔτη προσφέροντάς τους τήν δυνατότητα νά αὐτοπροσδιορίζονται βάσει τῶν πολιτιστικῶν καί πνευματικῶν δεδομένων, πού οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος μέ τόσο σεβασμό τούς προσέφεραν.

---

9. Ἀ. Κ. Ἡλιάδη, «Ἱεραποστολή Κυρίλλου καί Μεθοδίου», http://www.matia.gr/7/78/7806/7806_2_07.html.

10. Π. Κ. Χρήστου, *Κύριλλος καί Μεθόδιος. Οἱ Θεσσαλονικεῖς φωτισταί τῶν Σλάβων*, ἐκδ. Κυρομάνος, Θεσσαλονίκη 1992, σ. 109.

11. Βίος Κωνσταντίνου, κέφ. x.

12. Βίος Μεθοδίου, κέφ. xv.

13.Π. Κ. Χρήστου, *Κύριλλος καί Μεθόδιος. Οἱ Θεσσαλονικεῖς φωτισταί τῶν Σλάβων*, ἐκδ. Κυρομάνος, Θεσσαλονίκη 1992, σ. 109.

14. Ἀντ.-Αἰμ. Ταχιάου, *Κύριλλος καί Μεθόδιος*, Θεσσαλονίκη 1992, σ. 155-163 καί Ἰ. Ἀναστασίου, *Βίος Κυρίλλου καί Μεθοδίου*, στά ἀντίστοιχα κεφάλαια πού σημειώνονται κατά περίπτωση.

15. Κ. Νιχωρίτης, *Οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, ὁ πνευματικός βίος καί ὁ πολιτισμός τῶν Σλάβων*, ἐκδ. Μπαρμπουνάκη, Θεσσαλονίκη 2013, σσ. 172. Ὡς πιθανός συγγραφέας παρουσιάζεταιό μαθητής τῶν ἁγίων, ἅγιος Κλήμης Ἀχρίδος, παρότι γιά τή συγγραφή τοῦ *Βίου Κυρίλλου* ἡ παρουσία τοῦ ἁγίου Μεθοδίου κρίνεται ἀναγκαία. Ἡ κύρια αἰτία πού σήμερα πολλά ἔργα τοῦ ἁγίου Μεθοδίου ἀποδίδονται στό μαθητή τοῦ Κλήμη Ἀχρίδος εἶναι ἡ πιστή ἀντιγραφή καί μίμηση τοῦ συγγραφικοῦ καλάμου τοῦ ἁγίου Μεθοδίου. Στήν ἄποψη σύμφωνα μέ τήν ὁποία ὁ Μεθόδιος εἶναι ὁ πιθανότερος συγγραφέας συνηγορεῖ καί τό γεγονός ὅτι ὁ ἅγιος Κλήμης στίς ὑμνολογικές του συγγραφές ὑπογράφει μέ ἀκροστιχίδα.

16. Ἀ. Αὐγέρη, *Ὄψεις τῆς γλωσσοφιλοσοφικῆς καί μεταφραστικῆς θεωρίας καί πράξης στό ἔργο τοῦ Wilhelm von Humboldt* (διδ. διατριβή), 2010, σ. 396.

17.D. Obolensky, *Byzantion and the Slavs. Collected Studies*, ἐκδ. Variorum Reprints, London, 1971, σσ. 587- 609.

18.Κ. Νιχωρίτης, *Οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, ὁ πνευματικός βίος καί ὁ πολιτισμός τῶν Σλάβων*, ἐκδ. Μπαρμπουνάκη, Θεσσαλονίκη 2013, σσ. 68-78.

19.Δ.Θ.Κατσάνος, «Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, οἱ ἐκ Θεσσαλονίκης (9ος αἰ.). Ἰσαπόστολοι, Ἱεραπόστολοι, Φωτισταί τῶν Σλάβων, Προστάτες Ἅγιοί τῆς Εὐρώπης», http://www.thessalonikeis.gr/HISTORIA/SCyrillosKeMethodios.htm.

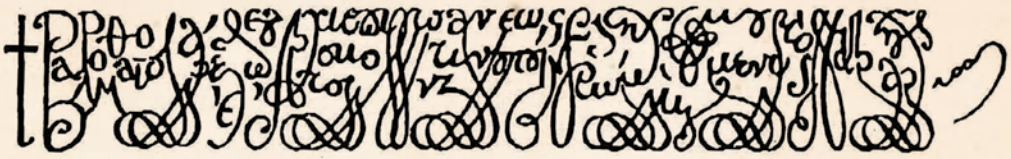

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰωάννη, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Μετ᾽ ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν τὴν ὑπὸ τῆς καθ᾽ ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑμετέρᾳ φιλαγίῳ μερίμνῃ διοργάνωσιν τῆς Ε᾽ Ἁγιολογικῆς - Θεολογικῆς Ἡμερίδος πρὸς τιμὴν τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Κυράννης εἰς τὴν γενέτειραν αὐτῆς Ὄσσαν, τὴν κη᾽ Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀφιερωμένης εἰς τὸν συγγράψαντα τὴν ἀκολουθίαν αὐτῆς μέγαν διδάσκαλον καὶ ὑμνογράφον Χριστοφόρον τὸν ἐκ τῆς Σκήτης Προδρόμου τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων.

Ὁ μακάριος Χριστοφόρος, μαθητὴς τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου Εὐγενίου Βουλγάρεως, προσέφερε πολλὰ εἰς τὴν Μητέρα ἡμῶν Ἐκκλησίαν ὡς ἐκλεκτὸν τέκνον τοῦ Ἀθωνικοῦ Μοναχισμοῦ, ὑπάρξας εἷς ἐκ τῶν ἐξεχόντων καὶ διαπρεπεστέρων ἐκπροσώπων τοῦ λεγομένου φιλοκαλικοῦ κινήματος τῶν Κολλυβάδων. Τὸν βίον αὐτοῦ περιγράφει ἐπιγραμματικῶς ὁ διδάσκαλος τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς Σέργιος Μακραῖος, ἀναφέρων χαρακτηριστικῶς περὶ τοῦ Χριστοφόρου ὅτι «τὰς λογικὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας ἐπακριβώσας, τὸν ἥσυχον ἐν ὁσιότητι βίον προελόμενος, τῇ διηνεκεῖ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σοφίαν ἐκτήσατο».

Ὁ Χριστοφόρος τυγχάνει γνωστὸς ὄχι μόνον διὰ τὸ πολύτιμον ὑμνογραφικὸν ἔργον αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κανονιολογικὸν τοιοῦτον, καθ᾽ ὅτι διὰ τῆς λιπαρᾶς θεολογικῆς καὶ θύραθεν παιδείας του ἀνεχώνευσε δημιουργικῶς τὰ ἔργα τῶν βυζαντινῶν κανονολόγων καὶ προσέφερε μίαν ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὸν ἑρμηνευτικὸν σχολιασμὸν τῶν ἱερῶν κανόνων, διὰ τοῦ ἐκδοθέντος ἐν ἔτει 1800 «Κανονικοῦ» αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνέθηκεν εἰς τὸν μακάριον προκάτοχον τῆς ἡμετέρας Μετριότητος κυρὸν Νεόφυτον, «ἐκ τῶν Παραδείσου φυτῶν, τῶν θεοπνεύστων κανόνων τὴν εὐκαρπίαν δρεψάμενος καὶ ψιλώσας τούτους ἐν μέρει τῆς πολυεπείας ὡς ἀπὸ φύλλων, τοῖς τε ἱεροῖς καὶ ἐνδοξοτέροις τῶν ἑρμηνευτῶν σχολιάσας πρὸς τὸ ῥαδίως καὶ μεταχειρίζεσθαι καὶ κατανοεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας».

Ὅθεν, ἀρίστως πράττουσα ἡ ὑμετέρα Ἱερότης ἀφιέρωσε τὴν ἐφετινὴν ἡμερίδα εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ἁγιορείτην λόγιον, ὁμόφρονα τοῦ μεγάλου Ἁγιορείτου ὁσίου καὶ πατρὸς τοῦ φιλοκαλισμοῦ Νικοδήμου, ὥστε καὶ τὸ πολυποίκιλον καὶ πολυδιάστατον ἔργον αὐτοῦ νὰ γίνῃ εὐρύτερον γνωστὸν ἀλλὰ καὶ ἡ προστάτις τῆς καθ᾽ ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἁγία Κυράννα νὰ τιμηθῇ δεόντως.

Ἡ δὲ ἑορτὴ τῆς ἁγίας Παρθενομάρτυρος ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν βαρύτητα κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καθ᾽ ὅτι παρέχει παράδειγμα ὑπομονῆς εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς χριστιανούς, «ὁποὺ τυραννοῦνται εἰς τὸν ζυγὸν τῆς αἰχμαλωσίας», εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, ὡς θύματα ἑνὸς τυφλοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

Ἀκούομεν τὴν ἁγίαν νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς κινδυνεύοντας καὶ διωγμοὺς ὑφισταμένους ἀδελφούς μας τοὺς κάτωθι ἐπικαίρους λόγους, οὓς θέτει εἰς τὸ στόμα τῶν νεομαρτύρων ὁ γλυκύτατος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, εἰς τὸ Προοίμιον τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου του:

«Ἀδελφοί μας χριστιανοί, ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἐκλεκτὸς καὶ περιούσιος, λάβετε παράδειγμα ὑπομονῆς τῶν θλίψεων, ὁποὺ δοκιμάζετε, ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς συναδέλφους σας· ἡμεῖς διὰ νὰ ὑπομείνωμεν ἀνδρείως διὰ τὸν Χριστὸν τὰ παρὰ τῶν ἀλλοπίστων διάφορα μαρτύρια, ἐκληρονομήσαμεν βασιλείαν αἰώνιον καὶ συναριθμήθημεν μὲ τοὺς παλαιοὺς καὶ Ἁγίους μάρτυρας· καὶ ἐσεῖς ἂν ὑπομένετε μετὰ εὐχαριστίας, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τοὺς δαρμούς, τὰς φυλακάς, τὰς ἁλύσεις, τὰς ἀγγαρείας, τὰς ζημίας, τὰ ἀνυπόφορα δοσίματα καὶ τὰ ἄλλα βάσανα ὁποὺ σᾶς κάνουν οἱ νῦν κρατοῦντες, βέβαια ὡς μάρτυρες τῇ προαιρέσει λογίζεσθε κοντὰ εἰς τὸν Θεόν· ἐπειδή, καθὼς λέγει ὁ θεῖος Χρυσόστομος, "τὸ μαρτύριον οὐ τῇ ἀποβάσει κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ προθέσει· οὐκ ἐπειδὰν ἀποτμηθῇ ὁ Μάρτυς, τότε γίνεται Μάρτυς, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἂν τὴν πρόθεσιν ἐπιδείξηται Μάρτυς ἐστί, κἂν μὴ πάθῃ τὰ μαρτύρια" (*Ἑρμην. εἰς τὸν ε' Ψαλμόν*). Ὅθεν καὶ ὡς τῇ προαιρέσει Μάρτυρες λογιζόμενοι μετὰ θάνατον θέλετε νὰ συναριθμηθῆτε μὲ ἡμᾶς καὶ νὰ κατοικήσετε εἰς τόπον φωτεινὸν καὶ πλατύτατον, εἰς τόπον χαρᾶς καὶ ἀναπαύσεως».

Τῆς ἁγίας Παρθενομάρτυρος Κυράννης καὶ πάντων τῶν μαρτύρων ἁγίαις πρεσβείαις, εἴθε νὰ ἀξιώσῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος τῆς οὐρανίου βασιλείας Αὐτοῦ καὶ τῆς δόξης τῶν ἁγίων Του. Ἀμήν.

,βιε' Φεβρουαρίου ι'

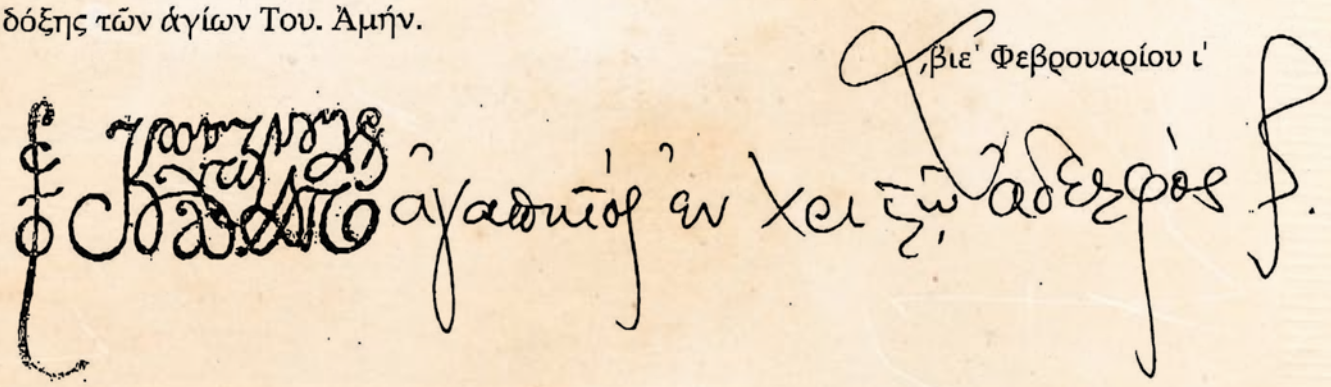

ΧΑΪΡΕΤΙΣΜΟΣ

τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ
πρός τήν Ε' Ἁγιολογικήν - Θεολογικήν Ἡμερίδα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τόν ὁσιώτατον διδάσκαλον
καί ὑμνογράφον Χριστοφόρον τόν Προδρομίτην
(Ὄσσα, 28 Φεβρουαρίου 2015)

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ,

μετά χαρᾶς καί συγκινήσεως βαθείας ἐπληροφορήθημεν περί τῆς Ε' Ἁγιολογικῆς-Θεολογικῆς Ἡμερίδος, ἡ ὁποία διοργανοῦται ὑπό τῆς ὑπό τήν ἡμετέραν πεπνυμένην Σεβασμιότητα πηδαλιοχουμένης ὁλκάδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης καί τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος», ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἱερᾶς μνήμης τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης.

Τό μαρτύριον, τό ὁποῖον προετίμησε μετά γενναιότητος καί στερρᾶς ἀποφάσεως ἡ Ἁγία, ἡ ψυχή τῆς ὁποίας ἐτρέφετο, ἀντί τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, διά τῆς προσδοκίας τοῦ Παραδείσου, ἡ ψυχική γενναιότης, ὅπως μή ὑποκύψῃ εἰς κοσμικά καί ἀντίθεα θέλγητρα, ἡ θαρραλέα ὁμολογία πίστεως στόν Δωρεοδότη Σωτῆρα καί Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, κατέστησαν αὐτήν φωτεινόν ἀστέρα ἀκμαίου ἀγωνιστικοῦ φρονήματος καί ἀπρόσιτον, διά πλείστους, παράδειγμα ἀποφάσεως ἀνυποχωρήτου.

Ἡ ἐπιλογή τῆς μορφῆς τοῦ ὁσιωτάτου διδασκάλου καί ὑμνογράφου Χριστοφόρου τοῦ Προδρομίτου ὡς θέματος τῆς ὡς ἄνω Ἡμερίδος, προσώπου τό ὁποῖον, εἰς καιρούς δυσχειμέρους διά τό Ἔθνος καί τήν Πίστην τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἠργάσθη διά τήν παιδείαν ἀλλά καί, διά τῆς

ποιητικῆς αὐτοῦ δεξιότητος, ὕμνησε καί διαιώνισε τούς πολυάθλους ἀγῶνας ψυχῶν ἁγίων διά τήν πίστην του Χριστοῦ τήν Ἁγίαν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ Ἁγία Κυράννα, ἀποτελεῖ προσεκτικήν ἐπιλογήν, ἀποσκοποῦσαν εἰς τήν ἐμβάθυνσιν τῆς προσφορᾶς τοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτου.

Ὁ ἐν λόγῳ, πέραν τῆς διδακτικῆς καί ποιητικῆς δεινότητος ἐπέδειξε θεολογικήν ἐμβρίθειαν καί ἀγωνιστικότητα. Ἀφ' ἑνός μέν ἐπέδειξε φροντίδα πρός συγκέντρωσιν εἰς ἐπιτομήν *«τῶν Θείων Κανόνων τῶν Ἁγίων καί πανσέπτων Ἀποστόλων καί τῶν Οἰκουμενικῶν καί τοπικῶν Συνόδων»*, ἀφ' ἑτέρου δέ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν μαχητικῶν μελῶν τῆς κινήσεως τῶν Κολλυβάδων, ἀφορισθείς καί τοῦτος, ὡς ἐκ τῶν ἐπί κεφαλῆς αὐτῶν, μεθ' ἄλλων ἐξόχων πνευματικῶν κορυφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὅθεν ἡ περαιτέρω σπουδή τοῦ βίου καί τῆς πολιτείας τοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτου, κατά τήν προμνησθεῖσαν Ἡμερίδα, παρουσιάζει ἐξαιρετικόν ἐνδιαφέρον. Διό δεχθεῖτε τάς θερμάς συγχαρητηρίους εὐχάς διά τήν ἀκάματον μαρτυρίαν ὑμῶν πρός ἐμπέδωσιν τῶν ἱστορικῶν ἀληθειῶν τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τό λογικόν ποίμνιον, τοῦ ὁποίου τήν εὐθύνην σᾶς ἐνεπιστεύθη ἡ Ἁγία Ἐκκλησία, καί τάς ὑποκαρδίους εὐχάς τῆς ἡμῶν Μετριότητος διά τήν ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδος, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης

† Ἀθηνῶν Ἱερόθεος β', Πρόεδρος

Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις ἐπί τῇ συμπληρώσει τριῶν ἐτῶν ἀπό τήν εὕρεσιν καί ἀνακομιδήν τῶν Σεπτῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνης – Ἀγγελίνης (8 Φεβρουάριου 2012)

Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τριῶν ἐτῶν ἀπό τήν κατά θαυμαστόν τρόπον εὕρεσιν καί ἀνακομιδήν τῶν Σεπτῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνης – Ἀγγελίνης (8 Φεβρουάριου 2012) ἐτελέσθησαν ἑόρτιες λατρευτικές ἐκδηλώσεις εἰς τόν πάνσεπτον καί ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ταξιαρχῶν-Ὄσσης, τόν τόπον εὑρέσεως τῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Κυράννης τῆς Ὀσσαίας καί τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης-Ἀγγελίνης τῆς ἐκ Ζαγκλιβερίου καταγομένης.

Τό Σάββατον, 7 Φεβρουαρίου 2015, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' Ἀρτοκλασίας χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου, ὁ ὁποῖος καί ὡμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος στούς Νεομάρτυρες.

Τήν Κυριακήν, 8 Φεβρουαρίου 2015, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικόν Συλλειτουργον προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σεβαστείας κ.κ. Δημητρίου καί συλλειτουργούντων τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καί τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Κατά τή διάρκεια τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτουργου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν παρέστησαν μεταξύ των ἄλλων ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ καί τῆς Τοπικῆς Κοινότητος καθώς ἐπίσης καί πολύς κόσμος.

Τόν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ.κ. Δημήτριος, ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στήν εὐλογημένη περίοδο τοῦ Τριωδίου πού ἤδη διανύουμε, στή σημερινή Εὐαγγελική Περικοπή καθώς ἐπίσης καί στή σημερινή ξεχωριστή ἡμέρα ὄχι μόνον γιά τήν ἐπαρχία μας ἀλλά καί γιά ὁλόκληρη τήν Ὀρθόδοξον Πίστιν, λόγῳ τοῦ γεγονότος τῆς εὑρέσεως καί τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας το 2012, μετά ἀπό μία σειρά θαυμαστῶν γεγονότων καί σημείων.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἀνεφέρθη στό ἱστορικό πλαίσιο τῆς εὑρέσεως τῶν Ἱερῶν Λειψάνων, καθώς ἐπίσης καί στή μορφή τῆς Ἁγίας, ἡ ὁποία μαρτύρησε γιά τήν Ὀρθόδοξον Πίστην μας πρίν ἀπό δυόμισι περίπου αἰῶνες.

Καταλήγοντας εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σεβαστείας κ.κ. Δημήτριον, ὁ ὁποῖος καί προέστη τῶν ἐκδηλώσεων, ἐνῶ παίρνοντας ἀφορμή ἀπό τήν συμπλήρωσιν 25 ἐτῶν Ἀρχιερατικῆς προσφορᾶς καί διακονίας του, τόν ἐτίμησε μέ τήν ὕπατη τιμητική διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπιδίδοντάς του τόν Χρυσοῦν Σταυρόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, καθώς ἐπίσης καί τό Μετάλλιον τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης, εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ καί ἀγάπης πρός τό πολυεύθυνον καί πολυσχιδές ἔργον πού ἐπιτελεῖ ἀδιαλείπτως στά σαράντα καί πλέον ἔτη Ἱερατικῆς Διακονίας εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.

Μετά τό πέρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ.κ. Δημήτριος, εἶχε τήν εὐκαιρίαν νά προσκυνήσει στό σημεῖο

ὅπου εὑρέθησαν, μετά ἀπό δική της θαυμαστή ὑπόδειξη, τά Λείψανα τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης – Ἀγγελίνης, ἐνῶ μετέβη καί εἰς τόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Κυράννης, ὅπου προσκύνησε τά ἐκεῖ φυλασσόμενα Σεπτά καί Χαριτόβρυτα Λείψανα τῆς ἐπίσης Μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Κυράννης τῆς Ὀσσαίας.

Ὑποδοχή τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους

Μέ κάθε λαμπρότητα καί μέ αἰσθήματα πνευματικῆς χαρᾶς ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ὑπεδέχθη τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 16 Φεβρουαρίου 2015 τό Σεπτό καί Χαριτόβρυτο Ἱερό Λείψανο τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ, τό ὁποῖο καί φυλάσσεται εἰς τό Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους, Παναγία ἡ Πορταΐτισσα Κορνοφωλιᾶς Ἔβρου.

Ἡ ὑποδοχή τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου, τό ὁποῖο ἐκόμισε ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ναθαναήλ, πραγματοποιήθηκε ὑπό τοῦ Σεβασμιώτατου, ἔμπροσθεν του Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

Ἐν συνεχείᾳ, τό Ἅγιο Λείψανο, συνοδείᾳ τοῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐκπροσώπων τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καί πλήθους λαοῦ, μετεφέρθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ, ὅπου καί ἐτελέσθη ἐπίσημος Δοξολογία καθώς καί Ἱερά Παράκλησις πρός τόν Ἅγιον Χαράλαμπον.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, π. Ναθαναήλ, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν εὐγενῆ καλοσύνην νά κομίσει τόν σπουδαῖον αὐτόν μαργαρίτην τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν πρός εὐλογίαν καί ἁγιασμόν τῶν κατοίκων τοῦ Λαγκαδᾶ, ἐνῶ ὁμίλησε καί ἐπικαίρως περί τῆς τιμῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων π. Ναθαναήλ, εἰς τόν χαιρετισμόν του, ἀφοῦ ἀνεφέρθη ἐν συντομίᾳ σέ μερικές ἀπό τίς θαυμαστές ἐπεμβάσεις τοῦ Ἁγίου, ἐτόνισε ὅτι ὁ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἀκλόνητος στύλος τῆς Ἐκκλησίας, πού προσφέρει μέσα ἀπό τό Μαρτύριό του τό φῶς σέ ὅλην τήν οἰκουμένην, ὥστε νά διαλύεται τό σκοτάδι τῆς ἀπιστίας καί ταυτόχρονα νά πρεσβεύει γιά

τήν Σωτηρία μας. Ἄς προσέλθουμε μέ πίστη νά προσκυνήσουμε τό Ἅγιο Λείψανό του καί ἄς τόν παρακαλέσουμε νά βοηθήσει τόν τόπο καί τήν πατρίδα μας σέ αὐτές τίς δύσκολες ὧρες πού διανύουμε.

Καταλήγοντας προέτρεψε ὅλους τούς παρισταμένους νά προσεύχονται συνεχῶς, ὥστε ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου νά ἐλευθερώσει ὅλους μας ἀπό τήν πνευματική πανώλη πού μας ταλανίζει, καί νά μᾶς χαρίσει πνεῦμα ἀγάπης, μετανοίας καί θυσίας, ὥστε ὁ καθένας ἀπό τόν χῶρον ὅπου εὑρίσκεται νά κάνει μία νέα ἀρχή στή ζωή του, ἀντλώντας δύναμη μέσα ἀπό τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Τό βράδυ τῆς 16ης Φεβρουαρίου ἐτελέσθη Ἱερά Ἀγρυπνία συμφώνως πρός τό Ἁγιορείτικον Τυπικόν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, καί τήν 17ην Φεβρουαρίου 2015, μετά τήν πρωινή Θεία Λειτουργία τό Ἱερό Λείψανο, ἀνεχώρησε γιά νά ἐπιστρέψει εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης Κορνοφωλιᾶς Ἔβρου.

Ἁγιασμός εἰς τό Ἱερόν Κάθισμα τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων-Ἁγίου Ὄρους

Μέ τόν Ἁγιασμόν, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην τήν 19ην Φεβρουαρίου 2015, ὁλοκληρώθηκαν τά ἔργα ἀναστηλώσεως καί ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης, τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους.

Τό ἐπωνομαζόμενο καί Κάθισμα τῆς Παναγίας, εἶναι ἕνα ἱστορικό μέρος γεμάτο χάριν καί πνευματικήν εὐλογίαν, ἀφ' ἑνός μέν γιατί σέ ἐκεῖνο τό σημεῖο ὁ Ἅγιος Γαβριήλ τό 1004 ἐναπέθεσε τήν Θαυματουργόν Εἰκόνα τῆς Παναγίας, ὅταν αὐτή ἐμφανίστηκε στή θάλασσα κατά θαυμαστόν τρόπον, ἀφ' ἑτέρου δέ γιατί ὁ Ἱερός Ναός του εἶναι ὁ μόνος Ναός πού τελεῖται, ἐκτός του Παρεκκλησίου ὅπου εὑρίσκεται μονίμως ἡ Εἰκόνα, ἡ Θεία Λειτουργία παρουσίᾳ τῆς Σεπτῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης κάθε Τρίτη τοῦ Πάσχα, ἡμέρα κατά τήν ὁποίαν ἑορτάζεται ἡ εὕρεσίς της.

Εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ παρέστησαν ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ναθαναήλ, ὁ Προηγούμενος τῆς Ι.Μ. Ἰβήρων π. Βασίλειος Ἰβηρίτης (Γοντικάκης), ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως π. Εὐσέβιος Σπουργίτης, καθώς καί πολλοί πατέρες καί ἀδελφοί του Μοναστηριοῦ, μεταξύ

αὐτῶν καί οἱ διατελέσαντες Πρωτεπιστάτες τοῦ Ἁγίου Ὄρους π. Καλλίνικος Ἰβηρίτης καί Μάξιμος Ἰβηρίτης.

Στή σύντομη ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε τόν Καθηγούμενον καί τούς Πατέρας τῆς Μονῆς, γιά τήν ἀγάπη καί φροντίδα μέ τήν ὁποία περιβάλλουν τόν Ἱερόν αὐτόν Τόπον, εἰς τόν ὁποῖον σύν τοῖς ἄλλοις ἐκοιμήθη καί ὁ μακαριστός γέροντάς του, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Παντελεήμων ὁ Β΄ (Χρυσοφάκης), τοῦ ὁποίου τό φωτεινόν παράδειγμα συγκινεῖ, ἐμπνέει καί διδάσκει μέ τήν δύναμιν τῆς ἁγνότητος καί τῆς ἁπλότητος πού χαρακτήριζε τό φρόνιμα του ἀγωνιστοῦ Ἱεράρχου. Τέλος, δέν παρέλειψε νά εὐχαριστήσει καί τόν π. Ἀντώνιον Ἰβηρίτην, γιά τήν τεχνική ἐπίβλεψη καί ἐκτέλεση τοῦ ὅλου ἔργου τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Κελλίου, τό ὁποῖον ἔγινε συμφώνως πρός τήν ἐγκεκριμένην μελέτην ἀπό τό ΚΕ.Δ.Α.Κ. τοῦ Ἀρχιτέκτονος Μηχανικοῦ κ. Φιλλίπου Καλλία.

Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας

Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Μνήμης τῆς Ἁγίας Μεγαλοπαρθενομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης καί ὁ Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Κυράννης-Ὄσσης, ὀργάνωσε ἑόρτιες λατρευτικές καί ἐπιστημονικές ἐκδηλώσεις, μέ ἐπίκεντρο τόν περικαλέστατο καί πάνσεπτο Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας, ὁ ὁποῖος καί εὑρίσκεται στήν πανέμορφη ἀπό κάθε ἄποψη περιοχή τῆς κωμοπόλεως τῆς Ὄσσης, τόπο καταγωγῆς τῆς τιμωμένης Ἁγίας Νεομάρτυρος.

Τό ἀπόγευμα τῆς 27ης Φεβρουαρίου 2015 ἐτελέσθησαν τά Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τό ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο στήν τιμώμενη Ἁγία καί εὑρίσκεται στήν εἴσοδο τῆς κωμοπόλεως, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' Ἀρτοκλασίας καθώς καί ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

Τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, πλαισιωμένος ἀπό ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, ἐνῶ μεταξύ τῶν πολλῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν πού παρέστησαν, παρευρέθη καί ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καθώς καί ἀντιπρόσωποι τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ καί τῆς Τοπικῆς Κοινότητος.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στό πρόσωπο τῆς Ἁγίας Κυράννης τῆς Ὀσσαίας καθώς καί στούς Νεομάρτυρες τονίζοντας ὅτι ὁ Βίος καί τό Μαρτύριόν τους πρέπει νά εἶναι ὁδοδείκτης καί γιά τή δικιά μας ζωή.

Πρέπει νά ἀγαπήσουμε μέ ὅλη τή δύναμη τῆς καρδιᾶς μας τόν Κύριον καί μέ ὁδηγόν τό φωτεινόν παράδειγμα τῶν Ἁγίων νά μπορέσουμε νά καταστοῦμε κοινωνοί τῆς Οὐρανίου Βασιλείας Του.

Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς κορυφώθηκαν οἱ ἑόρτιες Λατρευτικές καί Ἐπιστημονικές ἐκδηλώσεις μέ τό πανηγυρικό πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο, τό ὁποῖο ἐτελέσθη εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱερόν Ναόν τῆς περιοχῆς τῆς Ὄσσης προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλου καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε καί εἰς τόν Ὄρθρον, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καθώς καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος, Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καί Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου.

Στόν κατάμεστον ἀπό πλῆθος πιστῶν καί προσκυνητῶν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας παρέστησαν μεταξύ των ἄλλων ἡ βουλευτής τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα. Σταυρούλα Ξουλίδου, ἐκπρόσωποι τῆς Δημοτικῆς καί Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μέ ἐπικεφαλής τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Καραγιάννην, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὁ ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής τοῦ «*Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν*

νόσον τοῦ Alzheimer, λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καί μελέτης τοῦ γήρατος» κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης, καθώς καί ἀντιπροσωπεῖες τῆς μαθητειώσης νεολαίας καί τῶν πολιτιστικῶν Συλλόγων, ἐνῶ τά ἀναλόγια τοῦ Ναοῦ, κόσμησε μέ τήν παρουσία του ὁ Βυζαντινός Χορός Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ «*ὁ Ἀπόστολος Παῦλος*» μέ χοράρχη τόν Ἄρχοντα Ὑμνωδό τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Γεώργιον Φερεντῖνον, ὁ ὁποῖος καί ἀπέδωσε κατά θαυμαστόν τρόπον τούς προβλεπόμενους ὕμνους καί τά τροπάρια τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Κυράννης.

Πρό τῆς Ἀπολύσεως τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Λιτάνευσις τῶν Σεπτῶν καί Χαριτοβρύτων Ἱερῶν Λειψάνων καί τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Ἁγίας, ἐνῶ ἐτέθησαν πρός προσκύνησιν καί ἁγιασμόν τῶν παρευρισκομένων πιστῶν.

Ἀκολούθησε, ἐν συνεχείᾳ, ἡ Ε΄ Θεολογική – Ἁγιολογική Ἡμερίς εἰς τιμήν καί μνήμην τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας, ἡ ὁποία εἶχε γενικόν τίτλον: «*Οἱ Νεομάρτυρες τοῦ Γένους. Χριστοφόρος Προδρομίτης. Ἡ Συμβολή του στήν Κανονική καί Ὑμνογραφική Παράδοση*».

Μέσα ἀπό αὐτήν τήν τόσο ἐνδιαφέρουσα ἡμερίδα, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε εἰς τό Συνεδριακόν Κέντρον τῆς Ὄσσης, ἔγινε μία βαθύτερη προσέγγιση στό πρόσωπο τοῦ ὁσιολογιωτάτου Χριστοφόρου Προδρομίτου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ ἀρχαιότερος Ὑμνογράφος τῆς τιμωμένης Ἁγίας, ἐνῶ παράλληλα ἐδόθη καί ἡ εὐκαιρία νά ἐντρυφήσουμε βαθύτερα στό τόσο σπουδαῖο ἔργο του καί γενικότερα νά ἀναλυθεῖ περισσότερο ἡ προσωπικότητα ἑνός ἀπό τούς σημαντικότερους Ἁγιορεῖτες Λόγιους Πατέρες καί Ὑμνογράφους, τῶν τελευταίων δεκαετιῶν τοῦ 18ου καί τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἡμερίδος ἀνεγνώσθησαν τά χαιρετιστήρια μηνύματα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μιλήτου κ.κ. Ἀπόστολον καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος

κ.κ. Ἱερωνύμου ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεόκλητον, ἐνῶ χαιρετισμό ἀπηύθυνε ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης καί ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος κήρυξε καί τήν ἔναρξη τῆς Θεολογικῆς Ἡμερίδος, πού πραγματοποιήθηκε μέ τήν ἔμπειρη προεδρία τοῦ προκοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Καθηγητοῦ κ. Μιχαήλ Τρίτου.

Τό ἐπιστημονικό τμῆμα τῶν εἰσηγήσεων τῆς Θεολογικῆς - Ἁγιολογικῆς Ἡμερίδος, «*Οἱ Νεομάρτυρες τοῦ Γένους. Χριστοφόρος Προδρομίτης. Ἡ Συμβολή του στήν Κανονική καί Ὑμνογραφική Παράδοση*», κάλυψαν μέ τίς ἔμπειρες καί σωστά τεκμηριωμένες ἀκριβεῖς εἰσηγήσεις τους, ὁ Ὁσιολογιώτατος Μοναχός καί Βιβλιοθηκάριος τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους, π. Θεολόγος Ἰβηρίτης, ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Χριστοφόρος Προδρομίτης καί τό χειρόγραφο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ μέ τήν ἀκολουθία καί τό μαρτύριο τῆς Ἁγίας Κυράννης*», ο Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καί Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς Θεολογίας κ. Θεόδωρος Γιάγκου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Χριστοφόρος Προδρομίτης. Ἡ συμβολή του στήν Κανονική Παράδοση*», ἐνῶ τό πρῶτο μέρος ἔκλεισε μέ τήν ἀνάγνωση ἀπό τόν κ. Δημοσθένη Κακλαμάνο τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Συμεών Πασχαλίδη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καί Προέδρου τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν μέ θέμα: «*Τό Ὑμνογραφικό Ἔργο τοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτου*».

Στό δεύτερο μέρος τῆς Ἁγιολογικῆς Ἡμερίδος, πού πραγματοποιήθηκε ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ κ. Θεοδώρου Γιάγκου, πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ προκοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτος, ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Τό πρόβλημα τῶν Ἐξισλαμισμῶν*

καί οἱ Νεομάρτυρες», ἐνῶ τελευταῖος εἰσηγητής ἦταν ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἰωάννης Μπάκας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Προσέγγιση στήν τοπική ἁγιολογία τοῦ ὄρους Βερτίσκου*».

Ἀκολούθησε εὐρεία συζήτησις ἐπί τῶν θεμάτων πού ἀναπτύχθηκαν ἀπό τούς εἰσηγητές καθώς καί ἐρωτήσεις πού ἀπηύθυναν οἱ παρακολουθοῦντες. Ἡ Ε΄ Ἁγιολογική Ἡμερίς ἔκλεισε μέ τόν ληκτικό χαιρετισμό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος καί εὐχαρίστησε μεταξύ των ἄλλων τόσον τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον καί τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον γιά τήν ἀποστολήν τῶν χαιρετιστηρίων μηνυμάτων τους, ὅσο καί ὅλους ὅσοι ὁμίλησαν καί ἀνέπτυξαν μέ τόσο μεστό καί ἐπιστημονικῶς τεκμηριωμένο τρόπο τά θέματά τους, τά ὁποῖα καί μᾶς ἔδωσαν πολλές καί καινούργιες πληροφορίες γύρω ἀπό τούς Νεομάρτυρες ἀλλά κυρίως γύρω ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτου, ἑνός ἀπό τούς σημαντικότερους Ὑμνογράφους καί λογίους Πατέρας τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Ε΄ Θεολογική - Ἁγιολογική Ἡμερίδα
"Οἱ Νεομάρτυρες τοῦ Γένους.
Χριστοφορος Προδρομιτης
Ἡ Συμβολή του στήν
Κανονική καί Ὑμνογραφική Παράδοση"

Ἡ Ἑορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μετά πολλῆς λαμπρότητος καί μέ τή δέουσα ἐκκλησιαστική τάξη, ἑορτάσθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἡ Α' Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ἡ λεγομένη Κυριακή της Ὀρθοδοξίας, ἡμέρα κατά τήν ὁποίαν ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾶ καί ἑορτάζει τή μνήμη τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καί τή λήξη τῆς μακρᾶς περιόδου τῆς Εἰκονομαχίας, μίας ἑορτῆς ἡ ὁποία καθιερώθηκε τό 843 μ.Χ. ἐπί Πατριαρχίας Μεθοδίου τοῦ Ὁμολογητοῦ ἀπό τήν Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, καί τόν υἱόν της Μιχαήλ τόν Γ΄.

Τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Ὀρθοδοξίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον, προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας καί ἐν συνεχείᾳ τῆς Ἱερᾶς Λιτανεύσεως τῶν Ἁγίων Εἰκόνων καί τῶν Ἱερῶν Λειψάνων ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε ἐντός του Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγνωσθέντος σέ στάσεις τρεῖς του Συμβόλου τῆς Πίστεως καί τοῦ Συνοδικοῦ της Ὀρθοδοξίας εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Ἀναφερόμενος ὁ Σεβασμιώτατος στή σημερινή μεγάλη ἑορτή τῆς Ὀρθοδοξίας ἔκανε λόγο γιά τόν θρίαμβο τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, ἐνῶ τόνισε καί τό γεγονός ὅτι μέσα ἀπό τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας ἔρχεται ἡ ἀνόρθωσις, ἡ προσωπική ἀναστήλωσις καί ἡ ἐπάνοδός μας εἰς τήν χαράν τοῦ Παραδείσου.

Ἐκδημία Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ Γλαρούδη

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανός, κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνος Γλαρούδης τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Ναυσικᾶς, ἐγεννήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν 14ην Μαρτίου 1969.

Ἔλαβε τὸ ἀπολυτήριον τοῦ 19ου Λυκείου Θεσσαλονίκης τὴν 30ην Ἰουνίου 1986.

Ἦτο πτυχιοῦχος τῆς Σχολῆς Γεωτεχνικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

Ἐκάρη Μοναχὸς τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1993 εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν ἁγίας Θεοδώρας, λαβὼν τὸ ὄνομα «*Κυπριανός*». Ἐχειροτονήθη Διάκονος τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1993 καὶ Πρεσβύτερος τὴν 20ην Ἰουνίου 1994, καὶ ἐχειροθετήθη Ἀρχιμανδρίτης τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Παντελεήμονος Χρυσοφάκη.

Ὑπηρέτησεν ὡς Διάκονος εἰς τὸν ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Ἐφημέριος-Προϊστάμενος εἰς τὸν ἱερὸν Προσκυνηματικὸν Ναὸν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου.

Ἐπίσης ἀπὸ τὸν Μάϊον τοῦ 1994 ἦτο ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Νεότητος καὶ Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, καὶ ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 2012 Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος ἐξετίμα καὶ ὡμολογοῦσε τὴν ἐργατικότητα, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν ἄρτια διεκπεραίωση τῆς δυσκόλου αὐτῆς ὑπηρεσίας.

Ἦτο ἐν ἐνεργείᾳ κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1993. Ἀπεβίωσε τὴν 4ην Μαρτίου 2015, μετὰ ἀπὸ ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν λόγῳ ἐγκεφαλικοῦ ἐπεισοδίου. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΓΑΛΑΓΟΥΔΗΣ
ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ
1-3-2015 ΕΤΩΝ 46

Ὁμιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς μαθητάς τοῦ Γενικοῦ Λυκείου Λαγκαδᾶ

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λυκείου Λαγκαδᾶ κ. Ἀθανασίου Φυλάκη καί ὕστερα ἀπό τήν ἐπιθυμίαν τῶν μαθητῶν καί τῶν μαθητριῶν τοῦ Σχολείου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρέστη τό πρωί τῆς 12ης Μαρτίου 2015, στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ Λυκείου, ὅπου καί πραγματοποίησε διάλεξη μέσα στά πλαίσια τῆς σειρᾶς ὁμιλιῶν, πού ἀφοροῦν εἰς τούς νεανικούς προσανατολισμούς τῶν νέων.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης, εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἐπικοινωνήσει καί νά συνομιλήσει μέ τούς μαθητές, νά ἀκούσει τούς προβληματισμούς καί τά ἐνδιαφέροντά τους, καθώς καί νά δώσει ἀπαντήσεις στίς πολλές καί περίπλοκες ἀναζητήσεις, πού ἔχουν οἱ νέοι στή σημερινή ἐποχή, τονίζοντας τήν ἀμέριστη συμπαράσταση τοῦ ἰδίου ἀλλά καί τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας σέ ὁποιοδήποτε θέμα τούς ἀπασχολεῖ. Παράλληλα, προσέφερε πρός ὅλους ἀναμνηστικά ἐνθύμια καθώς ἀπό μία Καινή Διαθήκη.

Ἑσπερινός Σταυροπροσκηνήσεως καί Σύναξις Ἀναγνωστῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Στό μέσο τῆς περιόδου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾶ τόν Τίμιον καί Ζωοποιόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει θεσπίσει νά προβάλει τίς Ἱερατικές Κλίσεις, μέσα ἀπό ἐντατικότερες συναντήσεις μεταξύ των Ἀναγνωστῶν, Ἱεροσπουδαστῶν καί Ἱεροπαίδων καθώς καί γύρω ἀπό διάφορες κατηχητικές συνάξεις.

Μέσα σέ αὐτό τό γενικότερο πλαίσιο τῶν ἐκπαιδευτικῶν δράσεων τό Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης σέ συνεργασία μέ τούς κατηχητικές καί τίς κατηχήτριες τῶν κατά τόπους ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὀργάνωσε κάθ' ὅλην τήν ἑβδομάδα πού προηγήθηκε διάφορες ἐκδηλώσεις μέ κύριο στόχο τήν ἰσχυροποίηση τῶν δεσμῶν μεταξύ των ἀναγνωστῶν καί τῶν ἱεροπαίδων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως πού ἔχουν ὡς στόχο τήν ἀνάπτυξη ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου γύρω ἀπό θέματα πού ἀφοροῦν στά νέα παιδιά πού διακονοῦν στό Ἱερό Βῆμα καί τά Ἀναλόγια τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές κορυφώθηκαν τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 14 τοῦ μηνός Μαρτίου 2015, μέ τόν Ἀρχιερατικό Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

Κατά τή διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖες ἀπό Ἀναγνῶστες, Ἱεροσπουδαστές καί Ἱερόπαιδες πού διακονοῦν στό Ἱερό Βῆμα καί στό Ἀναλόγιο, ἐνῶ ἀνεγνώσθη καί τό σχετικό Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στή σύντομη ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ὁμίλησε ἐπικαίρως γιά τήν ἀνατέλλουσα Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως τονίζοντας ὅτι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου καλεῖ ὅλους νά Τόν ἀκολουθήσουμε ἔχοντας μέσα μας ἀγάπη θυσιαστική. Ἡ ζωή τῶν Ἁγίων, πού πρέπει νά ἔχουμε ὡς πρότυπα, εἶναι ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ δείκτης πού μᾶς δείχνει τό δρόμο, πού ὁδηγεῖ στόν Παράδεισο καί στήν αἰώνια ζωή.

Ἀναφερόμενος, ἐν συνεχείᾳ, πρός τούς παρισταμένους Ἀναγνῶστες, Ἱερόπαιδες καί Κατηχητές ἐπεσήμανε τό μέγα μυστήριο τῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ τούς συμβούλευσε καί τούς νουθέτησε μέ πατρικούς λόγους, ὑπογραμμίζοντας τή σπουδαιότητα τῆς διακονίας πού ἐπιτελοῦν, τήν εὐθύνη πού ἀπορρέει ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τους ἀξιώματος καθώς τό πολυεύθυνον λειτούργημα πού ἐπιτελοῦν ἤ σκέφτονται νά ἐπιτελέσουν, τό ὁποῖον συνδέεται ἀρρήκτως μέ τό μυστήριον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, διότι ὁ Ἱερέας εἶναι ὁ ποιμήν πού καθοδηγεῖ καί ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή σωτηρία.

Κυριακή τῆς Σταυροπροσκηνήσεως εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Συμφώνως πρός τήν πρέπουσα παραδοσιακήν τάξιν καί μεγαλοπρέπεια, ἑορτάσθηκε τήν Γ' Κυριακή τῶν Νηστειῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἡ ἑορτή τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τήν Κυριακή, 15 Μαρτίου 2015, εἰς τόν πάνσεπτον Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων καί Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Ἀσσήρου ἐτελέσθη Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βρεσθένης κ.κ. Θεοκλήτου καί τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννου.

Κατά τή διάρκεια τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προσῆλθε ἀπό τό νωρίς τό πρωί πλῆθος πιστῶν, οἱ ὁποῖοι καί παρακολούθησαν μέ αἰσθήματα κατανύξεως τήν περιφορά τοῦ πανίερου συμβόλου τοῦ Χριστιανισμοῦ στό ἐσωτερικό του Ναοῦ, τόν ὁποῖο καί προσκύνησαν κλίνοντας εὐλαβικῶς τό γόνυ, ὥστε νά λάβουν δύναμη γιά τή συνέχιση τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα αὐτῆς τῆς ἱερᾶς περιόδου τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Τόν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βρεσθένης κ.κ. Θεόκλητος, ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στή σημερινή μεγάλη ἑορτή, τονίζοντας ὅτι μεσούσης τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί πορευόμενοι εἰς τήν Ἑορτήν τῶν Ἑορτῶν, τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μας, ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τόν Τίμιον καί Πανσεβάσμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τή νίκη τῆς ζωῆς ἐπί τοῦ θανάτου καί ἡ θέα Του ἀποτελεῖ παρηγοριά γιά τόν κάθε ἕναν ἀπό ἐμᾶς, καθώς διδασκόμεθα συνεχῶς ἀπό τά ὑπερφυή καί σωτήρια διδάγματα πού μᾶς δίδει ἡ παρουσία Του στή ζωή μας.

Ὁμιλίες τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολίτων Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ.κ. Ἀθηναγόρα καί Ἰωαννίνων κ.κ. Μαξίμου στά προγράμματα Διά Βίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Τό ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 17 Μαρτίου 2015, πραγματοποιήθηκε στήν κεντρική αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ *«Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός»* ἡ ἔναρξη τοῦ τρίτου κύκλου τῶν ἐκπαιδευτικῶν σεμιναρίων πού ὑλοποιοῦνται στό γενικότερο πλαίσιο τῆς Πράξεως *«Προγράμματα Διά Βίου Ἐκπαίδευσης γιά τήν Ἀνάπτυξη τῶν Κοινωνικῶν Δεξιοτήτων τῶν Κληρικῶν καί τῶν Λαϊκῶν Στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας»*, κατόπιν συνεργασίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης μέ τό Ἵδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Στήν ἔναρξη τοῦ νέου κύκλου, πρῶτοι εἰσηγητές ἦταν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ.κ. Ἀθηναγόρας καί Ἰωαννίνων κ.κ. Μάξιμος, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν τίς εἰσηγήσεις τους: *«Οἱ Θεολογικές Προϋποθέσεις τῆς Ποιμαντικῆς τῶν πενθούντων»* καί *«Ἡ Ποιμαντική Διακονία τῶν πενθούντων»* ἀντιστοίχως.

Εἰδικότερα, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰλίου κ.κ. Ἀθηναγόρας ἀφοῦ ἔκανε μία εἰσαγωγή σχετικῶς μέ τό περιεχόμενο ἀλλά καί τούς στόχους τοῦ συγκεκριμένου προγράμματος ἀνέπτυξε τό αἴτιο τοῦ θανάτου καί τή σχέση του μέ τό Θεό. Ἔγινε ἀναφορά στήν Παλαιά καί στήν Καινή Διαθήκη μέ μερικές ἀναφορές σέ πατερικά χωρία καί ἐξήγησε ὅτι τό αἴτιο τοῦ θανάτου δέν εἶναι ὁ Θεός ἀλλά ἡ ἐπιλογή τοῦ ἀνθρώπου καί αὐτό ἀποδεικνύεται σέ πολλά σημεῖα τόσο στήν Παλαιά ὅσο καί στήν Καινή Διαθήκη. Στό δεύτερος μέρος τῆς εἰσηγήσεώς του ἔγινε λόγος γιά τό φόβο τοῦ θανάτου καί ἐξετάστηκε τό γιατί ὁ ἄνθρωπος φοβᾶται τό θάνατο καί πώς μέσα ἀπό διάφορες φιλοσοφίες, ἀπό τήν ἀρχαιοελληνική ἐποχή ἕως τόν ἰουδαῖο - χριστιανικό πολιτισμό, προσπάθησε νά ξεπεράσει τό φαινόμενο τοῦ θανάτου. Κλείνοντας, ἔκανε ἀναφορά στό τί σημαίνει μνήμη θανάτου ὄχι τόσο στό μοναχικό ἐπίπεδο ὅσο στήν καθημερινότητα τῆς ζωῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ.κ. Μάξιμος ἔλαβε τον λόγον τονίζοντας ὅτι μία ἀπό τίς δυσκολοτέρες καί συνήθως ἐπώδυνες διαστάσεις τῆς καθημερινῆς ποιμαντικῆς διακονίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ πνευματική, ψυχολογική καί πρακτική ὑποστήριξη τῶν πενθούντων. Ὁ θάνατος, ὅπως χαρακτηριστικῶς ὑπογράμμισε, εἶναι ἡ μόνη σίγουρη, ἀναπόφευκτη καί ὀδυνηρή βεβαιότητα στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κάθε πενθῶν, ἡ κάθε οἰκογένεια πού βιώνει τήν ἀπώλεια ἑνός ἀγαπημένου προσώπου, βιώνει αὐτή τήν τραγική διάσταση τοῦ βίου μέ διαφορετικό ἀλλά ἐξίσου ὀδυνηρό τρόπο. Ὁ ποιμένας καλεῖται νά σταθεῖ στό πλευρό αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὄχι ὡς ἁπλός τελετουργός τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας ἀλλά ὡς πατέρας, ἀδελφός, φίλος, συμπάσχων καί συνοδυνόμενος. Κλείνοντας τήν εἰσήγησή του ἀνεφέρθη στόν τρόπο προσεγγίσεως τῆς ποιμαντικῆς τοῦ πένθους ἄλλων *«Ἐκκλησιῶν»*, ὅπως ἡ Ρωμαιοκαθολική καί ἡ Προτεσταντική.

Ὁ Σεβασμιώτατος Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τίς εὐχαριστίες του κατά πρῶτον πρός τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον, διότι μέ τό ἐπιμορφωτικό ἵδρυμα πού ἵδρυσε ὁ ἴδιος στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή, δίδει τήν εὐκαιρία στόν κλῆρο νά μετέχει αὐτῶν τῶν προγραμμάτων πού εἶναι σημαντικά ἀφ᾽ ἑνός, διότι μᾶς παρέχουν θεολογική κατάρτιση καί ἀνανέωση τῶν γνώσεων καί ἀφ᾽ ἑτέρου μᾶς μεταφέρουν τό κεφάλαιο τῆς πολυτίμου ἐμπειρίας πού εἶναι ἀπαραίτητο στήν πρακτική ἐφαρμογή τῶν μεθόδων ἐκείνων πού ἀπαιτοῦνται νά λαμβάνονται ὑπ᾽ ὄψιν καί νά ἐφαρμόζονται στά σύγχρονα δεδομένα τῆς ποιμαντικῆς μας. Δέν παρέλειψε ἐπίσης νά εὐχαριστήσει καί τούς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς πού προσῆλθαν καί ὁμίλησαν μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία στούς συμμετάσχοντες στόν τρίτο κύκλο τῶν ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων.

Διανομή ποσίμου ὕδατος σέ περιοχές πού ἀντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ἀκαταλληλότητος τοῦ νεροῦ

Μέσα στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐπεσκέφθη τίς περιοχές τοῦ Δήμου Ὡραιοκάστρου, οἱ ὁποῖες ἀντιμετωπίζουν σοβαρότατο πρόβλημα τό τελευταῖο διάστημα μέ τήν ἀκαταλληλότητα τοῦ νεροῦ, ἐνῶ ταυτοχρόνως εἶχε τήν εὐκαιρία νά συνομιλήσει καί νά ἐνημερωθεῖ ἀπό τούς ἁρμοδίους γιά τό θέμα πού ἔχει προκύψει, κυρίως μετά τά μέσα Φεβρουαρίου, ὁπότε καί ἀνιχνεύτηκε στό νερό ὑψηλή περιεκτικότητα νιτρικῶν, γεγονός πού τό καθιστά ἀκατάλληλο γιά πόση καί γιά μαγειρική χρήση, ὅπως ἀνακοίνωσε καί ἡ Δημοτική Ἐπιχείρηση Ὕδρευσης καί Ἀποχετεύσεως τοῦ Δήμου Ὡραιοκάστρου.

Παράλληλα, ὁ Σεβασμιώτατος διένειμε σέ συνεργασία μέ τούς ἱερεῖς τῶν περιοχῶν αὐτῶν, στά σχολεῖα καί στίς κατοικίες τῶν περιοχῶν περίπου 20 τόνους ἐμφιαλωμένο νερό, 12 ἐκ τῶν ὁποίων ἦταν προσφορά τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «*Ἀποστολή*», ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι προσφορά μεγάλων ἑταιρειῶν ἐμφιαλώσεως νεροῦ ὅπως «*Ζαγόρι*», «*Σουρωτή*» καί «*Ἰόλη*».

Κατά τή διάρκεια τῆς ἐπισκέψεώς του στίς σχολικές μονάδες τῶν περιοχῶν τῆς Λητῆς, τοῦ Δρυμοῦ καί τοῦ Μελισσοχωρίου, ὅπου καί πραγματοποιήθηκε ἡ διανομή τῶν νερῶν, ὁ Σεβασμιώτατος συναντήθηκε μέ τό μέλλον αὐτοῦ του τόπου, τούς νέους μαθητές, στούς ὁποίους ὁμίλησε ἐπικαίρως, ἐνῶ εὐχαρίστησε ἰδιαιτέρως τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καί τόν Γενικόν Διευθυντήν τῆς «*Ἀποστολῆς*» κ. Κωνσταντῖνον Δήμτσαν, γιά τήν εὐαισθησία πού ἔδειξαν στό σοβαρό αὐτό πρόβλημα ζωτικῆς σημασίας πού ἀντιμετωπίζει ἕνα μεγάλο μέρος τῆς Μητροπολιτικῆς μας ἐπαρχίας. Παράλληλα, εὐχαρίστησε καί τούς ὑπόλοιπους φορεῖς πού ἀνταποκρίθηκαν στό αἴτημα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως καί ἀπέστειλαν ἐμφιαλωμένα νερά, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης θά μεριμνήσει, ὥστε μέσῳ τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν περιοχῶν αὐτῶν νά προμηθευτοῦν ὅλοι κατάλληλα φίλτρα καί ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται, ὥστε νά λυθεῖ ὁριστικῶς αὐτό τό μεγάλο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζει ἡ περιοχή μέ τήν ἀκαταλληλότητα τοῦ πόσιμου νεροῦ.

Συνάντησις μέ διακριθέντες μαθητές Πρωτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως σέ Πανελλήνιον Διαγωνισμόν Ἐκπαιδευτικῆς Ρομποτικῆς

Συνάντηση μέ τούς διακριθέντες μαθητές τοῦ Πανελλήνιου Διαγωνισμοῦ Ἐκπαιδευτικῆς Ρομποτικῆς γιά παιδιά Δημοτικοῦ πού διοργανώνεται ἀπό τό φορέα WROHellas καί τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων εἶχε τό πρωί τῆς Πέμπτης, 26 Μαρτίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Οἱ λιλιπούτιοι ἐφευρέτες τῆς Στ΄ τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῶν Λαγυνῶν, οἱ ὁποῖοι καί ἀποτελοῦν τήν ὁμάδα ρομποτικῆς τοῦ σχολείου ὑπό τήν ἐπίβλεψη καί βοήθεια τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Πληροφορικῆς κ. Μαυροδόντη Χαραλάμπους, κατάφεραν μέ τήν κατασκευή «*Ρομποτικό Τελεφερίκ*» νά ἀποσπάσουν τό Βραβεῖο στόν Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ἐκπαιδευτικῆς Ρομποτικῆς τῆς περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας.

Κατά τή διάρκεια τῆς συναντήσεώς του, ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἐνημερωθεῖ γιά τήν πρωτότυπη αὐτή κατασκευή, ἡ ὁποία ἀφοροῦσε στήν κατασκευή ἑνός ρομποτικοῦ τελεφερίκ σέ κανονική λειτουργία, ὅπου δύο βαγόνια κινοῦνται συγχρονισμένα σέ ἀντίθετες κατευθύνσεις μέ αὐτόματο σταμάτημα, ὅταν ὁ αἰσθητήρας ἀπόστασης ἀντιληφθεῖ τήν ἄφιξη βαγονιοῦ στό σταθμό, ξεχωριστό νῆμα στήριξης καί κίνησης, φωνητικό ἔλεγχο καί πολλά ἄλλα, ἐνῶ παράλληλα συνεχάρη τούς μαθητές καί τόν δάσκαλό τους εὐχόμενος σέ ὅλους καλή ἐπιτυχία, διότι μέ τή διάκρισή τους αὐτή κέρδισαν ἕνα εἰσιτήριο γιά τόν τελικό πού πραγματοποιήθηκε στήν Ἀθήνα στίς 28 Μαρτίου 2015, ἐκπροσωπώντας ὁλόκληρη τήν Κεντρική Μακεδονία, στόν διαγωνισμό πού εἶχε ὡς στόχο νά δώσει τήν εὐκαιρία σέ παιδιά καί ἀπό τίς 13 Περιφέρειες τῆς χώρας, νά ἀναπτύξουν τό ταλέντο τους, τή φαντασία τους καί τίς ἐπιστημονικές τους δεξιότητες γιά νά σχεδιάσουν καί νά δημιουργήσουν μιά ὁλοκληρωμένη ρομποτική κατασκευή-μοντέλο.

Ἀξίζει νά ἀναφέρουμε ὅτι εἶναι ἡ δεύτερη διάκριση σέ διάστημα λίγων μηνῶν γιά τό συγκεκριμένο τμῆμα, διότι στό παρελθόν ἔχουν ἀποσπάσει καί τό 1ο βραβεῖο σέ μαθητικό φεστιβάλ ρομποτικῆς γιά τήν κατασκευή «*Ρομποτικό Φλιπεράκι*».

Ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς «Πίστεως καί τῆς Ἐλευθερίας», ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς Παλιγεννεσίας τοῦ 1821

Ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς «*Πίστεως καί τῆς Ἐλευθερίας*», ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς Παλιγεννεσίας τοῦ 1821, ἑορτάσθηκε μέ τήν δέουσα λαμπρότητα καί μέ κάθε ἐπισημότητα εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐπίκεντρο των ἑορτίων ἐκδηλώσεων τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ ἦταν ὁ Ἱερός Μητροπολιτικός Ναός τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὅπου προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου ἐτελέσθη τό πρωί τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τήν Πατρίδα μας, ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐπίσημη Δοξολογία ἐπί τῇ εὐκαρίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ζυγοῦ τό 1821.

Στόν κατάμεστο ἀπό πλῆθος πιστῶν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναό τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ παρέστησαν μεταξύ των ἄλλων καί οἱ Βουλευτές, τῆς Ν.Δ. κ. Θεόδωρος Καράογλου καί τοῦ Ποταμιοῦ κα. Αἰκατερίνη Μάρκου, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, καθώς καί ἀντιπροσωπεῖες τῆς Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, οἱ ὁποῖες μέ τίς γαλανόλευκες σημαῖες καί τά λάβαρα ἀνά χεῖρας τίμησαν τούς προγόνους μας, πού θυσιάστηκαν γιά τήν πατρίδα. Τό παρόν ἐπίσης ἔδωσαν Πολιτιστικοί Σύλλογοι μέ τίς παραδοσιακές τους φορεσιές καί τά διακριτικά του λάβαρα.

Τόν Πανηγυρικό της ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ κ. Μητσόπουλος Παναγιώτης, ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη μέ γλαφυρό τρόπο στίς ἔνδοξες ἐκεῖνες στιγμές τῆς πατρίδος μας γιά μία Ἑλλάδα ἐλεύθερη, ἀναλύοντας τά γεγονότα τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς καί ὑπενθυμίζοντας τήν εὐθύνη πού ἔχουμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι ἀλλά ἰδιαιτέρως ὁ πολιτικός μας κόσμος πού ἀσχολεῖται μέ τή διαμόρφωση τῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης συγχαίροντας τόν ὁμιλητή γιά τόν μεστό λόγο του τόνισε ὅτι εἶναι μεγάλη ἡ σημερινή ἡμέρα γιά ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος ἀλλά ἰδιαιτέρως γιά τό εὐσεβές ἡμῶν Ἔθνος καθώς ἑορτάζουμε τή διπλή ἑορτή τῆς Πίστεως καί τῆς Ἐλευθερίας. Τῆς Πίστεως, διότι ὁ Θεός ἀπεργάζεται τό γεγονός τῆς Σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καί δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις ἐκεῖνες, γιά νά μπορεῖ νά ζήσει ὁ ἄνθρωπος ξανά αἰώνια καί ἀτελεύτητα.

Ἡ αὐταπάτη τοῦ ἀνθρώπου ἔγκειται στό νά νομίζει ὅτι ὁ ἴδιος ἐν αὐτοτελείᾳ καί ἐν ἀκοινωνησίᾳ μετά τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά γίνει Θεός, διαπιστώνοντας στό τέλος τήν ἀποτυχία του.

Αὐτό πού ζεῖ σήμερα ὁ κόσμος εἶναι μία ἀποτυχία τῆς ἀποθέωσης, δηλαδή νά θεοποιεῖ ὁ ἄνθρωπος τόν ἑαυτό του καί τά ἐπιτεύγματά του γενόμενος ὁ ἴδιος δοῦλος καί ἐξάρτημα ἰδεολογικῶν, οἰκονομικῶν καί πολιτικῶν συστημάτων πού δέν σέβονται ὄχι μόνον τήν εὐταξίαν τοῦ προσώπου, ἀλλά θέλουν νά ἰσοπεδώσουν τά πάντα κάτω

ἀπό τό πέλμα τῶν συμφερόντων πού ὑπαγορεύει τή δική τους παρουσία καί τή δική τους δραστηριότητα.

Ὁ ἄνθρωπος μέσα στήν πάροδο τοῦ χρόνου καί μέσα ἀπό τήν ἐπιστήμη, ἔχει κατορθώσει τρομερά ἐπιτεύγματα. Ἐκεῖνο, ὅμως, πού δέν μπορεῖ νά πετύχει, εἶναι νά κάνει τόν ἄνθρωπο, ἄνθρωπο ἀληθινό. Ἀληθινός ἄνθρωπος γίνεται μόνον ἐκεῖνος πού βιώνει τήν ἐλευθερία μέ τήν ὁποία ὁ Θεός τόν ἔπλασε καί τόν δημιούργησε ζώντας κατά Θεόν.

Πρέπει, ἐπιτέλους, νά σεβαστοῦμε τήν ἱστορία τοῦ τόπου μας. Πρέπει, ἐπιτέλους, νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ Ἱστορία αὐτή καί οἱ ἀλήθειες πού διέπουν τή ζωή τοῦ Ἔθνους μας, δέν εἶναι οὔτε γιά ψυχαγωγία, οὔτε γιά πειράματα, ἀλλά εἶναι μία ἱστορία γραμμένη μέ τό τίμιο αἷμα τῶν προγόνων μας.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ μας πέρασε καί περνᾶ δυσκολίες. Πρέπει νά σηκώνουμε τό κεφάλι πάντοτε καί τό φρόνημά μας νά εἶναι ὑψηλό. Ἔχοντας βαθειά πίστη στό Θεό καί μέ σύμμαχο τή δύναμη πού ἔχει τό σθένος τῆς φυλῆς μας θά τά καταφέρουμε νά ἀντεπεξέλθουμε σέ ὅλα τα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουμε, ἀρκεῖ πάντοτε νά ἔχουμε σταθερότητα καί ἑνότητα μεταξύ μας καί μέ τόν Θεό.

Ἡ χάρις τῆς Παναγίας μας πάντοτε σκεπάζει τό εὐσεβές γένος μας καί μέ Αὐτήν σύμμαχο καί βοηθό ἡ Πατρίδα μας μεγαλουργεῖ. Ἡ Ἱστορία τοῦ τόπου δέν εἶναι γιά νά θυμίζει τίς πολλές καταστροφές πού συνάντησε ἀλλά ἕνα μάθημα γιά τό μέλλον καί μία δυναμική πορεία δικαίωσης τῶν ἀγώνων μας.

Καταλήγοντας προέτρεψε ὅλους τούς παρισταμένους μέ μία φωνή νά ψάλλουν τόν Ἐθνικό μας Ὕμνο, συγχαίροντάς τους γιά τήν παρουσία τους στίς ἑόρτιες ἐθνικές ἐκδηλώσεις, καί ἰδιαιτέρως τά παιδιά πού προσῆλθαν μέ τό μέγιστο σύμβολο τῆς πατρίδος μας, τήν Γαλανόλευκη ἀνά χεῖρας, δίδοντας ἕνα ξεχωριστό μήνυμα πρός ὅλους ὅσοι καπηλεύονται τά ἐθνικά μας συμφέροντα.

Ἀκολούθησε ἡ κατάθεσις Στεφάνων στό χῶρο τοῦ Ἡρώου τῆς Πόλεως καί ἡ καθιερωμένη παρέλασις μέ ἀντιπροσωπεῖες τμημάτων τῆς Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαιδεύσεως, ἀντιπροσωπειῶν τῶν Τοπικῶν Κοινοτήτων, τῶν Πολιτιστικῶν καί Ἀθλητικῶν Συλλόγων ὅλης της ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδᾶ.

Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέ τή δέουσα ἐκκλησιαστική τάξη καί μέσα σέ κλίμα κατάνυξης ἐτελέσθη σέ ὅλους τους Ἱερούς Ναούς καί τίς Ἐνορίες τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, τό ἀπόγευμα τῆς 27ης Μαρτίου 2015.

Ἀπό νωρίς πλῆθος εὐσεβῶν χριστιανῶν προσέτρεξαν γιά νά συμμετάσχουν στήν κατανυκτική αὐτή Ἀκολουθία καί νά συμπροσευχηθοῦν ἀπευθύνοντας ἐγκάρδια τό «*Χαῖρε*» στή Μητέρα τοῦ Κυρίου καί ὅλων μας ἀκούγοντας ἕνα ἀπό τά ἀριστουργήματα τῆς βυζαντινῆς ὑμνογραφίας, τό ὁποῖο εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένο μέ τήν ἐκκλησιαστική ζωή καί τήν πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε κατά τήν Α΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Ἡρακλείου, ὅπου μεταφέρεται ἡ Θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Περπατούσης τήν ἡμέρα αὐτή σύμφωνα μέ ἕνα παλαιό ἔθιμο ἀπό τό Ἱερό Παρεκκλήσιό Της, ὅπου καί φυλάσσεται. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης μετέβη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης-Λαγυνῶν, ὅπου ἔψαλλε τήν Β΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν καί ἀκολούθως εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ κατά τήν Γ΄ καί Δ΄ Στάσιν.

Στίς ὁμιλίες του πρός τό παριστάμενο ἐκκλησίασμα στούς Ἱερούς Ναούς, ὅπου χοροστάτησε, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στόν ὑπέροχο αὐτό θριαμβικό ὕμνο τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τονίζοντας ὅτι ἡ Παναγία εἶναι ἡ συνέχεια τῆς δικῆς μας ζωῆς καί ὁλοκλήρου του ἀνθρωπίνου γένους. Πρέπει νά εἶναι συνεχῶς στό κέντρο τῆς ζωῆς μας, γιατί μᾶς δείχνει τόν σωστό δρόμο πού πρέπει νά βαδίσουμε ὥστε νά ὁδηγηθοῦμε στή σωτηρία, κερδίζοντας τήν Ἐπουράνιον Βασιλείαν.

Ἡ Παναγία εἶναι ἡ γέφυρα καί ἡ κλῖμαξ πού ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στόν Οὐρανό. Ἄν θέλουμε νά γεμίσουμε ἀπό χαρά καί ἐλπίδα, πρέπει νά Τήν βάλουμε μέσα στήν καρδιά μας ἀληθινά κάνοντας καί ἐμεῖς ὅπως ἔκανε καί Αὐτή, ὑπακοή δηλαδή στό θέλημα τοῦ Κυρίου, ὥστε νά καταφέρουμε νά ζοῦμε σέ μία κοινωνία χάριτος, βιώνοντας ἀληθινά το πραγματικό Μυστήριο τῆς Καινῆς Κτίσεως.

Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἁγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, πρώτου Ἐπισκόπου Κιτίου

Πλῆθος κόσμου καί εὐσεβῶν χριστιανῶν ἀπό ὅλα τα μέρη τῆς Μακεδονίας προσῆλθαν καί ἐφέτος, στήν περιοχή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, γιά νά παραστοῦν σέ ἕνα ἀπό τά λαοφιλέστερα καί ὀνομαστά πανηγύρια τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τό ὁποῖο πραγματοποιεῖται σέ ἕναν τόπο, ὅπου τιμᾶται καί εὐλαβεῖται ὅλως ἰδιαιτέρως ὁ Ἅγιος Λάζαρος, ὁ ὁποῖος καί θεωρεῖται ὁ προστάτης τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς καί σχεδόν ὅλοι τους ἔχουν νά διηγηθοῦν μία προσωπική ἱστορία, κατά τήν ὁποία ὁ «*Παππούς Λάζαρος*», ὅπως τόν ἀποκαλοῦν θεωρώντας τόν ὡς μέλος τῆς οἰκογένειάς τους, βοήθησε ὥστε ἔχουν εὐτυχῆ κατάληξη σέ κάθε πρόβλημα πού τούς παρουσιαζόταν, ἐνῶ παράλληλα ὑπάρχουν καί τά ἀποτυπωμένα ἴχνη ἀπό τίς παλάμες τοῦ Ἁγίου στό βελούδινο ὕφασμα τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἰς τόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος στήν ὁμιλία του ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στή μορφή τοῦ Ἁγίου Λαζάρου καί στό περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς τονίζοντας ὅτι, ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου μᾶς θυμίζει τόν κοινό κλῆρο καί τή δική μας κοινή Ἀνάσταση, τήν ὁποία πιστοποιεῖ ὡς γεγονός καί ὡς δεδομένο, ὁ Ἀρχηγός καί Κύριος τῆς Ζωῆς καί Ἀναστήσας τόν Λάζαρο, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐκεῖνο, λοιπόν, πού χρειάζεται στή ζωή μας εἶναι νά ἀγαπήσουμε αὐτή τή ζωή πού εὐαγγελίζεται ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου. Νά ἀγαπήσουμε τή ζωή τῆς Ἀναστάσεως καί νά ζοῦμε στήν καθημερινότητά μας τή μοναδικότητα πού ἔχει ἡ ἱερότητα τοῦ γεγονότος τῆς ζωῆς.

Ἡ ζωή εἶναι τό πολυτιμότερο γεγονός καί ἀγαθό. Δυστυχῶς, ἐμεῖς δέν τό ὑπολογίζουμε καί δέν τό λογαριάζουμε γι' αὐτό καί κατάντησε τόσο φτηνή ἡ ἀντιμετώπισή της σέ ὅλα τα ἐπίπεδα. Πρέπει νά κάνουμε σωστή ἀξιολόγηση αὐτοῦ του ἀγαθοῦ καί νά προσέξουμε τή ζωή μας, νά τήν ζοῦμε σωστά καί πάντοτε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Καταλήγοντας εὐχήθηκε πρός ὅλους τοῦς παρισταμένους πιστούς, πού προσῆλθαν μέ εὐλάβεια γιά νά τιμήσουν τόν Ἅγιο Λάζαρο, νά ζοῦν ἔχοντας μέσα στήν ψυχή τούς τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης πρός τόν Κύριον, πού ἀνέστησε τόν Λάζαρο.

Πρό τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης ἐπέδωσε τό ὀφίκκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τόν π. Χριστόδουλον Ἀδάμον, ἐφημέριον του Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ-Μονολόφου καί τό ὀφίκκιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου στόν π. Βασίλειον Ζιάμπαρην, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου-Νυμφόπετρας. Ἐν συνεχεία, ἐτελέσθη ἡ περιφορά στούς κεντρικούς δρόμους τῆς περιοχῆς τοῦ Σεπτοῦ Λειψάνου καί τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, τήν ὁποία ἔφεραν οἱ πρόγονοί μας ἀπό τό Ἐσμέ Νικομήδειας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τό 1922.

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέσα σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα ἐτελέσθησαν ὅλες οἱ ἱερές ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι, ὅπου χοροστατοῦσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, οἱ Ἱεροί Ναοί ἦσαν γεμάτοι ἀπό τήν προσέλευσιν τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι προσέρχονταν γιά νά προσευχηθοῦν, νά πάρουν τήν εὐχή τοῦ Ποιμενάρχη τους καί νά ἀκούσουν τά μεστά νοημάτων κηρύγματά του.

Τήν Παρασκευήν, 3 Ἀπριλίου 2015, ἐπραγματοποιήθη ἡ ὑποδοχή τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου καί Δικαίου Λαζάρου καί ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Λαζάρου-Εὐαγγελισμοῦ. Τήν ἑπομένη, 4 Ἀπριλίου 2015, κυριώνυμον ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παντοκράτορος-Μελισσοχωρίου.

Τήν Κυριακή τῶν Βαΐων, 5 Ἀπριλίου 2015, χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου καί Ἁγίου Νεκταρίου-Καβαλλαρίου. Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Δρυμοῦ.

Τή Μεγάλη Δευτέρα χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Κριθιᾶς, τή Μεγάλη Τρίτη τό πρωί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἐτέλεσε καί τήν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ μοναχοῦ Ἰωσήφ Τσιβρᾶ. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ, ἐνῶ τή Μεγάλη Τετάρτη 01 Μαΐου 2015, προεξῆρχε τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Εὐχελαίου εἰς τόν νέοδμητον Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλόνικης-Μελισσοχωρίου

καί εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου Μελλισοχωρίου.

Τό πρωί τῆς Μεγάλης Πέμπτης προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου Λητῆς, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἐτέλεσε τήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἰωσήφ Τσιβρᾶ καί τήν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Νικολάου Σταυρόπουλου, ὁ ὁποῖος ἐντάσεται στόν ἔγγαμο κλῆρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ὡς ἄμισθος κληρικός.

Τό ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Πέμπτης ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Παθῶν εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ, ἐνῶ καί τήν ἑπομένην, Μεγάλη Παρασκευή

πρωΐ, χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὡρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθηλώσεως.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας μετέβη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης στά Κοιμητήρια τῆς πόλεως Λαγκαδᾶ, ὅπου καί ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία καί ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός των Κοιμητηρίων. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ πώς πολύς κόσμος ἔσπευσε στά κοιμητήρια, γιά νά ψάλει τά ἐγκώμια καί ν' ἀκολουθήσει τόν Ἐπιτάφιον στήν περιφορά ἐντός τοῦ περιβόλου τῶν κοιμητηρίων. Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στό χῶρο τοῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Ἄννης, στήν εἴσοδο τῆς πόλεως, καί ἐτέλεσε ὑπαιθρίως τήν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀποκαθηλώσεως.

Τό ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, 10 Ἀπριλίου 2015, ὁ Σεβαμιώτατος χοροστάτησε στήν Ἀκολουθίαν τοῦ

Ἐπιταφίου καί τῶν Ἐγκωμίων εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ. Τά πρόσωπα ὅλων ἦσαν θλιμμένα καί μέ ταπείνωσιν στέκονταν μπροστά εἰς τόν ἀνθοστόλιστον Ἐπιτάφιον. Τά μυροβόλα ἀρώματα τοῦ θυμιάματος πλημμύρισαν τόν Ἱερόν Ναόν κι ἔγιναν ἕνα μέ τά ἀρώματα τῶν λουλουδιῶν πού ἀγκάλιαζαν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. «*Ἡ Ζωή ἐν Τάφῳ...*» καί τά ἄλλα ἐγκώμια σκόρπισαν συγκίνηση στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀκολούθησε ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου μέσα σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε καί ἡ συνάντηση τῶν Ἐπιταφίων τώ ν ἐνοριῶν τῆς πόλεως στήν κεντρική πλατεία, ἡ ὁποία κυριολεκτικῶς κατεκλύσθη ἀπό τόν κόσμο, πρός τόν ὁποῖον ὁ σεπτός Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε λόγους ἀγάπης, πατρικές εὐχές καί κάλεσε τούς πιστούς νά δίδουν διαρκῶς ὁμολογίαν πίστεως καί μαρτυρίαν Χριστοῦ, ὅπως τήν ἔδωσαν μέ τή συγκλονιστική παρουσία τους.

Τό Μεγάλο Σάββατο τό πρωΐ ὁ Σεβασμιώτατος προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Ἀσσήρου, ὅπου πολύς κόσμος προσῆλθε γιά νά ἀκούσει τό προανάκρουσμα τοῦ μεγάλου μηνύματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ζώντας τήν πρόγευση τοῦ πανευφρόσυνου Πάσχα, μέ τήν ἀνάγνωση τῶν Προφητειῶν καί τόν Ὕμνο τῶν Τριῶν Παίδων καί στό τέλος νά μεταλάβουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, κρατώντας δάφνες στά χέρια τους, τίς ὁποῖες σκόρπισε προηγούμενος ὁ Σεβασμιώτατος ψάλλοντας τόν Ἀναστάσιμο παιάνα «*Ἀνάστα ὁ Θεός*», τό ὁποῖο ἀποτελεῖ καί τό ἐγερτήριο μήνυμα τῆς νίκης τῆς ζωῆς κατά τοῦ θανάτου.

Τό βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας προεξῆρχε τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί κατόπιν χοροστάτησε εἰς τόν ἀναστάσιμον Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας, στό τέλος τῆς ὁποίας ἀπηύθυνε πρός ὅλους τους παρισταμένους πιστούς ἐγκάρδιο Ἀναστάσιμο μήνυμα εὐχόμενος τό Ἀνέσπερο Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου νά φωτίζει τήν πορεία τῆς ζωῆς ὅλων καί τῆς Πατρίδος μας, ἐνῶ παράλληλά τους προέτρεψε νά ζοῦν συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως μέσα στή χαρά καί τήν αἰώνιον

ζωή, πού μᾶς χαρίζει ὁ Ἀναστημένος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Τό πρωΐ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας καί οἱ ἱερεῖς, ἀφοῦ ἐνεδύθησαν τά ἄμφια τους στό Ἐπισκοπεῖον, ξεκίνησαν τήν πομπήν πρός τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν προηγουμένων τῶν χορῶν πού ἔψαλλαν τό *«Ἀναστάσεως ἡμέρα...»*.

Ἀκολούθησε ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης, στόν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Ποιμενάρχης μας μέ τή συμμετοχή τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καί ὅλου τοῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἀνεγνώσθη τό Εὐαγγέλιον σέ 11 γλῶσσες, τήν Ἑλληνική, τήν Ἀγγλική, τήν Γαλλική, τήν Γερμανική, τήν Ρουμανική, τή Σερβική, τή Ρωσική, τήν Ὁμηρική (ἡρωικό ἑξάμετρο), τήν Ἀραβική, τήν Ἑβραϊκή καί τήν Ἀλβανική διάλεκτο.

Μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ δέχθηκε τίς πασχαλινές εὐχές τῶν τοπικῶν ἀρχόντων καί τοῦ λαοῦ καί διένειμε σέ ὅλους κόκκινα αὐγά, εὐχόμενος τή νικητήριο εὐχή «*Χριστός Ἀνέστη*».

ΚΑΘΟΔΟΣ

Ἡ ἑορτή τῆς κατά θαυμαστόν τρόπον εὑρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης

Ἑορτάσθη μέσα σέ κλίμα Ἀναστάσιμης χαρᾶς καί συμφώνως πρός τήν Ἁγιορειτική παράδοση, τήν Τρίτη ἡμέρα τῆς Διακαινησίμου, ἡ κατά θαυμαστόν τρόπον εὕρεση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης στήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἰβήρων-Ἁγίου Ὄρους.

Πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπό πολλά μέρη τῆς ὑφηλίου προσῆλθαν μέ κατάνυξη, γιά νά λάβουν τή χάρη καί τήν εὐλογία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης καί Πορταϊτίσσης, στῆς ὁποίας τή μορφή διαγράφεται μία πλούσια δέσμη εὐγενῶν καί δυνατῶν αἰσθημάτων ἐνῶ ἡ αὐστηρή ἔκφραση τοῦ Ἱεροῦ Προσώπου Της, τονιζομένη ἀπό τήν ἐπιβλητική καί καθηλωτική ματιά Της, προξενεῖ τό δέος.

Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων ὁ Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Τήν ἑπομένη ἐτελέσθη κατά τίς πρῶτες πρωινές ὧρες ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καί ὁ Ἁγιασμός στή Φιάλη τῆς Μονῆς, χοροστατοῦντος τοῦ Ἐπισκόπου Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου καί ἐν συνεχείᾳ ἡ περισπούδαστος Εἰκόνα τῆς Παναγίας, μέ τή συνοδεία ὅλων των προσκυνητῶν, λιτανεύτηκε στά κτήματα καί στά παρεκκλήσια πέριξ του Μοναστηριοῦ.

Ἡ ἱερά λιτάνευσις κατέληξε στό Κάθισμα τῆς Μονῆς, ὅπου ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί συλλειτουργοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου καί μέ τή συμμετοχή τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ναθαναήλ, τοῦ Προηγουμένου π. Βασιλείου, καθώς καί ἄλλων ἱερομονάχων καί διακόνων ἀπό πολλές Ἱερές Μονές τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Εἰκόνα μεταφέρθηκε στό Ἁγίασμα καί ἐτοποθετήθη στό σημεῖο ὅπου σύμφωνα μέ τήν παράδοση τήν ἀκούμπησε ὁ ὅσιος Γαβριήλ τό 1004, ὅταν τήν πῆρε ἀπό τή θάλασσα. Ἐκεῖ ἔγινε καί ἡ διανομή τοῦ Ἀντιδώρου καί κατόπιν καί πάλιν λιτανευτικῶς ἐπέστρεψε

εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, ὅπου καί ἐτοποθετήθη στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, προτοῦ ἐπιστρέψει μετά ἀπό λίγες ἡμέρες εἰς τό Ἱερόν Παρεκκλήσιόν Της, ἀπό ὅπου καί φυλάττει συνεχῶς τούς μοναχούς ἀλλά καί ὅλους τους εὐλαβεῖς Χριστιανούς μεσιτεύοντας ἀδιαλείπτως πρός τόν Υἱόν καί Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἀκολούθησε ἑόρτια ἁγιορείτικη πανηγυρική τράπεζα, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἀκούσθηκαν ἐπίκαιροι ἀναστάσιμοι λόγοι, ἑόρτιες εὐχές καί εὐχαριστίες, ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννην, τόν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρον καί τόν Προηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων-Ἁγίου Ὄρους π. Βασίλειον Γοντικάκην.

Ἡ ἑορτή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέ κάθε ἐκκλησιαστική λαμπρότητα τιμήθηκε ἡ ἑορτή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τήν Παρασκευή τῆς Ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, 17 τοῦ μηνός Ἀπριλίου 2015, εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐπίκεντρον των λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἦταν ὁ Ἱερός Ναός τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς-Ἀσκοῦ, ὅπου καί φυλάσσεται ἡ Θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἀσκονίτισσας (8ος αἰ.), ἡ ὁποία καί εἶχε μεταφερθεῖ ἀπό τούς πρόσφυγες τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης στίς ἀρχές τοῦ 20ου αἰώνα.

Τοῦ πανηγυρικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτουργου, πού ἐτελέσθη τό πρωί, προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, συλλειτουργοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος, ἐνῶ κατά τή διάρκεια αὐτοῦ ἔλαβε χώρα καί ἡ εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ Ἀρχιδιακόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ π. Ἀνθίμου Γιάννη.

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό τῆς Κοινότητος τοῦ Ἀσκοῦ παρέστησαν μεταξύ τῶν ἄλλων ὁ βουλευτής τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀναστασιάδης, ὁ Ἀντιπεριφεριάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Φάνης Παππᾶς, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἀναστάσιος Σαπλαμίδης, ἐκπρόσωποι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαγκαδᾶ καί τῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων τῆς περιοχῆς καθώς καί πλῆθος κόσμου πού γέμισε τόν Ἱερόν Ναόν καί μέ εὐλάβεια πρός τόν πρόσωπο τῆς Παναγίας προσῆλθε γιά νά παραστεῖ στίς ἑόρτιες λατρευτικές ἐκδηλώσεις πρός τιμήν Της καθώς καί νά προσκυνήσει τήν ἱστορική καί θαυματουργό Εἰκόνα Της.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη στό Πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἀξιώθηκε νά

ὑπουργήσει τό μυστήριο τῆς Σωτηρίας, ἐνῶ ἀπευθυνόμενος πρός τόν νεοχειροτονήθεντα Πρεσβύτερο τόν συμβούλεψε μέ πατρικούς λόγους, εὐχές καί νουθεσίες, ὥστε νά ἔχει μία ἄξια διακονία στόν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτουργου ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε στόν π. Ἄνθιμον Γιάννην τό ὀφίκκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, προεχείρησε ἕναν νέον ἀναγνώστην ὁ ὁποῖος καί θά βοηθᾶ στό Ἱερό Βῆμα ἐνῶ τέλος ἀπένειμε καί τό Μετάλλιον τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ του Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης, εἰς τόν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τοῦ Ἀσκοῦ κ. Ἀναστάσιον Σαπλαμίδην, ὡς μικρό δεῖγμα εὐχαριστίας γιά τήν πλούσια καί σημαντική βοήθεια πού παρέχει στίς πολλές δραστηριότητες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀλλά καί γιά τή συνεχή στήριξή του στό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.

Εὐλαβικόν ἀφιέρωμα εἰς τήν Πατριαρχικήν ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Σερρῶν καί Νιγρίτης

Εὐλαβικόν ἀφιέρωμα εἰς τήν Πατριαρχικήν ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Σερρῶν καί Νιγρίτης εἰς τήν ὁποίαν μετεῖχε κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, μεταξύ τῶν πολλῶν Ἱεραχῶν.

Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου
40/ήμερο Μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμ. π. Κυπριανοῦ Γλαρούδη

Τήν Γ΄ Κυριακήν ἀπό τοῦ Πάσχα, 26 τοῦ μηνός Ἀπριλίου 2015, μνήμη τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν καί πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἁγίων, ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων καί Φωτιστῶν τῶν Σλαύων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Θεσσαλονίκης Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καί συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Πρό τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε τό 40/ήμερο Μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμ. π. Κυπριανοῦ Γλαρούδη, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί Γραμματέως τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατά τή διάρκεια τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν παρέστησαν ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρῖτες π. Ἱερώνυμος Νικολόπουλος Α΄ Γραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί π. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης ἀπό τό Γραφεῖο Ἐπικυρώσεων, πολλοί κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἐκπρόσωποι τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, οἱ κατά σάρκα συγγενεῖς τοῦ μακαριστοῦ, πλῆθος κόσμου καί πολλά

πνευματικά παιδιά καί φίλοι του ἀοιδίμου π. Κυπριανοῦ.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος, μέ τόν μεστό καί γεμάτο νοήματα θεολογικόν λόγον του, ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος στή σημερινή ἑορτή καθώς ἐπίσης καί στό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ ἐκλιπόντος.

Στή σύντομη προσλαλιά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε τόν Παναγιώτατον γιά τήν πρόσκληση νά παραστεῖ στίς σημερινές Ἱερές Ἀκολουθίες, ἀναφέρθηκε καί αὐτός στό πρόσωπο τοῦ π. Κυπριανοῦ, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε ὁ πνευματικός πατήρ καί πού ἦταν ἕνα ἀπό τά πρῶτα δυναμικά στελέχη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ὅταν ἀκόμη ἦταν προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ ’80, ἐνῶ δέν παρέλειψε νά εὐχηθεῖ καί στόν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης ἐπί τῇ συμπληρώσει 11 ἐτῶν ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς του ὡς Ποιμενάρχου τῆς Θεοσώστου ἐπαρχίας τῆς Θεσσαλονίκης.

Τό Σάββατο τό ἀπόγευμα, 25 Ἀπριλίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐτέλεσε μέσα σέ κλίμα συγκινήσεως Ἀρχιερατικόν Τρισάγιον ἐπί τοῦ τάφου τοῦ Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Γλαρούδη, πλαισιούμενος ἀπό ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί Λαγκαδᾶ, ἐνῶ παράλληλα, παρέστησαν οἱ κατά σάρκα συγγενεῖς του, πολλοί φίλοι καί πνευματικά παιδιά τοῦ ἀοιδίμου Ἱερομονάχου Κυπριανοῦ Γλαρούδη.

Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους, Ἐπισκόπου Περιθεωρίου, εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ξάνθης καί Περιθεωρίου

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτου Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεξῆρχε τῶν ἑορτίων λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων πρός τιμήν τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους, οἱ ὁποῖες ἐτελέσθησαν εἰς τόν φερώνυμον Ἱερόν Ναόν τῆς Ξάνθης, κατά τό διήμερον 2–3 Μαΐου 2015.

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 2 τοῦ μηνός Μαΐου 2015, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός τῆς ἑορτῆς μετ΄ ἀρτοκλασίας, παρουσίᾳ ἐκπροσώπων τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου καί πλήθους πιστῶν, ἐνῶ τήν κυριώνυμον ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, Κυριακή 3 τοῦ μηνός Μαΐου, ἐτελέσθη λαμπρό Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννου καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί ὡμίλησε ἐπικαίρως, καί τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτου Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος.

Ὁ Ἅγιος Θεοφάνης χρημάτισε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου. Συνδεόταν μέ τόν Ὅσιο Μάξιμο Καυσοκαλυβίτη, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε βιογράφος.

Ὁ Ἅγιος Θεοφάνης, ὥς φαίνεται, ἦταν καλός γνώστης τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῶν Καυσοκαλυβίων, ἀφοῦ γνώριζε καλά τα τοπωνύμια, τούς συνασκητές τοῦ ὁσίου Μαξίμου, ἀλλά καί τούς ἄλλους ἐνάρετους Γέροντες, σπουδαίους ἡσυχαστές τοῦ 14ου αἰῶνος μ.Χ., τούς ὁποίους κατονομάζει, ἀναφέροντας τούς τόπους τους καί πιθανόν συνδεόταν μαζί τους, ὅπως διαφαίνεται στήν ὡραία βιογραφία του. Ἡ βιογραφία τοῦ Θεοφάνη ἀπετέλεσε πηγή γιά ὅλους τους μετέπειτα βιογράφους καί ὑμνογράφους τοῦ ὁσίου Μαξίμου.

Κατά τήν προφητεία τοῦ ὁσίου Μαξίμου ὁ ἅγιος Θεοφάνης, πού διετέλεσε μαθητής του, ἔγινε ἀργότερα Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου καί κατόπιν Ἐπίσκοπος Περιθεωρίου Ξάνθης. Ἀναφέρεται ὡς Ἐπίσκοπος Περιθεωρίου περί τό 1350 μ.Χ. Πλησίον τοῦ Περιθεωρίου ἦταν τό ὄρος Παπίκιο, γνωστό γιά τίς Μονές καί τούς ἀσκητές του, στό ὁποῖο εἶχε ἀσκηθεῖ ὁ ὅσιος Μάξιμος, καί εἶχε βρεῖ ἐκεῖ ἀρκετούς ἐνάρετους μοναχούς, ὅπως ἀναφέρει ὁ βιογράφος τοῦ Θεοφάνους. Τό Περιθεώριο ἦταν πόλη πλησίον της σημερινῆς Ξάνθης, πού εἶχε κτισθεῖ στά ἐρείπια τῆς Ἀναστασιούπολης στίς ἀρχές τοῦ 14ου αἰῶνος μ.Χ.

Ἄν ὁ Ἅγιος Θεοφάνης ὑπάκουσε στόν ὅσιο Μάξιμο τόν Καυσοκαλυβίτη νά γράψει περί αὐτοῦ μετά τήν κοίμησή του, τότε ὁ βίος πού ἔγραψε κυκλοφόρησε πιθανόν μετά τό 1365 μ.Χ., πού ὁρίζεται ὡς ἔτος τῆς κοιμήσεως τοῦ ὁσίου Μαξίμου. Ὁ Ἅγιος Θεοφάνης τότε ἐκοιμήθη στά τέλη τοῦ 14ου αἰῶνος μ.Χ.

Μέ ἐνέργειες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. κ Παντελεήμονος, διά τῆς ὑπ' ἀρ. 3401/11.4.2000 Πράξεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἔγινε ἡ Ἁγιοκατάταξις τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους καί διά τῆς Ἐγκυκλίου 2692/18.5.2000 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔγινε γνωστή ἡ ἔνταξίς του στό Ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας.

Τό Ἱερόν Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως σέ μία ἀλλοδαπή πενταμελῆ οἰκογένεια

Τό Ἱερόν Μυστήριον τῆς βαπτίσεως μίας ἀλλοδαπούς πενταμελοῦς οἰκογένειας ἐτελέσθη τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 5 τοῦ μηνός Μαΐου 2015, ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην στό σταυροειδοῦς σχήματος βαπτιστήριον ἐνηλίκων, πού εὑρίσκεται εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος-Λαγκαδᾶ.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι κατά τό προηγούμενο χρονικό διάστημα, πρό τῆς τελέσεως τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς Βαπτίσεως, οἱ νεοφώτιστοι εἶχαν κατηχηθεῖ καταλλήλως γύρω ἀπό τήν Ἑρμηνεία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καθώς καί τήν λατρευτική ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Στή σύντομη ὁμιλία του πρός τούς νεοφώτιστους Ἰωάννην, Μαρίαν, Ἀλέξανδρον, Χριστίναν καί Ἀγγελικήν-Εἰρήνην, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἀπηύθυνε λόγους ἐπαινετικούς τονίζοντας τή σπουδαιότητα τῆς ἀποφάσεώς τους αὐτή, ἐνῶ παράλληλα τούς προέτρεψε νά διατηροῦν συνεχῶς τή ζωή τούς καθαρή ὅπως εἶναι αὐτή τήν στιγμή πού βγῆκαν ἀπό τήν κολυμβήθρα, νά πορεύονται συνεχῶς στό δρόμο τῆς ἀγάπης καί μέσα ἀπό τήν προσευχή καί τόν πνευματικό ἀγώνα τους νά καταφέρουν νά γίνουν κληρονόμοι τῆς Οὐράνιας Βασιλείας.

Ὁ πρέσβης τῆς Σλοβακικῆς Δημοκρατίας κ. Peter Michalko εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέ τόν πρέσβη τῆς Σλοβακικῆς Δημοκρατίας στήν Ἑλλάδα κ. Peter Michalko, ὁ ὁποῖος συνοδευόταν ἀπό τόν Γενικό Πρόξενο τῆς Σλοβακίας στή Θεσσαλονίκη κ. Κωνσταντῖνο Μαυρίδη, εἶχε συνάντηση τήν 8η τοῦ μηνός Μαΐου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Ἡ συνάντηση διεξήχθη στούς χώρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, σέ ἰδιαιτέρως θερμό καί ἐγκάρδιο κλίμα καί πέραν ἀπό τόν ἐθιμοτυπικό της χαρακτήρα συζητήθηκαν θέματα κοινοῦ θρησκευτικοῦ περιεχομένου, ἐνῶ ὁ κ. πρέσβης εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἐνημερωθεῖ ἀπό τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν μακρόχρονη ἐκκλησιαστική καί πολιτιστική ἱστορία καί παράδοση τῆς ἐπαρχίας μας. Παράλληλα, τιμήθηκε καί μέ τήν ὕπατη τιμητική διάκριση τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, τόν Χρυσό Σταυρό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Ἰδιαίτερη ἀναφορά καί ἐκτενής συζήτηση ἔγινε σχετικῶς μέ τά δύο μεγάλα προσώπα πού συνδέουν ἄρρηκτα τήν Ἑλλάδα καί ἰδιαιτέρως τήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης, μέ τή χώρα τῆς Σλοβακίας εἰς τήν ὁποίαν καί ἀποτελοῦν μέρος τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος, τούς Ἁγίους Κύριλλον καί Μεθόδιον, οἱ ὁποῖοι μέ τή διδασκαλία καί τό ἔργο τους φώτισαν τούς λαούς τῶν Σλαύων, διδάσκοντας πολιτισμό ὄχι μόνον στή χώρα τῆς Σλοβακίας ἀλλά καί σέ ὁλόκληρη τήν οἰκουμένη. Στίς σύντομες δηλώσεις τους μετά τό πέρας τῆς συναντήσεως ὁ πρέσβης τῆς Σλοβακικῆς Δημοκρατίας στήν Ἑλλάδα κ. Peter Michalko ἐξέφρασε ἐκ μέρους τῶν Σλοβάκων τή βαθειά του εὐγνωμοσύνη πρός τόν ἑλληνικό λαό, διότι μέσα ἀπό τό πρόσωπο τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἦρθε ἡ παράδοση καί ὁ πολιτισμός στή χώρα τους πρίν ἀπό 1152 ἔτη, οἰκοδομώντας ἀπό τότε μία στενή σχέση μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν. Καταλήγοντας δέν παρέλειψε νά ἐκφράσει καί τήν εὐγνωμοσύνη του, πρός τό πρόσωπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννου γιά τό συνεχές ἔργο τῆς ὑποστηρίξεως τῆς μνήμης τῶν δύο αὐτῶν Ἁγίων, ἡ ὁποία εἶναι τόσο σημαντική γιά τήν ταυτότητα τοῦ λαοῦ τῆς Σλοβακίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν ἐξοχώτατο κ. Πρέσβη, πού εἶχε τήν καλοσύνη νά ἔρθει στήν ἐπαρχία μας, ἐξέφρασε τήν ἰδιαίτερη χαρά του, διότι σήμερα τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νά ἀκούσει λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐκφράζουν τήν ἀναγνώριση τοῦ διαχρονικοῦ ἔργου πού ἐπετέλεσαν οἱ Ἅγιοι στή βάση τῆς πνευματικῆς προοπτικῆς του λαοῦ τῆς Σλοβακίας ἀλλά καί ὁλόκληρης τῆς Εὐρώπης.

Αὐτό πού ἀποτελεῖ χαρακτηριστικό ἰδίωμα τῶν δύο Ἁγίων καί ἀποτελεῖ παράλληλα τεκμήριο προσφορᾶς καί ἀγάπης τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρός τούς λαούς τῶν Σλαύων, ὅταν ξεκίνησαν τό μεγάλο αὐτό πνευ-

ματικό τους ἔργο ἐπί πατριαρχίας Φωτίου τοῦ Μεγάλου καί Αὐτοκρατορίας Μιχαήλ τοῦ Γ΄, εἶναι ὅτι σεβάστηκαν πλήρως τήν ταυτότητα αὐτῶν τῶν λαῶν δίδοντάς τους τή δυνατότητα νά μποροῦν νά αὐτοπροσδιορίζονται βάσει τῶν πολιτιστικῶν καί πνευματικῶν τους δεδομένων.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, μέσα ἀπό τόν πάνσεπτο Ἱερό τους Ναό πού ἀνήγειρε, μέσα ἀπό τό Ἱερό Βῆμα στήν περιοχή τοῦ Δερβενίου, τή Θεολογική καί Φιλοσοφική Ἀκαδημία στήν περιοχή τῶν Πέντε Βρύσεων ἡ ὁποία καί φέρει τό ὄνομα τούς καθώς καί μέσα ἀπό τό Ἱερό Ἡσυχαστήριο πού εὑρίσκεται στόν Ἀσκό προσπαθεῖ νά συνεχίσει αὐτό τό πολυδιάστατο ἔργο πού ξεκίνησαν οἱ δύο Ἅγιοι πρίν ἀπό 1152 ἔτη αἰσθανόμενοι συνεχῶς τή χαρά τῆς πνευματικῆς καρποφορίας πού ἀποτελεῖ σήμερα ἕνα δυναμικό στοιχεῖο στήν εὐρωπαϊκή ἑνότητα καί κοινότητα, καθώς ἐπίσης καί στοιχεῖο θετικῆς ἀναφορᾶς στίς σχέσης τῆς Ἑλλάδος μέ τή χώρα τῆς Σλοβακίας.

Ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου εἰς τόν φερώνυμον Ἱερόν Ναόν τῆς Θεσσαλονίκης

Κατά τό διήμερον 8-9 Μαΐου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, κατόπιν προσκλήσεως καί εὐλογίας τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, προεξῆρχε τῶν ἑορτίων λατρευτικῶν ἀκολουθιῶν, πού ἐτελέσθησαν ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου εἰς τόν φερώνυμον ἐνοριακόν Ἱερόν Ναόν-Ἄνω Τούμπας Θεσσαλονίκης.

Τό ἀπόγευμα τῆς 8ης Μαΐου 2015. ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος καί ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος ἐκτενῶς στό βίο τοῦ Ἁγίου καί προτρέποντας ὅλους νά παραδειγματιστοῦν ἀπό αὐτόν.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, 9 Μαΐου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας πλαισιούμενος ἀπό πολλούς κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του πρός τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦταν ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Πυλαίας-Χορτιάτη, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στούς δύο τιμώμενους Ἁγίους, τόν Ἅγιο Μεγαλομάρτυρα Χριστοφόρο καί τόν Προφήτη Ἠσαΐα, τονίζοντας ὅτι πρέπει νά γνωρίσουμε τόν Χριστό καί νά Τον φέρουμε στήν ψυχή μας, ὥστε νά γίνουμε καί ἐμεῖς Χριστοφόροι καί Ἁγιοφόροι βάζοντας ὡς στόχο στή ζωή μας νά συναντήσουμε τόν Ἀναστημένο Χριστό, ζωντας συνεχῶς τήν παρουσία Του στήν καρδιά μας, ὥστε νά γίνει καί ἡ δική μας ζωή, μία ζωή Ἀναστάσεως καί προσδοκιῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

Καταλήγοντας δέν παρέλειψε νά εὐχαριστήσει καί τόν ἐπιχώριο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμο γιά τήν εὐγενῆ πρόσκληση, προκειμένου νά παραστεῖ καί νά προεξάρχει τῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου.

Μέσα σέ ἕνα κλίμα λαμπρῆς χαρᾶς καί νεανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ οἱ νέοι καί οἱ νέες ὅλων των ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ὀργάνωσαν σέ συνεργασία μέ τό Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως τήν ἐτήσια ἑορτή τους τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 9 Μαΐου 2015, μέ τήν ὁποία καί ξεκίνησαν ἐπισήμως οἱ ἑόρτιες λατρευτικές καί ἐπιστημονικές ἐκδηλώσεις πού διοργανώνονται κατά τό τρέχον τριήμερο, πρός τιμήν τῶν δύο μεγάλων Θεσσαλονικέων Ἰσαποστόλων καί Φωτιστῶν τῶν Σλαύων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Στήν ἀποψινή ἑορτή, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε εἰς τό Μπίλλειο Πνευματικό Κέντρο τοῦ Λαγκαδᾶ, καλεσμένοι ἦσαν ὅλοι ὅσοι ἤθελαν νά μοιραστοῦν αὐτή τή χαρά καί νά γιορτάσουν με τά παιδιά τά ὁποῖα εἶναι καί τό μέλλον αὐτοῦ του τόπου.

Τραγούδια, ποιήματα, θεατρικά δρώμενα καί χορευτικά ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα, συνέθεσαν τό πάζλ τῆς ἀποψινῆς ἑορτῆς πού ἐπέλεξαν τά παιδιά νά παρουσιάσουν καί παρά τόν ἐλάχιστο ἐλεύθερο χρόνο πού διαθέτουν λόγῳ τῶν πολλῶν σχολικῶν καί ἐξωσχολικῶν ὑποχρεώσεων πού ἔχουν, ἔγινε μία προσπάθεια μέσα ἀπό αὐτά νά δείξουν μέ τό δικό τους ξεχωριστό τρόπο, πού χαρακτηρίζεται ἀπό τή ζωντάνια καί τό νεανικό παλμό, τήν ἀγάπη τους πρός τήν Ἐκκλησία καί τόν Κύριο καθώς καί τή διάθεση τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀλήθειας καί τῶν γνήσιων πρωτοτύπων ζωῆς.

Τήν ὅλη ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος μέ θερμούς πατρικούς λόγους, συνεχάρη τά παιδιά, πού εἶναι ἡ ἐλπίδα καί ἡ προοπτική της κοινωνίας μας, γιά τήν ἀπό κάθε ἄποψη ἄρτια διοργάνωση, καθώς καί ὅλους ὅσοι ἐκοπίασαν γιά τήν ἀποψινή ἑορταστική ἀτμόσφαιρα πού δημιουργήθηκε.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ

Τέλος, δέν παρέλειψε νά εὐχαριστήσει ἰδιαιτέρως τά παιδιά καί ἐν συνεχείᾳ τούς κατηχητές καί τίς κατηχήτριες τους, γιά τούς λόγους πού ἀκούστηκαν ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως πέντε ἐτῶν ἀπό τήν ἐκλογή του ὡς Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ καί ἡ ὁποία χαρακτηρίστηκε ἀπό τά ἴδια τά παιδιά ὡς πενταετία τῶν ἔργων, τῆς προσφορᾶς καί τῆς ἀγάπης καθώς καί γιά τήν ἀφιέρωση πού τοῦ ἐπεφύλαξαν μέ ἀφορμή τήν ἐπέτειο αὐτή, τήν ὁποία ὁ ἴδιος τήν ἀφιέρωσε μέ τή σειρά του, ὡς ἔκφραση εὐγνωμόνου ἀνταποδόσεως στούς Ἁγίους Κύριλλο καί Μεθόδιο. Καταλήγοντας εὐχήθηκε πρός ὅλα τα παιδιά, τά ὁποῖα σέ λίγες μέρες θά μποῦν στό στίβο τῶν πανελληνίων ἐξετάσεων, καλά ἀποτελέσματα, ἐνῶ ἀναννέωσε τό ραντεβού γιά παρόμοιες ἐκδηλώσεις μέσα ἀπό τίς κατασκηνωτικές περιόδους καί τίς θερινές ἐκδηλώσεις νέων πού θά λάβουν μέρος εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐπίσκεψις καί Ἁγιασμός εἰς τό Γενικόν Λύκειον Λαγκαδᾶ

Ἐν ὄψει των προαγωγικῶν καί Πανελλήνιων Ἐξετάσεων, ἡ ἔναρξη τῶν ὁποίων θά πραγματοποιηθεῖ σέ λίγες ἡμέρες, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐπεσκέφθη τό Γενικόν Λύκειον Λαγκαδᾶ, ὅπου καί ἐτέλεσε Δέησιν ὑπέρ εὐοδώσεως καί ἐνισχύσεως τῶν εὐγενῶν ὁραματισμῶν ὅλων των νέων της ἐπαρχίας καί ὑπέρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τόν θεσμόν τῶν ἐξετάσεων.

Εὐχήθηκε πρός ὅλα τα παιδιά πού μπαίνουν σέ αὐτόν τόν στίβον τῶν ἐξετάσεων νά ἔχουν καλή ἐπιτυχία γιά τήν πλήρη ἐπίτευξιν τῶν στόχων τους ἔχοντας βεβαῖα τήν ἐλπίδα τους στόν Κύριον, ὥστε νά μπορέσουν νά ἔχουν ἕνα ἐπιτυχές ἀποτέλεσμα.

Τά συμβούλεψε νά ἔχουν πρῶτα καί πάνω ἀπό ὅλα ψυχική καί σωματική ὑγεία, ἔχοντας μέσα τους βαθειά πίστη στόν Θεόν καί οἱ τιμώμενοι ἀπό ὅλην τήν οἰκουμένην Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος νά ἀποτελοῦν τόν φάρον καί τήν πυξίδα γιά τήν ἐκπλήρωση ὅλων των ὀνείρων καί τῶν ὁραματισμῶν τους.

Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, τῶν Ἑλλήνων Ἰσαποστόλων καί Φωτιστῶν τῶν Σλαύων

Μέσα σέ κλίμα λαμπρότητος καί ἀναστάσιμης χαρᾶς πραγματοποιήθηκαν οἱ ἑόρτιες λατρευτικές ἐκδηλώσεις πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης πρός τιμήν τῶν δύο μεγάλων Θεσσαλονικέων Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Ἐπίκεντρο ὅλων των λατρευτικῶν ἐκδηλόσεων ἦταν ὁ περικαλλής Ἱερός Ναός πού εἶναι ἀφιερωμένος πρός τιμή τους καί ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τήν περιοχήν τοῦ Περιβολακίου Λαγκαδᾶ.

Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός της ἑορτῆς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος καί ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος ἐκτενῶς στό βίο καί τό πολυσχιδές ἔργο πού ἐπετέλεσαν οἱ τιμώμενοι Ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ζοῦσαν ἀληθινά τήν Ὀρθόδοξη λειτουργική παράδοση καί τιμοῦσαν τήν ἱστορία τῆς πίστεώς μας.

Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἅγιοι, μεταφέροντας τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἀλήθεια τοῦ πολιτισμοῦ, κατάφεραν νά μεταλαμπαδεύσουν τήν πνευματική ζωή, ἐπειδή ἡ πίστη τους εἶχε στήν καρδιά τους σταθερά, ἀκλόνητα καί ἀμετάβλητα ἐρείσματα καί ἐμπειρίες πού συνδέονται μέ τήν Ἀλήθεια τοῦ Κυρίου πού μπορεῖ καί ξεπερνάει τά πάντα καί ὄχι ὑποκατάστατα σκοπιμοτήτων πού ἀφοροῦν τίς ἐπιφανειακές ἐπιδιώξεις πρός τίς ἀνθρώπινες ἐπιδιώξεις.

Τιμώντας, λοιπόν, τούς Ἁγίους, ἀνοίγουμε μία πόρτα ἀπό τήν ὁποία μποροῦμε νά θαυμάσουμε τό κάλλος καί τήν ὡραιότητα τῆς πνευματικῆς ἀκτινοβολίας αὐτῶν τῶν δύο Ἁγίων, πού εἶναι συμπατριῶτες μας καί πέρασαν ἀπό τό τόπο μας τιμώντας μέ τή ζωή τους, πού ἦταν ζωή μαρτυρίας Χριστοῦ καί μαρτυρίας τοῦ ὑγειοῦς πνεύματος τοῦ τόπου καί τῆς πατρίδος μας ἀλλά τιμώντας καί μέ τό ἔργο καί τή διδασκαλία τους τήν πατρίδα μας σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο. Σεβάστηκαν, ἐπίσης, τήν αὐτοτέλεια καί τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου καί τῶν κοινωνιῶν ὅπου ἔδρασαν, καταστώντας τό πολύπλευρο θρησκευτικό καί κοινωνικό ἔργο πού ἐπετέλεσαν σεβαστό καί ἀναγνωρίσιμο ἀπό ὅλους τους ἀνθρώπους.

Τήν Ε΄ Κυριακή ἀπό τοῦ Πάσχα, 10 τοῦ μηνός Μαΐου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας κατά

τή διάρκεια τῆς ὁποίας προέβη καί εἰς τήν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ ἐκ Ρωσσίας καταγομένου καί φοιτητού τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Andrey Guskov, ὁ ὁποῖος καί προστίθεται στόν ἔγγαμο Ἱερό Κλῆρο τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ ὡς ἄμισθος κληρικός.

Κατά τή διάρκεια τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, πού ἐτελέσθη στόν περικαλλῆ Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Περιβολακίου, παρέστησαν ἡ βουλευτής τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα. Σταυρούλα Ξουλίδου, ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καί τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐκδοτῶν Βορείου Ἑλλάδος κ. Μπάμπης Μπαρμπουνάκης, πλῆθος πιστῶν καί ἐνοριτῶν, μεταξύ αὐτῶν πολλοί προσκυνητές ἐκ Ρωσίας καί φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πού προσῆλθαν νά παραστοῦν συμπροσευχόμενοι στή χαρά τοῦ π. Ἀνδρέου, ἐνῶ τούς προβλεπόμενους ὕμνους καί τά τροπάρια ἀπέδωσε κατά θαυμαστό τρόπο ἡ χορωδία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ - Μουσικοῦ Συνδέσμου Θεσσαλονικέων ὑπό τήν ἄριστη καθοδήγηση τοῦ χοράρχου αὐτῆς κ. Σάββα Βρεττοῦ.

Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης, ἀνεφέρθη στά νοήματα τῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς, ἡ ὁποία μᾶς ὁμιλεῖ γιά τή συνάντηση τοῦ Κυρίου μέ τήν Σαμαρείτιδα γυναίκα, καί τίς μεγάλες ἀλήθειες πού ἀκούγονται κατά τή διάρκεια αὐτῆς ἐνῶ παράλληλα ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στό πρόσωπο τῶν δύο Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Ἀπευθυνόμενος μέ πατρικούς λόγους πρός τόν νεοχειροτονούμενο π. Ἀνδρέα, πού ἀποτελεῖ ἀκόμη ἕνα καρπό τοῦ μεγαλειώδους ἔργου πού ἐπετέλεσαν οἱ Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι διδάξανε τήν Ὀρθόδοξη Πίστη καί δημιούργησαν πολιτισμό στίς σλαβικές χῶρες, τοῦ ἐπεσήμανε τό γεγονός ὅτι καλεῖται νά ὑπηρετήσει «ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ» τόν Ἀναστάντα Κύριο, νά ὁμολογεῖ συνεχῶς τήν ἀνάστασή Του, καί νά διατρανώνει παντοῦ καί σέ ὅλα τα ἔθνη ὅτι Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ Αὐτός καί εἰς τούς αἰώνας. Θά πρέπει νά δείχνει μέ τό παράδειγμά του συνεχῶς τό δρόμο πού ὁδηγεῖ στή σωτηρία ἀνακαλώντας στήν ὁμαλή πορεία αὐτούς πού ἐκτρέπονται τῆς σωστῆς ὁδοῦ καί ὁδηγοῦνται πρός τήν καταστροφή, μεταφέροντάς τούς τό μήνυμα τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλπίδος καί τῆς Ἀναστάσεως,

διότι ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ξεδιψάσει μέ τίποτα ἀπό τά ἐπίγεια ἀγαθά. Ἐκεῖνο πού ξεδιψᾶ τόν ἄνθρωπο καί τοῦ δίνει τήν ἐσωτερική πληρότητα καί ἱκανοποίηση εἶναι «τό ὕδωρ τό ζῶν», εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός πού ὅταν ἔρθει στή ζωή μας, τήν ἀλλάζει καί τήν μεταμορφώνει κάνοντας τήν ἀληθινή καί φωτεινή, γεμάτη χαρά καί ἐλπίδα.

Τό πρωί τῆς 11ης Μαΐου 2015 ἐτελέσθη Ἀρχιερατικό Συλλειτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί συλλειτουργούντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου πλαισιωμένων ἀπό πολλούς κληρικούς τῆς Ἱερά μας Μητροπόλεως.

Στή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του πρός τό παριστάμενο ἐκκλησίασμα, μεταξύ τοῦ ὁποίου βρέθηκαν πολλά παιδιά μέ τήν ἑλληνική σημαία ἀνά χεῖρας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης τόνισε ὅτι αὐτό πού κατάφεραν οἱ δύο Ἅγιοι εἶναι τό γεγονός ὅτι αὐτό πού εἶχαν μέσα τους ὡς χαρισματική χορηγία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί πού καί οἱ ἴδιοι δέν μποροῦσαν νά συνειδητοποιήσουν τήν ἀξία του, αὐτό τό ἀγαθό τό ἀξιοποίησαν καί ἐγκατέλειψαν κάθε ἐγκόσμια φροντίδα καί ἀσχολήθηκαν μέ τήν προετοιμασία τῶν ψυχῶν προκειμένου νά σπείρουν τό σπόρο τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε ἡ σπορά αὐτή νά εἶναι σπορά πού ἀποδίδει καρποφορία αἰωνίως, τή ζωή δηλαδή τήν αἰώνιον τόσο γιά τούς λαούς τῶν Σλαύων ὅσο καί γιά τήν οἰκουμένη ὁλόκληρη. Ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε ὁ Σεβασμιώτατος οἱ δύο Ἅγιοι ἀγάπησαν τόν Ἀναστημένο Κύριο, συνδέθηκαν μαζί Του, ὑπηρέτησαν τήν Ἐκκλησία καί οἰκοδόμησαν τή βάση καί τό ἔργο τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς φέρνοντας τό Μήνυμα τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ

Πατριαρχείου, μέ τόν φωτισμένο Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Μέγα Φώτιο ὁ ὁποῖος ἦταν διδάσκαλος καί καθοδηγητής τους στό μεγάλο ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς τῶν Σλαύων.

Στή συνέχεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐπεσήμανε πώς ζοῦμε σέ μιά ἐποχή πού τά πάντα ἀμφισβητοῦνται καί τά πάντα πιέζονται, ὥστε νά συνθλιβοῦν κάτω ἀπό τόν ὁδοστρωτήρα τῆς λεγομένης παγκοσμιοποίησης, πίσω ἀπό τήν ὁποία ὑπάρχει ἡ βούληση ἐκείνων πού δέν θέλουν τούς λαούς ἐλεύθερους, πού δέν θέλουν τούς ἀνθρώπους θρησκευομένους, πού δέν θέλουν τό δικαίωμα τοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ νά ὑπάρχει στούς ἀνθρώπους. Γι' αὐτό ἄλλωστε κατά καιρούς ἐπινοοῦν μεθόδους καί πρακτικές πού ἔρχονται

νά κόψουν τή συνέχεια ἀπό τίς ρίζες μας τίς πνευματικές, τίς φυσικές, τίς ἐθνικές.

Ὅμως, οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος ἔρχονται γιά νά μεταφέρουν στούς ἀνθρώπους τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀλλά καί τήν ποιότητα τοῦ πολιτισμοῦ. Γι' αὐτό καί σέβονται τούς λαούς, σέβονται τά πρόσωπα καί δέν κάνουν τό λάθος πού ἔκανε ἡ δυτική ἱεραποστολική παρουσία τοῦ παπισμοῦ, ἡ ὁποία ἀνάγκαζε τούς ἀνθρώπους νά ὁμιλοῦν τή γλώσσα του. Ἀπεναντίας, οἱ ἅγιοι δημιούργησαν ἀλφάβητο καί ἔθεσαν τίς βάσεις τοῦ πολιτισμοῦ στούς λαούς τῶν Σλαύων. Οἱ Ἅγιοι, ὅπως τόνισε ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης, θέλησαν νά φέρουν τό ἀληθινό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, τό μήνυμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό μήνυμα τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ὁ ὁποῖος σέβεται τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου καί τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ σωστική παρουσία τοῦ Κυρίου μας εἶναι ἐκείνη πού ἀνατρέπει ὅλα τα οἰκοδομήματα τῶν ὅποιων σκοτεινῶν δυνάμεων πού

ἀπεργάζονται αὐτό πού λέγεται ἀπώλεια. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦρθε γιά νά σώσει καί μπορεῖ νά μήν Τόν βλέπουμε ἀλλά ἄν καθαρίσουμε τά μάτια τῆς καρδιᾶς μας, θά δοῦμε τόν Χριστό καί τούς Ἁγίους, θά δοῦμε ἕνα μεγαλεῖο οὐράνιο ἐπί γῆς.

Κατά τή διάρκεια δέ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτουργου ἐτελέσθη καί ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ π. Κωνσταντίνου Δεληγιώργη, Πτυχιούχου τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς. Ἀπευθυνόμενος στόν π. Κωνσταντῖνο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τοῦ ὑπενθύμισε ὅτι μέ τή μεγάλη ἀγάπη τοῦ Κυρίου καλεῖται νά ὑπηρετήσει στήν Ἐκκλησία ὡς λειτουργός, ὡς πρεσβύτερος καί ὡς ἄμισθος κληρικός καί αὐτό καταδεικνύει καί τό ἀληθινό κίνητρο, δηλαδή τήν ἀληθινή του ἀγάπη γιά τήν Ἐκκλησία καί τή διακονία. Δέν παρέλειψε νά τόν συγχαρεῖ, γιατί προσέρχεται σέ μιά δύσκολη ἐποχή προκειμένου νά ὑπηρετήσει μέ τήν ἐκλεκτή του σύζυ-

γο τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί τόν διαβεβαίωσε ὅτι ἡ ἀνταπόδοση τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο ἔχει μιά κλίμακα ἑκατονταπλάσια. Ἕνα θά δώσει καί ἑκατό θά πάρει ἀρκεῖ αὐτό πού θά δώσει νά τό δώσει μέ πίστη, μέ ἀγάπη, μέ σταθερότητα. Νά εἶναι βέβαιος, λοιπόν, ὅτι ἡ σημερινή ἡμέρα, πού ἀποτελεῖ ἕνα σταθμό στήν πορεία τῆς ζωῆς του, θά εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη πού θά τόν συνδέει μέ τόν Κύριο, μέ τούς Ἁγίους Ἰσαποστόλους καί τό ἔργο τους, ἕνα ἔργο πού εὐχήθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας νά ἐμπνέει τήν πορεία τοῦ π. Κωνσταντίνου καί τή διακονία του εἰς τήν Ἐκκλησίαν.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτουργου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Θερμῶν κ.κ. Δημήτριο, μετέβη εἰς τήν περιοχήν τοῦ Δερβενίου-Λαγυνῶν, ὅπου καί εὑρίσκεται τό Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, καί ἐκεῖ ἐτέλεσαν Ἀρτοκλασία ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν δύο Ἁγίων Ἰσαποστόλων.

Θεολογικόν Συνέδριον πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Ἑλλήνων Ἰσαποστόλων καί Φωτιστῶν τῶν Σλαύων

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λαγκαδᾶ πρός τιμήν τῶν δύο Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου καί ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 1130 ἐτῶν ἀπό τῆ ὀσιακῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου διοργάνωσε τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 11 τοῦ μηνός Μαΐου 2015, εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν «*Πατριάρχης Βαρθολομαῖος*» τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «*οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος*», Θεολογικό Συνέδριο μέ κεντρικό θέμα: «*Η διαχρονική ἀξία τοῦ ἔργου τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου*».

Κατά τήν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου ἡ Βυζαντινή Χορωδία τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, «*Ἀπόστολος Παῦλος*» ὑπό τήν ἄριστη διεύθυνση τοῦ Ἄρχοντα Ὑμνωδοῦ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Γεώργιου Φερεντίνου ἀπέδωσε κατά θαυμαστό τρόπο ὕμνους καί τροπάρια ἀπό τήν ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἐνῶ χαιρετισμό ἀπηύθυναν ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης καί ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιλτιάδης Κωνσταντίνου.

Τήν ἔναρξη τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου κήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη στό πλούσιο καί σημαντικό ἀπό ὅλες τίς πλευρές καί τίς παραμέτρους, πολυσχιδές ἔργο πού ἐπετέλεσαν οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι, ὅταν ἀπεστάλησαν ἐπί Πατριαρχίας Φωτίου τοῦ Μεγάλου καί Αὐτοκρατορίας Μιχαήλ τοῦ Γ΄ στίς χῶρες τῶν Σλαύων.

Τό ἔργο τους, ἐπεσήμανε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, ἀνθεῖ ἀκόμα καί σήμερα καί αὐτό τό καθιστᾶ ἀναγνωρίσιμο καί ἀποδεκτό ἀπό ὁλόκληρη τήν Οἰκουμένη καί ἀπό ὅλους τους ἀνθρώπους ἀνεξαρτήτως πεποιθήσεων καί ἀντιλήψεων, ἐνῶ παράλληλα σέ πολλές χῶρες ἀποτελεῖ καί μέρος τῆς ἐθνικῆς τους ταυτότητος, ὅπως ἐπί παραδείγματι στή χώρα τῆς Σλοβακίας, ὅπου ἐπάνω στό ἐθνικό της σύμβολο, ἡ σλοβάκικη σημαία φέρει τόν Σταυρό πού εὑρίσκεται στό παλαιό κιβώριο

μέσα ἀπό τή σκέψη, τή φιλοσοφία, τίς ἠθικές ἀξίες.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁμίλησε ὁ κ. Κωνσταντῖνος Νιχωρίτης, τακτικός Καθηγητής στό Τμῆμα Βαλκανικῶν, Σλαβικῶν καί Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε τήν εἰσήγησή του μέ θέμα: «*Τό πολυδιάστατο ἔργο τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου στή διαφώτιση τῶν Σλαύων*» τονίζοντας χαρακτηριστικῶς ὅτι: «*ἀπό ὅσα ἐκθέσαμε, μποροῦμε ἀβίαστα νά καταλήξουμε στά ἀκόλουθα συμπεράσματα. Ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὁ κύριος ἀγώνας τῆς ἱεραποστολῆς ἐπικεντρωνόταν στήν προσπάθεια τῆς καθιέρωσης τοῦ σλαβικοῦ ἀλφαβήτου, πράγμα πού ἐπετεύχθη μέ τήν ἔγκριση τοῦ πάπα καί τήν ἄνοδο τοῦ Μεθοδίου στόν ἀρχιερατικό θρόνο. Μετά τήν ὀσιακή κοίμηση τοῦ Κυρίλλου, ὁ ἱεραποστολικός ἀγώνας τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου, ὡς Ἀρχιεπισκόπου πλέον, εἶναι πολυπλοκότερος. Ὑπέστη τά πάνδεινα, διώχθηκε, κλήθηκε σέ δικαστήρια παρανόμων, συκοφαντήθηκε, δικάστηκε, κλείστηκε σέ φυλακή, ὑπέφερε πολλά γιά νά ὁμοιάσει πρός τόν Σωτήρα Χριστό. Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος γιά 16 συναπτά ἔτη μετά τήν Κοίμηση τοῦ Κυρίλλου (14-2-869) ἀγωνίστηκε σκληρά στή συνέχιση τοῦ ἱεραποστολικοῦ τους ἔργου, διδάσκοντας, ποιμαίνοντας, μεταφράζοντας, συγγράφοντας, ὑμνολογώντας καί ὁμολογώντας τήν Ὀρθόδοξη πίστη μέχρι τήν πάνσεπτό του τελευτή (6-4-885). Η ὀρθόδοξη αὐτή στάση τοῦ Μεθοδίου ὁδήγησε τόν πάπα Ἰωάννη τόν Η΄ νά τόν ἀποκαλέσει «...γενναῖο θεραπευτή τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἡ ἐπιστήμη ἔχει ἀφιερώσει τήν πρώτη θέση στόν ἰδεολόγο τῆς ἱεραποστολῆς τόν Κωνσταντῖνο τόν Φιλόσοφο – Ἅγιο Κύριλλο, ἐνῶ ὁ Μεθόδιος πάντοτε βρίσκεται στή σκιά τοῦ ἀδελφοῦ του. Νομίζω, ὅτι ἄν μελετήσουμε ἐνδελεχῶς τήν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου, θά δοῦμε τό πρόσωπο ἐκεῖνο*

τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἔφεραν οἱ δύο Ἅγιοι, ὅταν εὑρίσκονταν ἐκεῖ, δείχνοντας μέ αὐτό τόν τρόπο ὅτι οἱ δύο Ἅγιοι ἀποτελοῦν τούς καλύτερους πρεσβευτές τῆς χώρας μας ἀνά τήν οἰκουμένη ἀνοίγοντας διάπλατα μέ τό ἔργο τους ὅλες της πόρτες τῆς Εὐρώπης.

Τό ἐπιστημονικό τμῆμα τῶν εἰσηγήσεων τοῦ συνεδρίου «*Η διαχρονική ἀξία τοῦ ἔργου τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου*», κάλυψαν μέ τήν ἔμπειρη προεδρία τοῦ Κοσμήτορος καί Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιλτιάδου Κωνσταντίνου, ὁ ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης, Διευθυντής τοῦ Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν Νόσον τοῦ Ἀλτσχάιμερ καί λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καί μελέτης τοῦ Γήρατος, ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος καί ἡ ἔννοια τῆς ἀληθοῦς παγκοσμιοποιήσεως*». Ὁ κ. Μπαλογιάννης μέ τήν ἐμπεριστατωμένη εἰσήγηση ἐπεσήμανε τούς τομεῖς, ὅπου εἶχαν συμβολή στήν παγκοσμιοποίηση οἱ δύο ἅγιοι, ὅπως αὐτό παρουσιάζεται μέσα ἀπό τή γραφή, τή λατρευτική ζωή, τήν παιδεία, τήν ἐθνική ταυτότητα, τή διατήρηση τῆς ἱστορίας καί τῶν παραδόσεων καθώς καί

πού ἐκπλήρωσε, δηλαδή ὑλοποίησε τό θεωρητικό ὑπόστρωμα τοῦ ἀδελφοῦ του ἐργαζόμενος μετά τό θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ του γιά 16 συναπτά ἔτη καί δέν ὑπολείπεται οὔτε στό ἐλάχιστόν του ἀδελφοῦ του. Ἁπλῶς ἰσχύει ἡ φράση: «ἀστήρ ἀστέρος διαφέρει».

Ἑπόμενη εἰσήγηση ἦταν αὐτή τῆς κας Ἑλένης Οἰκονόμου, ἐπίκουρης Καθηγήτριας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., ἡ ὁποία καί ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Ο Ἅγιος Μεθόδιος μιμητής τοῦ Ἀποστόλου Παύλου*» ὑπογραμμίζοντας ὅτι «*ὁ Ἰσαπόστολος καί Φωτιστῆς τῶν Σλαύων Ἅγιος Μεθόδιος (815-885), ὡς Ἀπόστολος, Ποιμήν καί Διδάσκαλος ὑπῆρξε ἄξιος συνεχιστής καί μιμητής τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου. Ὅπως ἐπισημαίνεται στίς πηγές, εἶναι δυνατόν νά παραλληλισθεῖ τό ἀγώνισμα τῶν δύο Ἁγίων της Ἐκκλησίας, πάρ' ὅλο πού τούς χωρίζει χρονική ἀπόσταση ὀκτώ αἰώνων. Ὁ Ἰσαπόστολος Ἅγιος Μεθόδιος μέ ἀγάπη, χρηστότητα καί αὐτοθυσία διακόνησε τή νεοπαγῆ σλαβική Ἐκκλησία στήν Κεντρική Εὐρώπη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Μοραβίας καί Παννονίας, ὑπομένοντας συκοφαντίες, διώξεις, τίς ἀμέτρητες δυσκολίες τοῦ ἔργου τοῦ ἕως τήν κοίμησή του. Τό νομοθετικό ἔργο τοῦ Μεθοδίου στήν παλαιοσλαβική γλώσσα ἀπετέλεσε τή βάση τοῦ νομικοῦ πολιτισμοῦ τῶν Σλαύων. Πέρα ἀπό τή συμμετοχή του στήν κατασκευή τοῦ σλαβικοῦ ἀλφαβήτου καί τή μετάφραση τῶν ἀπαραίτητων λειτουργικῶν κειμένων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅσο ζοῦσε ὁ ἀδελφός του Ἅγιος Κύριλλος (869), κατόπιν δέ μόνος μέ τούς μαθητές του ὁλοκλήρωσε τή μετάφραση τῆς Ἁγίας Γραφῆς*».

Τελευταία εἰσήγηση τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου ἦταν τῆς κας Ἀλεξάνδρας Ντότσικα, Διδάκτορος τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας καί Μεταδιδακτορικῆς Ἐρευνήτριας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. ἡ ὁποία καί ἀνέπτυξε τήν εἰσήγησή της πάνω το θέμα: «*Ἡ σημασία τοῦ μεταφραστικοῦ ἔργου τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου*» τονίζοντας τήν ἀξία τῆς δημιουργίας καί μεταφράσεως, ἀπό φιλολογική ἄποψη, τοῦ πολυδιάστατου ἔργου πού ἐπετέλεσαν οἱ Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι, ἐνῶ τόνισε ὅτι «*τό ἔργο τῶν δύο ἁγίων ἐντοπίζεται σέ τρία βασικά καί σίγουρα ἀνυπέρβλητα σημεῖα. Ὁ αὐτοκράτορας κατ' οὐσίαν τούς ἀνέθεσε νά ἐπισκεφθοῦν ἕναν λαό χωρίς γραφή καί χωρίς πνευματική καλλιέργεια, γιά νά δημιουργήσουν ἀλφάβητο, νά μεταφράσουν τά ἐκκλησιαστικά κείμενα στή γλώσσα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καί νά τοῦ διδάξουν τή χριστιανική ἀλήθεια, νά ἐμπνεύσουν δηλαδή τή χριστιανική πίστη. Ἐν συνεχείᾳ, ἔγινε προσπάθεια νά καταδειχθεῖ ἀφ' ἑνός ἡ σπουδαιότητα τῆς ἐπινόησης τοῦ ἀλφαβήτου καί ἀφ' ἑτέρου οἱ μεταφραστικές δυσχέρειες καί ἡ σημασία αὐτῶν μέ σκοπό νά ἀποφανθεῖ κανείς περί τῆς μείζονος σημασίας τοῦ ἔργου τῶν δύο ἁγίων». Ἡ κα Ντότσικα κατέληξε λέγοντας ὅτι οἱ δύο ἅγιοι φύτεψαν τόν δυνάμει σπόρο περίπου τόν 9ο αἰώνα, ὁ ὁποῖος ἀνθεῖ ἀκόμη, καί γεύεται τούς καρπούς τῆς πολιτισμικῆς του κοσμογονίας καθ' ὁλοκληρίαν ὁ σλαβικός κόσμος*».

Ἐπιμνημόσυνος Δέησις καί ἐκδήλωσις τιμῆς καί μνήμης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς θλιβερῆς ἐπετείου τῆς Ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως

Τήν Παρασκευή, 29 Μαΐου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐτέλεσε, πρό τῆς Ἀπολύσεως τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, Ἐπιμνημόσυνον Δέησιν ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος τῆς Βασιλευούσης Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν σύν αὐτῷ μαρτυρικῶς πεσόντων ἡρωικῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Πόλεως ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς θλιβερῆς ἐπετείου τῆς Ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀνεφέρθη στό νόημα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία καί συμπίπτει ἐφέτος μέ τήν ἐπέτειο τῆς πτώσεως τῆς Βασιλίδος τόν Πόλεων, τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μέ τήν πτώση αὐτή κλείνει μία σελίδα γιά νά ἀνοίξει μία ἄλλη σελίδα, κλείνει μία σελίδα ἐνδόξου ἱστορίας γιά νά ἀνοίξει μία ἄλλη σελίδα τῆς ἱστορίας πού εἶναι γεμάτη ἀπό τίς μνῆμες, γεμάτη ἀπό τούς ἀγῶνες, γεμάτη ἀπό τίς δοκιμασίες γιά νά φτάσει αὐτή ἡ σελίδα μέχρι τή σημερινή μας ἡμέρα, κατά τήν ὁποία καί ἐμεῖς καλούμεθα νά δώσουμε τόν δικό μας ἀγώνα, γιά νά παραμείνουμε ἀδούλωτοι πνευματικῶς, ἐθνικῶς καί κοινωνικῶς, γιά νά δώσουμε τή μαρτυρία τῆς πίστεώς μας σέ μιά ἐποχή πού τό Ἰσλάμ ἐπανέρχεται μέ τίς σφαγές καί μέ ὅλα αὐτά πού ἀποτελοῦν τήν ἔκφραση ἀλλά καί τήν ὑλοποίηση τῆς διεθνοῦς τρομοκρατίας.

Κλείνοντας τήν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης σημείωσε ὅτι ἡ σημερινή ἡμέρα μᾶς θυμίζει τήν προοπτική μας ὑπαρξιακῶς, πού εἶναι ἡ αἰώνια ζωή καί ἡ δόξα τοῦ οὐρανοῦ ἀλλά καί μᾶς θυμίζει καί τήν προοπτική μας ἐθνικῶς. Ἄν θέλουμε, λοιπόν, νά ἔχουμε προοπτική ζωῆς, θά πρέπει νά συνεχίσουμε νά βαδίζουμε ὄχι ἁπλῶς τῆς ἱστορικῆς συνέχειας ἀλλά καί τῆς παραδόσεως ἐκείνης ἡ ὁποία κράτησε τό γένος μας 400 χρόνια ἀδούλωτο πνευματικῶς. Νά μείνουμε, λοιπόν, καί σήμερα ἀδούλωτοι πνευματικῶς καί νά ἔχουμε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι μία εὐκαιρία γιά νά συνειδητοποιήσουμέ το πού πορευόμεθα καί τό ποιά θά εἶναι καί ἡ δική μας προοπτική, ἐάν δέν προσέξουμε. Ἐάν δέν προσέξουμε, ὅλα ἐκεῖνα πού συνθέτουν ὄχι μόνον τά δεδομένα μιᾶς πολιτικοοικονομικῆς τακτικῆς καί πρακτικῆς πού ἐφαρμόζει ἡ πολιτική ἡγεσία τοῦ τόπου ἀλλά ἄν δέν προσέξουμε καί σέ ἐπίπεδο προσωπικῆς εὐθύνης πού φέρει ὁ καθένας μας μέσα στήν οἰκογένειά του.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση τιμῆς καί μνήμης πρός τούς τελευταίους ὑπερασπιστές τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἰδιαιτέρως στόν Αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον, πραγματοποιήθηκε ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς θλιβερῆς 562ας ἐπετείου ἀπό τῆς ἀποφράδας ἡμέρας τῆς Ἁλώσεως τῆς Πόλεως.

Ἡ συγκινητική αὐτή ἐκδήλωση ἐτελέσθη εἰς τήν αἴθουσα «*Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός*» τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ καί εἶχε τόν γενικό τίτλο «*Ἡ Πόλις Ἑάλω*».

Κατά τή διάρκειά της παρουσιάστηκαν μέ ζοφερό τρόπο ἱστορικά ἀποσπάσματα, διηγήσεις καί τραγούδια πού ἀφηγοῦνται τελευταῖες μέρες καί στιγμές τοῦ Βυζαντίου καί τῆς Βασιλευούσης Πόλεως, τονίζοντας τήν ἡρωική ἀντίσταση τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν Βυζαντινῶν ἀπέναντι στούς Ὀθωμανούς, ἐνῶ παράλληλα δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά θυμηθοῦμε καί νά μακαρίσουμε ὅλοι τή Ρωμιοσύνη τῆς Πόλης καί νά γίνει μία σύντομη ἀναδρομή στά κυριότερα γεγονότα ἐκείνης τῆς περιόδου.

Τήν εὐθύνη τῆς ἐπετειακῆς ἐκδηλώσεως εἶχε ὁ ἐλλογιμώτατος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. κ. Τρύφων Τσομπάνης, σέ συνεργασία μέ τόν Γενικόν Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως καί Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ π. Ἀναστάσιον Παρούτογλου, ἐνῶ παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ἐκπρόσωποι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί ἀρκετός κόσμος, πού προσῆλθε γιά νά ἀπότισει φόρο τιμῆς, στούς πεσόντες ἥρωες τῆς Βασιλευούσης τῶν Πόλεων, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία παραμένει ἀκόμα καί σήμερα Βασιλεύουσα στίς

καρδιές ὅλων, μέσα ἀπό τήν παρουσία τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι ἐκοπίασαν γιά τήν ἄρτια αὐτήν ἐκδήλωση, ἡ ὁποία καί ἀποτελεῖ ἐλάχιστον φόρον τιμῆς γιά ὅλους αὐτούς τούς μαρτυρικῶς πεσόντας ἡρωικούς ὑπερασπιστάς τῆς Πόλεως καί ἰδιαιτέρως τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος αὐτῆς Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τόνισε τήν ἔννοια τῆς ἱστορικῆς μνήμης τῆς ἐπετείου ὑπογραμμίζοντας ὅτι οἱ λαοί χωρίς αὐτήν εἶναι καταδικασμένοι στόν ἀφανισμό καί στή λήθη.

Πρέπει νά δοῦμε τά αἴτια καί τά λάθη πού ἔφεραν τήν πτώση τῆς Πόλεως, γιατί δυστυχῶς καί τώρα παρόμοια λάθη μᾶς ἔχουν φέρει σέ αὐτήν τήν κατάσταση τῶν πολλῶν προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζουμε. Πρέπει νά ἀφυπνιστοῦμε γιά νά μήν ἔχουμε καί σήμερα μία ἅλωση πίστεως, ἅλωση ἠθῶν καί ἅλωση κοινωνίας, καί παρόλα τά θλιβερά σημάδια πού βιώνουμε, νά ἔχουμε πάνω ἀπό ὅλα ἐλπίδα και πίστη στόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἐπίδοσις πιστοποιητικῶν παρακολουθήσεως Μεταπτυχιακῶν Μαθημάτων Νευροεπιστημῶν καί λοιπῶν παθήσεων τοῦ Ἐγκεφάλου

Τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 28 Μαΐου 2015, καί μέσα σέ μία ὅμορφη τελετή ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρουσίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν νόσον τοῦ Alzheimer ὁμότιμου καθηγητοῦ Νευρολογίας κ. Σταύρου Μπαλογιάννη καί τῆς Καθηγήτριας Νευρολογίας κα. Βασιλικῆς Κώνστα, ἐπέδωσε τά πιστοποιητικά παρακολούθησης τῶν μεταπτυχιακῶν μαθημάτων πού ἀφοροῦν στίς Νευροεπιστῆμες καί τίς λοιπές παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου, γιά τό τρέχον ἀκαδημαϊκό ἔτος 2014-2015.

Ἡ ὅμορφη αὐτή ἐκδήλωση ἔλαβε χώρα εἰς τό Μητροπολιτικόν Μέγαρον, ἀμέσως μετά τή λήξη τοῦ τελευταίου μαθήματος τό ὁποῖο καί πραγματοποιήθηκε στό Ἰνστιτούτον διά τήν νόσον τοῦ Altzheimer, λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καί μελέτης τοῦ γήρατος, τό ὁποῖο καί ἑδρεύει στήν περιοχή τοῦ Ἡρακλείου-Λαγκαδᾶ.

Στή σύντομη ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ συνεχάρη τούς παρακολουθήσαντες ἰατρούς, εὐχαρίστησε τούς διδάσκοντες Καθηγητές γιά τήν ἄρτια καί κατά πάντα ἄριστη διδασκαλία τοῦ ἐφετινοῦ κύκλου τῶν μεταπτυχιακοῦ μαθημάτων, ἐνῶ παράλληλα συζήτησε καί θέματα πού ἅπτονται τοῦ ἰατρικοῦ ἐνδιαφέροντος, εὐχόμενος πρός ὅλους οἱ γνώσεις καί οἱ ἐμπειρίες αὐτές πού ἀποκόμισαν μέσα ἀπό τά μαθήματα πού παρακολούθησαν, νά τούς βοηθήσουν στό σπουδαῖο λειτούργημα τό ὁποῖο ἐπιτελοῦν, ὥστε νά εἶναι πάντοτε ἀρωγοί καί βοηθοί στόν πάσχοντα ἀδελφό καί συνάνθρωπό μας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής τοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν νόσον τοῦ Alzheimer κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης, παρουσίασε ἐπιγραμματικῶς τόν ὅλο αὐτό κύκλο τῶν μαθημάτων πού ἀφοροῦσε κυρίως στήν παθογένεια καί στή διεξοδική μελέτη καί ἀνάλυση τῶν τριῶν νοσημάτων τῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων πού ἐκφράζεται: α) μέ τή μορφή τῆς ἄνοιας (πάθηση τοῦ Alzheimer), β) μέ τή μορφή τῆς ἀπομυελινώσεως (σκλήρηνση κατά πλάκας) καί γ) μέ τήν τῶν νοσημάτων τοῦ κινητοῦ νευρόνος (νόσος τοῦ Charrot), ἐνῶ καταλήγοντας, εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννη γιά τήν ἀγάπη καί πατρική φροντίδα πού ἐπιδεικνύει κάθε ἀκαδημαϊκό ἔτος πρός ὅλους τους διδάσκοντες καί διδασκομένους, καθώς καί γιά τό συνεχές καί ἀμείωτο ἐνδιαφέρον του γιά τήν εὔρυθμη λειτουργία τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης διά τήν νόσον τοῦ Alzheimer.

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς
εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Ἡ μεγάλη Δεσποτική ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἑορτάζει καί πανηγυρίζει τήν γενέθλιο ἡμέρα της, τιμήθηκε μέ κάθε λαμπρότητα καί ἑορτάσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τό ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ, ὅπου καί ὁμίλησε ἐπικαίρως πρός τούς παρισταμένους.

Ἀνήμερά της Κυριακῆς της Πεντηκοστῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἱερούργησε εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ καί ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Γονυκλίας ,ἀναγιγνώσκοντας κατά τήν τάξιν τίς προκαθορισμένες εὐχές τῆς γονυκλισίας.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του πρός τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα ὁ Σεβασμιώτατος ὑπογράμμισε ὅτι ἡ σημερινή ἡμέρα ἀποτελεῖ ἕναν σταθμό γιά τήν ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, γιατί μᾶς δίδει ἀκριβῶς τό μεγάλο μήνυμα τῆς ἀναδημιουργίας καί τήν ἐλευθερία τῆς κλήσεως τοῦ ἀνθρώπου νά βιώσει τό μυστήριο τῆς καινῆς κτίσεως, ὅπως αὐτό ὁλοκληρώνεται μέ τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ζοῦμε σέ μία ἐποχή πού ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς, ἐφ' ὅσον τό θέλει, μπορεῖ νά γνωρίσει τήν ἀλήθεια, μπορεῖ νά γνωρίσει τό φῶς, μπορεῖ νά ζήσει τόν Ἰησοῦν Χριστόν, πού εἶναι τό Φῶς τό ἀληθινό, καί μέ αὐτό τόν τρόπο μπορεῖ νά ξεφύγει ἀπό τό σκοτάδι, τήν ἀπελπισία καί τήν ἀπόκλιση ἀπό τήν ἀλήθεια.

Κατεβαίνει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, μέ τήν μορφή πύρινων γλωσσῶν, στήν ἀρχή στούς Ἁγίους Ἀποστόλους καί μέσα ἀπό αὐτούς σέ ὅλους ἐμᾶς, καί μέ τό πῦρ τῆς χάριτος καίει τήν ἁμαρτία καί κάθε τί μή σωστό, ὥστε νά μποροῦμε ὅλοι νά δεχτοῦμε αὐτή τήν θεϊκή πύρωση, γενόμενοι μέτοχοι

τῆς φλόγας ἐκείνης πού καίει, ἀλλά παράλληλα θεώνει τόν ἄνθρωπο καθιστώντας τόν θεούμενο ἄνθρωπο.

Μ�ς καλεῖ ὁ Θεός σέ μία ἑνότητα ἀγάπης καί εἰρήνης μέ Ἐκεῖνον καί μεταξύ μας, πού τήν οἰκοδομεῖ ὄχι ἕνας φυσικός θεσμός ἀλλά τό ἴδιο το Ἅγιο Πνεῦμα.

Τό πνεῦμα τό Ἅγιο, εἶναι φῶς καί ζωή, τό πνεῦμα τό Ἅγιο μᾶς χαρίζει καί μᾶς μοιράζει τά χαρίσματά του. Αὐτό τό πνεῦμα τό Ἅγιο ἔκανε ἀπό ἁπλοϊκούς ἀνθρώπους τούς μαθητές τοῦ Κυρίου, σοφούς διδασκάλους, γεμάτους θάρρος ὥστε νά μποροῦν νά διδάξουν σέ ὅλο τόν κόσμο τήν Ἀλήθεια καί τό Λόγο τοῦ Κυρίου πρός σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Μ�ς δίδεται ἡ εὐκαιρία ἐκείνη, ὥστε νά ἀποβάλουμε ὁριστικά κάθε τί τό πονηρό καί ἐπιβλαβές, πού περιτριγυρίζει τόν ἄνθρωπο καί χαρακτηρίζει τήν ἐποχή μας, ὥστε νά μπορέσουμε νά ἀφήσουμε ἐλεύθερη τήν καρδιά μας γιά νά σκηνώσει σέ αὐτή τό Ἅγιο Πνεῦμα καί νά οἰκοδομηθοῦν καινούργιες ὑποδομές σωτηρίας.

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἡ ἐνθρόνισις νέου Ἡγουμένου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίας Τριάδος-Πέντε Βρύσεων

Μέ λαμπρότητα, μεγαλοπρέπεια καί ἐκκλησιαστική τάξη ἑορτάθηκε ἡ Δευτέρα μετά τήν Πεντηκοστή, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἑορτάζεται ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐπίκεντρο τῶν ἑορτίων λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ἡ Ἱερά Μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος-Πέντε Βρύσεων, τό Καθολικόν τῆς ὁποίας τιμᾶται εἰς τήν Ἁγίαν Τριάδα.

Τό ἀπόγευμα τῆς 31ης Μαΐου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν ἐνοριακόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος-Δρυμοῦ, ὅπου καί ὁμίλησε ἐπικαίρως περί τοῦ τρίτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἀνήμερα τῆς μεγάλης ἑορτῆς ἐτελέσθη στό κατάμεστο ἀπό πλῆθος πιστῶν καθολικόν της Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος ἡ Πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἐτελέσθη ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. π. Ἀμβροσίου Πουτούκη καί ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ ἐκ Ρωσσίας καταγομένου καί φοιτητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Andrey Guskov, ὁ ὁποῖος καί θά διακονεῖ ὡς

ἄμισθος κληρικός στόν Ἱερό Ναό Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου-Πέντε Βρύσεων.

Κατά τή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας τά ἀναλόγια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐκόσμησε μέ τήν παρουσία του ὁ Ἄρχων Ὑμνωδός τῆς Ἁγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μουσικολογιώτατος κ. Ἐμμανουήλ Δασκαλάκης, τόν ὁποῖο καί πλαισίωνε ἡ Βυζαντινή χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ «*Ἀπόστολος Παῦλος*».

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἡ Ἱερά Λιτάνευσις τῆς Εἰκόνος τῆς Ἁγίας Τριάδος καί τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν, πού ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν παλαιοτέρων ἀντιγράφων της καί τό ὁποῖο φυλάσσεται στό σκευοφυλάκιο τῆς Μονῆς.

Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στά νοήματα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς, ἐνῶ προσφωνώντας τόν νέο Πρεσβύτερο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Ἀντρέα, τόν προέτρεψε νά ἔχει ὡς στόχο τή συνεχῆ ἕνωση μέ τήν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε καί αὐτός ἀλλά καί ὁ κάθε ἄνθρωπος νά μπορέσει νά ἀποκτήσει τήν πυρφόρο δύναμη, πού θά τόν καθαρίσει ἀπό κάθε ρῦπο καί κάθε ἁμαρτία γεμίζοντας τόν ταυτόχρονα ἀπό Θεϊκό Φῶς καί Εὐλογία, ὥστε νά μπορεῖ νά παραμένει ἑνωμένος μέ τόν Θεό καί νά καταστεῖ θεούμενος ἄνθρωπος.

Ἀπευθυνόμενος, ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος πρός τόν νέον Ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξῆρε τήν ἕως τώρα διακονία του στήν Ἱερά Μητρόπολη τόσο ἀπό πνευματικῆς καί διοικητικῆς πλευρᾶς ὅσο καί ὡς καθηγητοῦ τῆς δευτεροβάθμιας ἐκπαιδεύσεως, ἐνῶ τοῦ εὐχήθηκε καλή εὐόδωση στή νέα ἐκκλησιαστική διακονία πού ἀναλαμβάνει, τονίζοντας ὅτι παρόλο πού οἱ δυσκολίες θά εἶναι πολλές μέ τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τίς συνεχεῖς καί ἄοκνες προσπάθειες τίς δικές του καί τῶν ὑπολοίπων πατέρων τῆς Μονῆς θά μπορέσουν νά καταφέρουν νά ἐπεκτείνουν τό σπουδαῖο πνευματικό καί ἐκκλησιαστικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται σέ ἕνα ἀπό τά ὡραιότερα μοναστήρια πού ὑπάρχει στήν Κεντρική Μακεδονία, ὥστε νά συνεχίσει νά ὑπάρχει ἐκεῖ ἡ μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς διακονίας πρός τόν κλῆρο καί τό λαό.

Τελετή ἀναγορεύσεως εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας κ.κ. Καλλίστου Ware

Τό ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 3 Ἰουνίου 2015, ἐπραγματοποιήθη εἰς τήν Αἴθουσαν Τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ. ἡ τελετή ἀναγόρευσης τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας κ.κ. Καλλίστου Ware σέ Ἐπίτιμο Διδάκτορα τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Κατά τή διάρκεια τῆς τιμητικῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κασσανδρείας κ.κ. Νικόδημος, Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεόκλητος, Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμων, Κίτρους καί Κατερίνης κ.κ. Γεώργιος καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων, ἡ Ὑφυπουργός Μακεδονίας-Θράκης κα Μαρία Κόλλια-Τσαρουχᾶ, Καθηγητές τῶν δύο τμημάτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ἐκπρόσωποι τῆς Πανεπιστημιακῆς καί Ἀκαδημαϊκῆς Κοινότητος, τῶν γραμμάτων καί τῶν τεχνῶν, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, φοιτητές ἀπό τίς περισσότερες πανεπιστημιακές σχολές καθώς καί πλῆθος κόσμου.

Ἡ τελετή ξεκίνησε μέ τίς προσφωνήσεις τῆς Ἀντιπρυτάνεως τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κας Ἀριάδνης Στογιαννίδου, καί τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιλτιάδου Κωνσταντίνου καθώς καί μέ τήν προσφώνηση τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας κ. Θεοδώρου Γιάγκου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Καθηγητής Θεολογίας κ. Συμεών Πασχαλίδης ἀνέγνωσε τόν ἔπαινο τοῦ τιμωμένου προσώπου, ὅπου παρουσίασε τό ἔργο καί τήν προσωπικότητα τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας καί κατόπιν πραγματοποιήθηκε ἡ ἀνάγνωσις καί ἡ ἐπίδοσις τοῦ ψηφίσματος ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Τμήματος καί τοῦ Τίτλου ἀπό τόν Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας κ.κ. Καλλίστου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ εὐχαρίστησε γιά αὐτή τήν τιμητική διάκριση ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Ἡ τριαδική ἐξεικόνιση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου κατά τούς βυζαντινούς θεολόγους*».

Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καί τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμψάντων Κολλυβάδων Πατέρων

Μέσα σέ κλίμα κατάνυξης καί μέ κάθε ἱεροπρέπεια ἐτελέσθη τήν 4ην πρός 5ην τοῦ μηνός Ἰουνίου 2015, Ἱερά Ἀγρυπνία κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἔλαβαν χώρα τά ἐγκαίνια τοῦ νεοδμήτου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς περιοχῆς τοῦ Προφήτη πρός τιμήν τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καί τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμψάντων Κολλυβάδων Πατέρων.

Οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες ξεκίνησαν μέ τήν ὑποδοχή τῶν μαρτυρικῶν λειψάνων τά ὁποῖα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης μετέφερε στόν ὑπό ἐγκαινισμόν Ἱερόν Ναόν τῆς ἐνορίας τοῦ Προφήτη ἐναποθέτοντάς τα, ὅπως ὁρίζει ἡ ἐκκλησιαστική τάξη τῶν ἐγκαινίων, ἐπί τοῦ Ἁγίου Δισκαρίου εἰς τήν Ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντας τήν εἰδική Ἀκολουθία τῆς ὑποδοχῆς τῶν Λειψάνων ἡ ὁποία περιέχει μαρτυρικά τροπάρια ἐντός του Ἱεροῦ Βήματος καί ἐν συνεχείᾳ χοροστάτησε εἰς τόν Ἑσπερινόν των Ἐγκαινίων.

Ἀκολούθησε ὁ Ὄρθρος, ὅπου ἐψάλη ὁ Κανών τῆς Πεντηκοστῆς, τῶν Ἐγκαινίων ἑνός Ναοῦ καθώς καί ὁ Κανών τοῦ τιμωμένου Ὁσίου πατρός Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ἀκολούθησε ἡ Τελετή Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ καί ἡ πρώτη πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Κατά τή διάρκεια τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν παρέστησαν οἱ Ὁσιολογιώτατοι Μοναχοί Μάξιμος Ἰβηρίτης καί Νικόδημος Ἁγιοπαυλίτης, ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν ἀρχῶν καθώς καί πλῆθος πιστῶν, οἱ ὁποῖοι προσῆλθαν γιά νά παραστοῦν συμπροσευχόμενοι στό σπουδαῖο αὐτό γεγονός τῆς ἐπαρχίας μας παρακολουθοῦντες μέ τή δέουσα κατάνυξη καί εὐλάβεια τήν πανίερη αὐτή πράξη καί τά

τελούμενα κατά τή διάρκεια τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθίων, ἐνῶ τά ἀναλόγια τοῦ Ναοῦ κόσμησε μέ τήν παρουσία του ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γρηγορίου-Θεσσαλονίκης καί Διευθυντής τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως κ. Ἰωάννης Λιάκος συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Ἄρχοντα Ὑμνωδό τῆς Ἁγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Γεώργιο Φερεντίνο καί τή χορωδία «Ἀπόστολος Παῦλος».

Τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Ὁσιολογιώτατος μοναχός Μάξιμος Ἰβηρίτης, ὁ ὁποῖος τό ἔτος 2012 εἶχε παραστεῖ ὡς Πρωτεπιστάτης τοῦ Ἁγίου Ὄρους μέ σύσσωμη τήν Ἱερά Κοινότητα κατά τήν τελετή τῆς θεμελιώσεως τοῦ Ναοῦ. Ὁ π. Μάξιμος μέ τόν μεστό καί γεμάτο νοήματα θεολογικό λόγο του ἀνεφέρθη στό ἱστορικό των ἐγκαινίων ἑνός ναοῦ ἀπό τήν περίοδο τῆς

Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς τά βυζαντινά ἔτη, ἔκανε ἐκτενῆ ἀναφορά στό χρονικό της ἐπισκέψεως τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος μέσα στά πλαίσια τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Ἐλευθερίων τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ καί τήν θεμελίωση τοῦ νέου αὐτοῦ Ναοῦ τό 2012, ἐνῶ ἀνεφέρθη ἐπίσης ἐκτενῶς στό βίο καί τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου καί τήν προσφορά τῶν Κολλυβάδων Πατέρων στόν πνευματικό τομέα μέσα ἀπό τόν Ἁγιορείτικο χῶρο ἀλλά καί γενικότερα στό ὑπόδουλο τότε γένος, τονίζοντας ὅτι σέ μιά ἐποχή κρίσης πρέπει νά ἀναζητοῦμε σωστά πρότυπα, ἀνατρέχοντας στούς βίους τῶν Ἁγίων μας πού εἶχαν ὡς πρότυπο τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καί νά τούς ἐπικαλούμεθα συνεχῶς στίς προσευχές μας, ὥστε νά βροῦμε βοήθεια καί παρηγοριά. Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς πρώτης πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι ἐκοπίασαν καί προσέφεραν τά μέγιστα ἐμφανῶς καί ἀφανῶς, ὥστε νά ὁδηγηθοῦμε στή σημερινή μεγάλη ἡμέρα τῆς πνευματικῆς ἀναψυχῆς τῶν ἐγκαινίων ἑνός Ναοῦ, πού ἀποτελεῖ πραγματικό κόσμημα γιά τήν Τοπική μας Ἐκκλησία καθώς καί καρπό πίστεως καί ἀγάπης ὅλων ἐκείνων πού μέ τίς προσωπικές τους θυσίες βοήθησαν στήν ἀποπεράτωσή του, ὥστε ἀπό σήμερα νά θεωρεῖται ἕνας τόπος πνευματικῆς ἀναφορᾶς καί μέτρο πνευματικῆς ποιότητος γιά ὅλους μας.

Ὁμιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου σέ τεταρτοετεῖς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς 194ης ΜΠΕΠ (MLRS), Ἀντισυνταγματάρχου (ΠΒ) κ. Δημητρίου Γούδα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης μετέβη τό πρωί τῆς Δευτέρας, 8 Ἰουνίου 2015, εἰς τό Στρατόπεδο Ράμναλη, ὅπου καί πραγματοποίησε ὁμιλία σέ τεταρτοετεῖς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, οἱ ὁποῖοι μέσα στά πλαίσια τῶν λεγομένων ἐκπαιδευτικῶν τους ταξιδιῶν ἐπισκέπτονται στρατιωτικές μονάδες τῆς Βορείου Ἑλλάδος καί τοῦ Ἔβρου.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του Σεβασμιωτάτου παρέστησαν ὁ Διοικητής τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων Ὑποστράτηγος Δημήτριος Γ. Ρέσκος, ὁ Διοικητής τοῦ Συντάγματος Εὐελπίδων, Συνταγματάρχης Δημήτριος Ι. Τσιμπίδης, ἐκπρόσωποι τῶν στρατιωτικῶν μονάδων τῆς περιοχῆς τοῦ Λαγκαδᾶ, ἀνώτεροι καί κατώτεροι ἀξιωματικοί καθώς καί ὁπλῖτες.

Στήν ἀρχή τῆς ὁμιλίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ἀφοῦ μετέφερε τίς εὐχές τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στήν πλούσια ἀπό κάθε πλευρά θρησκευτική καί στρατιωτική συνεισφορά τῆς περιοχῆς τοῦ Λαγκαδᾶ, ἡ ὁποία ξεκινάει ἀπό τόν 12ον αἰώνα συμβουλεύοντας τούς Εὐέλπιδες νά εἶναι καί φερέλπιδες ἔχοντας πάντοτε ψυχική ὑγεία καί δύναμη, ὥστε νά συνεχίζουν μέ πίστη σταθερά τήν εὐδόκιμη ὑπηρεσία, πού καλοῦνται νά ὑπηρετήσουν, ἀποφοιτώντας ἀπό μία σχολή πού θεωρεῖται ἀπό τίς καλύτερες Στρατιωτικές Σχολές τοῦ κόσμου καί ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό φυτώριο ἐκεῖνο πού βγάζει κάθ΄ ὅλο το διάστημα τῆς μακραίωνης ἱστορίας της μέσα ἀπό τήν πολύπλευρη στρατιωτική καί ἀκαδημαϊκή ἐκπαίδευση πού παρέχει, σημαντικές προσωπικότητες πού διαδραματίζουν σημαίνοντα ρόλο στά γενόμενα τῆς χώρας μας ἀνταποκρινόμενοι συνεχῶς μέ ἐπιτυχία στό δύσκολο καί εὐθυνοφόρο ἔργο τους πάντοτε πρός ἐκπλήρωση τοῦ μεγάλου προορισμοῦ τους πού εἶναι ἡ ὑπεράσπιση τοῦ

καλοῦ καί τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος καί διατηρώντας ἀκέραιες τίς ἀρετές τῆς φιλοπατρίας, τῆς ἀνδρείας, τῆς καρτερίας, καί τῆς πειθαρχίας.

Μετά τό πέρας τῆς τελετῆς ὁ Διοικητής τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, Ὑποστράτηγος Δημήτριος Γ. Ρέσκος, εὐχαριστώντας τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν παρουσία του αὐτή, ἐπέδωσε τιμητική πλακέτα μέ τό Ἔμβλημα τῆς Σ.Σ.Ε., ἐνῶ ἀπό τήν μεριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης διένειμε πρός ὅλους ἀπό μία Καινή Διαθήκη ἐκδόσεως τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρίας. Ἀκολούθησε πρός ὅλους τούς παρισταμένους παρουσίαση καί ἐπίδειξη τῶν Ὁπλικῶν Συστημάτων τῆς Μονάδος καθώς καί ξενάγηση στούς χώρους τοῦ Στρατοπέδου.

Ὁλοκληρώθηκαν τά ἐκπαιδευτικά προγράμματα ἐπιμορφώσεως κληρικῶν καί λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία ὁλοκληρώθηκαν τά ἐκπαιδευτικά προγράμματα διά βίου ἐκπαίδευσης καί ἀνάπτυξης τῶν κοινωνικῶν δεξιοτήτων τῶν κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, πού πραγματοποιήθηκαν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης σέ συνεργασία μέ τό Ἵδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τά προγράμματα αὐτά ἀπευθύνονταν σέ κληρικούς καί σέ λαϊκά στελέχη τῆς Ἐκκλησίας καί ἦταν ἐνταγμένα στό γενικότερο πλαίσιο τῆς Πράξης «Προγράμματα Διά Βίου Ἐκπαίδευσης γιά τήν Ἀνάπτυξη τῶν Κοινωνικῶν Δεξιοτήτων τῶν Κληρικῶν καί τῶν Λαϊκῶν Στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας» τοῦ Ε.Π. «*Ἐκπαίδευση καί Δία Βίου Μάθηση*», ἐνῶ ταυτόχρονα ἦταν πιστοποιημένα σύμφωνα μέ τό «*Σύστημα Πιστοποίησης Ἐπιμόρφωσης*» (ΦΕΚ 1592 30/9/2010), ἐνῶ ὅσοι τά παρακολούθησαν ἐκτός ἀπό τά πνευματικά ὀφέλη ἔλαβαν καί τά προβλεπόμενα μόρια, σύμφωνα μέ τή βάση μοριοδοτήσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέσω τοῦ Ε.Κ.Δ.Δ.Α.

Οἱ τομεῖς καί τά πεδία δράσης αὐτῶν τῶν σεμιναρίων πού ὑλοποιήθηκαν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἦταν:

α) οἱ σύγχρονες ποιμαντικές προσεγγίσεις τῶν προβλημάτων τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας,

β) ἡ ποιμαντική προσέγγιση τοῦ παιδιοῦ καί τοῦ ἐφήβου στή σύγχρονη πραγματικότητα,

γ) οἱ σύγχρονοι τρόποι καί οἱ σύγχρονες μέθοδοι ποιμαντικῆς συμπαράστασης στούς πενθοῦντες,

δ) οἱ σύγχρονοι τρόποι καί οἱ σύγχρονες μέθοδοι

ποιμαντικῆς συμπαράστασης στούς νοσοῦντες καί τούς οἰκείους τους.

Τόν ἀπολογισμό ὅλων τῶν παραπάνω προγραμμάτων, πού πραγματοποιήθηκαν κατά τό ἀκαδημαϊκό ἔτος 2014-2015, ἔκανε ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καί ψυχίατρος, ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη κατά πρῶτον στό κύριο ἔργο αὐτῶν τῶν προγραμμάτων πού εἶναι ἡ «*ποιμαντική των ποιμένων*» μέ παράλληλο σκοπό τήν κάλυψη καί συμπλήρωση κατά τρόπο ὀργανωμένο, μεθοδικό καί συγκροτημένο τῶν ἐλλειμμάτων πού ὑπάρχουν στήν ποιμαντική μέριμνα γιά τούς κληρικούς μέσα ἀπό διάφορα ἐκπαιδευτικά προγράμματα, τά ὁποῖα ὁρίζει ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες της. Παράλληλα, παρουσίασε τούς στόχους πού ἐπετεύχθησαν στή λήξη καί τῶν τεσσάρων κύκλων τῶν σεμιναρίων οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὡς ὄφελος τήν ἐπιμόρφωση, κατάρτιση, διαμόρφωση, ποιμαντική ἐξειδίκευση καί διά βίου ἐκπαίδευση των πρός χειροτονία καί τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κληρικῶν καθώς καί τῶν λαϊκῶν στελεχῶν πάντοτε καί σέ πλήρη συνεργασία μέ τίς ὑπάρχουσες δομές.

Στή σύντομη ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τίς εὐχαριστίες του πρός τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο, διότι μέ τό ἐπιμορφωτικό ἵδρυμα πού ἵδρυσε ὁ ἴδιος στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή δίδει τήν εὐκαιρία στόν κλῆρο νά μετέχει αὐτῶν τῶν προγραμμάτων πού εἶναι σημαντικά ἀφ᾽ ἑνός διότι μᾶς παρέχουν θεολογική κατάρτιση καί ἀνανέωση τῶν γνώσεων καί ἀφ᾽ ἑτέρου μᾶς μεταφέρουν τό κεφάλαιο τῆς πολυτίμου ἐμπειρίας πού εἶναι ἀπαραίτητο στήν πρακτική ἐφαρμογή τῶν μεθόδων ἐκείνων πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ποιμαντική, ὥστε νά λαμβάνονται ὑπ᾽ ὄψιν καί νά ἐφαρμόζονται στά σύγχρονα δεδομένα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐπιμνημόσυνος Δέησις γιά τούς πεσόντας ἥρωας εἰς τήν τριήμερον μάχην Λαχανᾶ-Κιλκίς

Μέσα σέ κλίμα συγκινήσεως ἐτελέσθη τό πρωί τῆς Πέμπτης, 19 Ἰουνίου 2015, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ.Ἰωάννου, ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ἡρωικῶς μαχομένων στήν τριήμερη μάχη Λαχανᾶ-Κιλκίς.

Οἱ ἐκδηλώσεις τιμῆς καί μνήμης πραγματοποιήθηκαν στήν κεντρική πλατεῖα τῆς κωμοπόλεως τοῦ Μελισσοχωρίου, ὅπου εὑρισκόταν ἐγκατεστημένο τό Στρατηγεῖο τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων κατά τή μάχη μεταξύ των Ἑλληνικῶν καί Βουλγαρικῶν δυνάμεων. Τόν πανηγυρικό της ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Μπαλτζανῶν Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Γκουμπατιτζῆς, ἐνῶ τό παρόν ἔδωσαν ἡ βουλευτής τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα Σταυρούλα Ξουλίδου, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, οἱ βουλευτές τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀναστασιάδης καί Θεόδωρος Καράογλου, ὁ Δήμαρχος Ὡραιοκάστρου κ. Ἀστέριος Γαβότσης, ὁ Διοικητής τῆς 34ης Μηχανοκίνητης Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Μιλτιάδης Παπαγιαννούλης, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητας Μελισσοχωρίου, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀπόγονοί τῶν Μακεδονομάχων, ἀντιπροσωπείες τῶν πολιτιστικῶν φορέων τῆς περιοχῆς, ἐνδεδυμένοι μέ τίς παραδοσιακές τους φορεσιές, καθώς καί τῆς μαθητιώσης νεολαίας μέ τό ὕψιστο σύμβολο τῆς πατρίδος μας, τήν Ἑλληνική Σημαία, ἀνά χεῖρας.

Στή σύντομη προσλαλιά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη στή μνήμη τῶν ἡρώων τῆς πίστεως καί τῆς πατρίδος, εὐχόμενος νά εἶναι αἰωνία, διότι κατεγράφησαν στήν ἱστορία τοῦ γένους καί αὐτοῦ του τόπου.

Δέν πρέπει ποτέ νά λησμονοῦμε, ὅπως σημείωσε, ὅτι ἀπό ἐδώ ξεκινησαν οἱ ἀγῶνες γιά τήν ἐλευθερία τήν ὁποία ἐμεῖς σήμερα ἀπολαμβάνουμε ὡς ἀγαθό καί τήν ὁποίαν μέ πολλές δυσκολίες καλούμεθα νά κρατήσουμε.

Ὅταν ἐπικαλούμεθα τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θά πρέπει νά Τόν ἀναγνωρίζουμε καί στήν καθημερινότητα τοῦ βίου μας, νά ἐφαρμόζουμε τό θέλημά Του καί νά μήν προκαλοῦμε τή Θεία Δικαιοσύνη καταργώντας τούς νόμους Του μέ δικές μας ἀθέμιτες πράξεις πού προσβάλλουν τήν ἱερότητα τοῦ τόπου, τῆς ἱστορίας ἀλλά καί τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐνθυμούμενοι πάντοτε ὅτι ἡ ἱστορική μνήμη, εἶναι πηγή δυνάμεως, ἐμπνεύσεως καί προοπτικῆς γιά τό παρόν καί τό μέλλον.

Θεμελίωσις τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ὁσίου Δαυΐδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ

Τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 26 Ἰουνίου 2015, ἔλαβε χώρα εἰς τήν περιοχήν τοῦ Μελισσοχωρίου ἡ τελετή θεμελίωσης τοῦ ὑπό ἀνέγερσιν Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τό ὁποῖο θά εἶναι ἀφιερωμένο στόν Ὅσιο Δαυΐδ τόν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὁ Ἁγιασμός τῆς Θεμελιώσεως πραγματοποιήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννη, παρουσίᾳ πλήθους πιστῶν μεταξύ αὐτῶν καί ἐκπροσώπων τοῦ Δήμου Ὡραιοκάστρου, τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Μελισσοχωρίου καθώς καί τοῦ Συλλόγου Μπαλτζανῶν Θεσσαλονίκης.

Κατά τή διάρκεια τῆς σύντομης ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος στό βίο τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ καί ἐξέφρασε τή χαρά καί τήν ἱκανοποίησή του γιά τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ παρεκκλησίου, τό ὁποῖο εὑρίσκεται ἐντός τῶν κατασκηνώσεων τῆς περιοχῆς Μελισσοχωρίου. Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, τό Σύλλογο Μπαλτζανῶν γιά τήν παραχώρηση τοῦ οἰκήματος, ἐνῶ καταλήγοντας εὐχήθηκε τή σύντομη ἀποπεράτωση τοῦ ἔργου, τό ὁποῖο θά ἀποτελεῖ ἕνα τόπο ψυχικῆς ἀναπαύσεως καί ἕνα λιμάνι πνευματικῆς δύναμης.

Ἡ Ἑορτή τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου

Ἡ ἑορτή τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, τιμήθηκε μέ τήν πρέπουσα λαμπρότητα εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, ἡ ὁποία καί διοργάνωσε λάτρευτικες ἐκδηλώσεις σέ διάφορες περιοχές τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδᾶ.

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 28 τοῦ μηνός Ἰουνίου 2015, ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τό φερώνυμον Ἱερόν Παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων τῆς ἱστορικῆς περιοχῆς τοῦ Σοχοῦ.

Πρό τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ πραγματοποιήθηκε ἡ κατ' ἔθος Ἱερά Λιτάνευσις τῆς Εἰκόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου ἀπό τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος ἐκόμισε καί τά Σεπτά Ἱερά Λείψανα τῶν Ἁγίων πρός εὐλογία καί πνευματική ἐνίσχυση τῶν πιστῶν πού προσῆλθαν, γιά νά λάβουν μέρος προσευχητικῶς σέ ἕνα ἀπό τά λαοφιλέστερα καί ὀνομαστά πανηγύρια τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Κατά διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη στήν προσωπικότητα καί τήν προσφορά τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, ἐνῶ ἐπεσήμανε ὅτι τό Εὐαγγέλιο ὁρίζει πώς ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑπερτέρα πάσης ἄλλης ὑλικῆς ἀξίας καί ἑπομένως αὐτό πρέπει νά διαφυλάξουμε καί νά σεβαστοῦμε, χωρίς νά ἐπιτρέψουμε στόν ἑαυτό μας νά ταυτιστεῖ μέ τά σχήματα ἐκεῖνα πού ἀφαιροῦν ἀπό τόν ἄνθρωπο τήν ἱερότητα τοῦ προσώπου, ξεριζώνοντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί δημιουργώντας προϋποθέσεις πνευματικῆς καί κοινωνικῆς ἀλλοτριώσεως.

Ἄς δεχθοῦμε στή ζωή μας τήν εὐλογία τῶν Ἁγίων, κάνοντας ὅλοι ἕνα βῆμα ὥστε νά τούς πλησιάσουμε καί νά γίνουμε καί ἐμεῖς τουλάχιστον ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ἄν δέν μποροῦμε νά γίνουμε ἀπόστολοι στή ζωή, προσευχόμενοι καί ἁγιαζόμενοι κοντά στόν Θεό.

Καταλήγοντας ὁ Σεβασμιώτατος παρότρυνε τούς πιστούς νά μή συσχηματίζονται, νά μήν φοβοῦνται καί νά μήν ὑποχωροῦνε, καθώς καί νά εἶναι βέβαιοι πώς μέ τή δύναμη τῆς πίστεως ὅλα αὐτά πού θέλουν νά ἐκμηδενίσουν τήν ἀξία τοῦ προσώπου καί νά μᾶς ὁδηγήσουν σέ μιά πρακτική ἀθλιότητας μποροῦν νά ἀνατραποῦν.

Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς μεγάλης αὐτῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Δερβενίου Λαγυνῶν.

Τόν πανηγυρικό της ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλε-

ως Λαγκαδᾶ καί Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. π. Νικόδημος Σκρέττας, ὁ ὁποῖος καί ὁμίλησε περί τοῦ ἔργου τῶν τιμωμένων Ἁγίων, κάνοντας ἐκτενῆ ἀναφορά γύρω ἀπό τήν ἀποστολική παράδοση καί διαδοχή, τονίζοντας τή σημασία τοῦ λειτουργικοῦ βιώματος τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν πυρήνα τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας διαχρονικῶς.

Στή σύντομη προσλαλιά του ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν π. Νικόδημο γιά τήν μεστή καί γεμάτη θεολογικά νοήματα ὁμιλία του, ἐπεσήμανε ὅτι, ὅταν ἀπό τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀπουσιάζει ὁ Χριστός, τότε δημιουργεῖται πνευματική ἀνεπάρκεια, μέ ἀποτέλεσμα ὁ ἄνθρωπος νά καθίσταται δυστυχής, ἀκόμα καί ἄν ἔχει οἰκονομική ἤ ὑλική ἐπάρκεια.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτελέσθη καί πάλιν εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ἀπόστολου Παύλου-Δερβενίου ὁ μεθεόρτιος πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας, κατά τόν ὁποῖον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ὁμίλησε ἐπικαίρως ἐπισημάνοντας ὅτι ἡ συνάντησή μας μέ τόν Χριστόν μπορεῖ νά ἀλλάξει τήν ἱστορία τῆς ζωῆς καί τήν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Ἡ παρουσία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι μιά ἀπό τίς μεγαλύτερες καί ἀκράδαντες ἀποδείξεις, ὅτι εἶναι ἀλήθεια αὐτά πού λέει τό Εὐαγγέλιο. Ὁ Ἰησοῦς φανερώνεται, εἶναι παρών καί Ἀναστημένος, εἶναι ἀνάμεσά μας, εἶναι τό Φῶς καί ἡ Δύναμις καί παράλληλα εἶναι καί Ἐκεῖνος πού μπορεῖ νά μεταμορφώσει καί τή δική μας ζωή γεμίζοντας μέ χαρά καί ἐλπίδα, μετατρέποντας τήν πορεία μας, ἀπό πορεία μίσους καί ἐναντιώσεως σέ πορεία εἰρήνης καί συμφιλιώσεως μέ τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, συμφιλιώσεως μέ τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό.

Χρονικα - Ειδησεις
Ιερας Μητροπολεως Λαγκαδα, Λητης και Ρεντινης

Ἀπό τήν βράβευσιν τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰωάννου Φερενίδη παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλου

Ἀπό τήν βράβευσιν μέ τό Μετάλλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ παλαιοτέρου ἐκ τῶν Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰδ. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μυρόβαλη

Ὀνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλήτου

Τήν 2α Φεβρουαρίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἑορτάζεται ἡ Μεγάλη Δεσποτοθεομητορική ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος, χοροστάτησε εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου-Ξυλουπόλεως κατά τή διάρκεια τοῦ ὁποίου ἐτέλεσε καί τά Θυρανοίξια Ἱεροῦ Παρεκκλησίου ἀφιερωμένου εἰς τήν Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς 6ης Φεβρουαρίου 2015 πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη ἐτήσια Σύναξις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου μέ τίς Πρεσβυτέρες καί τίς Διακόνισσες καθώς ἐπίσης καί μέ τούς προϊσταμένους καί τά μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.

Τήν Γ΄ Κυριακή τῆς εὐλογημένης περιόδου τοῦ Τριωδίου, τήν ἐπονομαζόμενη καί Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν πάνσεπτον καί ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς.

Τήν 16ην Φεβρουαρίου 2015, ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρουσίας τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ καί τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος ἐτελέσθη Ἱερά Ἀγρυπνία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννου.

Τήν 17ην Φεβρουαρίου 2015 πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη μηνιαία Σύναξις τῶν Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης εἰς τήν αἴθουσαν «Πατριάρχης Βαρθολομαῖος» τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «*οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος*».

Μέ τήν ἁρμόζουσα κατάνυξη καί μέσα σέ κλίμα περισυλλογῆς, ἐτελέσθη τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς της Τυρινῆς, 22 Φεβρουαρίου 2015 εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς–Λαγκαδᾶ ὁ πρῶτος Κατανυκτικός Ἑσπερινός ἤ Ἑσπερινός της Συγχωρήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὅπως ἐπικράτησε νά λέγεται στήν Ὀρθόδοξη λειτουργική παράδοση, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Τήν Τετάρτη τῆς Α΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, 25 τοῦ μηνός Φεβρουαρίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐτέλεσε τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία τῶν Τίμιων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

Τήν Κυριακή, 1 Μαρτίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστά-

Ἀπό τόν Ἁγιασμόν τῆς ἀνακαινισθείσης
Λέσχης Ἀξιωματικῶν της 34ης Ταξιαρχίας Πεζικοῦ

Ἀπό τήν ὁμιλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Σισανίου καί Σιατίστης κ.κ. Παύλου,
εἰς τόν δεύτερον κύκλον τῶν ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων
διά τούς τούς κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀπό τόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν
ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς,
εἰς τόν φερώνυμον ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν τῆς Λητῆς

τησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Β΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου-Λαγυνῶν.

Τήν 4ην Μαρτίου 2015, ἐτελέσθησαν μέ κάθε ἐπσιημότητα τά ἐγκαίνια τῆς προσφάτως ἀνακαινισθείσης Λέσχης Ἀξιωματικῶν της 34ης Ταξιαρχίας Πεζικοῦ, ἡ ὁποία καί εὑρίσκεται ἐντός του Στρατοπέδου Προκοπίδη στήν περιοχή τῆς Ἀσσήρου.

Τήν 6ην Μαρτίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Κατά τή διάρκεια τῆς Ἀκολουθίας ἔψαλαν τά μέλη τῆς παιδικῆς, Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Χορωδίας τῆς μουσικῆς Ἀκαδημίας «*Εἱρμός*» ὑπό τήν ἄριστη καθοδήγηση τοῦ μουσικολογιωτάτου Χοράρχου κ. Σπυρίδωνος Ἀσπιώτη.

Τό Σάββατο, 7 Μαρτίου 2015, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας, ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θαυματουργοῦ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν πανηγυρίζοντα φερώνυμον Ἱερόν Ναόν τῆς κωμοπόλεως τοῦ Μελλισοχωρίου.

Τήν Κυριακή Β΄ τῶν Νηστειῶν ἐτελέσθη ἡ πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λαγυνῶν, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προέβη εἰς τήν εἰς Διάκονον Χειροτονίαν τοῦ Κωνσταντίνου Δεληγιώργη, πτυχιούχου Γεωπονίας, ὁ ὁποῖος καί ἐντάσσεται ὡς ἄμισθος κληρικός στόν ἔγγαμο Ἱερό Κλῆρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.

Τήν 13ην Μαρτίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθίαν τῆς Γ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

Τήν Κυριακήν, 15 Μαρτίου 2015, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Δ΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Κολχικοῦ.

Τήν Τρίτη, 17 Μαρτίου 2015, πραγματοποιήθηκε μέ ἐπιτυχία στήν κεντρική αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ «Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός» ὁ τρίτος κύκλος τῶν ἐκπαιδευτικῶν σεμιναρίων πού ἀφορᾶ στήν «*Ποιμαντική των Πενθούντων*».

Τήν 18 Μαρτίου 2015, ὁ Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται

Ἀπό τήν ἀλλαγήν διοικήσεως τοῦ Στρατοπέδου τῆς Ρεντίνης

Πολιτιστικαί Ἐκδηλώσεις ἀφιερωμέναι
εἰς τόν Ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τόν Τροπαιοφόρον
εἰς τήν περιοχήν τοῦ Σοχοῦ

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Καθηγουμένου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου-Ἁγίου Ὄρους,
Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοφόρου

εἰς τήν περιοχή τοῦ Κολχικοῦ, εἶχε τή χαρά καί εὐλογία νά ὑποδεχθεῖ καί νά φιλοξενήσει τόν Τίμιο Σταυρό τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τήν 20ην Μαρτίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, χοροστάτησε, κατά τήν Ἀκολουθία τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἔμπροσθεν τῆς Θαυματουργοῦ καί Ἱστορικῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Ἀσκονιτίσσης (8ος αἰώνας).

Τήν Δ΄ Κυριακή των Νηστειῶν, 22 Μαρτίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τήν ἀσκητική μορφή τοῦ Ὁσίου πατρός Ἰωάννου, συγγραφέως τῆς Κλίμακος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν πάνσεπτον καί ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου-Σοχοῦ.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτελέσθη, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἰωάννου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ε΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου-Γερακαροῦς.

Τή Δευτέρα, 23 Μαρτίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη μέσα σέ κλίμα κατανύξεως καί ἱεροπρέπειας εἰς τόν ἐνοριακό Ἱερό Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Ἁγίου Βασιλείου.

Τήν Τρίτη, 24 Μαρτίου 2015, πραγματοποιήθηκε ἡ Ἱερατική Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης στήν αἴθουσα «*Πατριάρχης Βαρθολομαῖος*» τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «*Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος*» πού στεγάζεται στήν Ἱερά Μονή Ἁγίας Τριάδος-Πέντε Βρύσεων.

Μέ τήν ἁρμόζουσα λαμπρότητα ἐτελέσθη τό ἀπόγευμα τῆς 24ης Μαρτίου 2015 εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Παρθένου καί τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Περιβολακίου ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Τήν Ε΄ Κυριακή των Νηστειῶν, 29 Μαρτίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾶ καί ἑορτάζει πανευλαβῶς τή μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Βασιλουδίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στήν ἀκολουθία τοῦ ΣΤ΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος-Λαγκαδικίων.

Τό Σάββατο, 4 Ἀπριλίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾶ καί ἑορτάζει τήν Ἀνάσταση τοῦ ἁγίου καί δικαίου φίλου του Χριστοῦ Λαζάρου, πρώτου Ἐπισκόπου Κιτίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ νέου Διοικητοῦ τῆς 1ης Ταξιαρχίας Ἀλεξιπτωτιστῶν-Καταδρομέων, Ταξιάρχου Νικολάου Φλάρη

Ἀπό τό Μνημόσυνον τῶν Ἡρωϊκῶς Πεσόντων, διά τήν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος καί τοῦ Ἔθνους μας, Καταδρομέων καί Ἀλεξιπτωτιστῶν εἰς Ἑλλάδα καί Κύπρον, τό ὁποῖον ἐτελέσθη εἰς τήν 1ην Ταξιαρχίαν Ρεντίνης

Ἀπό τήν Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρῶν καί Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγου

Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τό Καθολικόν της Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος-Μελισσοχωρίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης της Διακαινησίμου, 16 Ἀπριλίου 2015, ἐτελέσθη μέ τήν πρέπουσα λαμπρότητα ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας, ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Μέ κάθε ἐπισημότητα καί συμφώνως προς τό ἰσχύον πρωτόκολλον πραγματοποιήθηκε τήν 20ην Ἀπριλίου 2015, ἡ τελετή ἀλλαγῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς 1ης Ταξιαρχίας Πεζοναυτῶν-Ἀλεξιπτωτιστῶν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐντός του Στρατοπέδου Γεωργίου Κατσάνη στήν περιοχή τῆς Ρεντίνας.

Το ἀπόγευμα τῆς 22ας Ἀπριλίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου-Ἁγίου Βασιλείου.

Τήν 23ην τοῦ μηνός Ἀπριλίου 2015 ἑορτάσθη μέσα σέ κλίμα ἀναστάσιμης χαρᾶς καί μέ τήν προσήκουσα μεγαλοπρέπεια ἡ ἱερά μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης. Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς πραγματοποιήθηκε εἰς τόν ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου-Σοχοῦ, κατά τίς πρῶτες πρωινές ὧρες ὅπως ὁρίζει ἄλλωστε καί τό ἔθος τῆς περιοχῆς, ἡ Ἱερά Λιτάνευσις τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος καί τῶν Σεπτῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στή διάρκεια τῆς ὁποίας ἔλαβε χώρα καί ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καί ἐν συνεχείᾳ ἡ πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννου. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ ἱερά λιτάνευσις πέρασε ἀπό ὅλην τήν περιοχήν τοῦ Σοχοῦ εἰς τήν ὁποίαν ὑπάρχουν περίπου 17 παρεκκλήσια, γεγονός πού περιέχει ἕναν ἰδιαίτερο συμβολισμό καθώς ὅλη ἡ φύση μοιάζει νά μετατρέπεται σέ ἕναν Ναό, δίδοντας καί αὐτή μέ τή σειρά της μία παρουσία καί ὁμολογία πρός τό πρόσωπο τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου.

Τό πρωί τῆς Παρασκευῆς, 24 Ἀπριλίου 2015, ἔλαβε χώρα ἡ καθιερωμένη μηνιαία Ἱερατική Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῆς ὁποίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, εἰς τήν αἴθουσαν, «*Πατριάρχης Βαρθολομαῖος*» τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος».

Τό πρωί τῆς Πέμπτης 30 Ἀπριλίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἶχε συνάντηση μέ φοιτητές τοῦ Τμήματος Μηχανικῶν, Χωροταξίας καί Ἀνάπτυξης τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

Τό ἀπόγευμα τῆς 1ης Μαΐου 2015 ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς Μυροφόρων Γυναικῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου,

Ἀπό τήν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κυροῦ Προκοπίου

Ἀπό τόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Από το 40/ήμερο Μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κυροῦ Προκοπίου

εἰς τόν παλαιό καί ἱστορικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου-Καβαλλαρίου. Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς.

Τό πρωί τῆς Πέμπτης, 7 Μαΐου 2015, ἐπεσκέφθη τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Γρηγορίου-Ἁγίου Ὄρους, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Χριστοφόρος, συνοδευόμενος ἀπό Πατέρες τῆς Μονῆς.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, περιστοιχούμενος ἀπό Κληρικούς τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, χοροστάτησε εἰς τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς τόν πανηγυρίζοντα φερώνυμον Ἱερόν Ναόν τῆς κοινότητος τῆς Ἀναλήψεως Λαγκαδᾶ.

Τό πρωί τῆς 14ης Μαΐου 2015 ὁ νέος Διοικητής τῆς 1ης Ταξιαρχίας Ἀλεξιπτωτιστῶν-Καταδρομῶν, ἡ ὁποία καί εὑρίσκεται εἰς τό Στρατόπεδον «*Γεωργίου Κατσάνη*», στήν περιοχή τῆς Ρεντίνας, Ταξίαρχος Φλάρης Νικόλαος, πραγματοποίησε ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη στόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην.

Τό ἀπόγευμα τῆς 17ης τοῦ μηνός Μαΐου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τήν Ἱεράν Παράκλησιν πού ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν Δέησιν ἀναγιγνώσκοντας παράλληλα καί προσευχητική εὐχή ὑπέρ ἐπιτυχίας καί ἐνισχύσεως τῶν μαθητῶν πού δίνουν Προαγωγικές καί Πανελλήνιες ἐξετάσεις.

Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἑορτῶν καί τῆς Πανηγύρεως τῶν Πανηγύρεων, τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἐτελέσθη ἡ Ἱερά Ἀγρυπνία μέσα σέ κλίμα κατάνυξης, τό βράδυ τῆς 19ης πρός τήν 20ην Μαΐου 2015, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Ἀσσήρου.

Μέ τήν προσήκουσα λαμπρότητα ἑορτάστηκαν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης οἱ συμπίπτουσες γιά ἐφέτος μεγάλες ἑορτές τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τῆς Ἐνδόξου Ἀναλήψεως εἰς τούς Οὐρανούς, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ Ἱερά Μνήμη τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Τήν παραμονή τῆς διπλῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, χοροστάτησε εἰς τόν Μεγάλον Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Βαϊοχωρίου καί συνεχείᾳ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Βασιλουδίου.

Τήν 21*ην* Μαΐου 2015 ἐτελέσθη ἡ πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, εἰς τόν πάνσεπτον καί περικαλλέστατον Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Ἀσσήρου.

Μέ τόν Γενικόν Πρόξενον τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τήν Θεσσαλονίκην κ. Ἀλεξέι Ποπόφ

Μέ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβαν εὐχόμενος ἐπί τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἑορτῇ

Ἀπό τήν Πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας «Ἄξιόν Ἐστι» εἰς τό ὁμώνυμον Ἱερόν Ἡσυχαστήριον *«Ἄξιόν Ἐστι»* ἐν Μεσαίῳ

Τήν Ζ΄ Κυριακήν ἀπό τοῦ Πάσχα, μνήμη τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἁ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325μ.Χ.), ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς Ἐπιμνημόσυνης Δεήσεως ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τῆς Γενοκτονίας τῶν Ποντίων εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Τήν Παρασκευή, 29 Μαΐου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία τιμᾶται ἡ Ἑορτή τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

Τό ἀπόγευμα τῆς 31ης Μαΐου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τον Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν μέτ΄ ἀρτοκλασίας, ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς τόν ἐνοριακόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος-Δρυμοῦ.

Τό Σάββατο, 6 Ἰουνίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἑορτάζεται ἡ Ἀπόδοση τῆς Ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου-Λαγυνῶν.

Τήν Κυριακή, 7 Ἰουνίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία μνημονεύεται ἀπό τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία καί ὡς Κυριακή των Ἁγίων Πάντων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τον Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου-Πολυδενδρίου Ἀσκοῦ, ἐνῶ παράλληλα πρό τῆς ἀπολύσεως ἐπέδωσε τό ὀφίκκιον τοῦ Οἰκονόμου εἰς τόν Ἱερατικώς Προϊστάμενον τῆς ἐνορίας τοῦ Πολυδενδρίου, π. Κωνσταντῖνον Τζιάκα.

Τό πρωί τῆς 9ης Ἰουνίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐδέχθη ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Χρυσουπόλεως κ.κ. Κωνσταντῖνο (Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας), Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ-Σουαγιᾶ Λιβάνου.

Ἐν συνεχείᾳ καί μέσα στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ἰωάννης ἐπέδωσε τίς ἄδειες γάμου σέ ὀκτώ μελλόνυμφα ζευγάρια καθώς καί ἀπό μία Καινή Διαθήκη, προτρέποντάς τα νά ἔχουν πάντοτε ὁδηγό στό ξεκίνημα τῆς κοινῆς ζωῆς τους, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί νά μελετοῦν καθημερινῶς τόν Λόγο Του, ἐνῶ παράλληλα πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη μηνιαία σύναξη τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν «*Πατριάρχης Βαρθολομαῖος*» τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «*Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος*».

Τήν Τρίτη, 9 Ἰουνίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τό Ἱερόν Ἡσυχαστήριον Ἄξιόν Ἐστι-Μεσαίου.

Μέ τούς διδάσκοντες καθηγητές τῶν δωρεάν φροντιστηριακῶν μαθημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Ἀπό τήν εἰς Διάκονον Χειροτονίαν τοῦ π. Ἀναστασίου Βαλάση

Ἀπό τήν Τελετήν Ἀποφοιτήσεως τῶν Μαθητῶν τῆς Γ΄ Τάξης τοῦ Γενικοῦ Λυκείου Λαγκαδᾶ

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 13 Ἰουνίου 2015, τά παιδιά τοῦ πνευματικοῦ κέντρου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου-Γερακαροῦς, πραγματοποίησαν μία μουσική ἐκδήλωση τήν ὁποία καί ἀφιέρωσαν σέ ὅλο τόν κόσμο.

Τήν Κυριακή, 14 Ἰουνίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησίας τιμᾶ καί ἑορτάζει τή μνήμη Πάντων των ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμψάντων Ὁσίων Πατέρων καί Μοναχῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν πάνσεπτον καί περικαλλῆ Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Κυράννης Ὄσσης. Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε τό ὀφίκκιον τοῦ Οἰκονόμου στόν Πρεσβύτερο π. Πορφύριον Κατάγκ προτρέποντάς τον νά συνεχίζει μέ τόν ἴδιο ζῆλο τό ἔργο πού ἐπιτελεῖ.

Τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 18 Ἰουνίου 2015, πραγματοποιήθηκε στήν κεντρική αἴθουσα τοῦ Πολυδυνάμου Πνευματικοῦ Κέντρου *«Ἡ Ἁγία Κυράννα»* ἡ καταληκτήρια σύναξη τῶν στελεχῶν τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.

Τήν Κυριακή, 21 Ἰουνίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾶ καί ἑορτάζει τή μνήμη τῶν Ἱερομαρτύρων Νικήτα τοῦ Νισυρίου καί Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν παλαιόν καί ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς.

Τό ἀπόγευμα τῆς 23ης Ἰουνίου 2015 ἐτελέσθη μετά πάσης λαμπρότητος ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, εἰς τό φερώνυμον Ἱερόν Προσκύνημα πού εὑρίσκεται εἰς τήν περιοχήν τοῦ Ἀσκοῦ.

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 26 Ἰουνίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Συλλόγου Ὀσσαίων *«Ἡ Ἁγία Κυράννα»* καί τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Κωνσταντίνου Γρόλλιου, μετέβη εἰς τήν περιοχήν τῆς Ὄσσης, ὅπου παρέστη στήν ἐτησίαν ἑορτήν Κερασιοῦ.

Τήν Τετάρτην, 24 Ἰουνίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λυκείου κ. Ἀθανάσιου Φυλάκη, παρέστη στήν Τελετή Ἀποφοίτησης τῶν Μαθητῶν τῆς Γ΄ τάξεως τοῦ Γενικοῦ Λυκείου Λαγκαδᾶ.

Τήν Κυριακή, 28 Ἰουνίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης λειτούργησε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς-Κολχικοῦ ὅπου καί ἐκόμισε τά ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου Εὐγενίου καί τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης συνοδείᾳ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου Σπουργίτη, τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος-Πέντε Βρύσεων Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀμβροσίου Πουτούκη καί ἄλλων ἱερέων εὐχόμενος εἰς τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον ἐπί τοῖς σεπτοῖς ὀνομαστηρίοις Αὐτοῦ